

2676

Movilidad
Palau - 346,232

12.000€

111
Repetitio valde subtilis et
utilis ad famosum tex. S. Julianus. l. si finita de
damno. infecto. ff. edita. per iuris vtriusq; docto
rem. d. Michaelem de vrcurrum. pampiloni. in
regno Nauarre catholici regis consiliarium.

Cum animaduerterem prīmī et secundī
decreti materie. amplitudinem tuū eius: subtilitatis. acumine
que in quacunqz iuris parte: inest et si de apicibus. agatur tuū
eius utilitatis. Ratione quia cuiuslibet partis iustitiae: ordo est
et fundamētū; et adeo fundamētū: vt quicunqz in ea clau
dicauerit: sibi ad iusticie cultum: iter indubitate: clauserit: tuū
eius quotidiana: necceſtitudine: cum ni forensibus controversijs: continue ver
satur. eam dudum subtilibus illis disputationibus: pactauit ac bonorū hinc
etiam ferrarie academij: italie florentib[us] viris toto orbe celeberrimis assi
stentibus publice. Respondendo: deo: propicio: explicauit: inde: post q[ui]z: pusilla
hec iuris ciuilis comentarie: consumauit: vt nonnulla. vigiliarum: mearuz: ex
taret ratio: ea edere: estatui: quanquam: mecum ipse sepe: numero conspicerez
quanto: curarum acerbo quantoqz laborū: mole in hispanie ac: galie: g[ra]m[ati]cā
principalioribusqz: italie maximis: cum impensis: et periculis: iuribus insuda
uerim: bincqz post ad: patriaz. Reddiens: in horreuz: dei iusticie: alimēta: pro vt
ingenioli: mei vires suppetebant administrare non dessini: morsus: tamen: in
biderum: euadere: non: vallui: vt pene vniuersum: orbem: aduersuz: me conspi
rasse: dicatur: et si me: persecuti: sunt et hoc: opusculum: per sequentur. s[ed] cu[is] ve
ritas: ipsa que mater: est iusticie: cuiqz hoc dicatum est licet periculum pati po
sit: demergi vero: nunquam et vt tutius ad: finem: optatum: possit: anelare ade
at illustrissimum eundeqz Reuerendissimum: dominum dominum. Adri
anum: episcopuz: tertuseñ. sancte Romane: ecclesie. Cardinalem: totiusqz: hispa
nie: prō regem ante omnes alios: meritissimum: qui Rebera palmes: est: vitis
vere: merito quidquid: ab eo: constituitur: adeo omnium guernatoe: preordi
natur: in: eo nanqz vite sanctimonia dei immortalis: cultus rerum: gerendarū
pericia qui: in: vtraqz vita contemplativa videlicet et actua nemini cedit quiqz
omnibus virtutibus adeo predictus: atqz ornatus est vt nemo: ad ipsum acce
dat qui non: iam eum mortalem sed felicem atqz pene: diuinuz: intuerit: arbitre
tur: ipse nanqz doctorum: hominum patronus ipse: precipiūs fautor: et: adiu
tor: nimirum: ad iusticiam terris seruandam et celo aduenisse: videatur vt futu
rus: pontifex: maximus vniuersas: oves ad: vnum: ouile christi reducendo in:
fidei: vnitate: guernare valeat et cum de iusticia sit hic: tractatus: sub eruditio
rum presidio intrepidē p[ro]deat: .

Tabula.

Tabula repetitionis huius S. Julian⁹ per eum
dem Michaelem de Virgurrū Pamphilon. edicta in qua primo ponetur. Questio
nes: centum: circa materiam que in hoc. S. tractatur: de inde per litteram alpha
beti: alia que ad eandem materiam pertinent.

- 1 **P**rimo queritur et discutitur intellectus. d. S. Julianus. col. 1. et sequenti.
- 2 An secundū decretū: si titulus iustitiae ad prescribendum. col. 5. et sequenti.
- 3 An per prescritione aquiratur dominus utile vel directū. col. 5. et sequenti.
- 4 An missus ex primo decreto efficiat verus possessor: post annum in personali. col. 8. et sequenti.
- 5 An missus ex primo decreto. j. annum incipiat p[ro]cessuere. col. 9.
- 6 An missus ex primo decreto incipit p[ro]scribere post annum i reali sue personali. col. 9. sequenti.
- 7 An missus ex primo decreto post annum iuratur accessione eius contra quem mittitur contra tertium. col. 12.
- 8 An in dam. infec. missus post anni p[ro]mū decretū efficiat possessor: p[ro]scribat. col. 12.
- 9 Quid sit primum decretū. col. 13. et sequenti.
- 10 Quid sit secundū decretū. col. 16.
- 11 An ad hoc vt primū decretū interponat sit necesse q[ui] citatio p[er]ceptoria p[re]cedat. col. 17.
- 12 Quid q[ui] dicitur citatio p[er]ceptoria. col. 21.
- 13 An cominatio i citaciōe apposita habeat vim p[er]emptoriū. col. 25. et sequenti.
- 14 An quid quis est innexus personaliter vniū citatio habeat v[er]i p[er]ceptoriū. col. 25.
- 15 An principalis debeat citari: vel an sufficiat q[ui] procur. citetur col. 28.
- 16 An libellus debeat precedere in citatio v[er]i reus constitutuā in contumacia. col. 31.
- 17 Quid requiritur q[ui] reus p[er]emptorie citatur. columnā. 35.
- 18 An ad hoc vt dicatur p[er]emptor: si requiratur quarta citacio. col. 37.
- 19 An ad hoc vt reus constitutuā contumacia sit necesse nō solū q[ui] actor: cōpareat in iudicio sed etiā accuset contumaciam rei. col. 38.
- 20 An sit necesse q[ui] actor: cōpareat vsq[ue] in fine termini spectet vel q[ui] licet iā recedat. col. 39.
- 21 Si quis est procur plurūz an sufficiat dicere preferto me pro omnib[us] terminis quos hic habeo. col. 41.
- 22 An si interim quo de illegitimitate procur tractatur transeat termini aliorū citacionū: an iudex possit sine alia citaciōe cōtra reūm tanq[ue] contumacem p[re]cedere. col. 41.
- 23 An q[ui]d iudex p[ro]nuntiat līte cōtestādū possit res p[ro]prie coppelli ad p[ro]testādū. col. 43.
- 24 An quid aliquis est p[re]lens in iudicio et nō vult se defendere possit interponi p[ri]mū
- 25 An ad hoc vt ad primum decretū procedat requiratur super contumacia iudex pronunciet. col. 46.
- 26 An debat liquere iudicii de contumacia rei vt possit p[re]cedere ad secundū decretū. col. 47.
- 27 An sufficiat q[ui] notarius qui partes citavit re ferat notario et non iudicii. col. 48.
- 28 An ad hoc vt fiat missio ex primo decreto debeat dari libellus. col. 52.
- 29 An quis possit intrare in pos. propria au
toritate per primum decretū. col. 55.
- 30 An iudex possit dare parti licentias intra
di propria: auctoritate in pos. vel aliquid facere. col. 55.
- 31 Quid ille qui petit primū decretū detinet rem in comodato vel possidet aut detinet alio modo quomodo interponetur primū decretū. col. 58.
- 32 Qualiter siebat missio olim de iure s[ecundū] et qualiter hodie. col. 61.
- 33 An q[ui]d quis suit citatus p[er]ceptorio et nō cōparuit debeat citari iterum: ad interponendum primum decretū. col. 62.
- 34 An ipsa die p[er]ceptoriū debeat interponi primum decretū vel an possit in v[er]tore: et diem spectari. col. 65.
- 35 An citatus teneatur cōparere post lapsu termini p[ro]strei in citacione quotiensq[ue] et purgare morā: dummodo non sit processum contra eum. col. 65. et sequenti.
- 36 An ad hoc vt possit perueniri ad primū decretū si principalis nō reperitur requirat q[ui] amici citentur. col. 72.
- 37 Ad interponendum primum decretū: an requiratur latitatio. col. 75.
- 38 Qualiter dupliciter interponitur primum decretū. col. 79.
- 39 An cōtra minorēz possit interponi. secundū decretū. col. 82.
- 40 Qualiter sit procedēdū cōtra absentē cui p[ri]ma in breui non speratur. col. 86.
- 41 Intra q[ui]ntūz tēpus quis admittatur ad recuperandum pos. post missionem ex primo decreto. col. 87.

Tabula.

- 4.2 Si iudex ante lapsus anni statuat terminum, quod debeat comparere et docere de iure suo an postea, audiatur, col. 88.
 4.3 An quando missus vellit incotinenti probare de dno suo audiatur cōtumax infra annum ad recuperandum tenutam, col. 90.
 4.4 An quando quis in servitibus mittitur ex primo decreto audiatur ad recuperandum tenutam infra annum, col. 91.
 4.5 An quando est facta missio quia non soluit sufficiente prestatatione et solvere expensas ad recuperandum tenutam, col. 91.
 4.6 An si cōtumax infra annum veniat nolens recuperare tenutam vel impedire sedis decretū absque satisfactione et solutione expensarum audiatur, col. 96.
 4.7 Qualiter et quibus bēuis interponit primus decretū, col. 96.
 4.8 An si reus dicat se velle litem cōtestari non recuperando tenutam audiatur, col. 96.
 4.9 An quis contumac possit cōpellī ad recuperandum tenutam, col. 96.
 5.0 Si reus contra quem est facta missio resedit expensas sed non fatus dedit videatur legitime comparuisse, col. 98.
 5.1 An fice cōtumax teneat soluere expensas et satisfare si vult recuperare tenutam, col. 100.
 5.2 An requirat aliqua cause cognitio quando interponit secundus decretū, col. 101.
 5.3 An interposito primo decreto in una re secundus decretū possit interponi super alta, col. 103.
 5.4 An arbitrio iudicis possit interponi secundus decretū abzenuādō tēpus anni, col. 105.
 5.5 An officio iudicis aut iure actionis interponit secundum decretū, col. 107.
 5.6 An primū decretū et secundū interponat officio iudicis nobilis an mercenario, col. 107.
 5.7 An quando interponit primū decretū non ad finē perueniēdī ad secundū an officio iudicis nobilis an mercenario interponat, col. 108.
 5.8 Quando magistratus minores qui non habent auctoritatē mittēdī in pos. pignorib⁹ capitis cōpellunt comparere cōtumaciam ad dicatur primū decretū, col. 109.
 5.9 In quibus actionib⁹ interponatur primū decretū, col. 109.
 6.0 An quando natura rei repugnat poterit interponit primū decretū vel an deneuiēdū sit ad sententiam disfinitiū, col. 109.
 6.1 In quibus actionib⁹ interponatur secundū decretū, col. 115.
 6.2 Si in causa notarii interponatur secundū decretū et latius, col. 115.
 6.3 An quando sit missio legatorum seruātorum causa interponatur secundū decretū, col. 115.
 6.4 An quando potest fieri sententia disfinitiū habeat locū primū decretū aut secundū, col. 116.
- 65 An si est interpositus primū decretū qd̄ ptebat cautio et debiti est purū vel purissimū caus interponat secundū decretū, col. 117.
 66 Quid sit effectus primi decreti in iubendo ut caueatur, col. 119.
 67 Quid sit effectus primi decreti qd̄ habet vim secundi, col. 119.
 68 Que actio comperat creditorū missio in pos. ex primo decreto si cadat a detentione, col. 119.
 69 Qualiter consistere potest pignus in actione reali cum pretendat dominium, col. 121.
 70 Quid officio iudicis agit qualiter possit constitui pignus cum nihil sit in obligacione, col. 121.
 71 An contraria pignoratīcia comperat debitorū contra creditorū missum ex primo decreto, col. 121.
 72 An contra fraudulenter latitante interponatur secundum decretū, col. 91.
 73 Que sit ratio qd̄ missus in pos. ex primo decreto non aquirit pos. et detentio, col. 122.
 74 An quando quis est missus ob nimiam contumaciam ex primo decreto aquirit pos. et lucretur fructus, col. 122.
 75 An missus ex primo decreto ex causa iudicati aquirit pos. col. 125.
 76 An quando fidei comitariis petet sibi caueri ab herede de fidei comitio restituēdo et condemnatus appeleret an pos. transferatur in actorem ex primo decreto, col. 125.
 77 An missus ex primo decreto in reali, j. annū efficiatur versus possessor, col. 126.
 78 An missus ex primo decreto post litis contest, efficiatur possessor irreuocabilis ne, j. annū recuperet solutis expensis, col. 128.
 79 An quando lis est quasi cōtest, vt quando colonus nominat dominū in iudicio et non comparat an efficiatur irreuocabilis possessor per primū decretū, col. 130.
 80 An missus ex primo decreto in hypothecaria dicatur possidere, col. 132.
 81 An post annū a die missionis in hypothecaria transferatur onus prouidū non esse debiti in aduersarium, col. 133.
 82 An missus in pos. ex primo decreto in personali lucretur fructus, col. 133.
 83 An valeat statutū vel consuetudo qd̄ missus ex primo decreto lucretur fructus, col. 134.
 84 Quiem effectum habeat missio in pos. causa rei servande col. 135.
 85 An missus in pos. ex primo decreto in personali faciat fructus suos, col. 135.
 86 Missus in pos. ex causa legari, j. quātūn tēpus non facit fructus suos, col. 136.
 87 Missus in pos. ex primo decreto an et quando faciat fructus suos, col. 137.

Tabula.

- 88 An quando quis mittitur ob nimia cōtumaciam requiratur qd̄ iudex exprimat ad hoc ut faciat fructus suos, col. 139.
 89 An quando quis est missus in pos. ex primo decreto conuenit post annum et conuinetur super proprietate teneatur etia fructus perceptos restituere, col. 139.
 90 An in reali debeat interponi secundū decretū post annum et quem effectum habeat, columnā, 175, et col. 141.
 91 An et quando post annum a die missionis ex primo decreto in personali lucretur fructus, columnā, 141.
 92 An post primū decretū interponit post litis contest, vel etiā contra eum qui nominauit dñm in iudicio missus ante annum lucretur fructus, col. 141.
 93 An post primū decretū in reali possit interponi secundū et etiam tertium, col. 143.
 94 An in personali possit interponi tertium columnā, 145.
 95 An in reali ante transactū tēpus ad agēdū de proprietate possit contumac agere de non iure missi, vt decreta sint nulla, col. 145.
 96 An secundum decretū habeat locum in hypothecaria, columnā, 146.
 97 Qui sunt effectus secundi decreti, col. 148.
 98 An si cui est res traditta in solutum per secundum decretū debitor veniens post die nū recuperet rem si vult soluere debitum, columnā, 148.
 99 An et quando post quā est interpositū secundū decretū audiatur reus ad recuperādū tenutam, col. 150.
 100 An post interpositū secundū decretū super executione sententie disfinitiū super debito dñi, possit revocari testa, col. 151.
- Secunda pars tabule.**
- Qui agere vult presupponit obligationem sicut in reali pos. vel detentione alterius cum suo dominio, col. 30.
 Actus non debet operari ultra agentium voluntatem, columnā, 2.
 Idem est non agere aliquid vel non perfecte agere, columnā, 43.
 Acta iudicaria auctoritate iudicis summunt vigorem, columnā, 47.
 Difficile est probare animum fraudādi alterius columnā, 76.
 In appellatio ab interlocutoria habente vim disfinitiū requiritur insertio cause, col. 36.
 Appellatio in scriptis qd̄ debet fieri, j. t. dies post fieri contra notario iudicis qui nullis sententiam, col. 52.
- Cum causa appellacionis est speciale vt possit procedilitate non contest, col. 112.
 Argumentum ab ordine littere valet, col. 30.
 Argumentum a contrario sensu: est validum in iure, col. 29.
 Argumentum a contrario nō debet summi vbi induceretur iuriū correctio, col. III.
 Autoritas ingrediendi datur ex conventione partium in pos. col. 55.
 Ablatiūm absolutūm inducit condicionem, columnā, 22.
 Casus excepti firmant regulam in contrariū, col. 110.
 Quando aliqui casus ponuntur gratia exempli non stringunt regulam, 110.
 In creditore qui hauerit pignus conventionale trassertur pos. col. 136.
 Confessio facta coram notario actorum dicitur facta in iudicio, col. 52.
 Contumacia est inducta de iure positivo, columnā, 134.
 Si pars aqua liberatio petitur citata est continua max iudex poterit cognoscere et pferre sententiam disfinitiū, col. 110.
 Tenuis contumac si vult recuperare tenutaz debet reficere expensas.
 Quando dicatur contumacia non comparentis legittime acusata, col. 40.
 Contumacia est necessarium antecedēs ad primū decretū interponendum, col. 47.
 Licerit cautella qd̄ iudex dicat vīs citatione relatione et contumacia tamē si in actis reperitur presumitur indicem scire, col. 48.
 Non debet summi conjectura contumacie cum aliud potest summi, col. 28.
 Quanto quis est in maiori contumacia tanto debet gravius puniri, col. 67.
 Contumac volens recuperare tenutam, j. annū debet interrogari a iudice si vult reficere expensas et se defendere et si nollit procedetur ad secundum decretū, col. 96.
 Titulus debet comparere hora qua iudex solitus est sedere pro tribunali, col. 70.
 Regulariter illi sunt citandi in iudicium qui dñs habere ius in processu, col. 73.
 Si citatus ad diem certum non comparet et nō est eius contumacia accusata etiam plus diē sequentem poterit actus celebrari, col. 69.
 Prelietitia partis suplet defecitū citationis, columnā, 48.
 Citacio an et quando debet fieri ad petitionem partis, columnā, 17, et 21.
 Si quis non comparet ad citationem non pēremptoriā non auditur nisi refectis expensis, columnā, 18.
 In summarī causis non requiritur citacio pēterioria ad totam casū vel disfinitiū, col. 23.

iii.

Tabula.

Signatio termini ad comparendum in causa
 appellationis habet vis pereemptori, col. 82.
 Si in litteris dicitur citatus te hac vna citatio
 pro omnibus habet vim pereemptori, col. 28.
 Si citatus fuit in ventus personaliter an requi-
 ratur citacio pereemptoria, col. 28.
 Quando dñs qui dimisit procur. est absens tunc
 sufficit q̄ procur. ceterum, col. 29. et seqn.
 Citatus etiam si sciat se nō esse de iurisdictione in
 dicis tenetur comparere, col. 33.
 Quando aliquis ratione administrationis in-
 iuncte tenetur defendere ut est tutor tunc suffi-
 cit q̄ ipse ceterum absque eo. q̄ pupillus vo-
 cetur, column. 29.
 In citatione dominis ad audiendā sententiā di-
 finitiū non sufficit citare ad audiendā vo-
 luntatem nostraz s̄d sentenciam diffinitiū
 alias nō arcat nisi debetur iudicare scđm cō-
 scienciam vel procedit de facto, col. 37.
 Copia scripti debeat mitti in citatorio, col. 36.
 Litatio ita arcit quando per edicta procedi-
 tur sicut si personaliter esset citatus, col. 37.
 Citatio legis pereemptoria sufficit ad omnia acta
 vñq̄ ad diffinitiū inclusiue, col. 37.
 An citatio possit comitti parti ut ipse ceterum suuī
 aduersarium in sua causa, col. 68.
 Quo ad multe impositionem requiritur noua
 citatio, column. 62.
 Damni infecti causa celeritatē desiderat, col. 1.
 In causa dam. infec. eodez modo sit hodie mis-
 sio et primo et scđo decreto sicut oīz de iure
 fiz. in alijs causis fecus, col. 11.
 In causa dam. infec. ex missione per primū de-
 cretum potuit consequi damnum illatum ex
 ruitione domus, col. 11.
 In causa dam. infec. potuit peti secundū decreta
 quando vult in alijs vero fecus, col. 2.
 In causa dam. infec. missus et secundo decreto
 contra non dñs nō efficitur dñs s̄d datur pre-
 scribendi conditio s̄d si contra dñs sit missio
 efficitur dominus, col. 4.
 In causa dam. infec. in primo decreto requiriſ
 semi plena pbatio s̄d in scđo plena, col. 124.
 In causa dam. infec. per primū decretū cantio
 et per secundū dñiūz petitur, column. 125.
 Decretum quorū modis accipitatur, col. 13.
 Per primū decretū sit hodie missio secundū
 mensuram debiti declarati, col. 12.
 Si decretum fuisse interponitum super indebi-
 to aut in calculo fuisse erratum in uno numero
 probetur decretūz et omne inde secutum erit
 nullum, column. 12.
 Primū decretum purum interponitur tanq̄
 ordo ad scđin et est vñus processus, col. 13.
 Primū decretum non est introitus ad secundū
 sed ordo secundi, column. 125.
 Si est facta missio ex primo decreto ad instatiā

vnius creditoris alij creditores infra bientū
 p̄tē venire iuxta, l. s̄. C. de bo. aic. u. col. 20.
 Hodie missio vnius creditoris nō prodest alij
 creditoribus, col. 127.
 Procesus primi et scđi decreti est nouus et sepa-
 ratus ab eo qui principaliter intertar̄, col. 115.
 Primum decretum interponitur ut tedium affectus
 reus veniat respondens, col. 59.
 Cause cognitio que vñl sit in secundo decre-
 to hodie fuit in primo, col. 72.
 Facta missione ex primo decreto contra rei pu-
 blicae causā absentem si postea p̄tē non defen-
 datur presumitur contra ipsum ideo permit-
 ter venditio bonorum, col. 80.
 Si procedatur cōtra absentem ex debito desce-
 dente ex contractu vel quasi potest perueniri
 ad secundū decretum, col. 80.
 Quando fit missio cōtra minorem sit cum magna
 causa cognitione nam creditores debet face-
 re fidem de debito per sententiaz vel alio mo-
 do iusto, column. 83.
 Missio contra minorem vel ecclesiam sit mixto
 fauore, column. 83.
 Quid sit missio ex primo decreto cōtra ecclesiā
 trāsit in rez iudicatā si nō appelle, col. 84.
 Quando minor est obligatus ex contractu factō
 a maiori conceditur venditio bonorum per
 decretum, column. 84.
 Ubicungz de necessitate ex primo decreto conces-
 ditur id quod petiſ tūc n̄ illud p̄stetur etiā
 ī annū nō poterit recuperare teniā, col. 94.
 Quid actor est absens post cōsummatiā rei accus-
 ataz postea reus cōparens prestata cautione
 abiq̄ solutione expensarum recuperabit ter-
 minam si tamen actor petat tenerit eas sol-
 vere, column. 99.
 In interpolatione primi decreti requiriſ plena
 pbatio q̄ duos testes vel instrumēta, col. 102.
 Ebi non est pignus pretorium non interponit
 secundū decretum, col. 104.
 Tempus annale datuſ a iure post primū de-
 cretum potest abreviari statuto vel, l. col. 106.
 In personali secundū decretum habet vim
 diffinitiū, column. 160.
 Primū et secundū decretū interponit lo co-
 actionis deficiens et sunt remedia extraor-
 dinaria, column. 116.
 In actione exempta habet locum secundū de-
 cretum, column. 119.
 Si interposito primo decreto per aduersarium
 fiat quominus mutatur vel q̄ndo propter na-
 turam rei vel latronū potentia nō potest de-
 veniri in pos. ius facte constituit pignus preto-
 riū et potest deveniri ad secundū, col. 119.
 Si interposito primo decreto contumac nō ha-
 bet bona vnde fiat missio si postea sibi super
 uenerint interponetur scđm decretū, col. 119.

Tabula.

In hypothecaria ex primo decreto non transer-
 tur possessio, col. 132. et sequenti.
 In hypothecaria nunquam habet locum secun-
 dum decretum col. 147.
 Quando decretum est nullum quia interpositū
 super nō debito nō facit fructus suos, col. 134.
 Ad missuz primo decreto spectat custodia ne
 consumatur fructus ab herede, col. 137.
 Si reus contumac noluerit colere agros tunc
 missus ex primo decreto coll faciet et fructus
 percipiet, col. 137.
 Si missus non habet vnde se allat tunc vescēdi
 causa fructus diminuet, col. 137.
 Missus ex primo decreto dicitur habere bona
 fidem, col. 140.
 Lis dicitur finita post annum adie missionis
 quad pos. column. 140.
 Si post interpolationez scđi decreti ille qui fuit
 cōsummat velit recuperare rem in qua fuit fac-
 ta missio q̄ fuit vēdita vel in solutiū data asse-
 res q̄ decretū fuit interpositū ex falsa causa
 aut habebat exceptione vel vult prouare nō
 esse debitū cōpareat et probet decretū dicit
 nullum nec venditio valeat, col. 149. et seqn.
 Dominij appellatione venit decretum, col. 6.
 Duo dñi insoliduz in vna re esse non pur, col. 8.
 Disfinitio debet converti cum suo disfinito et que
 requirantur ad bonam disfinitionem, col. 17.
 Diuinationes sunt prohibite in iure, col. 11.
 Quotiens vna dictio ponitur cum alia et potest
 habere diuersos sensus debet fieri interpreta-
 tio scđm quid magis conuenit, col. 107.
 Inducta in diminutione non debent inducere
 augmentum, col. 183.
 Indubio debet fieri interpretatio intuiriorem
 et favorabiliorem partem, col. 27.
 De equipotentibus idem est iudicium, col. 30.
 Factum tempore in cōgruo non operatur in tē-
 pus congruū, col. 63.
 Finis debet esse in cōsideratione in quacunq̄
 re, column. 102.
 Factum ad unum finem non debet intelligi fac-
 tum ad alium finem, col. 118.
 Ad hoc vt quis possit percipere fructus suo no-
 mine requiri ciuilis vel q̄si ciuilis possessio.
 Fructus sequuntur possessionez, col. 139.
 Bone fidei possessor facit fructus suos ante li-
 tis contest. perceptos intellige consumptos
 dūtarat, column. 139.
 Gloſe opinio non est necessaria sed probabi-
 lis, column. 140.
 Gloſe et doctorē debent intelligi secundū l.
 quam allegant, col. 140.
 Iudex potest condemnare in expēs contumac-
 em sine alia citatione per primam etiā par-
 te non perente, col. 76.
 Index non debet iudicare secundū sententias

vel consultationes imperatoriū vel aliorū iu-
 dicium s̄z secundū, l. nec interpretationes alio
 rum sequi hoc verū n̄ fuerit cosuetus iudi-
 care scđm talem interpretationē et fuerit obte-
 rum saltiz vis in otradicatio iudicio, col. 99.
 Licer iudex possit abreviare dilatatiōes legales
 et causa nō tamē potest abreviare vel proro-
 gare tēpus cōcessuā a., l. sine ministerio iudicis
 vbiq̄ oriretur magnū preuidicisi, col. 106.
 Iudicis precepū debet habere causaz, col. 37.
 Imputari non debet ei qui nō valuit certiorari
 vel aliter agere, col. 57.
 Indultum in fauorem non debet tolli per iudicem, column. 129.
 Licer ignorati nō currat tēps verū est si est igno-
 rancia probabilis alias secus, col. 49.
 Quid sit ignorat principale propter qđ sibi
 ius cōpētit actū per ipsū nō valer licet in ve-
 ritate illud ius sibi competet, col. 56.
 In congruo tempore factum non operatur in
 tempus congruum, col. 76.
 Jura non solent remedia in vtilia inducere,
 column. 11. et 33.
 Jura debent interpretari secundū consuetudi-
 nem magis versantem, col. 30.
 Ius speciale facilius tollitur quam ius com-
 mune, column. 73.
 Lex vna debet intelligi et suplē secundū ali-
 as, ll. column. 123.
 Quando lex antiqua loquitur specificē et sic cū
 distinctione, l. vero noua simpliciter debet in-
 telligi scđz distinctionē, l. antiq. col. 123. et 124.
 Quido, l. habet diuersos intellectus non pro-
 bat concludenter, col. 26.
 Quando lex habet plures intellectus debet in-
 telligi secundū magis dubitabilem, col. 3.
 Sine lege quis non debet credi, col. 75.
 Lex debet intelligi vt congruat titulo, col. 112.
 Secundū principiū et verba edicti debet in-
 telligi tota let, col. 95.
 Quando lex indistincte loquitur indistincte de-
 ber intelligi, col. 9.
 Intellectus nouus ad. l. si finita, s̄. iulianus
 ff. de dam. infec. col. 1. et sequenti.
 Intellectus nouus ad. l. et post edictum, ff. de
 iud. column. 19. et 80.
 Intellectus nouus ad. l. iij. C. quo, et quan. iud.
 column. 23.
 Intellectus nouus ad. l. in pereemptorio, ff. de
 iud. column. 26.
 Intellectus nouus ad. l. si apparidores, C. de
 cobar. et prin. li. xii. col. 17.
 Intellectus ad. l. contumacia, s̄. i. de reiud. et. l.
 nonni unquam de iud. ff. col. 52.
 Intellectus ad. l. eum qui. C. de procur. col. 35.
 Intellectus et plures inductiones ad. l. in prim.
 ff. de edci. col. 52.

Tabula.

Intellectus ad. s. excludendas t. s. si vero in auc.
 de exhi. et intro. re. columna. 33. et sequenti.
 Intellectus nouus ad. l. ad pereemptorium cum
 l. sequenti. ss. de iud. col. 45.
 Intellectus ad. l. diuus. ss. de in integ. resti. co-
 lumna. 46.
 Intellectus ad. c. j. de do. et contu. in vi. colum-
 na. 46.
 Intellectus ad. l. quotiens in prin. ss. de noxa.
 columna. 45.
 Intellectus ad. l. ij. infi. ss. si ex noxa. cau. aga.
 columna. 46.
 Intellectus ad. l. sempronia libellus. ss. de sur.
 columna. 51.
 Intellectus ad. l. non est singulis. ss. de reg. iur.
 columna. 57.
 Intellectus ad. l. si proprietarius et. l. hoc am-
 plius. s. pe. et ultimo et ad. l. quanuis. ss. de
 dam. infec. col. 59. et sequenti.
 Intellectus nouus ad. l. quis ante. ss. de aqua.
 pos. col. 61. et sequenti.
 Intellectus ad. c. consuluit de offi. de leg. colum-
 na. 65. et sequenti.
 Intellectus ad. c. cum dellicti. de do. et contu.
 columna. 68.
 Intellectus ad. l. si. s. fi. ss. quod vi. aut. clam.
 columna. 69.
 Intellectus ad. l. aut qui aliter. s. et si forte. ss. qd.
 vi aut. clam. col. 74.
 Intellectus ad. l. ait pretor. s. fi. ss. ex qui cau.
 in pos. ea. columna. 91.
 Intellectus nouus ad. l. fulcinus. s. j. et sequenti
 ss. ex qui. cau. in pos. ea. col. 76.
 Intellectus nouus ad. l. fulcinus. s. quid ergo
 ss. ex qui. cau. in pos. ea. columna. 76.
 Intellectus nouus ad. l. cuius vnius. ss. de bo. aut.
 iud. pos. columnua. 77.
 Intellectus nouus ad. edictus pretoris in. l. ful-
 cinus. ss. ex qui. cau. in pos. ea. col. 77.
 Intellectus nouus ad. l. fulcinus. s. item video-
 mus. ss. ex qui. cau. in pos. ea. col. 78.
 Intellectus ad. l. eo. tempore. ss. de pe. colum-
 na. 79.
 Intellectus nouus ad. l. eumqui et. l. j. ss. de pri-
 ui. credi. columna. 79.
 Intellectus ad. l. ites pretor. s. hec. aut. ss. ex qui
 cau. maio. col. 79. et sequenti.
 Intellectus nou. ad. l. ignorare. C. de resti. mi.
 columna. 79. et sequenti.
 Intellectus ad. l. si finita. s. si forte. ss. de dam.
 infec. columna. 80.
 Intellectus ad. l. ij. ss. si ex. noxa. cau. aga. co-
 lumna. 81.
 Intellectus ad. l. si finita. s. si forte. ss. de dam.
 infec. columna. 82.
 Intellectus nouus ad. l. penul. s. cum aut. C. ad
 treb. columna. 82.

Tabula.

Intellectus nouus ad. l. si pupillus in. prin. ss.
 de priui. cre. columna. 82. et sequenti.
 Intellectus ad. l. apud iulianum. ss. ex qui. cau.
 in pos. ea. columna. 82. et sequenti.
 Intellectus nouus ad. l. si minor. ss. de bo. auc.
 iud. pos. columna. 83.
 Intellectus nouus ad. l. fulcinus. s. a deo. ss. ex
 qui. cau. in pos. ea. columna. 83.
 Intellectus nouus. ad. l. hec aut in. prin. ss. ex
 qui. cau. in. pos. ea. col. 84.
 Intellectus ad. l. in possessione. s. j. et si. ss. ex qui
 cau. in pos. ea. col. 86.
 Intellectus ad. l. j. et ij. ss. de cur. bo. da. et ad. l.
 diu. ss. ex qui ca. in pos. ea. col. 87.
 Intellectus ad. l. imperatores. ss. de priui. cre.
 columna. 97. et sequenti.
 Intellectus nouus ad. l. si prius. ss. de no. ope-
 nun. columna. 90.
 Intellectus nouus ad. l. aquo. ss. de dam. infec.
 columna. 91.
 Intellectus ad. l. is cui. si ser. vendi. col. 91.
 Intellectus nouus ad. c. ex parte de verbo. sig.
 columna. 92.
 Intellectus ad. c. cum venissent de eo. qui mi. in
 pos. cau. re. ser. columna. 92.
 Intellectus ad. l. si pecunie. s. j. vt in pos. leg. et
 l. ij. ss. pro herede et ad. l. si finita. s. ites video-
 mus et. s. si quis dam. ss. de dam. infec. col. 92.
 Intellectus ad. l. de die. s. plene. ss. q. satisd. cog.
 columna. 94.
 Intellectus ad. l. j. s. quid ergo. ss. de ven. inspi.
 columna. 117.
 Intellectus ad. l. ea que. s. magistribus. ss. ad
 muni. columna. 107.
 Intellectus ad. auc. si omnes. C. vbi peti. resti.
 in iure. aduer. pe. here. col. 113.
 Intellectus ad. l. qui se. ss. de iud. col. 113. n. ad
 secundum.
 Intellectus ad. c. cum olim de testi. col. 114. n.
 ad quintum.
 Intellectus l. fi. s. pe. C. ad treb. columna. 114. n.
 ad quartum.
 Intellectus ad. l. ij. C. fi. reg. columna. 114. n.
 ad octauum.
 Intellectus ad. s. si vero. s. subentum et. l. negs
 infantes. ss. de fideico. li. columna. 115. n. ad
 nonum.
 Intellectus ad. l. properandum. s. j. C. de iud.
 columna. III.
 Intellectus ad. c. me vt lit. non. contest. colum-
 na. 111.
 Intellectus ad. l. ait pretor. s. deinde. ss. ex qui
 ma. columna. 112.
 Intellectus ad. l. diu. fratres. ss. de lib. cau.
 columna. 116.
 Intellectus nouus ad. l. consentaneum. C. quo
 et quan. iud. columna. 116. et. 128.

Intellectus ad. l. is cui. ss. vt in pos. lega. col. 117.
 Intellectus ad. l. si creditores d. priui. cre. col. 118
 Intellectus ad. l. j. C. de preto. pig. col. 147. et
 sequenti. 120.
 Intellectus ad. l. is cui. s. queri potest. ss. de vt
 in pos. leg. col. 120. et sequenti.
 Intellectus nouus ad. l. ij. s. ex contrario. ss. de
 aqua pos. col. 122.
 Intellectus ad. l. fulcinus. s. fi. ss. ex qui cau. in
 pos. ea. col. 122. et sequenti.
 Intellectus ad. l. iij. s. si forte. ss. de dam. infec.
 Intellectus nouus ad. l. postq. s. imperator. ss.
 vt leg. no. ca. col. 124. et sequenti.
 Intellectus ad. l. si quis exemptionis. s. s. si quis
 C. de prescrip. xxx. auc. col. 127.
 Intellectus ad. l. ij. C. vbi i rem ac. col. 130. et seq.
 Intellectus ad. l. in veditione. s. j. ss. de bo. auc.
 iud. pos. col. 136.
 Intellectus ad. l. is cui. s. queri solet et. s. impe-
 rator. ss. vtin pos. leg. col. 136.
 Intellectus ad. l. fulcinus. s. fi. ss. ex qui cau. in
 pos. ea. col. 138.
 Intellectus nouus ad. l. si finita. s. postea. ss. ex
 quicau. in pos. ea. col. 148.
 Intellectus ad. l. fi. C. de iur. do. impe. col. 149.
 Libellus no requirebat antiquitus iure. s. toz
 in scriptis. col. 32.
 Licet in citatione mittat copia libelli reo hoc
 non sufficit quo ad litis contest. quin etiam
 reo comparenti debeat iterum dari libellus
 et tunc no deberat dari terminus ad respondē
 dum s. bene ad contestandum. col. 34.
 Ad hoc vt libellus procedat sufficit dicere aduer-
 sarium sibi esse obligatum etiam no expressa
 alia causa vel qualitate s. reus potest petere
 libellus specificari col. 54.
 Quis sumptibus libellus debeat dari col. 41.
 Libellus requiritur in causa dam. infec. col. 55.
 In his que aguntur infozma. iudicis requiritur
 libellus. col. 54.
 De iure s. ante litis contest no perueniebat
 ad sententiam definitam nec contra actorem
 nec contra reum sed quando auctor erat ab-
 sens circundebatur edictum s. contra reū
 dabatur remedia primi et secundi decretis
 de iure. C. si de causa liquebat perueniebatur
 ad sententias s. de iure auc. eoz sine ante litis
 contest. sine post. poterit liquidari si actor est
 absens et pserri definita si vero reus est ab
 sens nihil nisi est in ducum. col. 128.
 Si quis in mora constitutatur per interpellā-
 tionem semper tenetur de mora et poterit a-
 gi. columna. 80.
 Quis no potest esse nūtius in re propria. col. 65.
 An corā solo notario sine presentia partis pos-
 sit fieri relatio nūcili libelli oblatio et produ-
 ctio instrumentorum. col. 49. et sequenti.

Si est statutum q. sententia mandetur executio-
 ni si no appetetur et cautio prestetur tunc su-
 ficiat coā notario cautionē prestare. col. 62.
 Officium iudicis quando imploratur nihil est
 in obligatione. col. 149.
 Officio iudicis nobili mandatur sententia exe-
 cutio. columna. 65.
 Ea que expedituntur officio iudicis nobili expe-
 diuntur sicut alia et requiritur libellus colu-
 ma. 53. et etiam citatio. col. 23.
 Mes ppria nemini potest esse obligata. col. 149.
 Bene legales etiam in foro conscientie retineri
 possunt. col. 134.
 De prescriptione no fit mentio de iure s. toz sed
 de vsu captione etiaz in reus immobilibus q.
 prescriptionem large denotat. col. 4.
 In causa dam. infec. et causa noxali quis pres-
 cribit cum mala fide per scdm. decretū. col. 6.
 Iudicis decretum est titulus sufficiens ad pres-
 cribendum. col. 9. et. 10.
 Iudicis titulum et possessionem cum bona fide
 prescribit. col. 11.
 Licet in servitute discontinua non currat pres-
 criptio sola possessione si tamē posideat. xxx.
 annis et alleguet titulus et loco tituli pos. xxx.
 annorum obtinebit quia presumetur titulus
 prescelisse. col. 17.
 Prescrip. ex primo decreto post annum cau-
 satur ex autoritate iudicis. col. 140.
 Pretores equitate moti proponunt sua edicta
 columna. 92.
 In pignore conventionali quis habet maius
 ius quaz in pretorio quia in conventionali
 habet pos. columna. 189.
 Pignus conventionalis no datur nisi solvatur de-
 bitum s. pignus pretorium sic col. 190.
 Pignus pretorium exequitur conventionali.
 columna. 190.
 Possessionis utilitas est consequi fructus et pre-
 scriptio. columna. II.
 Absens per. et annos retinet pos. ciuilem ergo
 secundo ingressus solam naturaliem. col. 15.
 Due cause ex quaz altera possidet et altera deti-
 neatur no cocurrunt in eadem persona. col. 58.
 Si aliquis possidet et secundo obtinet causam
 ex qua detinetur definiti possidere. col. 58.
 Aliquis possidendo una causa pos. non potest
 ex alia possidere nisi dimissa prima poset.
 columna. 58.
 Duo posunt eandem rem in solidum possidere.
 columna. 122.
 Quando aliquis discedit de possessione vide-
 tur eo animo discedere vt alteri aquiratur.
 columna. 154.
 Appellatione possessionis benit de tentatio no
 et contra proprie. col. 158.
 Possidens naturaliter et ciuiliter facit fructus

Tabula.

suros columnas.158.

Tunc quis dicitur male fidei possessor quando haber conscientiam rei alienae col.176.

Probatio plena semper requiritur in cause cognitione nisi reperiatur iure cautum qd semi plena probatio sufficiat, col.124.

Si qd probandum datur terminus et pars producit positiones et stat per reum quominus respondeat positionibus non currit tempus interim, columna.40.

Quantunqz sumarie procedatur requiritur plena probatio col.102.

Priviliegatus ne mitatur in carcerebus nisi satisderit si tamen fuerit missus quia non satisficerit si postea vult satisfare poterit exire, column.114.

Ratio limitata limitatum debet producere effectum, column.162.

Venit debet restringi per rationem col.111.

Ubi non est ratio diversitatis idem ius dici debet, column.144.

Ubi ratio est diversa diversu*z* ius debet statui, column.77.

Ubi est remedium ordinarium cesat extra ordinarium, col.111.

Sententia debet ferri super eo ad quod sicut facta citatio, col.20.

Appellatione sententie disfinitive nunquam venit interlocutoria nisi in casibus expensis in iure, column.36.

Sententia qua pronuntiatur appellationem esse desertam est interlocutoria habens vim disfinitive, column.36.

Sententia que in rem transiuit iudicatam reddit rem notariam col.114.

Interlocutoria iudicis contra disfinitivaz, i est ipso iure nulla, column.185.

Sententia disfinitiva facit non debitum haberi pro debito column.191. et sequenti.

Sententia pro veritate accipitur, col.192.

Statutum legis equiparatur disfinitive column.10.

Sic ex forma statuti causa debet ereminari infra tres menses et reus causa testium producendum ex longinqu s perit terminum prorogari.

rogari, ultra tres menses ex hac causa prorrogaatur terminus trium mensum, column.49.

Si est statutum qd contumax constituantur in banco et si infra octo dies compareat non habetur pro confesso iudex non poterit abreviare illud tempus octo dierum cum sit conditio natale, column.129.

Non debet spectari euentus cuius spectatio nihil operatur, column.47.

Laciturnitas in iuditio accipitur contra tacitem, columnus.120.

Si ad producendum testes datur alicui terminus et ipse produxit articulos interim quo tractatur de impertinentia articulorum non currit terminus assignatus ad probandum nisi dolus vel culpa possit imputari, column.42.

Verbum hoc est demonstrativum ad oculuz, column.2.

Verbum, sed sine copula et denotat diversitatem in iure et in facto col.7.

Verbum debet necessitatem importat, col.22.

Verbum omnino denotat coactionem precilam, column.51.

Verbum latitare qualiter accipitur, column.75. et sequenti.

Verbi dare et donare denotat dare quod prius non habebat, col.148.

Electigales fundi cuius nature sint et qualiter dominum directum remanet penes municipes utile vero penes eum qui conductit, column.6.

Si ususfructarius conuentus de dom, infec, satidedit si postea domus ruerit et damnum vicino intulerit et soluerit ususfructarius si postea dominus velit petere solum non audiatur interim quo satisstat ususfructario solutum, column.70.

Propter interitum domus finitur ususfructus, column.70.

Ususfructarius et similes dntur quasi possidente civiliter et naturaliter illud ius ususfructus column.169.

Qui unum dicit aliud negare videtur, col.99.

Cfinis tabule.

Repetitio valde subtilis et utilis ad famosuz ter. **S.**
Julianus. l. si finita de dāno. infecto. ff. edita. per iuris vtriusq[ue] doctorez. d. Micha
elez de vrcurruz. pampilon. in regno nauarre catholici regis consiliariuz.

Julianus iste. s. subtilis est et quotidianus et habet materiam subtile secundum. bar. et doc. et dico cū bar. male explicata sed quia quotidiana ideo diligētissime i vestigada scđm paulū iurisconsultū. In. l. lega ui. ff. de lib. lega. Et istū. s. dividō li
cer per alios nō dividat in tres partes principales. In pma ponit cā efficiēs. In scđa ibiē q̄ po
nitur causa materialis sive thema. In terita ibi
nō prius ponit causa finalis sine decisio. Et hec
fia. ps subdiuidit i duas. In pma ponit deci
sio negativa querit. In scđa ibi q̄ scđo ponit
determinatio affirmativa. Et in iūna scđm in
tellectū q̄ intēdo tenere vltra doc. hoc intēdit
per missione in possessionez contra dām in causa
dam. infec. non aquirit dominū nec daf vslu ca
piendi cōdicio. s. p scđo decretu dñs cōstituit
Ratio dubitandi ad istū ter. potuit eē multiplex
primo enī euz ista causa celeritatē desideret dñs
nō cauendo. pp̄. Ruinā quam domus minaba
tur etiā si nō efficeret dñs missus ex pmo decre
to saltim prescribēti cōdicio sibi queri debebat
hoc tñ non obstante Julianus decidit contrarium
Ratio dicendi fuit q̄ pma decretu. seu prima
missio in possessionem sūr i hac cā vt vice cautio
nis mitatur in poss. s. si quis damni j. ea. l. sed
i hoc iudicio nihil aliud petit nimirū. nō p̄ ope
rari vſu capiēti cōditione. Scđo dubitari potuit
de causa norali in qua p pma decretu miss
efficeret verus possessor. l. i. s. si ex iusta. cau. aga
pro ut latius contra doctores j. pbabo. s. causa
dam. infec. et causa norali eq̄parat. l. ptoz ait
s. hoc edicti. s. cōdicio. l. edīn de pecu. s. ideo etiā
i hoc iudicio ex primo decreto miss debaret
effici possessor s. cōtraria definiti p Julianū
Ratio. nam in causa norali pro damno cōmiso
mittit s. hic p damno cōmitēdo. i. q̄ tē. hanc
differētiā assignat ter. in. d. s. hoc edictum in pī
et alias duas in s. dñs arguit ibi iurisconsultū de
maiori ad min⁹ negative. Tertio poterat quis
allegare ex quo s̄tra dām mittit quis i posses
sionez ex pmo decreto videbat dicēdū q̄ si per
longū tēp̄ stetis s. q̄ nō cauerit habuiss s. domos
p̄ derelicas et coequēter iste miss debaserit
dominiū sine scđo decreto aut saltē post ānum
efficeret verus possessor ar. l. si quis emptionis
C. de prescrip. rx. ano. non obstat si diceret q̄ il
la. l. loquit̄ de iure nouo. s. Respōde quia ratio
pp̄pter quaz non efficeret ver⁹ possessor missus
post annū de iure. ff. est; quia missio siebat in

omnib⁹ bonis sed in hoc casu desiciebat illa ra
tio nam eo modo sit missio per scđm decrectū. si
cū per primuz. de iure. ff. in casu iuso. sec⁹ tñ
in alijs causis. l. fulcim⁹. j. q̄ ex cau. in poss. ea.
iuncta. d. l. si quis emptionis. s. pe. et auc. ei qui
C. de. b. a. sūc in poss. et n̄b̄l est ideo mutatū per
iura. C. in dam. infec. lic̄ bñe in alijs et sic debe
bat saltem post annū incipi prescribere. s. p̄ tra
rium hic determinatur. Ratio potuit esse illa
quā in pma decisione dicti per textū in. s. s. q̄s
dāni. j. ea. l. naz pma missio vīce cautionis ob
tinet. s. postq̄ cautionem dūrata petebat et
eam obtinet non debet acr̄ vltra agētū volunta
tē operari. l. nō omnis i. prin. ff. sic. ter pe. pre
terea per pma decrectū et sibi consultū; cū
etiā si dom⁹ rueret et hoc posiz cōsequi dannuz
sibi illarum ex ruitione domus. l. cuz postulasz
in p. j. de damno. infec. Itēz. in isto casu inter
ponitur pma decrectū proper dannuz inferē
dum: in alijs vero prop̄ iam commissum aut de
bituz. Itēz q̄ fauore et introductū: retroq̄retur
in ordināta. l. qđ fauore. ff. de legi. cū forzaz nol
lit effici dñs. ne s. etiāz alij timeat dannuz pati
onēc in p̄fando ei cautiones. s. s. si ante. j
eades. l. preterea. in ista causa damni infecti p̄
peti scđm decrectū. qđdo vult: in alijs autē non
potest nisi post ānū. d. s. pe. put etiā imfra lati⁹
pbabo. et iste est verus intellegi ad ter. nostrū
legis alio modo cōmuniter per doc. et hoc intē
dit miss ex primo decreto. non p̄scribit anteq̄
iponatur scđm s. lic̄ iste intellegi in se sit ver
nō s. ad. s. nostrū p̄cedit. qđ p̄bo pluribus
rationib⁹ primo quia s̄tra ter. nostrū dñ dicit q̄
constitut dñs p̄ scđm decrectū et expositiō glo
r. doc. sunt diminutiones q̄ prohibite sunt in iu
re glo. i. l. filius. C. fami. her. Scđo q̄ ter. nō
debet intelligi. quādo ille s̄tra quez siebat mis
sio erat dñs pbab in cōmunicibler p. s. nostrū
iūcto. s. sequenti duz venit cōtinuitate ad. n̄ s. n̄z
et facit relationem ad decrectū de quo ter. n̄ lo
quit̄ pater per pnomē hoc cā sit etiā demonstra
tiū ad occī. l. nō dūbitat. r. l. hoc articulo: d
here. insti. patz etiāz nam pma determinauit
q̄ idem erat in poss. nūc quādo erat etiā alius
et si loquēdo in diuersis psonis cuz eisdes q̄litas
tibus q̄ in. s. iuso fuere dicit: sicut qđdo ego sūz in
possessione ex primo decreto p̄ secundū effici
dñs cōdē modo quādo etiāz alij est ante hoc de
crectū in possessionē missus: equalis ambo edi
um erimus dñs. p̄ hoc scđo decrectū. et sic clare
patet q̄ in his duobus. s. s. loq̄t quādo sit mis

lio d'ira dominuz verū/prettereā et tertio dico q̄ si iste, intellect⁹ doc. teneret in tex. nostro. esset iste. s. supflus cū p alias. ll. hoc sit decisuz p. l. pretoriz in p. i. s. de dem. infec. Item ⁊ quarto dico q̄ quadoc̄is tex. habz plures intellectus debet intellegi sedz magis dubitabilem. l. quod labeo, ⁊ ibi. glo. ss. de carb. edic. s. intellect⁹ doc. nullā habz dubiu⁹ sed si tex. nostre no intelligatur eo modo quo ego posui casuz nō haberem⁹ tex. exp̄sum. qui decidere⁹ an. quis p secundum decretuz efficiat dñs. in causa. dñ. infec. licet dñe possessor. immo eis⁹ maximuz dubi⁹ an. deberem⁹ procedere in dam. infec. p scđm decretuz ad vēdictiones bonoz. scđm. b. fulcitus. s. pe. j. er. qui cau. in pos. ea. t. l. f. C. de bo. aut iudi. pos. c. f. ideo dico. q̄ de necessitate tex. nostre intelligi debet prout ego dixi. sicut ⁊ tercīa lectura. quorūdā modernoz repereti⁹ istū. s. vt ē ludouic⁹ volo. gñm. q̄. ter. hic nō loquitur de p̄scriptione v̄l. v̄scapione aliqua. s. soluz disponit an. statiz ac quirat⁹ dominuz dñ⁹. ruinose er primo decreto ⁊ decidit q̄ nō. s. q̄ p̄mū postea coēdedit sedz decretum actori stati coēq̄ur dominuz siue ille altra quē sit missio ex scđo decreto sit dñs v̄l. nō ⁊ sic in causa. dam. infec. non potest tractari de p̄scriptione vel v̄scapione per. l. inter quos. s. si controvēsia. j. eo. insi. dñ dicit nā. id iniquū est dñm querere vbi in hac materia nostra no p̄si deram⁹ dñm. dom⁹. ppter celeritez⁹ rei imo statim per secunduz decretū missus efficitur dñs etiā si possessor contra quem mittitur non sit dominus/itaq̄ dicunt ipi hic nō dubitatur de v̄scapione de qua loquuntur omnes. doc. vel p̄scriptione aliqua. q̄ v̄scapio cadit in rebus mobili bus. vt. insti. de v̄sc. in prin. t. ss. de v̄sc per tot⁹ t. s. in immobilibus cadit p̄scriptio. l. t. pto rum titulum. C. p̄scrip. melius allegassent. ter. in. l. q̄. C. in qui cau. ce. long. rem. p̄scrip. de q̄ p̄scriptione poti⁹ debuit⁹ dicere. hic iurisfultus. si considerat⁹ qd. doc. dicunt q̄ v̄scapio non habet locuz in casu. nostro cum loquatur de re immobili nec sit mentio de nō dño. in tex. info enz idē sit in v̄trogz casu. ⁊ hoc est qd. ipsi dicunt per tres vel q̄tnor colu. exclamando de isto suo nouo intellectu ⁊ quod mirandum. est in tam famoso ⁊ allegabili tex. ad quem semp̄ recurrim⁹ in materia v̄l. ⁊ quotidiana primi ⁊ scđi decretri q̄ tot patres antiqui ⁊ moderni ac moderniores descererūt icipiēdo. aglo. v̄sc. ad bodieria tempora qui. omnes cu. reverentia errant ⁊ nō miruz qui homines ⁊ non dñ suere ista sunt for malia verba. ipsor. Sed ego dico q̄ eoz intellectus ē trupha ⁊ deceptio imperitor⁹ ⁊ vt paucis agam. eoz intellectus est contra texut⁹ apertus in. l. damni. s. si pupilluz nō solum insi. j. eo vbi dicit q̄ illi qui missus per scđm datur publiciana. s. certum est q̄ si esset effectus

verus dñs non daret publicitiana. l. i. t. p. ff. de.
publi. sed daret rei vendicatio s̄ quia ille cōtra
quem fuit missus. non erat dñs sic etiā nec mis-
sus erat effectus dñs ideo datur ibi publi. per
iura p̄alleagata imo etiam dicit ibi ter. q̄ si ins-
su pretoris ceperat possidere. et possidens domi-
nium capere vbi ergo apparet q̄ incepit iā pos-
sidere et sic p̄ secundū decretū. et tunc incepit do-
minus capere non ante t̄ sic est de directo ōtra
eoꝝ intellectu p̄tterea. esterīa de hoc. ter. qui
in terminis loquitur cōtra. hanc lectiram in. l.
ii. §. fi. ff. de aqui. pos. p̄tterea. nō video ratio-
nem. quare magis in hoc casu acq̄rat dominus
per secundus decrectum contra testiū quam in
alijs imo minus videbatur dicendū cūz etiā ad
buc non sit dñm illatū z per alias rationes
que ponunt in. d. §. hoc edictū vbi de maiori ad
minus arguit de alijs causis ad istas sc̄z. dam-
mific. et sic minus videbatur dicendū q̄ hic efficiat
dñs. p̄tterea dicere. hoc quod ipsi dicunt est si
ne. l. loqui contra. l. illaz. C. de colla. imo cōtra
regulas iuriis cōis. nec est verū dicere q̄ in ter.
non debet fieri mentio de visuacione. t̄c. nā lo-
quuntur de directo. cōtra. l. sequit. §. si tu vi. vſc
in. fi. l. q̄li p̄ totū. ti. de vſc. vbi eisdē verbis
vtuntur iuriū consulti in re. immobili sicut hic. iu-
lianis z in. d. §. fi. l. ii. ff. de aqui. pos. p̄tterea.
de iure. s̄tor. non siebat mentio de preclrip. imo
sub. ti. de visuacione includebant p̄scriptions
longi temporis ut p̄ totū. ti. de vſc. fi. z loquun-
tur de rebus immobilibus z sic sunt decepti in
hoc q̄i. §. nō dicit d̄ visuacione q̄ p̄scriptio-
ne large denotat sc̄dm glo. z bar. in. l. vſuacipio
fi. d̄ vſc. z per alia iura. §. allegata nō obstat. d.
§. si controvērsia qui ter. nihil probat pro op̄i.
ipsorum imo. potius probat contrariū dicit eni-
ter. ibi q̄ si duo. sine incontrovērsia dominus nō
debet querere stipulator ex quo dñnum vere-
tur z hoc propter celeritatem cause. sed debet
possessor cauere z si nō canerit debet. possessor
nem in petentem cautionem transferre non t̄s.
dicit q̄ dominus trāferat z sic ille ter. pbat cō-
tra istos. omisiss īgit̄ lecturis doc. sc̄da videlicet
z tertia. tenet illa quam in. pn. ultra doc. dicit
pm̄ noto. ex isto. ter. q̄ missus erit sc̄do decreto
in possessionem efficiat dñs in continentia z in hoc
iste ter. est singularis. limita. t̄n hoc procedere
quādo sit missus cōtra dominū securus vero. q̄ndo
mittit soluz cōtra. possessorz licer quidam. mo-
derni. ōtra. l. §. s̄ fuit eoꝝ op̄i. reprobata. l. datur
soluz visuaciendi conditio sine p̄scribēdi. l. pro-
bris in pn. §. eo. z. l. ii. §. fi. i. de aqui. pos. z. l. dñi
§. non soluz. j. eo non t̄ in isto. §. hoc pbat. pue-
dicat doc. z male vt. §. probauit. Sc̄do restringe
q̄ procedat in dñm. infec. securus t̄n in alijs actio-
nibus sed per sc̄dm decrectum iubēnt bona ven-
di. l. fulcīnus. j. qui ex cau. in pos. ea. z. l. fi. de ho-

auc. iudi. pos. C. cui. si. q. qualiter procedat non
dissentio pro nunc qz no est materia nostra. ratio
diferentie fuit nam in dam. infec. ideo mittit per
scdm decrect. et efficitur verus dñs quia dñs
no cauedo lgo repre videbat habuisse domos
pro derelicto aut qz no potuit sibi succurrer ex so
la missione ex primo decrecto. qz dannuz quod
iminebat erat mai valore domoz quaz ruina
timebatur ideo si non vult cauere eo aliquod in
mozato mittit actor. in ver. pos. ex scdm decrecto
et efficit dñs vt possit postea rescire domu hæc
rationez videt assignare ter. j. eadez. l. s. non at
ideo etiæ hec causa celeritatæ requirit et dicit ter.
in. l. j. s. eo. in alijs causis cestat iste ratios ideo
dixeru iur. l. illud. s. ad. laqui. no obstat si dica
tur in alijs etiæ causis potest dici qz rem in qua e
facta missio si non coparet in iuditio et prester
cautionem p. lögū tps videat habuisse p. derelicto
et sic etiæ efficiat dñs p. scdm decrectu hz respō
deo naz de iure. s. t. s. siebat missio in oibz bonis
d. l. fulcintz et sic secz ibi nec de iure auetoroz licet
fiat missio secundu mensurabz declarati aut
ei qui de bo. aut iudi. pos. C. videat habere rem
pro derelicto naz. potest esse alia ratio qz no pos
set soluere et potius vult qz rem tenetur in calu ve
ro nostro no opus est aliqua solutione qz dannuz
nöndu est illatu hz sufficit qz caueat. d. l. p. r. s. eo
dem qz faciliter possit ideo nimur no p. st
ando cautionem habbz re. p. derelicto et forzaz ideo
qz psumit euiz no posse eas rescire. Scdo nota
ex isto ter. tenendo opt. communqz scdm decrectuz
est titulz iust ad pscríbered an aut p. hæc pscríp
tione acgratur dominu directu communis coclu
sio doc. i. auc. nisi tricenale. Codi. de bo. mater
et. l. s. C. qui ex cau. ma. et hic z. l. traditonibus.
C. de pat. est qz solu aqraf vrile dominuiz no di
rectu hoc limitat primo nisi quis prescriberet
ex forma statutu tuc eni acquirit directu et statu
tu aliquid oppere ita dicit bar. in. l. j. s. de vsu
Item limitat scdm nisi pscríberet contra scientiez
quoniæ sciætia inducit cosensu et ideo agrit direc
tu hz possz dici qz hic scientia non inducit consen
sus naz si psumeret consensus non posset peti
etiæ ante completæ pscríptione cogita. Tertio li
mitta nisi quis prescriberet per tantum tempus
cuius contrariu memoria no exista et ter. singula
ris in. l. ex hoc iure. s. ductz aque. s. de aqua qz
z. sti. vbi longinqtas reporis habet vim consti
tu et constitutu habet vim confit. et confessio
induct directu dominu facit in simili. c. super c
busdā. s. prettere de vbo signi. Item limitat
quarto nisi prescriberet iudicis auctoritate pe
scdm decrectu tuc eni acquirit etiæ directu dom
inuz scdm bal. singulariter in. l. in possesione. C
de bo. auc. iudi. pos. alle p. hoc ter. j. eadez. l. s. s.
de rectigalibz. hz in vestigial z. l. ginalif. s. d
noxa. l. statu liber a ceteris. s. j. de sta lib. que

seq*uit* ro, in. l., *pretoris* in *prin. s.*, eode *vbi* vi *re-*
fert alex. de *imo*, dicit q*z* iura p*bal*. ale. hoc
non p*bent*, tam*e* su*m* dic*um* est nota sal*i*, in. d.*l.*
in pos*sessione* reliqu*s* sub *dubio* s*z* al*c*. hic qu*e*
sequ*t* moderniz*os* dicit q*z* h*est* est*r*. tra *bal*,
i*ucta glo*, i*n* d*niuz* q*z* dicit s*z* v*tile* s*z* tu posses in
str*ariu* allegare h*ac* glo, c*u* i*ultima*, o*p*, er*poit*
s*z* direct*s* s*z*, m*g* ei stare vide*s* dicit i*pe* q*z*
o*p*, i*o*, glo, et doc*u*, in illo art*i*, an per pres*crip-*
t*tionem* ac*quiratur* domin*iu* v*tile* est app*roba-*
ta in. d., aut*nisi* tricenale z dicit q*z* iura allegata
p*bal*. hoc non probant, et dum dicit *ter*, in. d.,
si de *ve*ctigali* bus* aquiri domin*iu* et appellat*io*
one domin*iu* in *dubio* intellig*ur* de direct*o*, l.*1*,
q*z* qui imp*petru*, s*z* ager *ve*ctig**. Rel*po*der ip*se*
q*z* in hoc articulo toll*it* p*ter*, i*d*, aut*nisi* in. d., do-
minos c*u* glo, ibi co*s* op*i*, est q*z* iura loquentia i*hac*
materia de domino intellig*ur* de *ve*ctig** c*u* g*z*,
ratio diuersitat*is* redd*it* non potest quare magis
ac*quiratur* direct*u* domin*iu* p*prescriptione* cau*sa*
tam p*scdm* decret*u* quaz p*alii* titul*u* imo h*is*
titul*u* sc*oi* decret*u* in *causa* dam*is*, inf*ec*, et in *causa*
nor*ali* pres*cribit* c*u* mala fide fec*u* in alia p*scrip-*
t*tionem* log*i* te*poris* alle, glo, z bar. s*z* in *ballegato*
si de *ve*ctigali* bus* g*z* est in*iqui* dicer*u* q*z* talis p*scrif-*
t*bes* pl*z* ac*qrat* q*z* ali*o* p*scribes* i*usto* t*z*, c*u* bona
fide ar*at*, l*seru*, q*z* q*z* vi*at* cl*a*, z*ultra* allegata h*z*
p*aler*, vt p*prescriptione* a*qrat* v*tile* d*niuz* z n*o* di-
rect*u* vol*ui* bar*z*, l*l*, si de ed*ic* di*ui* ad*ri*, tol*z* s*bi*
bal*z*, col*bar*, z bal*z* in*Ru*, de *rei* v*ebi*, ff*vbi* a*ge*,
allegat*ter*, phoc*z*, l*l*, si duo pat*roni*, s*z* id*e* i*ulian*
de*ter*, i*ur*, ff*pof* gu*il*, de cun*ib* i*z* vol*ui* idem
bal*z* in*Ru*, feudo*z*, ix*col*, z d*ns* alex de *imo*, in*l*
ex *hoc* ed*icto*, ff*de eo*, p*quez* fac er*it* z*l*, si ed*es*
in add*i*, ad*bar*, ff*de fer*, v*irba*, pie*z* ange*z* in*cōsi*
x*li*, glo, i*l*, si q*z* *éptioni*, C*de pres*crip**, x*xx*, at*io*
z glo, in*S*, j*inst*it*, de *visu*fruc**, glo, in*l*, j*l*, s*z* ff*de a*cq**
plub*ar*, glo, z bar*z* in*l*, it*cho*, ff*de visu*fruc**, leg*glo*,
z bal*z* in*l*, ad*uersus*, C*de rei* v*ebi*, glo, x*xv*, q*z*
ij*z* in summa per abb*z* in*Ru*, de*script*, z*c*, cert*er*
i*u* in antep*e*, col*u*, de iudi*z*, rap*ha* ful*g*, in*d*, aut*nisi*
tricenale exp*ressi* bar*z*, in*l*, l*l*, s*z*, C*qui ex cau-*
maj*o*/tame*ist* limitation*es* bal*z*, in*d*, l*l*, in pos*sessione*
dico ee*verissim* de iure*z* l*iz* dic*at* doc*u*
q*z* iura allegata per *bal*, hoc n*o* p*bant* h*z* ego di-
co q*z* eius op*i*, b*ne*, p*batur* in*d*, s*z* si de *ve*ctigali* bus*
induc*do* hoc modo tu *scis* q*z* fund*u* *ve*ctigales**
sunt h*ui* nature*z* q*z* domin*iu* direct*u* rema-
n*z* penes municip*es* v*tile* vero d*niuz* h*z* pos*ses*so**
q*z* cod*ic*it*l*, j*l*, z*ib* doc*C*, s*z* ager *ve*ctig** vel *éphi* pe-
ta*z* bar*z*, l*l*, s*z*, de sup*si*, hoc pl*u*ppos*ito* dicit *ter*
in*d*, s*z* si de *ve*ctigali* bus* in*p*, q*z* si q*z* mitt*it* in
pos*sessione* ex sed*o* decre*to* n*o* p*scribit* d*niuz* h*z*
mitt*it* in ius q*z* h*z* ille pos*ses*so** qui n*o* cauet*h*
cert*it* est q*z* aquiri domin*iu* sc*ilic* v*tile* s*z* g*int*er*io*
i*uris* consult*or* ess*et* q*z* app*ellatione* d*niuz* ven*ire*
v*tile* in *hac* materia*z* p*scriptio*is** n*o* dicer*ter*, q*z**

dominiū nō acquirit, ito aquirit dominū vtile
et sic appellatione dominū venit directū et nō vti-
le de mente iurisconsultorū etiā in hac materia p-
scriptionis/preterea ratio erat ibi quare illud
dominiū nō acquerat qz ille otrā quēs mittebat
nō habebat ne vltra intentionē agentiū opera-
re cur nō vscapere dominū illud directū g acelā
ter rationē psumere habere dominū directū
et vtile aqz̄ etiā ilud dominū directū alias in
dubitabilis esset dubitatio iurisconsulti ibi cu-
z̄ etiā si haberet directū nō aquireret illud per p-
scriptionē si in veritate, tertius eſz̄ dñs qz nō est
dicendū. Itē et tertio dicit ibi ter. qz habet quis
mitti in ius quod b̄ ille a quo cautio petet ibi
enī psumponit qz p̄dū sit vctigale et sic munici-
pes habeant dominū directū et aliū vtilez̄
si ergo a municipib⁹ petitur cautio qz psum-
batur illos esse dominos directos liceat in veri-
tate non essent tūc dicit ter. dominū per lōgū
tempus aquiritur non vtile qz nō mittitur otrā
illum qui habebat illud dominū vtile sine ha-
bere presumebatur ergo dicendū est qz directūz̄
ne actus vtra agentium voluntatem operetur
cōtra, l. nō omnis, ff. si cer. pe. et contra ter. in. d.
S. si de vctigalib⁹ preterea dicit ibi ter. qz
mittitur contra superficiariū nō aquirit domi-
niū directū et sic non preiudicat domino di-
recto ergo eodem modo dicamus quando mitti-
tur contra dominū directū presumptum non
debet preiudicari domino vtili qz si esset vere do-
minus non preiudicaret ergo aforiori qzido
est presump̄ dominus sed ibi dicit ter. qz p̄lō-
gum tempus aquiritur dominū et sic psumponit
qz non erant domini liceat bene presump̄
ue cum alias missus ex scđ decreto incontinenti
efficeretur verus dominus directus vt in. h. nō
ergo solum aquisiuit dominū directū quia
alias essent dno domini vtile in solidū
re. cōtra. c. licz̄ de pba z. l. si vt certo. h. si duob⁹
ff. de comoda. Item et quinto induco illū ter. sic
dictio sed qz ponit sine copula et denotat diver-
situdinem in iure et in factu bar. post glo. in. l. h. S.
ne quis in ius vo. vi. exi. sed in priu. dicit ter. qz
qz̄ sit missio contra emphiteotas non prescri-
bitur dominū et loquitur in dominio directo se-
cundū omnes g in. d. h. in vctigalib⁹ ad hoc vt
sit bona diversitas debet intelligi qz cōtra mu-
nicipes sit missio aquiritur per longū temp⁹ do-
minū directū nam ibi in priu. ter. siebat missio
contra eum qui habebat fundū vctigales qui p-
sumebat dñs vtili nō tū erat in veritate et sic il-
lud dñi vtile aquirit nō directū etiā si fuerat
verus dñs vtili nō est vis licet tūc incontinenti
suiss̄ effecmis̄ dñs vtili p̄ scđ decrectū alias
per pscriptionē in scđ casu qz siebat missio con-
tra municipes qui psumebat dñi directi nō tū
erant in veritate alias emi si esset veri dñi directi

nō erat opus pscriptione vt est ter. hic nec ex p̄z
mo decreto potuerat vscapere etiā cōtra dñm
vt hic dicit ter. qz fuit decrectū aiudice vt codē in-
re eset mis̄ quo forent h̄iū municipes qz nō caue-
rant et sic p̄ supradicta cōcludo cōtra doc. qz p̄ se-
cundū decrectū pscriptione aqz̄ dñiū directū sol-
uat apolo / ad dicta aler. qz fuit fragilia nō euro
responde. Et hoc inferri posset cōtra coēz̄ p̄ pe-
de vella p̄t qz nō potest reddi ractio diuer-
sitatē inter alios titulos et scđm decrectū put eti-
am cocedit doc. hic et firmat aleg. et p̄ pscriptione
nō vtrū. t̄diē decretū efficit dñs directus vt s. pba
ui ḡ idēz̄ in alijs fz qz nō est de materia ideo non
discutio hic alibi dicam cogitamus tamen quia ē
qstio disputabilis. Mora tertia ex isto. h. qz missio
in poss. ex primo decreto nō prescribit hoc vez
in personali quia nō possidet sed detinet. l. iij. h. si
ff. de aqui pos. cum si. cum ergo ad essentiaz̄ p-
scriptionis requirat possesso. l. sine possessione
j. de vsc. ideo non prescribit sed in reali cum p-
rimum decrectū possideat. l. si quis exemptionis
h. sed si quis. C. de prescr. xxx. anōz̄ et ibi com-
munitur doc. et hic per primū decrectū incipit p-
scribere glo. in. l. h. C. vbi in rem act. et longo te-
pore prescribit fz cōmuniter rephēdit illa glo-
ri ibi per bar. quem etiā refert hic alex. et mod-
i nisi habeat aliū titulum in re. tunc enim pscr-
bit longo tempore virtute tituli cuz̄ habeat pos-
sessionem et hoc est quod dicunt hic doc. tu autē
declarat lat̄ p̄ qstiones p̄ma qstio an mis̄ ex
primo decreto efficit vez possessor infra annūz̄
Scđa qstio qd post annūz̄ a die missionis. Tertia
qstio an infra annūz̄ incipiat pscrive. Quarta qz-
stio qd post annūz̄ circa pma qstionē dic qz in p-
sonali mis̄ ex pmo decreto nō efficit vez pos-
sessor infra annūz̄ et hoc tenet oēs per. l. iij. h. si. ff.
de aqz̄ pos. l. cur legati. j. qui ex can. in pos. ea. cu-
si. in reali vero coiter tener scđm legistas qz effici-
atur possessor reuocabilis tñ sed mibi nō placet
ista op. doc. put. j. dicā lat̄ sua loco circa ledas
dic qz in reali omnī ē cōclusio qz efficiat posses-
sor reuocabilis post annū adie missionis. d. h. si
si quis z. c. qz̄ frequēter. h. in alijs vt nō ostet
in personali tenent omnes qz non efficiatur ver-
sus possessor post annūz̄ / ego idem dico in perso-
nali quod in reali probat primo per ter. i. c. qz̄
frequēter. h. si. vt lite non contest vbi sumus p̄o-
tifer postqz fecerat mencionem de reali actione
qualiter procedat contra cōtumacē dicit de per-
sona qz postqz quis est missus ex primo decreto
propter contumacias rei. auditur infra annū vel
post. secundū distinctionē in alio casu superius
anotata sed superiō in reali dicitur qz post annūz̄
verus efficiatur possessor nec auditur nisi de pro-
prietate liceat infra annū sufficiat prestare cau-
cionem et solvere expēsas ergo eadez̄ distinctionē est
adhibēda in personali nec responsio glo. quam

sequuntur doc. vbiqz procedit id est iuxta primū
membrū distinctionis qz est diminutua et est cau-
lare ter. preterea ter. ibi indistincte loquitur g.
indistincte debet intelligi. l. de precio de publis
ci. p̄tterea referendo ad primū membrū distinc-
tionis a contrario sensu idēz̄ dicendū erat dum
dicit infra annū audīt ergo fecis post annū pret-
erea in personali cōpertonā sit obligata maior
videbat cōtumacia et sic magis veniebat puni-
da quā in reali. ar. l. fulcīng. h. si. ff. et qui can. in.
pos. ea. presertim cum hodie fiat missio secundū
mēsurā debiti declarati alic. ei qui. C. de bo. alic.
iud. pos. et sic valer consequentia in reali efficit
vez possessor post annū g. aforiori in psonali.
Itē actiones etiā psonales sit magis p̄ulegia-
te quā reales patet qz. xxx. annis p̄scribūt. l. sicut
C. de pscr. xxx. anno reales vero p̄ lōgū tēpus et
hoc in fauorez̄ h̄iū psonales actiones et sic etiā
am citius debet consequi qd suuz̄ est et sic si reus
est contumacit̄ debet consequi possessionez
quaz̄ in reali vel saltiz̄ eo modo preterea quādo
procedit p̄ decrectū citius cōsequit̄ ius in per-
sonali qz in reali etiā loquendo committere naz̄ p̄
scđ decrectū incōtinēti in psonali ius suū conse-
quī in reali vero assignat terminus p̄terea in
d. h. sed si quis videt inuere ter. hāc op. duz̄ di-
cit ad instar ceteroz̄ qui rei dñiū h̄iū et sic loqz̄
etiā in psonali maxime qz in personali est certius
qz alijs habeat dominū rei z̄ in reali missio pre-
tendit se esse dñm cuz̄ g. ter. dicat ad instar cete-
roz̄ qui rei dominū habent et sic ponit pro cer-
to ergo magis videbat refferti ad psonales seu
saltū eode modo cuz̄ dictio ceteroz̄ sit vniuersa-
lis qz coprehendit omnia alia et hanc cōclusionē
alias publice padue et bonicie ac ferrarie repe-
tendo substantia sed in iudicando et cōsulendo
no recedas a cōmuni licet hoc videat de ure ve-
rius circa tertias qstionē conclude breuiter qz
infra annū no incipiat pscrive nec ipsonali nec
in reali cuz̄ nō habeat possessione etiā in reali vt
ura probab et lue possessione nō currit pscr-
pit pallegata. lue possessione g. etiā si habeat
alias titulus nō incipiat pscrive circa quartā qst-
tionē mibi nō placet op. doctorz̄ uno. dico qz post
annū incipiat missus pscrive tam in reali quā
in psonali et in hac qstione facio duas coelutio-
nes. Prima lue qz̄ tā in reali qz̄ in psonali post annū
atra cōtumace pscribe decet annū inter plentes
et hoc probandum premitto qz̄ decrectū iudicis
et sufficiens titulus ad pscrivenduz̄ ter. est
iii. l. iude. ff. de aqui pos. z. l. pomponi. h. si insu.
ff. eo. t. ter. etiā formalia i. l. a diuo pio. h. si sup
h. sciedū. ff. de re iudi. vbi interlocutoria iudicis
p̄tterea causaz̄ vscapieidiā de definitiā nō dñbi-
to vt lat̄is per doc. in. d. h. si insu. dicit ter. in. d.
h. si super si tertius compareat dicens rem esse
suaz̄ executionē non esse fiendam tunc summatis

sider cognoscere debet et si dixerit rem esse illū
tertiū et non debitoris in cuius bonis siebat ex-
equio ad instantiam creditoris tunc non statim
fit illius tertii into poterit in iudicio plenarie p̄-
tere debitor et si non peratur vscapioni proficit
illa adiudicatio non obstant responsonē alic.
ad illū ter. in. d. h. si insu primo qz̄ promittit
rem esse creditoris vel secundo ibi quoad interū
pendaz̄ pscriptionē naz̄ qz̄ hoc nō sit verum p̄
bo primo qz̄ clausula in fine posita debet refferi
ad proximā per not. in. l. in. d. filius. ff. de ib.
z. postbū. en. li. z. i. ideo d. sic eveniet venit cotinua-
tive ad h. proxime precedēter item in h. precedē-
ti dicit nec eum cui restituta est statim habere p̄
sentientia debere pondero p̄ statim g. et internal
lo bñe et sic p̄ prescriptionē et ideo d. necessitate ē
dicendū h. lequies reffatur ad precedentem vnde
ad propozitū sicut ibi in illa interlocutoria cog-
noscitur summarie tamē vbi capit cōtra debito-
rem et sic est titulus sufficiens ad presribendum
dicamus ergo idem in decreto iudicis preterea
probatur aperte in. l. iij. h. si. ff. de aqui pos. vbi
ex primo decreto non prescribit ratio qz̄ nō pos-
sedit fz detinet si ergo possideret a contrario sen-
su prescriberet vnde infero ex hoc proposito qz̄
postqz efficit verus possessor post annū incipiat
possidere preterea ego habeo qz̄ habens titulu
z possessionez̄ et non haber malā fidem presrib-
bit ista est regula p̄ omnes approbata. l. i. C. de
vsc. transfo. sed in casu nostro habet titulu suffi-
cientez̄ et possessionē vt supra probauit nec habz̄
malaz̄ fidem naz̄ hodie fit missio scđm mēsuram
debiti declarati. d. alic. ei qui z ideo cuz̄ res vale-
at tantū dūtarat quantuz̄ creditor p̄tebat in
personali et sic datur pro extimatioē debiti nimi-
ruz̄ si prescribit contra illū debitoris suz̄ pos-
sidente longo tēpoze qz̄ p̄tterea etiā presumirez̄
habuisse p̄ derelicto seu salti per diuturnitatē
temporis cōsensisse. Itē ego habeo qz̄ in decre-
to iudicis nō consideratur qz̄ sciazz̄ rei esse alienā
dum tamē de debito constet ter. est in. l. g. saliter
ff. de nra acti vel etiam possem dicere qz̄ tunc lu-
cer habeat conscientiaz̄ rei alienē non tamē est in
mala fide vt dicit etiā ange. in repe. l. i. C. de iud.
in ultima carta p̄ ter. in. d. l. z. qz̄ saliter z dic qz̄ in
illo casu etiā de iure canonico pscrive liceat alic.
conetur reprehendere in. d. l. h. si de vctigalib⁹
et non bene qz̄ dictū suuz̄ videtur esse equū. ar. c.
ad nra et eoz̄ qz̄ ibi not. de emp. et ven. intelligas
tamē contra euz̄ in cuius bonis suit facta missio
videtur habere bonam fidem quia videt qz̄ illa
res est obligata et hoc modo etiam loquitur ter.
in. d. l. z generaliter. si vero seiret rem esse alteri
tertiū non prescriberet nec tunc adaptaret mē-
sūrā iurisconsulti in. d. l. et generaliter preterea dicit
bal. in. d. alic. ei qui in pe. colu. qz̄ statutum. l. e. qz̄
paratur definitiū sed. l. statuit qz̄ post annū effi-
a iij

etatur verus possessor. d. l. si quis emptionis. §.
sed si quis. C. de prescrip. xxx. ano. t. d. c. quoniam
frequenter sed certum est secundum communem
in. d. §. si iusu per disfinituam quis acquirit iurum
capiendi conditionem est dicendum etiam quod lapsus
ani p. ester prescribendi conditionem. Itz si lapsus
ani non daret prescribendi conditionem illa pos-
sesso nihil operare sic esset iuris et iura non
solent remedia in utilia inducere. l. hec stipulatio.
§. diu. s. vt lega. no. q. hoc sit ver. probat non vti-
litas possessionis est sequi fructus et eos facere
suos et prescriptio positio q. q. alteri incubit on
probandi proprietatem in reali ergo. ius plimit
q. res sit sua et video voluit q. efficere verus pos-
et sic saltum postquam dicitur habere decretu habet
etiam titulum pro suo non obstat q. non erat voluntas
iudicis eius facere dominum et ideo non debet ha-
bere usucapiedi conditionem. l. clambus. ff. de co-
trahen. emp. dico q. auctoritas iudicis et prescrip-
tio iuris que hoc causant. d. §. si iusu et alijs iuri-
bus est. §. probatus sicut etiam disfinituam naz
ibi non est voluntas iudicis transferre dominium
tamē dat auctoritatē prescribendi licet sit secus
in alijs. l. iij. §. subtilius. ff. de condi. ob. can. et
sic illa ratio non militat in decreto iudicis et ideo
si in reali aforo: i in personali quia possessio rei
datur non tanq. res mea sed contumaciam pro ex-
timatione tantu quam peto q. presumitur q. suu
verus possessor. post annus postquam res non com-
paret et sic non obstat. d. §. subtilius nec obstat q.
dicit doc. q. habeo malam fidem nam. §. est bñ
responsum dum allegau. d. l. et generaliter p.
tereia et posses dicere q. postquam tenui p. dece annos
inter putes presumitur decretu secundu inter-
ueniente prout in simili dicimus in disfinitione vbi
tenendo rem pro disfinito per. x. annos inter presen-
tes presumitur disfinitionem seu precessisse item inser-
tum que habet causa discontinua licet in ea.
non habeat loci prescriptio si autem possideat p.
xxx. annos continuos et alleget postea conuent
tituluz et in probationem titulu alleget tricennale
prescriptionez presumetur titulu precessisse est glo.
singularis coiter approbata per doc. in. l. fuitu-
res. ff. de seru ita etiam dicatur in casu nostro p.
tereia absens per. x. annos si alijs occupet posses-
sionem cum titulo presumetur a principio dereli-
quisse pos. ita p. de vella. par. saluado glo. co-
ter approbata in. l. j. C. de ser. fugi. q. dicit q. ab-
sens per. x. annos retinet poss. cimilez ergo sedo
ingressus habet solaz naturales que non est suffi-
cientis sola ad prescribendum ut nota in. l. j. in pn.
de aqua. pos. alias eniz otra absente non posset p-
scribi nisi traseant. xxx. ani cuz requiratur q. xx.
annis possideat cuiuslibet. C. de prescrip. lon. rep.
per totum ita etiam hic presumatur precessisse de-
cretu secundum seu saltum dereliquisse rem et sic
facit rem suam/ fateor tamē quandocumq. contu-

max vellit asunere omnis probandi non esse rebu-
tum audiret et hoc probato recuperabit res su-
am nam constabat decretum interpositum et fal-
sa causa et decreta erit nulla. l. j. ff. ne vis si. z. iot.
per doc. in. l. inste. possidet. ff. d. aqui. pos. intar-
q. esset etiam si in uno solidu fuerit erratum u. co-
puto decretum erit nullum et quicquid indeseq.
tur ita audiui apice repleto meo domino. batho
lomeo socino iurisconsulto nostra tempestate
princeps dum legeret padue. d. l. inste possidet et
dicit hoc plures praticari vidisse et fecisse et q.
auctoritas iudicis prester causam prescribendi
pater etiam. l. iij. §. idem queri. ff. de re. eo. l. iij. in
ff. de publi s. facit. l. non soluz. §. si mispi de vbi.
j. et. l. per errore co. ti. cogita quia subtilia: ha-
bes materialis disputandi. Scda conclusio niss
per primū decretum virtut post annus accessione
eius contra quem mittitur contra tertiu m3 et
supra dicit per translationem anni a tempore mis-
sionis virtute primi decreti. l. facit missus posse-
sorem. d. c. quoniam frequenter et. d. §. si quis
cum alijs. §. adductis s. ista possessio dat causas
prescribendi vt. §. probauit ergo insertur conclu-
sio q. vitatur accessione per. d. l. pomponiue. §. si
iusu. ff. de aqua. pos. ratio diversitatis interdum
et possessor est nam tenendo possessionem rei
sue non prescribit. l. sequitur. §. lana. ff. de vbi. et
sic illa possessio non erat apta ad prescribendum
ideo erat impossibile quod eius accessione vt
posset sed contra tertiu sic naz illa possessio erat
apta ad usucaptionem seu prescriptionem et sic
prescribebat postquam res non erat sua et ideo cum
per decreta vt. §. dicitur usucapienti condic
tio transmittitur accessio. d. §. si iusu et sic evita-
tur illud absurdum si dominus per. x. annos pos-
sedisset missus incontinenti sui est effectus domi-
nus post annum quod non est dicendum. Ter-
tia conclusio licet in alijs causis permissionem
ex primo decreto efficiatur post annuverz pos-
sessor missus et incipit prescribere sed in dam. in
sec. post annu non efficitur verus possessor nec
prescribit usq. secundu decretu interponatur
est hic z. j. ea. l. §. non at expressa diversitatis
ratio est naz in hac causa nihil est hodie immuta-
tu imo. sicut de iure. ff. in onibz bonis siebat
missio sine alia cause cognitione. ff. ex qui can. in
pos. ea. per totum et. C. de. bo. auc. in pos. hodie
vero non sed secundu mensuraz debiti declarati et
cause cogniti requirunt de auc. ei qui. C. de.
bo. auc. indi poss. ideo voluerunt iura q. post annu
non efficeretur verus possessor cum in uno re-
leuauerint contumaciam scilicet ne stat missio in
omnibus bonis et grauauerunt actorem scilicet
probare mensuram debiti ideo voluerunt etiam
revelare actorem in alio scilicet efficeretur ve-
rus possessor post annum sine alio secundo decreto
pretereia in da. infec. co. sequitur quicquid petitur.

per primū decretum cum cautionē duntaxat pe-
tat et primū decretuz vicem cautionis tenet. d. §.
si quis damni. j. ea. l. video effet absurdum q. iura
concederent plus quam petunt in alijs vero cau-
sis cum nou sit consultum nec primū decretum
teneat vicem solutionis nimurum si in illis effi-
citur verus possessor post annum. in da. infec. ve
ro secus alias rationes diversitatis vide. §. in ca-
sus figuraione et sic sit expeditus istud nota sub-
tile et vide quia nullius reperies hanc materialis
ita bene explicatam et cum multa disputatiae di-
xerim in cōsuledo tamē et sententiā cogitauis
an. sit recedendum a cōmuni op. aduertendo ad
rationabilem consuetudinem loci si fuerit nō ta-
men ad errores non nullorū locorū qui propter
imperitiaz introducti fuere. Quarto noto ex isto
ter. q. quando non est plene consultum actori cō-
tra rem contumaciam per primū decretum po-
terit interponi secundum decre. et tunc primū
decretu interponitur tanq. ordo perueniendi
ad secundum illud enim secundū decretu non est
nous et separatus processus a primo sed rotum
est unum vt dicit bar. hic. v. eolii. quando autem
primū hanc vim secundi decreti non erit opus
q. secundū interponatur et an. et quando habeat
vī secundi decreti dicimus. j. in expeditione glo.
magine nec habemus in iure ter. faciente mentio
nem de secundo decreto nisi hic secundū imo. an
autem reperiatur tertium decretu dicimus. j. v.
tra doc. et q̄liter caue tñ in intellectu moderniorū
ad hunc ter. quez supra reprobauit et in se est fal-
sissimum et multis errores seminat cum illo suo
intellectu errore. Et glo. magna possit super
z. prius pro cuius expeditione sequedo ordine
bar. primo quero quid est primū decretu et ante
qua deueniam ad disfinitiones/ p. clariori intel-
ligencia premissoz et infra dicendumz premisso
tum. l. q. decretu accipitur in iure nō multipliciter ali-
quādo eniz accipitur p. sententiā disfinitua. l. nec
quicquaz. §. vbi decretuz et ibi glo. ff. de offi. pao
co. et leg. aliquādo pao interlocutoria. l. i. in. ff.
de ase. glo. insti. qui. ali. non licei. §. at. ex cōtra-
rio. aliquādo dicit quod papa. de fratrū consi-
lio nulla facta consultatione statuit et in scriptis
reddigit aliquādo cōsensus eligentiu in scriptis
redat. aliquādo id quod capitulu vel vinuerlitas
seu maior pars ordinat aliquādo iudicis auctoritas
in alienationibz et alijs interposita vt per
spec. in. t. d. primo et sedo decre. §. j. aliquādo acci-
pitur vt in ter. nō et in disfinitione infra dicenda
accipitur quod interponitur ppter cotumatiā
igitur secunduz banc glo. primū decretu est primū
missio indicis seu. prima missio/ in possessionem
ista disfinito glo. reprobatur per bar. duabus ra-
tionibus prima q. glo. p. supponit id est iusu et
missio quod est falsuz et licet bar. et alijs moueatur
aliquibz rationibus sat debilibz ad hoc repro-

bandum quibz faciliter posset responderi in nō
proposito ego tamē adduco nouiter ter. in. l. nō
est mirum. ff. de pig. act. vbi ter dicit q. alius est
iussus per que non constituit pignus pretoriū
aliud missio per quam pignus constituit sed licet
non sit missio. decretuz potest esse vt dicit ibi ter.
ideo super hoc vltius non insisto secunda ratio
fuit ray. quia non cōvertitur hec disfinito cuz suo
disfinito per. l. si prius. §. de no. ope. num. vbi nō
est missio tamē est primū decretu et sic cōtra. l. j. §.
dolii. §. de dolo. z. l. omnis disfinitio. j. de reg. iur.
pretereia si. iuder. per disfinituā iubz actorez po-
sessor agēte mitti in possessionez licet sit ius de
mitiendo in poss. tamē non erit primū decretuz
prout in materia nra accipit. quod propter con-
tumatiā interponitur/ dabatur etiam alia difi-
nitio q. secundū decretu est secundus iussus de mi-
tendo in possessionez. z. que etiam reprobauit ve-
hic per bar. et bene/ alia fuit disfinitio bar. q. pri-
mū decretu est pma agrariatio etq. actori aliqd
aplicat facta per iudicē parti cōveniente ppter co-
tumatiā. Scdm decretu est augmentatio agraria-
tionis iaz facte etq. actori aliqd aplicat fac-
ta p. iudicē pti cōvēte ppter cotumatiā becē agraria-
tio parti cōveniente et propter cotumatiā et per ut
dicez tamē nō est primū decretu prout nos acci-
pimus/ ppter etia disfinitio bar. codē morbo la-
borat q. disfinitio glo. et ipse met reprehēdit dñ dē
cit aliud est iusq. aliud ē missio ita erit potest esse
primū decretu nō tñ erit grauame nec erit actozi
aliqd applicat per ea. q. ipse dicit hic reprehēde
t glo. z. d. l. nō est mirū ter. est. j. ea. l. §. ei tamē
miraduz est q. bar. ad hoc nō aduertitur ppter
no ē bona differētia q. ponit bar. d. l. j. si q. ius.
dicen. no. ob. nam licet ibi scdm coēz op. multa
aplicet fisco tñ illud qnti res est applicat pti obie
perati et ita cōpetit illi qd ibi statut. ista difi-
nitio/ ppter etia nō est bona differētia q. ponit bar.
de. l. sancim. C. d. iudi. dices q. ibi sit illa agrar-
atio a lege i. hoc aut. ego sōnio/ aut bar. dormit
nā licet ibi a. l. ppter qd fieri debeat tñ a iudice
grauat pars cotumatiā q. nō dat audiētia nī refe-
ctis exp̄s sicut etiā hic nā. l. dicit q. mittat in
post. p. toti tñ. et q. can. i. pos. eat. maxime. l. fulci-
nius. §. fi. eo. ti. et clar. etiā dicit ter. i. d. l. si pri-
§. de no. ope. num. dñ dicit pres indicis nō alias
futuras fuisse q. vt euz. z. cōde modo dicit. iii. d.
l. sancim. nō aliter indiciale additio ei reuelare
z. et tamē in. d. l. si prius est primū decretu ergo
dicamus q. licet a. l. statuatur pena siue agraria-
tio iuder ramen exequitur et sic videtur facta a
iudice et sic disfinitio bar. non videtur bona /
alex. ramen initur reprehendere aliam rationes
a iij

se licet quādō iubetur ut veniat vel de eauendo cui bar. nō videtur bene respondere/sed dicit q̄ bar. intellexit de grauamine per qđ aliquid acto ri aplicatur sed tunc non aplicaretur & sic eius reprehēsio non videtur bona sicut alia disfinitio ci. in reperitione. l. i. si ex noxa. cau. aga. & refert hic alex. q̄ tamē non est bona per rationes quas dixi & dicam. ideo dedit aliam disfinitio sali. in aucei qui. C. de bo. aucto. iudi. pos. primū de cretum est primus iussus contra contumacē reū ad eius contumacē cōpescendas in fauorez acto ris super immissione vel quasi deliberate facti ita secundū eum probat in. d. auc. ei qui dicit al. q̄ hec disfinitio est minus periculosa & nihil amplius dicit/ sed mihi non placet hec defensio pri mo duz dicit sup̄ immissione vel quasi/ nāz omnia verba disfinitio debet esse de essentia disfiniti. d. l. i. q̄ doluz & pariter debet converti cum quolibet contento sub disfinitio/ sed hoc non est in bac disfinitione nam quando sit super immissione nō sit super quasi immissione vel ecōuerso/ prettere po test esse factus super immissione vt quando pigno ra capiunt vt quis compareat vt. l. i. q̄ ergo & ibi no. ss. de ven. inspi. Itē non est verū dicere q̄ semper sit super immissione vel quasi imo. aliquādo mittitur in veraz possessione vel efficit dñs per primū decretum quando habet vim secundi tunc enim non custodiam solum sed veraz possessiones aut dominium consequitur vt. d. q̄ si forte cum si. q̄ inferuis referam/ prettere no includit primū decretum quod interponitur in seruitibus et alijs rationibus que possint adduci est insufficiētior alijs disfinitioibus/ nec disfinitio secundū de creti quaz ponunt est vera dum dicunt q̄ secundū decretum est primi decreti & eius processus executio rei custodie dominium in agentem causa cognita transferens ob conuincēdā omnem malitiā preteritam rei sed non futuram / nam false dicunt q̄ transferatur dominium per secundū decretū etiam in dam. infec. quādo tertius est dominus/ prettere nec in alijs actionibus transiit dominium sed solum possideri et v̄di iubentur bona. j. exqui cau. in pos. ea. per totum/ prettere aliter interponitur secundū decre tu. j. co. l. aquo. quaz hic in disfinitione cōlineatur intelligendū tamē q̄ ibi interponatur secundū decretum licet latius super intellectu illius. l. i. dicam & sic iste disfinitio fuit imperfetio es alijs licet dicāt q̄ hec est medicina noua per eos reperta habēs iuris sapores & medulam sed ma le dicunt hec dici netu decipiaris in suis dictis prout ipsi fuerē decepti/ vides ergo qualiter nulla disfinitio doc. ad primū decretum nec ad secundū est bona opus est ergo vt nos sursum eleua to corde deo iubante disfinitiamus/ primū decretum est primus iussus iudicis de agrauando reū ob suam contumaciam ad applicandū ius actori super principali; dico primus ad differentiam secundi decretū iussus iudicis ponit vt genus qđ in qualibet bona disfinitio requirunt secundū logicos/ dico de agrauando ad differētā iussus de veniendo. vel alio iussu qui non cōtinet grauame dicunt ob contumaciam ad differētā eoz q̄ disfinitio dant. ad applicandū ius actori dicunt propter multā q̄ nō applicat actori h̄s fisco. l. mulctaz. C. de mo. mul. l. i. ss. si q̄s ius. di. nō ob. dico etiā ad applicandū q̄ nō dū ē applicat ius pp̄ter solum p̄mū

do decreto non est opus q̄ fiat alia missio sed su ficit q̄ iubeat nam iam est facta missio ex primo decreto/ ita bar. & alij hic & in hoc decepti fuerunt/ prettere est contra predicta iura licet ipsi plurima verba supra hoc effundat & q̄ hec sunt de nouitatibus ipsorum & q̄ mirum est quod tot patres antiqui et moderni non considerauerūt/ sed profecto ipsi minus considerarunt vt. s. probauit ultimā ipsi ponit suā disfinitio q̄ p̄mū decretem est iussus iudicis rei solum custodiā & obseruationem agenti cōcedens ad conuincedā contumaciam rei tam preteritam quaz futura & probant aliquibus iuribus que nihil faciunt ad propositum vt inspectis his que infra dicentur et. s. fuere dicta per te poteris respōdere nec ista disfinitio mihi placet primo q̄ nō cōtinet primū decretum quando habet vim secundi tunc enim non custodiam solum sed veraz possessiones aut dominium consequitur vt. d. q̄ si forte cum si. q̄ inferuis referam/ prettere no includit primū decretum quod interponitur in seruitibus et alijs rationibus que possint adduci est insufficiētior alijs disfinitioibus/ nec disfinitio secundū de creti quaz ponunt est vera dum dicunt q̄ secundū decretum est primi decreti & eius processus executio rei custodie dominium in agentem causa cognita transferens ob conuincēdā omnem malitiā preteritam rei sed non futuram / nam false dicunt q̄ transferatur dominium per secundū decretū etiam in dam. infec. quādo tertius est dominus/ prettere nec in alijs actionibus transiit dominium sed solum possideri et v̄di iubentur bona. j. exqui cau. in pos. ea. per totum/ prettere aliter interponitur secundū decre tu. j. co. l. aquo. quaz hic in disfinitione cōlineatur intelligendū tamē q̄ ibi interponatur secundū decretum licet latius super intellectu illius. l. i. dicam & sic iste disfinitio fuit imperfetio es alijs licet dicāt q̄ hec est medicina noua per eos reperta habēs iuris sapores & medulam sed ma le dicunt hec dici netu decipiaris in suis dictis prout ipsi fuerē decepti/ vides ergo qualiter nulla disfinitio doc. ad primū decretum nec ad secundū est bona opus est ergo vt nos sursum eleua to corde deo iubante disfinitiamus/ primū decretum est primus iussus iudicis de agrauando reū ob suam contumaciam ad applicandū ius actori super principali; dico primus ad differentiam secundi decretū iussus iudicis ponit vt genus qđ in qualibet bona disfinitio requirunt secundū logicos/ dico de agrauando ad differētā iussus de veniendo. vel alio iussu qui non cōtinet grauame dicunt ob contumaciam ad differētā eoz q̄ disfinitio dant. ad applicandū ius actori dicunt propter multā q̄ nō applicat actori h̄s fisco. l. mulctaz. C. de mo. mul. l. i. ss. si q̄s ius. di. nō ob. dico etiā ad applicandū q̄ nō dū ē applicat ius pp̄ter solum p̄mū

decretū. d. s. eu. tū. j. ea. l. cī. si. tex. est etiā in. d. l. non est mirū in si. duz dicit nō alias cōstitui. rē. nūl̄ prius quaz venerit domus cornerit & damnū passus fuerit cuz non fuerit negligēs in ve niendo q̄ non potuit ius fungit eum haberi pro missio vt dicit tex. nota in. l. cum postulassem in p̄mū. j. co. et q̄ etiā post missione acquiratur ius per primū decretū probatur. j. ea. l. s. si quis me tu. ibi integrum ius eum habere ad hoc etiam al legat illum tex. in alio proposito ange. quem refert alex. de imo. in. l. i. in p̄mū. j. de aqui. pos. di co super principali ad differentiam expensarum & etiam multā q̄ non sunt de re principali sed accessorie veniunt/ vides ergo qualiter ista disfinitio continet illa tria que requiruntur in qualibet disfinitio nam continet in se totum disfinitum et quicquid sub eo cōtinet id est quiditatē & essen ciam eius. separat illud a quolibet alio nihil di minutuz nihilz superfluius habens hec licet sint apud logicos tame probatur bene intuibens in. d. s. doluz/ secundū decretū est secundus iussus iudicis per quod augmētatur grauame per pri mu decretū factum ob cōtumacie perseuerātiā aduerte tamē q̄ hic accipio grauame pro iusto grauamine propter culpāz grauati et si habes istud scolasticū subtile quod dicit bar. bene ex plicatus/ Successive glo. dicit q̄ ad primū decretū interponendū/ precedere debet citatio per remptoria bar. dicit q̄ hoc deb̄z fieri ad peticio nem partis. l. ad peremptoriū. s. de iudi. ideo sis cautus dicit ipse q̄ videoes acta. diligēter an. cō ster si. ad peticionem partis fuit imperatum per remptoriūz alias enim non valeret quod nota s̄ quia nō est de materia iūra ideo remitto te ad ea. que dicuntur per bar. & modernos in. l. iiii. s. hoc autē. s. co. vbi dicitur primo quādo necessitatē iudez suplere in iudicio etiā si nō petat alias retinetur/ et quādo potest suplere sed nō necessitatē et quando non debet et si faciat nō valet/ no ta men in quantuz bar. videtur sentire q̄ si. in actis non appareat peremptoriūz esse factum ad peti cionez partis non presumuntur q̄ debet fieri ad peticionez partis videtur esse glo. singula. in. l. sancim. C. ad treb. de qua latius. j. dicimus not. etiam bar. & ange. et bal. in. l. consentaneum. C. quo. et quando in. Sed an. sit neccesse q̄ perē p̄mū precedat primū decretum doc. fuerit varij in hac questione et sunt quidā moderni bo stionenses qui vt ex eoz lectura appetit nō in tellerentur mētēz doc. nec materiam plurima. verba inanis exsūnt et nihil dñt. Sed tu dic q̄ questio iūra est talis aliquis est citatus ad cauz p̄mū principalē & post si nō cōparet interponitur primū decretū/ querit an. illa citatio debeat esse perēptoria an. vero ante perēptoriā possit cōce di primū decretū in effectu fuerūt inter doc. tres op̄i. & ego addā meā q̄ erit quarta/ vna fuit glo.

quaz sequunt bar. & cōmūter doc. q̄ post p̄re p̄mū citacionē debet interponi primū decretū et nō ante cōcordat glo. in. c. quoniam cōtra in. v. dilatatiōes de p̄ba. glo. in. c. i. de mili. val. qui cō tu. est adducit ter. in. l. cōsentaneū. C. quo & quā ind. vbi requiri citatio. hāc op̄i. secūr est inno. in. c. ad peticionē de acu. ci. in Rep. d. l. i. si ex no ra. cau. aga. & ratio scōm eum quia talis contra quaz est interposituz primū decretū si. vult recu perare tenaz habet resificere expērias vt in aue. ei qui. C. de bo. aut iud. poss. ergo intelligitur q̄ fuit cōtumār ratione citacionis perēptoria. l. contumacia. s. i. de re. iud. sed hec ratio non cō cludit quia etiā qui non cōparet ad citacionem non perēptoria non auditur nisi prius refun dat expērias. l. sancim. et ibi bar. et doc. C. de iudi. ad quam etiam respondet hic alex. pro hac op̄i. addicit inno. in. d. c. ad petitione tex. i. l. i. C. vbi in rem. acti. sed si. volumus intelligere il lum tex. pro. vt doc. intelligāt q̄ ibi sumus in de creto primo q̄ haber vii secūr tūc cōcedo sed nos loquimur quidā merū primū decretū interponit Secunda fuit op̄i. iac. but. in. d. l. cōsentaneū q̄ su ficiat vna citatio ratio scōm eum q̄ interlocu toria quidā deb̄z ferri videt q̄ sufficiat vna citatio quia non tractat de graui preēditio. l. iiii. s. tociēs. s. co. l. de pupillo. s. si quis forte. s. ti. pri mo ad. d. l. cōsentaneū respōdet q̄ ibi nō est nec cessaria citatio perēptoria ppter immissionē i pos sessionē ex primo decretū t̄z propter alia duo re media q̄ ibi ponunt/ sed ista op̄i. nō videt posse stare nec iura. allegata per eum obstat quibz res pōde vi per imo. ques refert dñs alex. hic/ Tercia fuit op̄i. bal. in. d. l. cōsentaneū adducē do tex. cōtra iac. but. in. l. p̄tū. s. cum autē. C. de his q̄ ad ecc. confu. concludes quādo sumus in casu in quo per primū decretū nō trāsserit possit tūc vera sit op̄i. iac. but. quia tūc de leutori p̄e iudicio tractat quādo vero trāsserit pol. sicut est in reali tūc siue ante litis cōstet siue post re quiritur perēptoriaz. d. l. cōsentaneū et ita intel ligit. d. s. cum autē sed alter. de imo. sequitur hic op̄i. comunez p̄ tex. in. d. l. p̄tū. vbi secūr enī nō facta distinctionē siue in psonalē siue in reali actio ne requiri perēptoria siue ad interponēdū pri mu decretū siue secundū exponēdo ibi tex. pue ria. glo. exponit ibi in. v. traditū id est in pos sessionē mūlio hanc etiā op̄i. sequitur imo. hic bar. in. l. cūz proponas. C. quo & quā ind. spēc. in. t̄. de primo & secundo decretō. v. sequitur vide re an. de but. in. c. quoniam frequēt. s. in alijs ve lit. nō cōret/ sed tu ad tex. in. d. l. p̄tū. poteris re spōdere q̄ ibi vbi traditū deb̄z intelligi pro adiūcacione. p̄ba. q̄ dicit tex. v̄s̄ ad modū debiti nā certū est q̄ de iure. C. in oīb. bonis fie bat missio per primū decretū & per scōmēsū de bīti declarabat & ideo de. neccesitate debemus

ter. in. d. l. s. loquitur de parte monita. non tam
men a iudice vnde dicere quod loquatur in indice
monente est restringere nimis ter. sed ad hoc po-
sset responderi quod ibi ter. loquatur quando
fuit facta monitio per iudicem dum dicit a iudice
e posse ferri sententiam. quod referatur etiam
ad clausulam precedentem dum dicit admoniti. s. a
indice maxime cum illa clausula sit relativa pro-
pter dictiones qui posstram ibi in tex secundo mo-
nentur per tex. in. c. si de cle. non resi. et. e. ex tue
eo. ti. sed dic quod illi ter. nihil ad propositum nam non
presupponitur ibi quod monitio fuerit facta iudice
personaliter immo clare ostenditur contrarium p-
ter in d. c. ex tue quod ipsi alle. na dicit ibi quod
illi clerici fraudulenter absentabat ne citatio ad
eos perueniret et sic presupponitur ibi quod iudex
non potuit precipere quod erant absentes sed bar.
presupponit quod iudex precepit parti quia erat p-
sens et glo. in d. l. cesante in si. nec doc. fundant
super s. moniti positio in tex. prout ipsi volunt s.
in eo quia videtur inuere ibi ter. quod ibi ponatur
casus specialis ex eo quia cesat peremptorium
et causa peremptorij ideo quia per iudicem fuerunt
moniti. Tercio adducit contra communem tex. in. c.
s. de mil. vasa qui con est in prin. in s. ad tercias
citacionem venire noluerit vbi in indice monen-
te vassaluz requiritur tripla citatio alle. alex. in
d. l. continuata in vii. salencia vbi prins ipse vi-
dit illuz ter. et alle. ibi bal. sed ad hoc respondet
nam ibi bassallus fuit vocatus ad curiaz per do-
minum que curia erat iudex vnde non constat ibi
quod ibi illa curia precepit psestalis immo poti-
contrarium cum ille vassallus nraquaz in iudicium
comparerit alias curia non potuerit precipere
nam ibi dominus non erat iudex competens ad
cognoscendum sup illa causa. s. ad psestalum vassa-
lum fendo. ideo citatio emanavit a iudice coper-
ti. s. a curia que cognoscet in iudicium et eti-
z in alijs solemnitatibus iudicij an et quando pre-
sumuntur vide. fraticulum de arecio in cosi. xxvij.
vide etiam de materia in. l. sciendum de s. ob.
Subsequenter bar. hic querit quidam quis dicat
peremptorie citatus et dicit quod tunc quando
quis est citatus per tres citationes sine eo. quod di-
catur peremptorie. l. tres. C. quo. et quando in.
si vero sit vna pro omnibus tunc est necesse dic-
catur peremptorie. l. consentaneum. C. quo. et qm in.
ii. et. l. ad peremptorij cum sequenti. s. de iudi.
limitat hoc ultimum bar. quando iudex per se
ipsum et non per nuntium inter partem compare-
re tunc sufficit vna. iustio et non est opus quod dicat
peremptorie per. l. celsante. C. quo. et qm iudex. se
cundum unam lecturam hanc sequitur bal. in d.
l. cesante et d. l. consentaneum ampliando quod
idem sit in arbitrio et in delegato alex. in. l. con-
tumacia. s. de re iud. et communiter alij doc. no-
mismi tam repentes impugnant dientes quod
hec doctrina non per aliquo modo procedere na-

velitem contestaret et reus spredo mandato re-
cessit tunc iudex sine alia citatione procedet ad
palam deci eius ita notabiliter bar. in. auc. qui se-
mel. C. quo et quan. ind. i. s. quid si reus que etiam
refert alex. hic pro limitatione opt. communis
sed salua eius pace et alioz modernoz ista non est
limitatio ad communem sed potius declaratio seu
ampliatio nam in casu bar. sicut peremptorie cita-
tum et coparuit in iudicio et sic dubitatio erat quod
non videbatur contumaciam postquam coparuit s. hoc
non obstat decidit ibi bar. contrariuz post glo-
ratio potuit esse quia idem est non coparere vel co-
parere et non obedire iudiciu m non videt etiam
defeudi sicut qui non coparere hanc ratione sensit
ibi bar. dñ dicit quod eo ipso appetat quod non defedit
et in hoc est istud dicti notabile et metu tenendum
alicuius limitaciones ponuntur hic per moder-
niores que non deberent hic dici prima est quod
communatio quod procedetur ad primus decretu s
inserti citatione. Secunda est nisi quis suissit citatu s
ad causam ad hoc ale. bar. hic in iij col. ad. pma
anto. de but. in. c. i. de ind. referentes io. an. in. c. ij
de testi. cogen. quod tam sibi adiutias non debet
adduci ad propositum ad quod ipse dicit de
quo tam sibi loco. j. lat. dicem. s. ad id qd bar.
dicit quod non valer citatio peremptoria nisi constet
in actis quod ad petitionez partis preceserit. addet
quod idem est in qualibet simplici citatione ita tenet
Rapha. fulg. in. l. ij. C. quo et qndo. iu. alle. ter.
iii. l. properandum. C. de ind. s. et si quidem ibi
dum dicit actoris absentiam incusante limita-
tamen dictum bar. secundum eum. in. l. s. de
eden. quem hic referunt imo. et alex. in casibus
in quibus index potest ex officio sine petitione
patis suu offitiz impetrare quod in. d. s. hoc at
s. eo. l. iii. nam si in libello hoc non est necesse
asforiori in citatione. s. in hac citatione et eti-
z in alijs solemnitatibus iudicij an et quando pre-
sumuntur vide. fraticulum de arecio in cosi. xxvij.
vide etiam de materia in. l. sciendum de s. ob.
Subsequenter bar. hic querit quidam quis dicat
peremptorie citatus et dicit quod tunc quando
quis est citatus per tres citationes sine eo. quod di-
catur peremptorie. l. tres. C. quo. et quando in.
si vero sit vna pro omnibus tunc est necesse dic-
catur peremptorie. l. consentaneum. C. quo. et qm in.
ii. et. l. ad peremptorij cum sequenti. s. de iudi.
limitat hoc ultimum bar. quando iudex per se
ipsum et non per nuntium inter partem compare-
re tunc sufficit vna. iustio et non est opus quod dicat
peremptorie per. l. celsante. C. quo. et qm iudex. se
cundum unam lecturam hanc sequitur bal. in d.
l. cesante et d. l. consentaneum ampliando quod
idem sit in arbitrio et in delegato alex. in. l. con-
tumacia. s. de re iud. et communiter alij doc. no-
mismi tam repentes impugnant dientes quod
hec doctrina non per aliquo modo procedere na-

procedetur quam alias. c. j. de iud. extra cum. si.
preterea condemnacio deber fieri secunduz teno-
rem citationis sine super eo. ad quod citatur. l.
aut qui aliter in prin. ss. quod vi. aut clam. sed p-
peremptorium ad causam principalez citatur et
non ad imponendam penam primi decreti ergo
deber procedere citatio ad interponendum pri-
mum decretu non ob. quod hec ratio militares
etiam in expensis et alijs penis propter con-
tumaciam imponedis / nam responde quod in ex-
pensis non requiritur alia citatio quod accessio
veniunt ad causam principalem / prium vero
decretu principaliter / preterea ea. que expedi-
untur officio iudicis nobili debent expedire pre-
cedete citatione hoc bene. pbatur in. c. si. de offi-
ciu. iud. cu ergo hoc primu decretu expeditas officio
iudicis nobili sedm communem op. sequitur quod reg-
ratur citatio faciunt ea que notantur p bar. in. l.
nequequam. s. vbi decretu. s. de offi. p consu. et
leg. ad illud qd dicit bar. quod ideo non requirat
citatio quod apponit cominatio. l. in. pemptorio
s. de ind. respode quod non est verum quod iudex semp-
ponat illa clausula imo. etiam si non apponat val-
pemptorij ut tenet hic bar. et doc. coiter pterea
nece est verus dicere quod si non apponat intelligat
illa cominatio in pemptorio / na dicit ter. comi-
natur iudex in pemptorio s. certi est quod idem impo-
taret non erat opus dare tale causam inimile
et ridiculam est etiam dicere quod ille ter. intelligat quod
pemptorij tantum valeat sicut cominatio talis na-
nullum legitur quod cominatio habeat vnu pempto-
rij. z. j. lat. dicam nec in iure caueat quod cominatio
illa inducat quod non requirat alia citatio post
peremptorij imo. l. sequenti probatur contra-
rium ut dixi. s. in. d. l. et post edictum / preterea
et octauo faciunt not. per bar. in. l. cum vnu in
pri. de bo. aut. iud. pol. s. vbi dicit si missio vno
creditor in bonis debitoris alijs creditoreos pos-
sunt infra benniu venire secund. l. s. C. de bo. auc.
in poss. s. debet procedere solus citatio et veniat
ad fidem facienda de debito nec requiritur alia
contumacia quod sufficit prima et sic presupponit co-
tumiam debere procedere et sic ex pemptorio. l.
contumacia prelegata / sed requiritur ad inter-
ponendum decretu citatio ad fidem facienda de debi-
to et quod eadem est ratio in credito ad cuius petitio-
nem fuit imperatum peremptorij ideo post
peremptorij per quod ad causam principalem
citatio requiritur etiam alia citatio. s. ad fidem fa-
cienda de debito / de intellectu. l. consentaneum
que hic soli abduci dicam latius. j. vides quod qua-
liter ista ultima op. videf de iure verio: per iu-
ra et rationes supra per me adductas nouiter ul-
tra doc. sed in iudicando et consulendo difficile
eset contra stimulū calcitrare / limita tamē hāc
ultima op. quod non requirat alia citatio post pep-
torij quod re coparuit in iudicio et iudex pcepit.

dicere quod ter. ibi loquitur de secundo decreto vel
de primo habete vim secundu nec. glo. ibi bene dicit
quod ibi s. vlgz ad modū debiri debet resserfi ad ve-
ditione. na dico quod hoc est diuinare / pterea. clau-
sula in aliqua preposita primo debet resserfi ad
proximiora siue pcedēcia siue sequentia per ea. q
no. per. doc. in. l. ij. s. de filius. ss. de lib. et postib.
z. l. si. de reb. dub. vnde violare literam est sine
l. loqui / preterea. s. traditio in dubio deno-
rat trāstitutionē dominij. l. traditionib. C. de pat
presertim ut infra latius dicam. de intellectu il-
lius. s. ibi constat manifeste de fraudulenta la-
titatione et tunc transflur posse ex primo
decreto in eius odiu qui latitare et habebit vim
secundu decreti nimis. s. requiritur peremptoria
ibi et licet alex. voluerit se fundare super. d. s. cu
aut ad tenendu op. communē vides qualiter nihil
probat pro communī tamē adduco rationem nam
tu vides quod si reus non compareat pro prima ci-
tatione pena est quod condemnetur in expensis
d. l. sancimus sed nulliu reperitur quod possit fieri
missio ex primo decreto ante peremptoriū quia
si mēs legislatoris esset sicut expresset de expen-
sis minus preindustrialibus dixisset etiam de pa-
mo decreto quod est maius preindustrialiū cum ergo
odia sint restringenda dicam / quod requirit quod
precedat peremptoriū antequā interponat pri-
mū decretu. Logita tamē si dici potest et erit quarta
mea op. quod ultra peremptoriū requirit etiam alia ci-
tatio antequā priū decretu interponatur et pri-
mo pro ista op. est ter. in. l. et post editum in prin.
ss. de indi. nam. concedo quod ad hoc vt quis sit co-
tumax sufficit peremptoria. l. orumaciam. ss. de reind.
sed ultra requirit alia citatio ad priū decretu
interponendum. d. l. et post editum vbi ponitur. s.
debet quod necessitatē importat est. glo. comu-
niter approbata in cle. attedētes de ita. mo. et ex-
posicio glo. et doc. ad illa. l. est diuinatio et cōtra
dictio glo. communiter approbatā. s. quod intelligat
de honestate quod nullo iure canetur ideo indistin-
cte loquatur alias iurisconsultus expressis si vo-
luisset. l. de precio d. publi. z. in ren. act. s. secundo
probatur p ter. in. l. ij. s. si ad diez. ss. de re. mili.
quicquid dicat ibi bar. et doc. hic quoz respōsio
non valet nec ad illum ter. potest adaptari immo
idē dicendū est in hoc primo decreto sicut ibi in
multa per rationē iurisconsulti ibi assignata que
generalis est et puerile est dicere quod ibi propter
requirit alia citatio quod habuit bonus principiū
sicut dicebat hic alex. cuius respōsio non probat
iure aliquo pterea posz. ille ter. induci asforio
ri si ibi speratur et sic citatur iterum in his que
spectant ad rem. publicam asforiori in casu pri-
uati sicut est hic in primo decreto. Item in sente-
tia disfinitiva requiritur citatio ergo etiam in pri-
mo decreto consequentia probatur / nam qnd
semel comparet in iudicio facilius contra ipsum

minationem et sic equiparatur peremptoriū sine est equipolens cum illa combinatio cum de equipolentibus sit idem iudicium. l. gallus. et quid si tantum s. de lib. et posth. ergo dicitur qd ponendo illam combinacionem videatur ponere peremptoriū sed ad hoc dico prout ali as bonitas disputando et repetendo istum. si amo domini millesimo quingentesimo respondebam qd posito qd ter. ibi ita deberet intelligi non sequitur iudex combinatur se pronunciatur t. in peremptoriū ergo illa combinatio habet vim peremptoriū nā stant illa simul in peremptoriū comprehendit reo non cōparente et dicta clausula qd procedetur non haberet vim peremptoriū g. non cōcludit dicta inducōt cūz nulla. l. de mō dicit qd dicta combinatio habeat vīz peremptoriū t. sic dicēdēt qd sine qd nō apponit subintelligat ut dicit hic bar. siue expresse apponit ille ter. in distincte probat contra doc. et qd ibi nō sit cōpartio ratio ostenditur evidenter dux ter. dicit loquēdō per verba de p̄senti qd is qui editū edit combinatur et lic qd edit edictū qd pro peremptoriū ibi accipit ut patet in l. sequenti que est. l. nōnumqz iusta glo. sup h. edictum que exponit l. peremptoriū tunc eodē tēpōe combinat et sic dicit ibi cōsiliuz qd debeat combinari iudex in peremptoriū ad terrorē partis ut cūtius compareat nō qd ad hoc neccelitetur et sic etiā infert qd no subintelligit nisi expresse dicatur et faciet hoc ad alius propōsitū vt. j. dicēm. Tertio pro hoc adduco rationē nam introducta est forma sine solēnitatis per legistatores qd quis debeat ter citari vel vino per emptoriū quod pro omnibus datur. l. conseitaneum. C. quo erit quan iud. t. l. contumacia. ff. de re iud. t. d. l. ad peremptoriū cū si ideo iudex nō debet ab illa forma discedere nec act. i. ɔtārū debet valere nisi expresse de iure ei concedat ut qd sumarie et de plano debet pcedi. d. cle. lepe dōbō sig. vel etiā ppter dicitur rel. vt qdido exp̄se dicit se nelle cōparere cūz in eius fauores fuerit introductum peremptoriū deliq̄ndō incōtēnendo iudicēz nō debet gaudere illo fauore ar. c. qd frusta de v̄sū et hic per doc. Quarto si iudex solum per combinacionē predicitaz possit inducere peremptoriū suo arbitrio tollere possit dictaz solēnitates. d. l. ad peremptoriū qd esse nō potest cūz nō sit in eius arbitriū concessum ut patet ergo iuris neccesitati subiectū / pterea et quinto qdido in eius arbitriū esset concessum qd possit tollere illam solēnitates/ cūz dicta combinatio nō inducat de neccesitate peremptoriū vi. s. dicti est in dubio debet intelligi qd voluerit procedere sedm ius cōmune et solēnitates a iure coelam per not. per doc. in. l. t. ff. de le. j. s. solēnitatis iuris est qd ter debeat citari vt. d. l. ad peremptoriū g. nō inducit peremptoriū. Sexto b

do qd ad primū decretū sufficit una citatio vt. s. pbau nāz peremptoria req̄ritur ad causaz principale et post peremptoriū nāz req̄ritur una citatio et il la sufficit et sic eoz ratio retroctetur contra eos p op̄i. bal. ḡualiter intelligendo et presupponendo qd in primo decreto sufficit sumaria cognitione put ipi p̄supponit de quo tñ latius. j. dicēm. in alio articulo/ sed considera quia imo. dicebat qd si verba imo. bene ponderarentur in. d. c. causaz que de rescriptis dicit qd combinatio de qd ibi ter. solet apponi in peremptorio edicto. et cum ea concordat ibi imo. et io. an. et sic non dicunt pro nec contra op̄i. bar. licet. ad hoc allegentur p doc. h. et male; sicut bene approbat scdm membrū. bar. Sed quo ad primū nihil ex hoc p̄t inferri. Ro. hic dicit. qd si iudex citat cum combinatio qd contra eum procedet et pronunciabit put de iure fuerit cum hoc sit de iure qd tria monitio debet at pcedere. d. l. ad p̄p̄toriū qd ista cōmūnia tñ nō inducit p̄p̄toriū et sic videt limitare dictū. bar. qd pcedat. qd nō apponit in combinatio. put de iure fuerit et dicit hāc op̄ioēz eē cōmēt ut p̄ spec. i. pdicto loco. et alle. an. de. but. i. c. et r̄ue. de. cle. nō rest. z. c. j. ne cle. v̄l. mo. et licet spec hoc videat sc̄ti re an de but. et imo cōcordat cū op̄i. bar. h. et do de rota coelusione ceruit. incipiente. ites licet i causis p̄sanis approbat dictū bar. hic ut etiam refert aleg. de. imo qd combinatio de procedēdo ad definitiū habet vim peremptoriū idem dicit imo i. c. ad petitionē de accu. bar. i. l. j. C. quo z. quā. i. t. d. l. ad peremptoriū z. idem dicit bar. in. l. māncipioz de op̄i. leg. qd iudex dicit incitatiue alias elapso termino. te non audiem⁹ p̄cipue per. l. nō māqz. ff. de iudi. bal. tamē ut hic refert Ro. et aleg. de imo. dicit dictū spec. f. combinatio qd te non cōparente procedemus quantum de iure poterim⁹. non habet vim peremptoriū limitat in Ru. C. comi. vel epi. no habere locū i causis sumarijs qd v̄bū. poterim⁹ significat iudecūqz procedat etiā p̄ arbitriū. nāz hoc habet iudices a. l. in causis sumarijs improcedendo per. d. glo. Ro. tñ dicit dictum bal. non est simpliciter verū nec. d. glo. pbat quod dicit bal. nam aut causa ē cognoscenda simpliciter de plano sine strepitū. et figura iudicii. et tñ nulla peremptoria citatio est necessaria p̄ not. in glo. in. v. citationes in cle. sepe de. v. sig. et ibi ē tet. in. v. p̄p̄torie et hoc mō esset verum dictus bal. aut est causa sumaria tñ tunc peremptoria citatio requiritur. probatur nā ad primū decretū re quiritur peremptoria citatio vt i glo. h. ad primū decretū sufficit sumaria cōgnitio vt i auct. et qui iuncta glo. in. v. examinato. C de bo. auc. iud. pos. et. l. j. in. v. sumarij sumco v. legitimis edictis t. c. et ibi bal. C. vbi in rem act. ē idē ter. in. c. quoniam frequēt vt. lit. non cōtest nec dat iudici arbitriū a. l. vt i istis possit iudex pcedere sine peremptoria citatione possz tamē bal. defendi ab hac impugnatione. s. qd itellēxit i casibus quibz est dati arbitriū iudici v̄l alio mo

et qd iudex. et ibi aleg. de imo. s. addi. ad bar. nee de illa causa quā ipi dicunt potuit loqui ille ter. et in illo titulo nō fiat mētio aliqua de peremptoria ad causam principalem. sed ad sententiam disfinitiū nec in ea posset inseri alia causa. et sic sup̄stue loqueretur ibi imperator. preterea dicit ibi ter. celante causa peremptoriū et sic loquitur de illa causa propter quā peremptorium conceditur. sed cesante causa celare debet et effec tus. c. cum cessate de app. et sic debet in illo ca su cesare peremptoriū quando causa de qua ibi ter. loquitur cesar. preterea ille ter. indistincte loquitur in quocunqz iudice. sed in delegato iudice requiritur quod causa quam ipsi dicunt inseratur in citatione quia alias non presumere tur iudex. idem male dicunt. sed cogita tu vtra doc. si dīci potest. nam hūc fallentia mīhi nō placet; non enim video rationem aliquam qua re si diuersum quando per nūcūm quis citatur. vel quando per iudicem ergo idem ius debet eē. l. illud. s. ad. l. a. quīl. preterea. qd quis facit per alium p se ipsum facere videtur. l. iij. s. cum procurator. ff. de. imo. sed quando iudex per nūcūm citat requiritur peremptoriū ergo idem quando per se ipsum nec obstat. d. l. s. nam habet plures intellectus ut ibi per glo ergo nō cōcludēt pbat per. not. per. bar. in. l. in ambiguo. ff. re. dub. / preterea ter. ibi loquitur conditionaler cūz p ablativoz absolutus loquatur. l. a. testatore. ff. de. cōdi. et demō idē si cessat causa peremptoriū edicti requiritur peremptoria citatio in terminis illius. legi. et sic sit ibi spāltas in causa. non qdā a iudice citat per se ipsum vt omnes intelligit. / dicamus igitur pro nouo intellectu ad illaz. l. qd vellit dicere qd non solum qdā peremptoriūz precedit potest profferri sētētia disfinitiū et hoc implicat illa dictio quoqz posita inter. sed etiāz sine eo. qd peremptoriūz pcedat. si tñ cesat causa peremptoriū. qd no requiriatur peremptoriūz possimus ponere exemplum. in. c. s. c. ibi nota. extra de cle. non. residi. cū si. v̄bīcūqz non requiritur peremptoria citatio s. mōntio seu etiāz in causis sumarijs ibi postqz non requiritur ad principales causas peremptoria citatio secunduz glo. in. cle. sepe de. v. sig. codem mō etiāz idfinitiū. vel pone etiāz qd si aliqz sit p̄silegiāt et in una citatione possit cōvenire et sic cesat causa peremptoriūz tunc etiāz sine peremptorio potest sententia a iudice. p̄ferri et hic intellectus videtur esse cōsonans littere quicquid dicāt doc. que nota quia sunt noua. limitatur sedo p̄ bar. hic qdā dicitur in citatione alias elapso termino procedetur contra te ad cognitionē et pronunciationē iustitia mediante qd hoc habet vim peremptoriū. l. ad peremptoriū. ff. de iud. secō si dicatur procedetur contra te. vt ius postulat vel mediante iustitia qd tunc iura volunt. vt iterum

facit nō illa solemnis est inducta ad defensionē
vt cautiū procedat cōtra absentē cle, pastora
lis de re. iud. que defensio per iudicē tolli nō po
test vt ibi patet ergo fortius nō inducit plump
tio iudicis q̄ vellit tollere peremptoriū. Septi
mo quādō de certo aliquid non cognoscitur de
bemis presumere et interpretari in partē tūcio
rem et fauorabiliorē ar. ter. in. e. finali de re. iud.
z. c. ex litteris de probatio et. c. odiā de reg. iur.
sed defensio est fauorabilis et sic debemus inter
pretari in fauorem rei q̄ noluerit iudex a solenni
tate iuris discedere octauo facit tex. licet per cō
trario allegari solet cum glo. in. l. si apparatores
C. de cohāta er. prin. li. xij. ybi dicit tex. q̄ debet
edictum mitti contra tales fugientē cūz cōditioē
et. exponit glo. q̄ est illa sc̄z q̄ procedet ad difi
nitivam z̄. sed verbum a. l. prolatūz debet intel
ligi scđm alia iura cōmunita et verbum edictum
intelligat pr̄ pēptorio vt. d. l. nonnunq̄s tūcta
glo. ff. de iu. ergo dicendū est q̄ ibi p̄cederit ci
ratio peremptoria et in ea. peremptoria debet po
ni dicta cōminatio et ex isto nouo intellectu ad. d
l. posses inferre q̄ de necessitate debeat apponi
dicta clausula in peremptorio nisi responderes
q̄ ibi propterea q̄ cōtra absente veniebat sen
tentia profferenda et sic spēiale ut dicit etiā ibi
bar. dum vult q̄ intellegatur ille tex. etiāz q̄ido
cūz in ciuili ante litis cōtest veniret procedēdū
ad sententiāz cōtra absentēz et hoc modo verum
dicit ibi bar. q̄ nisi ponatur dicta clausula q̄ p̄
cedetur cōtra absentēz ad difinitivaz non venit
puniend⁹ naz propterea extēndit bar. illuz casuz
ad ciuile q̄ido cōtra absentē procedit ante lit
is contestationē et sic impugnatio bal. per. l.
properand⁹. C. de iud. dicens q̄ etiā pro absen
te potest ferri sententia non obstat nam loquitur
ille ter. q̄ido post litis contest procedit et hec
intelligantia ad. d. glo. est verioz quas illa quam
dat aler. hic respondendo ad. d. glo. pro reprehē
sione bar. de mēte and. de barulo ibi et q̄ etiam
predicta illatio per tex. ii. d. l. si apparitor et ve
ra videtur inuere tex. in. d. l. in pēptorio. ff. de
iud. et ita disputative etiā in hoc posses attētare
contra omnes doc. primo. q̄ dicta cōminatio in
citatione inserta numerū habeat vim pēptorioz.
Sedo q̄ dicta cōminatio de necessitate sit appo
nēda in pēptorio edicto. Tertio q̄ si q̄ido pro
cedit cōtra absentē ante litis cōtest nisi appona
tur clausula si non compareat procedet cōtra
absentez nō valebit simi/cogita tūz quia hec oia
sunt noua et ex meo scrinio pectoris procedētia
in sententiando tamē et consuendo. primo atē
das consuetudinez patrie que multuz versat in
bis solemnitatis iudicarijz bīl rāmen nō cō
stat de cōsuetudine citatiūz an op̄i. alioz doc.
vel mea sit magis iuridica. Subfēquenter bar.
dicit hic q̄ si dicam⁹ citamus te bac vna citatione

ne pro omnib^z habz vim peremptori^z die q^z nihil aliud pemptoziu^z vt probat in. l. contumacia. s.^z j. de re iud. inca. l. nonunq^z. s. de indi. dicit ter. iu. d. s. j. q^z quis debet citari trib^z edictis v^l yno p^z trib^z t illud vnu^z pro trib^z appellat vulgo p^z emptoziu^z in. d. l. nonunq^z dicit ec^otra. s. q^z debz citari ter vel vno pemptozio q^z appellat vnu^z p^z omniub^z t sic sunt sinonima ideo male intellixer. bar. t alex. hic ipsu^z infuscens et alij post enz vt patet tibi t scio est op^z dicere q^z hz vñ pemptozis tuc imo. est pemptoziu^z vide tñ omniimo in. no. in hac materia pemptozie citationis in. c. ad petitione de accu. vt hic eti^z referut ange. t alex. de imo. vbi singularis dicit q^z in casib^z in quib^z pemptozia citatione requiruntur si citar^z fuit inue. tus personaliter tunc sufficit vnicata citatio sine p^z emptozia v^l alij citationib^z t valebit processus satis enim videt coetenere iudicex duz constat q^z nō vult comparere t cu^z hac op^z. tenet francisez rampo. vt dicit hic imo. iac. but. i. l. tres denuntia. tiones. C. quo t qn. iud. do. de ro. colcusione. ce xix. incipiēte. itez licet in causis vt dicit hic alex. sed scim imo. committere contrarium tener q^z cita. tus nihil dicit vel dirxit se venturum per not. per glo. et bar. in. l. s. s. de in iur. resti. itez in dubio pars benignior est presumenda. ar. l. merito. s. p. socio vnde cu^z possit esse q^z nō venit q^z sciebat se debere vltierius citari t si habere alia dillatione no videt scisse ea animo q^z nō velit comparare q^z potius sciebat ius suu^z vbiq^z salu^z durare. ar. l. si debito. s. j. et. l. sicut. s. no videt qui mo. pig. v^l ipote. so. et sic nō debet capi coniectura contumacia cu^z alia possit capi. ar. l. cu^z an^z cu^z ibi not. j. de solu. hanc partez eti^z tenet alex. de imo. remittendo se ad ea. q^z dixerat in. l. contuma. tia. j. de re iud. per illuz ter. hoc tenet eti^z ibi et ille ter. multuz vide^z probare coniunctez op^z. pon derado tamē aliter q^z alex. in. s. coetent q^z vbi^z dat intelligere q^z ad suam presentiaz peruenient citationes t sic personaliter fuerit citar^z sed con temnit comparare tamē hoc non obstante requiri^z tur q^z trib^z edictis vocetur hanc op^z. tenet glo. et bar. in. d. l. s. i. bal. in. c. j. de mi. bassa. qui cont. et et in. d. l. tres denuntiationes per ter. i. l. presen. ti atē mediū. C. de his qui ad eccl. confusu. io. an. in addi. spec. in ti. de contu. s. j. canoniste in. d. c. ad petitionez legiste hic/ vide alias fallentias p^z alex. in. d. l. in contumacia per io. an. et alios lati^z in. c. s. de accu. et. c. cum nobis olim de ellec. ca. dit tamen pulcrum dubium t necessariu^z in ma. teria an principalis debeat citari vel an sufficiat q^z procurator citetur vt possit procedi contra co. tumacem dominum bar. se remittit ad dicta per eum in. L. hoc amplius. s. fi. s. co. vbi cocludit q^z sufficit q^z procurator citetur vt possit procedi ad primum decretum non tamē ad secundum ex dic. tis tamen doc. elitiende sunt infra scripte conclu.

ciente dñis satisdederit vel fuerit lis contest quia tunc efficiunt dominus litis et sic ante pcur, non constitutur in aliqua culpa ergo nec eius contumacia debet dñi prudicare cujus nec ipse potest dici in culpa. Item ille qui agere vult presupponit obligationem sicut in reali poss. vel detentionez alteri cujus suo dño / sive contra procuratorem nullaz hz obligationem ergo contra ipsum non potest impretrare citationem ar. l. liz. s. ea, quidem. ss. de pcur, non obstat si dicatur quod ager nomine procuratoris respondeat quod in non coparedo videtur renuisse mandatum quod facere potest. Item et quinto facit ostendo littere ut patet in. c. causam de do. et contumaciam clericis. C. de epi. et cle. cum si. in quibus primo ponitur dñis et post pcur, quando iura loquuntur de citatione fienda cuius ergo valeat ar. ab oisdine littere per not. p glo. in cle. j. de bap. et eius effect. ergo primo venit citatio dñis et postea pcuratio / pretterea et sexto hoc bñie probatur in. c. causam de dolo. et contumaciam cauilletur ter. Item et septimo facit quod dicit bar. in. d. cum qui vbi est quod glo. in. d. c. causam ex consuetudine practicaliter sed iura debent interpretari secundum consuetudinem magis probantes ut dicit singulariter bal. in. ti. de pace costitutae super ipsius propteritatem non obstat ter. in. d. l. cum qui. C. de procur. nam ibi ter. loquitur in casu. in quo talis administrator potuit cogi ad defendendum sed procurator ante susceptum iudicium non potest cogi ad defendendum vt. l. s. filius familiæ. s. vi. et. d. l. non cogendum. ss. de pcur. ergo non loquitur in casu nostro/ vel etiæ aliter respondeat prout p. respondebat ut refert alex. in d. l. cum qui. ex probabilitate contraria in quicquid dicit ibi glo. vel etiæ tertio poteris respondere nam ibi summis aut in calu in quo ille administrator cogebatur ad defendendum et tunc non potuit fieri missio quod iam defedebatur aut summis in casu quo fuit prohibitus ab administratione et tunc non potuit fieri missio in heredes quod non habebat administratorum quod erat in casu in quo non erat administrator et sic illud verbū deliberabit est intelligendum an etiæ illi heredes fuerint citati vel ne vel fuerit aliquis spalitanus propter quod missio potuit fieri non obstat etiæ ter. in. d. l. quoties de digni li. xii. super qua fundantur quia nec meruit allegari nisi ibi ter. quod principaliter debet vocari et postea si per se vel procuratorem non sit in iudicio punitur ut ibi vel etiæ respondeat ut p. que refert alex. nec obstat ter. in. d. l. foler et. l. cum clericis modo potius probant contrarium inducendo. vt. s. in quinta allegatione vel aliter respondeat quod licet dicatur quod procuratores possunt vocari non tamē dicit qd si non respondeat debet procedi in causa ac si dominus esset citatus nec. I. innuenietur in mundo que hoc dicat vel tertio die quod debet intelligi p. alia iura silicis in defectum dominorum qui non sunt presentes / pretterea et octavo posses adducere pre

hac parte q̄ dicta contumacia non sufficit ut possit procedi ad primum decretum quia requirit latitatio vt. j. tenebo et probabo sed quando pro curatoz curatur non potest dici q̄ dominus sit in vera contumacia nec tunc preiudicaret domino l.i. s. si quis ius dicenti non obtemperauerit ergo non potest fieri missio/ non obstat. d.l. quam ius cum duobus precedentibus. s. s. nam posse diceret q̄ propter celeritatem sufficit contumacia ysfructuari in dam. infec. vel secundo dic q̄ ibi propterea q̄ ysfructuarius d. habere salti naturalem possessionē et illo casu sufficit q̄ quis possidet. l. inter quos. s. s. si dīs cum si. j. eo. vel dic q̄ dicta. l. quanvis hoc nō probat si bene inspiciatur / preterea et non posse dici q̄ in his que sunt magni preiudicij non sufficit contumacia procuratoris vt dicit etiam bar. in. d.l. quam ius sed interpositio primi decreti est magni preiudicij vt. j. probabo ergo nō debet nocere sed in hoc ultimo cogitabis vltimū seqndō ordinē bar. querendū est an libellus debeat precedere in citatorio vt reus constitutur in contumacia bar. hic tenet indistincte q̄ sic quicquid dicant hic aler. et moder. oſſiditur q̄ dicit bar. q̄ nō cōſtituitur in contumacia reus nisi pcedat libellus nec si alias pcedere non deberet s̄ iudici tantuſ offerri prout ipsi dicunt si non offereret iudici et citatio cocederetur excusaret reum acontumacia licet iudic iuriret puniēd p. s. ad excludēdas i auc. de litigi colla. viiij. qd est cōtra mentez bar. h fatoz q̄ in auc. offeratur. C. de litig cōtest. dicit vtrāq; praticam posse seruari tñ si recte inspiciātur verba bar. ibi dicit hoc attenta consuetudie locoz et dum alle. l. nō videtur. ff. de. ind. refert op̄i. quo rūdaz tenetū q̄ non requirit q̄ libellus mittatur reo in citatorio hic vero loquuntur fuit bar. de iſre nō attenta consuetudie alle. l. plenti C. de his qui ad eccl. cōfigit. d. s. ad excludēdas et. s. si vero quidaz in auc. de exhi. et intro re. colla. v. cuz. s. precedenti/ sed banc op̄i. ante bar. tenuerint iac. de are. pe. de vella parti et ci. in dicta auc. offeratur et guil. de. cu. in. l. edicta C. de eden. per auc. libellus. C. de lit. cōtest. imo. tñ et aler. et omnes moderni iſlurunt cōtra hac op̄i. q̄ non requiratur vt copia libelli mittatur reo in citatorio imo. facit hic quisq; mēba aut dīcis an debeat inseri libellus incitatorio ad hoc vt reus teneatur comparere et nō requiritur q̄ l. si q̄ ex aliena. ff. de iud. et per not. in extrauagatis ad reprimendā sup. d. sup dicto criminē et p̄ not. in. c. sing litteris de rescrip. et. l. fi. C. de ana. excep. aut quantum ad effectum inducendi litis pendentiaz et dicit idem q̄ sufficiat vt citatio conuineat rem certam et causam p̄ qua quis citatur vt est ter. cum glo. in cle. ii. iuncta glo. vt lite p̄ den. aut quantum ad effectuz perpetuande iuris dictioz et dicit idem esse dicendum aut quantuz

vt possit quenārī ad primū decretū et dicit etiam q̄ nec requiritur vt libellus mittat reo incitatio/ et ad. l. allegatas p̄ bar. dicit q̄ nō probat eius op̄i. uno. potius contrariū vt hic per aler. aut quantuz ad effectuz interrumpe p̄ escriptionis et tunc dicit q̄ est neccesse vt libellus offrāt per. l. sicut p̄ prescrip. xxx. anno aler. de uno. hic alegado odofre l. cū clericis p̄ illū ter. in. p̄ scētiaz tuarū auctoritate pullat dicit q̄ iudex. nō cogitur nec debet citationez comittere nisi p̄ us sibi offeratur libellus quod dictuz bal. ibi multuz comedat dicens q̄ ibi appetet q̄ illa comitatio citationis est sententia interlocutoria q̄ iudex debet exainare alq̄lā cām comisiōnē nā iudicis p̄ceptum debet habere causaz. l. filiū amilia. s. diui. cuz ibi not. per bar. ff. dele. j. et bal. in. d. aut offerat cuz alijs cotis vt h̄ per moder nos sed si iudex citationez comilit nō porreto libello valebit citatio et reus tenebitur coparere cuz presumatur pro citatione. l. i. si quis in ius voca. no. erit / quoad effectuz p̄imi decreti etiā concordat cuz dicto uno. inibi tamen placz op̄i. v̄lramontanoz et bar. hic/ monoz. primo per ter. l. i. ff. de eden. in. priu. vbi clare dicit ter. q̄ ille qui vult agere et sic anteq̄ incipiat debet p̄i us edere actiones antiquitus sine scriptis q̄ nō requirebatur libellus nūc vero in libello vt ibi in glo. sup. d. edere/ fortius induco illaz. l. in. fi. s. dum dicit tunc etiā dicas q̄ z edere q̄ndo ducit aduersariū suuz ad albus et demōstrat quid dic turus est sed illud esse non potest nisi ante citationē naꝝ post citationē nō sufficeret talis editio nisi fieret coraz iudice qui secundū formā peti tions debet pronūciare. c. lics de simo cum si ergo. concludēter ibi probatur q̄ illa editio de q̄ in illo ter. debet fieri ante citationez et in libello hodie quia antiquitus vt. s. dictuz est de iure. ff. z. sufficiebat actionez intentare sine libello fz quod illo tēpore siebat sine scriptura hodie cum scriptura per. d. auc. offeratur et not. in glo. sup. d. edere in. d.l. j. Tertio adduco glo. communē approbataz in. Ru. C. de eden. dum dicit q̄ illa edditio de qua in illo titulo est preparatozium iudiciorū cuz ergo tractet etiā de editione libelli. l. edita eo. ti. ergo est inferēdu cū de alio p̄paratozio loqui nō potest nā instrumētoz. edidio fit post citationez que veniunt ad deciplinez cau se/ apparet q̄ libellus ante citationem produci debet et edi. reo/ nec valet responsio aler. q̄ debe at intellegi illa glo. de oblatione libelli iudici non aut parti / sed respondeo q̄ libellus porrigitur iudici et effectus eius est vt id q̄ perit debeat fieri sed ante citationem nibil fieri potest ergo si datur iudici ad nibil aliud dāt nō oſſtat reo. alias enim superflue porrigeret iudici cum ergo. iura non soleant remedia in utilia in ducere. l. hec stipulatio. s. diuus. ff. vt leg. no.

caue dicamus si presentatur iudici prout ip̄e aſ erit datur ad mittendum reo in citatione cum alias sufficeret presentare iudici post citationem et hoc etiam inuit iura per bar. alle. q̄ libellus datur pro informatione partis non iudicis ante citationem. Quarto moueoz ratione nam reus etiam si sciat se non esse iurisdictionis iudicis te netur comparere. l. ex causa si quis in ius. voc. nō ie. sed est certum q̄ non potest scire an sit ei⁹ iurisdictionis nisi inferatur actio super qua conuenit quia si causa est ecclesiastica cozam ecclie siasitico iudice debet citari si vero secularis econtra nec de hoc potest esse certus nisi libellus porrigeretur infortis in citatione ergo dicamus q̄ mens legislatorum est q̄ actio inferatur in citatione item et quanto adduco not. per aler. in ad di. ad bar. in. l. tres. C. quo et quan iudex vbi dicit ponendo differentiam inter citationem hominis et. l. q̄ in citatione hominis ad sententiaz difinitiām non sufficit dicere citamus te peremptorie ad audiendum voluntatem nostram sed est neccesse dicat ad audiendam sententiam difinitiām alias non artat citatum alle. do. de rota deci. xxx. dicas mihi quare minus in casu nostro debet inseri causa cum nunquaam fuerit in iudicio sed in sententia difinitiā cum ante fuisset citatus ad causam potius poterat scire causam quam in casu nostro et sic inferendum est libellū esse inferendum in citatione. Sexto facit ter. in. l. iiiij. s. tocius. ff. de dam. infec. dum dicit libelluz ad ipas edes ponere et sic in citatione. Septimo facit ter. in. l. sicut de prescripti. xxx. anno vbi dicit quacumq; actione vel persecutione pulsatur id est citetur ergo presupponit actionez esse inse rendū et in d. postulatio deposita. itez et octauo facit ter. in. l. presenti. s. cum autet. C. de his qui ad eccl. confit. non obstat responsio imo. q̄ ibi propterea dicit actione ciuili quia si criminali actione conueniret nō haberet locum illa dispositio ad banc differentiam assignandaz posuit ibi actio ciuili fz in hoc salua reverētia dico q̄ ibi erat neccesse q̄ actione deberet inseri etiam intelligendo prout ipse intelligit q̄ alias non poterat scribi an potuisse se defendere per procuratorem vel per se p̄terea presupponit ter. q̄ actione erat inferenda in libello inferro citatorio. item et no nō probant bene hanc conclusionē. d. s. q̄ vero etiam et. s. ad excludēdas alle. hic per bar. nam si recte inspiciatur clare patet q̄ ibi antequam reus vocaretur libellus debebat precedere et sic respōsio imo. ad illa iura nō est bona et ḡ ponde ro. d. s. ad excludēdas q̄ libellus debet mitti in citatorio et primo. ibi in priu. s. dum dicit si quē vel quos teneri vel moneri voluerit sic ante moritionē debet ea. que ibi per. d. s. disponitūt ad implere et sic postea libelli conventionales in citatione pulsatis porrigitur. Secundo pondero

ibi aut sportule executorib; detur nisi prius et. qui executores accipiuntur per nuntijs qui citant Terrio pondero ibi circa memoratum modum aliquem conuenire presumperit et sic ante conuenientem debet fieri fiduciōris datio et por retio libelli et. Quarto pondero ibi in d. omne dispendium ex bac conuentione preter tenorem nostre legis et. et sic appearat q̄ solum est in consideratione conuentio rei non aliud et hoc etiam patet ibi in d. ab executoze detentus est. i. citat et sic appearat q̄ non debet ante citari nisi fiant disposita in illo ter. et debet etiam porrige libellus parti et sic non est bona consideratio q̄ sufficiat libellum iudici dari nisi etiam parti porrigitur in citatione sienda. itez ibi dubitatio erat an libelli conuentionales debebant p̄i⁹ parti mitti quam fideiſio de qua ibi daretur dum dicit ter. non aliter libelli conuentionales pulsatis porrigantr et sic presupponit libellos in citatione de bere mitti cum ibi disponit ante citationem fieri precipiatur p̄terea hoc probatur ibi in. s. omnem v. sed tantum conuentionali libello q̄cungz pulsatz est p̄terea hoc pbatur in auc. de exhib. s. sanctius ibi mox vt ablata fuerit quelibet ad monitio forte neq; libello dato et quando esset verum q̄ ibi loquuntur illa iura q̄ post conuenientem factam debebar porrige libellus dico q̄ nō obstat per id q̄ notabiliter dicit abb. moder⁹ in. c. j. de lib. ob. alle. io. an. in addi. spec. in ti. de libel. concep. s. nunc videam⁹ q̄ etiā si copia libelli mittatur parti hoc non sufficit quo ad leuit contest quin etiā reo comparenti iterū debeat dari libellus licet ad respondendū nō debeat dari terminus sed bene ad contestandū si ḡ in dictis iuribus et similib; post conuentione factam libel lum debet offerri mandaretur nō sequitur q̄ an te in citatione non fuerit missus/ p̄terea facit ter. in cle. ii. vt lit. penden. licet pro cōtrario allegetur per imo. in. fi. dum dicit dum tamen talia sunt expresa per que plene possit instrui super q̄bus in iudicio conuenit ergo presupponit ibi ter. q̄ causa veniebat inserēda citatione p̄terea rea et vnde imo dico q̄ sufficit ad hoc vt libellus procedat dicere generaliter aduersariū sibi esse obligatum etiam nō expresa alia causa vel quātitate ita not. bar. in. l. fi. C. de anna excep. per il lum ter. sed certum est q̄ debet saltum apponi in citatione q̄ est obligatum et sic per hoc dicere libellum esse oblatum et sic nec obstat. d. l. fi. que p̄o cōtrario solet allegari imo. potius facit pro hac parte in fi. dum dicit libellum conuentioles transmiserit. item non ob. ter. in. d. l. non videtur quia non sequitur comparuit et petiſt edi genus actionis ergo si nō cōparuisse fuisset contumac vel secundo poteris respondere quia potuit esse libelluz suisib; missuz generaliter in citatione sed q̄ non expressit specialiter q̄ plures actioz b iii

potuerat comprehendendi ideo petebat sibi edi genus actionis quod alias precessisset libellus per nos, per bar. in. d. l. si. de anna. excep. vel poteris tertio respondere quod licet fuerit libellus missus in citatio potuerat iterum petere per ea, que supra dixi alle. do abb. i. d. c. j. de lib. ob. v. quartu posse dicere quod desiderabat sibi edi genus actionis antequam veniret ad iudicium alias nolebat comparare prime tamen tres responsiones videntur esse veriores non ob. etiam ter. in. d. l. i. de exhi. et introdu. reis quaz allegat bar. in. d. extraagati ad reprimendaz nam non dicit ibidem non fuerit missus libellus immo. potius contrarium cum dicit ter. quod datur tempus ad cōponendos mestos penates ergo datur intelligi quod fuerit cercioratus ad quid fuit citaz et sic per libelluz unde postea potuit iterum adhucbta petere q̄ sit in per dictum abb. in. d. c. j. de lib. ob. supra alle. et sic non ob. p̄terea z. xii. facit ter. in. c. i. primates v. q. i. ybi illi eph debuit cerciorari atque omen res nec est cōueniens dicere quod ibi est casus spesialis nam nulla est acceptio personarum quoad deum c. nouit de iud. nota supradicta omnia quod noua et alibi non reperties sed cuim sumptibus debeat postea iterum dari libellus reo ad contestanduz lit. glo. in cle. sepe de verbo sig. et glo. in cle. i. de appc. dicunt quod sumptibus actoris sed bar. in. d. auc. oferantur et. l. si. ff. de eden. dicit quod etiam consuetudo fori in hoc est attendenda sed vide card. in. d. cle. sepe addit etiam ad supradicta quod copia scripti debet ponit in citatione emananda a iudice delegato nec amplius alia copia scripti debet dari ita dicit bar. in. d. auc. quod semel. C. quo et quod iud. et per doc. i. l. si. ff. si quis in ius vo. non ter. per inno. in. c. pastoral de descrip. vide pau. de cast. in. consi. quinquagesimo incipit in causa que vertitur inter reuerendum restat nunc videndum quando requiritur quod quis peremptoriz citationem breuiter bar. hic concludit quod in dillationibus probatoriz non est opus quod dicatur per emptoriz quia subintelligunt sed in dillationibus expectatoriz post lit. cōtest est neccesse quod dicatur peremptoriz. l. ad peremptoriz. si. de iud. z. l. cōsentanez. C. quo et quan. iud. sed dicit hoc intellegendum in sententiam disinitiuam vel ad p̄mū decretum interponendum in alijs autem sufficit unica citatio ut ad videnduz iurare testes vel sententiam interlocutoria proferendam. l. si quādo. C. de testi. nisi sit sententia interlocutoria talis quod exhaustat vires totius negoti tūc requirit peremptoriz bar. in. d. l. cōsentanez ratio secundū immo. hic quod talis interlocutoria habet vim disinitiuam et redigit ad instar disinitiuam ut dicit bar. in. l. i. C. quan. pronouca. non est necce. per ter. quez dicit singulares in. l. intra yile. si. de mino. et ibi glo. iij. pro hoc facit quod not. per glo. i. cle. si. de app. in glo. iij. ad hoc etiam glo. in. c. si. d. elle. in. vj.

super hanc inanes vide plures cotas hic alle. super hoc per aler. de imo. sed mihi non placet dictum bar. quoad citationem que conceditur ad videndum iurare testes per ter. in. c. consuluit de officiale qui ter. clare dicit in principe quod requiritur peremptoria citatio et debet referri ad omnia dum dicit peremptoria citas partes ar. l. talis scriptura dele. j. p̄terrea verbum citas equaliter debet determinare illos tres casus positos in prin. d. c. consuluit. l. nam hoc iure in prin. ff. de vulg. et pupi. sub ita tenet etiam fulg. in. l. cōsentanez. C. quo et quan. iud. et bal. ibi ante eum nec ob. l. si quido. C. de testi. quia debet intelligi quod ter fuerit monitus aduersarius ut veniret ad videnduz iurare testes. ar. c. si. d. cle. non resi. et. c. ex tue co. ti. nec ob. l. oratione et. l. si. s. de fer. que nihil faciunt sed in quantum dicunt doc. in sententia interlocutoria que exaurit vires totius negoti requirit peremptoria contrarium dicere de iure esse quia nunquaz appellatione disinitiuam venit interlocutoria nisi in casibus a iure expressis nec solemitas requiruntur in ea. prout in disinitiuam nam a disinitiuam appellatur sine cause insertione secus est in sententia interlocutoria etiam in ea. q̄ haberim disinitiuam ista est non doctrina io. mona. i. c. cupientes de elle. in. vj. z sica pari. pcedunt mera interlocutoria et illa que habet vim disinitiuam hanc doctrinaz commendat bal. in. l. R. C. nlice ter prouo. p̄terrea sententia qua prouinciatur esse desertum appellationem est interlocutoria habens vim disinitiuam ut dicit bar. in. addi. ad spec. in. ti. de exec. sententie tamen in ea. non req̄runtur solemnitates que in disinitiuam et hoc sentit archid. in. s. i. x. d. cogitabis ex predictis elice casus quando requiritur citatio peremptoria. Idem quidem quis citatur ad disinitiuam vt. d. c. consuluit. Secundū quidem citatur ad videndum iurare testes. Tertiū ad depositiones publicadas vt. d. c. cōsuluit. Quattuor quidem pcedit ad capturam. l. cōsentanez. C. quo et quan. iud. Quarto quidem quis debet mitti in possessionem versus vel causa rei seruanda per primū decretum intelligi tamē vt. s. declarauit. Sexū in sententia interlocutoria per quam iudex procedit ad anotacionē bonorum. l. i. de requi. reis et ibi glo. ponit forzaz anotatio illius. Septimū in sententia interlocutoria per quam absolvitur reus ab obfervatione indicij. l. properandum. s. et si quidem. C. de iud. secundū inno. in. c. ad petitionem de acu. sed in hac citatione an ut dicatur peremptoria post tres citationes requiratur etiam quarta aler. de imo. dicit hic primo quod videtur dicendum quod per. l. ad peremptoriz cum sequen. s. de iud. et ita quidam antiqui tenebant prout res fert. c. i. l. tres denuntiationes. C. quo et quan. iud. sed cōmuniter tenetur per doc. quod non alle. glo. in. c. i. de mi bas. q̄ cō. est glo. bar. et sali. in. d.

l. tres denuntiationes et. d. l. ad peremptoriz et plures alias cōcō. dantias alle. quas vide hic per eum ad. d. l. ad peremptoriz cuius sequen. dicit quod est respondenduz ut not. in dictis locis vel quod ex urbanitate potest iudex committere quartaz citationem non quod teneatur sed salua pace videt mihi ex male intelligent illuz ter. in duobus primo quia non dicit ibi ter. quod ad hoc ut citatio dicatur peremptoria requiratur quarta citatio sed dicit quod postquam peremptoriz est emanatus perfecte scilicet citando tribus edictis v. uno pro omnibus quod peremptoriz appellatur si iudex postea vellit procedere ad pronuntiaduz prout de iure sibi coedicitur ut puta ad primū decretuz tēc. tūc requirit quarta citatio scđo quia dicunt quod post peremptoriz illa citatio non datur de necessitate sed dico quod de necessitate debet precedere si iudex vult procedere ut s. et hoc per verbum debet posicuz in ter. ibi quod necessitate importat ut glo. comuniter approbata in cle. attendentes de statu. in. d. debeat ut supra latius dixi si vis tamē tenere op̄i. cōmumem limita eam non procedere quando quis esset citatus per dicta seu in albo pretoris per not. in cle. i. de iud. per do. ro. in decis. incipiente si non appetet oldra. in. cōs. xliij. fulg. in. d. l. tres denuntiationes per ter. in. d. l. ad peremptoriz cum seqñ. quez ita intelligit ipse sed dico quod melius intelligitur generaliter quia ter. ita loquitur ergo non deber restrinxi quia alias citatio ita artat quando per edicta procedit si cuius personaliter esset citatus ut dicit ter. in. d. cle. i. p̄ter quam quoad sententiam bal. in. l. p̄terandum. s. fin. autem. C. de iud. nec etiam secundū oldra. vbi. s. talis citatio comprehendit eū qui est extra territorium de hoc tamē vide omnino franciscum de aret. in. consi. xxv. incipit clarissime domine collateralis. Aduerte tamen in hac citatione quod licet in citatione legis peremptoria sufficiat ad omnia acta usq; ad disinitiuam inclusivam ut probatur in. c. sepe de app. et ibi per canonistas et. c. i. de elle in. vj. et ibi io. an. in novella et inno. tamē citatio hominis nunquam arat citatum ad disinitiuam audiendam nisi specia liter de eadem sententia in citatione fiat mentio. c. consuluit de offi. dele et. d. l. i. peremptorio et ibi bar. est ter in cle. sepe de verbo sig. s. fi. s. ad id et ibi not. in tantum quod citatio ad audiendum voluntatem iudicis cum verbo peremptorio non valit ad hoc ut ferri possit sententia disinitiuam et hanc conclusionem tenent do. de rota deci. ccclij. in nobis hoc etiam tenet ludovicus ro. in suis singl. incipit citatur quis ad audiendas et consi. ccclij. vbi alle. glo. in. c. si. de descrip. hoc idē tenet do. de rota. deci. ccclv. andreas barbatia in. R. de testa. extra. vide late per spec. in. ti. de citatione. s. i. abb. in. c. consuluit de offi. dele / fallit tamē quando index debet indicare secundum conscientiam ita bal. in. l. certum. C. vnde cog. nec etiam quando procedere potest iudex de facto requiriur citatio ad sententiam ferendam secundum ludo. ro. in consi. ccclij. vide areti in cōs. l. i. incipit et facto proponitur cōcas ramen in bac materia quod quodlibet tempus statutum a iudice habet vīm peremptorio secundum ang. et doc. in. l. lex contentū. s. eum qui. si. de app. vide in. d. c. sepe de app. et. c. accedens ut lite non contest. vbi dicitur quod sic vide bal. in. auct. iubemus. C. de iud. et quod not. glo. in. cle. i. de do. et cont. adverte tamen ad vīnum quod singula dicit io. an. in. c. de cetero de iud. iud. scilicet quando est citatio generalis nominatorum et non nominatorum quem sequitur bal. in. c. i. de mi. basia. qui cont. est quod menti comenda vide etiam de materia an. de but. in. c. quoniam frequenter. s. si vero ut lit. non contest ad predicta vide ludo. ro. in suis not. nota. ccclv. vbi late pro eo quod supra dixerā alle. do. d. c. sepe. l. aut qui aliter. s. si quis. si. quod vi aut clam et do. de rota. deci. ccclj. facit. c. cum olim de test. in. d. ad audiendam sententiam et. c. i. de do. et cont. l. vi. vj. et. c. cum contumacia de heret. in. vj. vltrem bar. prosequendo et declarando glo. ibi non venit nec mutit dicit quod non sufficit quod reus non venerit in iudicium per se vel procuratorem ut constitutatur contumax sed est neccesse quod actor cōpareat in iudicio item erincusauerit contumiam rei non comparentis alias si ista duo non concurrant non constitutur reus in contumia licet non comparerit alle. l. i. in. si. ff. si quis in ius voc. non ie. cum alijs iuribus ut hic per eum et hoc in termino non assignato in citatione et ideo dicit quod notarii debent ponere. comparuit et incusauit contumia aduersarij et cum hoc doctrina bar. doc. communiter hic pertransiit tertium quod requiritur est dicit bar. quod pars comparens steterit usq; in suum termini vel licentiatius recedat et de hoc constet in actis alias non diceretur reus constitutus in contumia. l. et post dictum. ff. de iud. et. l. quellum. ff. de re iud. immo. sequitur hoc dictum in. c. caluniam de penis per ter. in. c. ceterum. x. q. iij. et. c. si quis. xvij. d. sed ipse hic lunitat hoc dictum bar. nisi appareat quod ille qui primo die recepit illicientiatius sequenti die compareat coram iudice et iterum accusetur contumiam rei et hoc probat a cesante ratione quia istud quod dicitur quod debet licenciatus recedere erat propterea secundum inno. in. c. consuluit de offi. dele. quia iudex poruit et voluit forzam expectare in diem sequentem per dictum. c. consuluit ange. etiam hic concordabat cum dicto bar. per. l. scire oportet. s. sufficit de excu. tuto dicens quod reus tenetur spectare usque discessum iudicis de tribunal et hoc dicit esse not. immo. hic pro limitatione eorum que dicit bar. nam si in b. iiiij

X

tiam ita bal. in. l. certum. C. vnde cog. nec etiam quando procedere potest iudex de facto requiriur citatio ad sententiam ferendam secundum ludo. ro. in consi. ccclij. vide areti in cōs. l. i. incipit et facto proponitur cōcas ramen in bac materia quod quodlibet tempus statutum a iudice habet vīm peremptorio secundum ang. et doc. in. l. lex contentū. s. eum qui. si. de app. vide in. d. c. sepe de app. et. c. accedens ut lite non contest. vbi dicitur quod sic vide bal. in. auct. iubemus. C. de iud. et quod not. glo. in. cle. i. de do. et cont. adverte tamen ad vīnum quod singula dicit io. an. in. c. de cetero de iud. iud. scilicet quando est citatio generalis nominatorum et non nominatorum quem sequitur bal. in. c. i. de mi. basia. qui cont. est quod menti comenda vide etiam de materia an. de but. in. c. quoniam frequenter. s. si vero ut lit. non contest ad predicta vide ludo. ro. in suis not. nota. ccclv. vbi late pro eo quod supra dixerā alle. do. d. c. sepe. l. aut qui aliter. s. si quis. si. quod vi aut clam et do. de rota. deci. ccclj. facit. c. cum olim de test. in. d. ad audiendam sententiam et. c. i. de do. et cont. l. vi. vj. et. c. cum contumacia de heret. in. vj. vltrem bar. prosequendo et declarando glo. ibi non venit nec mutit dicit quod non sufficit quod reus non venerit in iudicium per se vel procuratorem ut constitutatur contumax sed est neccesse quod actor cōpareat in iudicio item erincusauerit contumiam rei non comparentis alias si ista duo non concurrant non constitutur reus in contumia licet non comparerit alle. l. i. in. si. ff. si quis in ius voc. non ie. cum alijs iuribus ut hic per eum et hoc in termino non assignato in citatione et ideo dicit quod notarii debent ponere. comparuit et incusauit contumia aduersarij et cum hoc doctrina bar. doc. communiter hic pertransiit tertium quod requiritur est dicit bar. quod pars comparens steterit usq; in suum termini vel licentiatius recedat et de hoc constet in actis alias non diceretur reus constitutus in contumia. l. et post dictum. ff. de re iud. et. l. quellum. ff. de re iud. immo. sequitur hoc dictum in. c. caluniam de penis per ter. in. c. ceterum. x. q. iij. et. c. si quis. xvij. d. sed ipse hic lunitat hoc dictum bar. nisi appareat quod ille qui primo die recepit illicientiatius sequenti die compareat coram iudice et iterum accusetur contumiam rei et hoc probat a cesante ratione quia istud quod dicitur quod debet licenciatus recedere erat propterea secundum inno. in. c. consuluit de offi. dele. quia iudex poruit et voluit forzam expectare in diem sequentem per dictum. c. consuluit ange. etiam hic concordabat cum dicto bar. per. l. scire oportet. s. sufficit de excu. tuto dicens quod reus tenetur spectare usque discessum iudicis de tribunal et hoc dicit esse not. immo. hic pro limitatione eorum que dicit bar. nam si in b. iiiij

discensu iudicis accusaretur contumacia rei non esset necesse quod scribatur in actis quod licentiatus recelerit et dicitur legitime facta accusatio contumacie ex quo stetit visus ad discensus, sed certe si bene inspiciatur verba bar. hoc id est sentit dum dicit non sufficit comparare nisi tota die terminum specter alegat, tamē de imo, stat in totius cum dicto bar, dicens quod si stetit visus ad extremum spatium citationis sufficit absque eo quod sequenti die compareat dato quod non appareat quod licentiatus recelerit alias tamē non obstat quod sequenti die copareat est neccesse quod licentiatus recederat et hec fuit mēs bar, et ange, licet postea in primo mēbro pideat magis inclinare in id quod imo, dicit sed nihil dicit nisi referre opī, doc, sed ego in toto discedo ab hac opī, doc, imo dico quod etiam si licentiatus recedat pars que accusauit contumacia rei et si non steterit visus in fine termini in iudicio videtur legitime accusata contumacia rei per primo adducto ter, in, l, diu, ff, de in integr, resti, vbi dicitur, inca glo, quod si quis non comparauit tempore quo fuit processum contra ipsius si postea iudice federe pro tribunali coparuit restituuntur appetit ergo ibi quod quelibet pars deberet esse in iudicio in principio tribunalis et si non comparat tunc legitime accusatur contumacia quocūq; tempore quique quo stat iudex pro tribunali et ideo si postea coparet ex humanitate restituuntur in integrū ergo prius de rigore erat contumac et sic non tenebatur amplius spectare ille qui semel accusauit contumaciam maxime quod non deberet esse in cōsideratione quod spesialiter cocederit ar, l, ergo in pin, ff, de fid, libe, nec, l, inuenientur in mundo que dicat quod visus in fine termini debeat spectari vigilanteribus enim iura subuenient, c, vigilati de prescripcum si, prettere ea secundū hoc probatur concludenter in, c, de do, et contumacia, li, vi, intelligēdo illum ter prout doc, intelligent quod sufficit ibi quod reus semel accusauerit contumacia actoris nec teneret amplius spectare aut licetiarū recedere imo, sine licetia potest sed certum est quod nulla deberet esse differētia inter actoem et reum in istis iudicariis terminis at, l, perēde, C, de tempo, in integr, resti, pe, et equalitas deberet sernari in actore et reo, l, fi, C, de fruc, t, l, expen, et per hoc etiā reprobatorem quedam opī, imo, hic quem sequitur alegat de imo, qui dicit quod quid reus coparet in iudicio et citare faciens se absentat in termino citationis quod tunc inderit non tenerit expectare in dies sequentē et dicit alegat, hāc esse singularē limitatio nem ad, c, consuluit de offi, dele, quod intelligat solum quando reus est abiens potest inderit spectare ad diem sequentem alias secus quod talia eorum reverētia est falsus et contra ea que prorime diri / prettere hoc est de directo contra illum ter, vbi in principio dicit et earū alteras absen-
tias contumaciter non facta distinctione an absen-

ter se reus vel actor/ prettere illa ter, indistincte loquitur ergo indistincte est intelligēdus, l, de prelio de publi, ff, non obstat glo, in, d, cle, i, quod alegat alegat, quod maior est contumacia actoris quam rei nam concedo tamen aut totus ille terminus comparendi datur ad comparendū et tunc non potest dici contumac quique quo transeat terminus qui eq̄liter debet dari actori et reo/ aut quod a principio debet copareat et tunc eodez modo tenet reus vt, s, dixi et sic illa glo, intelligitur quod maior est contumacia postquam est contumac non tamē debeat abreviari tempus magis actori quam reo ad constitūdum eum in contumacia et sic imo, et alegat, et sequaces hic non bene cōsiderant, Tertio adduco rationē non debeat quis fatigari, l, in speciādū cuius spectatio nihil operaretur ar, l, hec stipulari, s, diuus, ff, vt, in pos, leg, sed postquam actor accusat contumacia rei si postea non coparet frusta spectaretur eius eventus ergo non debeat esse magis inconsideratione negligētia rei quam diligentia actoris ar, c, contingit de do, et contum. Concludo ergo quādō altera pars compareat in iudicio et accusat contumaciam aduersarij coram iudice tunc aut inderit dixit se velle spectare in diem sequentes aut est talis consuetudo in curia quod solet spectari non comparēt visus in diem sequitem et tunc siue actor siue reus tenet etiam spectare et in die sequenti iterū accusare et si non est in iudicio sufficit et poterit in contumeti licetia recedere nisi iudex aliud dixerit/ aut nihil dicit iudex nec est consuetudo quod debeat in diē sequente spectari tunc etiā sufficit accusare contumaciam alterius partis et si non coparet dicitur legitimē eius contumacia accusata etiam si pars illiciētia recedat per ea que, s, dicitur sunt si vero postquam accusata fuit contumacia partis ab sensis copareat iudice sedēte pro tribunali tunc habebit remedium, d, l, diuus, ff, de in integr, resti, aut ambe partes sunt a principio in iudicio et altera pars sine causa legitimā aut sine licetia iudicis se absentat in iudicio altera parte presente et non accusauerit contumacia pris tunc procedet contra absentē ac si nunquā fuisset in iudicio et ita in telligatur ter, in, l, quesitū que, s, bar, alle, hic et ter, in, c, ceterum et iii, d, c, si quis, aut una pars comparevit et altera parte absente absque eo quod acuerit contumaciam absentis recessit postea altera pars venit tunc procedetur contra absentem ac si nunquā in iudicio fuisset et hoc casu etiam possit procedere, d, s, sufficit, d, c, si quis et, c, ceterum et, l, quesitū non obstat ter, in, l, scire oportet, s, sufficit, ff, de excu, tu, quia ibi verum quod non sufficit venire nisi excusationem ponat ita etiam in casu nostro, non sufficit venire nisi etiam contumaciam aduersarij accuset et sic potius concordat et hoc ego solus credo esse de iure verius contra omnes doc, et ita puto praticari i curia ma-

tori regni nauarre et ita est siendum de iure/ si tamē velles tenere opī, cōmunez limita eam quādo citatus comparet et illinciatus recederet dimissio procuratore quia dicitur legitime contumacia accusata ita dicit bal, i, l, j, ff, de procur, ro, in, l, qui ante kalendas, ff, de verbo, Super hoc querit bar, quid si vnuus procurator erat causarū plurū et dicat presento me pro omnib; terminis quos hic habeo an suū ficit cōcludit quod sic per, l, accipientis, ff, de aucto, tuto, et ibi hoc id est tenet per illuz ter, alle, etiā ibi, l, plurib; de verbo oblig, et, l, plurib; de accepti, hac opī, tenet ang, et imo, et alegat, de imo, referēdo eos per, l, duo, reu, ff, de duo, re, Et licet oēs in hoc cōsentiant tamē videat esse dubia hec opī, ideo posset dici quod procurator debeat exprimere pīo specificare omnes causas scilicet ego sum procurator, b, in tali causa etiā suis procur, c, in tali causa et sic de singulis tunc est terminus perēprobus omnib; et copareo pīo omnib; in omnibus causis specificaris tūc cōcederet quod poterit iudex licentiam prestare auctorādo semel et animo danni licentiam pīo omnib; et ita videtur probare iura omnia alle, per bar, si bene inspiciantur nec d, l, duo rei alii pbat, prettere a ptes qui essent presentes ignorantia pīo quibus sit talis procurator, nisi exprimat quibus posset propter ignorantiam pīo iudicū generari cogita tamē quod omnes doc, concordat cum opī, bar, et eam adducit hic ro, vt etiā refert alegat, de imo, hic ad q̄stionē quā ponit spec, in, t, de instrumēto, edic, s, videādū vñ, itēz nec exhibeas de rustico qui dicit presento facciūt iura mea et protesto, quod ea, que non satisfiunt ad causāt non intēdo producere dic ut hic per eum sed quero reus constituit procuratorem illegitimus ad defendēdum denūm cōparuit et inter quod de illegitimitate procuratoris tractat trasierūt terminū alias citationē postea pīnūtia tur procuratōrē esse illegitimus aut inderit sine alia expectatiōe poterit cōtra reūm tanq; contumacē procedere bar, hic cōcludit quod siue fuerit constitutus ante citationē siue postea poterit iudex cōtra eū procedere sine alia citationē per, l, j, s, vñ, ff, de procur, sed dicit quod opī quod in q̄libet termino acuerit contumaciam rei alias non esset contumaciam ang, hic reprehendendo bar, dicit quod licet reus videatur dicere quod non vult litigare per se tamē non videtur dicere quod non vult litigare per aliu legitimū constitutū vel per illum et ideo erit iterum citādus licet in prima citationē effet contumac imo, hic dicit quod certe bar, id est videtur dicere bar, in, l, j, s, non solū, ff, ad tertul, tenet id est quod hic videlicet quod currat termini interim, quo de potestate procuratoris tractat sed dicit hoc esse verū quidō potest culpa imputari dño per illuz ter, alegat, de imo, solū, referēci, hoc tenere in,

atra maiores, C, de inossi, test, et ibi bal, cū alijs cōcordatijs yr hic per eu, hoc posset cōproba ri et dicitus ludo roma, in, l, quādū, ff, de aqua, he re, qui id est tenet vbi dicit si fuerit dat terminus alicui ad producēdū testes et ipse pīdūrēt arti culos super quib; disputat non currit interiz tēpus nisi possit sibi dolz vel culpa imputari alle, dicitus bar, in, d, s, non solum facit etiam glo, in, c, cupient, s, quod si per, xx, de elle, in, vi, que dicit quod vbi est datum terminus alicui ad agedum ali quid non currit tēpus donec disputat super ali quo hoc tamē intellige nisi dolus vel culpa possit imputari facit etiā quod licet alias terminus utilis nō currat ignorati, c, quia diuersitatē concessi, pībēn, t, c, iij, eo, ti, t, c, ne pro defectu de elle, l, si, quis ordo in, bo, pos, ser, ff, hoc verū si est pīo babilis ignoratiā alias secus bal, in, l, pe, C, qui admittit, prettere posset facere ter, in, l, cu, ipse cū l, precedet, ff, de excu tuto, et ibi oldra, et bal, vbi dicunt quod si ex forma statuti causa deberet termina rī in tra mēs et reus causa testium producēdūz et lōgīquis petit terminus ultra tres mēses ex hac causa decidetur ultra tres mēses quod est notandus facit ter, in, l, perēde, C, de pe, resti, in integr, l, si, in, fi, C, de adul, cu, ibi not, per bal, et sali, sicut etiam dicimus si actor est statut terminus ad pībādū in termino ipse produxit pīlōtūnes et stat per reūm quoniam respōdeat cīs non currit tēpus actori glo, not, in, cle, sepe, de verbo, sig, in, v, dilatōnes bal, in, l, si, per illū ter, C de iur, calu, s, tamē his nō obstat, teneo in distincētē quod nō sit reus citādū ter, in, l, iudex poterit contra eu, pīcōdēre tanq; cōtra contumacē, primo quod esset in potestate rei deludere actorē cōstītūdo procuratōrē illegitimus nec de facilis dolz vel culpa posset pībari ideo semper est pīsumēdū cōtra tale reūz qui cōstituit illegitimus procuratōrē ideo debeat sibi imputari, prettere darefē materia litigūz pīzrogādōz quod esse nō debet, c, finē litigūz de dolo, et cōtū, Tertio quod id est aliquid nō agere vel nō perfecte agere, l, cum silēntiā, l, anūz, C, de his qui vt indig, cu, ergo mādatūz nō fuerit factūz legitimate debet haberi ac, si non fecisset, prettere non debet vagari actorē pīter culpā rei nō obstat sup̄dicta quod non currit ipa nō existēti in culpa q̄r illud erat, pīter affīcēdēs necessariūz et ille cui ē dat terminus posuerat diligētia quādō debuit et potuit fed in casu nō se cus q̄r potuit ponere, procuratorem legitimū et debuit alias pīcedet pītra eu, fateor quod si habuit aliquā causāt instaz quare nō erat legitimū pīcuratōrē tunc excusaret ipī tamē incūberet onus probandi ar, l, cum de in debito, ff, de proba, q̄r pīsumptio est cōtra non constitutētēz procuratōrē legitimū nō obstar ratio ange, q̄lēc dīcat q̄r per se nō vult nō in dicit q̄r nō vult per illum vel per alii sed dic q̄r nō sufficit velle s, tenet coparere

sed in casu nostro apparet q[uod] non vult per se nec est procur, per quem ipse velit se defendere post quam est iudicatus illegitimus exhibito tamen consilio bar. q[uod] actor accusauerit contumaciam rei in quolibet termino. Queritur hic secundum bar. quid si index pronuntiatur item non esse contestatur et precipit reo ut contestetur et ille non vult an compelatur precise ad contestandum vel recurrendus est ad remedium primi decretri dicit q[uod] deueniendus est ad primum decretrum alle. glo. in. auc. qui semel. C. quo q[uod] iudic. ibi dicit glo. q[uod] quis non cogit precise litez contest nec compellat copularum contumaciam potest multari et hoc tenet hic imo. per illaz glo. dicens q[uod] q[ui]d[em] erant iudices qui mandant partibus q[uod] non discedant de palatio quin litez contestentur et hoc est etiaz de mete bar. in. d. auc. qui semel alle. bar. etiaz tex. in. l. nō videt. ff. de reg. iur. vbi b[ea]t probatur hec op[er]i. d[icit] primo negat se defendere postea dicit aut nō vult suscipe actiones ergo volebat index compellere sed non potuit postq[ue] nollebat alias superflue ponere illa verba aut non vult suscipe quia prius dicerat negabat se defendere sed contra hanc op[er]i. insurgit bal. et salt. in. l. i. C. de litis cōtesta et ante eos iac. de are. c. i. vt referit hic alet. de imo. ant de but. i. c. i. de litis cōtesta dicentes q[uod] imo. poterit per iudicem compelli ad litis contestatio in iustis mouentur primo per. l. quotiens in prim. in. d. omnino. ff. de nota que dicit omniō denotat coactio[n]em precisam ut probatur in. c. quānis de pac. l. i. v. in. d. omnino iuncto. c. fi. d. p[re]stata fide iuncto. d. stricte compellas ne prela. vic. suar. Secundo mouentur per tex. in. l. inter stipulanten. S. i. ff. de verbo ob. vbi iuditium datur in iuiciu. Itē ar. ter. in. l. i. S. quid ergo. ff. de ven. inscipi. adducit etiam tex. alet. in. l. consentaneum. C. quo et quan iud. dum dicit cogendum omnino ut se presentaret et est de mente bar. in. l. sed hec. S. preter de procur. S. dum responderet ad. l. satis de in. ius vocan. secundum alet. de imo. hic et hanc partes etiam tener ipse reprobata distinctione imo. in. d. l. inter stipulantes dum dicit ibi q[uod] aut potest actio plenarie esse consultum per missionem in possessione et tunc non potest reus cogi ad litis contestatio per not. p[ro] glo. in. d. auc. qui semel alias autem posse cogi. precise. b. l. quotiens in prim. et. S. preter et hoc in principali litigante in procuratore vero dicit esse concludendū pro ut not. glo. in. d. S. preter in tutoze et similibus remittit se ad not. in. l. cum qui. C. de procur. et in patre le gitimo administratore dicendum putat prout haberetur in. l. i. C. de bo. mater. sed alet. impunat dicens q[uod] respōsio data per eum ad. d. l. quotiens non videatur sufficiens nam sicut in alia re. pro ali qua causa potest esse consultum actori ita etiam in causa notari per missionem in pos. serui si vas

loz serui equinaleat danno pro quo agitur hac dicit esse op[er]i. cōmuniem quam tenet etiam pau. de cast. in. l. i. dom. S. pe. de le. s. oicens quia ali as esset in potestate rei deludere actorem ne perueniat ad disiunctum quod esse non debet ar. l. ne in potestate. S. de arb. secundum hanc partes consuluit pau. de cast. in. consi. cciij. et se fundat in. d. S. quid ergo istis tamen non ob. tenet op[er]i. imo. in. d. l. inter stipulatē silicet quod nō compellatur item contest quis si non vult etiam si pars sit in iuditio que videtur equa non obstat responso alet. ad. l. quotiens in prim. nam ibi dicit tex. q[uod] tenetur dare seruum no[n]e et si non das tur seruum tunc de necessitate venit q[uod] iuditium accipiat quia si ad primum decretum deueniretur tunc ex primo decreto consequeretur seruum cum tunc habetur vīn secundi ut tenet etiaz bar. hic in sequenti questione et ibi latius dicam et sic in illo casu de necessitate sequitur aut iuditium accipiat aut seruum adiudicabitur ex primo decreto vel si vis respondere aliter dic compelletur suscipere iuditium causatuer quia alias si no accipiat susciperet primum decretum et ex eo adjudicaretur seruum actori et consequeretur dominum. l. et generaliter. ff. de nota. et sic non erit amplius iuditium et hoc voluit ibi dicere tex. q[uod] si vult emittare dationem serui omnino accipere debet iuditium facier etiam ad id quod infra dicitur non ob. etiam tex. in. d. S. quid ergo et. l. inter stipulatē. S. j. nam dicit q[uod] ibi in iuictu datur iuditium causatuer si vult emittare primum decretum non precise patet etiaz hoc in. d. S. quid ergo dum dicit tex. remedij pretorijs cogendi sunt vel dic q[uod] ille. S. facit pro op[er]i. imo. in. secundum mēbro quia non potuit aliter marito prouideri cu[m] nollebar maritus habere filium qui est in extima bilis. l. i. de his qui deie vel e[st]u. S. nec etiam obstat tex. in. d. l. consentaneum quia ille tex. loquitur post litis contesta. secundum communia latitanient de intellectu illius tex. infra dicemus ad rationem pauli de cast. responde q[uod] non erit contentio aliqua actoris imo. index. habet remedia ad procedendum contra rem per primum et secundum decretum sed. l. ne. in potestate loquitur q[uod] non est aliter cōsultū idem dicere etia quādo reus acceptauit terminum ad litis contestatio quia si non vult nec cōpelletur contestari lites quicquid dicerit bal. in. c. i. si de seu. bassa. interpe. sue. in. vīsib[us] feudo[rum] ut est tex. in. c. i. de ind. et. c. i. vt lite non contestis. c. prout de do. et con tu. preterea non video rationem diversitatis in primo casu et isto cum nec. iure probetur preterea in iuiciu. quis non cogit defendere ut not. in. l. i. vt nemo inuit. agere vel accu. compelli. preterea est ordo iuditiarum datus contra contumaces scilicet per primum decretum in missione in possessionis vel in veram possessionem vel

per excommunicationem. c. quoniam frequenter. S. si. vt litis non constet ubi altera pena debet esse contentus vel duabus penis poterit multari si proternitas contumacia hoc egererit ergo a contrario non datur alia multa. s. copulsio precisa ad litigandum patet etiam de bo. auc. iudi. pos. C. et. ff. preterea probatur si bene inspiciatur in lsatis. ff. de in. ius. vocan. et idez dicas in causa reconventionis q[uod] nec tunc inuenio iure cautus q[uod] possit quis compelli ad contestis quicquid dicat bal. in. l. non cogendum. ff. de procur. et moderniores hic qui non bene adiuvant ad ea. q[uod] supra dixim. Queritur preterea bar. si aliquis sit presens in iuditio et non vult se defendere an contra eum interponi debet primus decretus quod habet vim secundi et determinat q[uod] nō per glo. in. d. auc. qui semel. C. quo et quā iud. et refer. ci. ita tenere in. l. i. C. de litis contestis et respondet ad l. is qui. z. l. non solum la. i. j. z. l. quotiens. S. pretor. z. l. si seruus. S. dīs. ff. de nota. et. l. non alius num de inter acti. que sunt contra q[uod] in actionib[us] que sunt quasi notariales facilis peruenitur ad se euendum decretum quam in actionibus personarib[us] quia contra non latitantes conceduntur. J. ca. l. Si forte in alijs secur. l. fulcinius. j. quid[em] ex causis in. pos. ea. ideo habent in illis vim secundi decreti quando est presens in alijs habet vim primi etiam si sit preter hoc vltimum probat per. c. i. extra de conse. l. i. v. sed idem bar. in. telligit suum dictum in. l. non solum la. i. j. ff. de nota. quando dicit se nolle responderet sec[undu]m si taceat sed imo. dicit q[uod] idem quando tacet per. d. l. quotiens. S. cum pretor in. d. negat defendit q[uod] in iuditio taciturnitas accipitur prout deterius est j. de etate. S. qui tacit. s. de interro. acti. adde. p[ro] eius dicto tex. in. l. cum ostendimus. S. i. ff. de f[ac]tis in. tuto. adde glo. melior. z. in. c. i. de conse. l. i. v. ybi non. dicit q[uod] quando esset sibi magis dam nosum q[uod] contradiceret habetur pro contradictione. sed attētari posset et credo q[uod] de iure sit verus diceret q[uod] in causa notari nūquam habeat locuz secundi decretum imo. siue contra absentē siue contra presentem interponatur primum decretū semper habeat vim secundi ut tenet etiaz iacob[us] de ra. doctor antiquus quem refert bal. in. l. i. S. si absens. ff. si. ex nota cau. aga. et idem tenet ange. in. auc. ei. qui. C. de bo. auc. iudi. pos. licet bal. in. d. S. si absens contrarium teneat et ibi glo. bar. hic et dicit locis et alet. de imo. hic et communiter doc. et probatur in. d. l. non solum la. i. j. ybi. tex. in distincte loquitur. nec dicit an sit presens vel absens et idem etiam probat tex. in. d. l. quotiens in prim. est glo. in. l. item si seruū de publici. ff. et omnes leges loquētes de missione in poss. in causa notari ostendunt q[uod] in cōtinēti trāferat pos. ex p[ri]mo decreto nō facta diserētia sit absens reus vel p[re]sens. preterea hoc probat cōcludēt nūcau

letur in. l. i. ff. si ex nota cau. aga. in. fi. ybi dīo existēt abilitate fuit seruū qui nota comisit actori datus propter cōtumacia nō dicit ex scđo decreto sed dicit dīcēdūs erit nisi defendat et perdit actione ex p[ri]mo decreto licet postea ex causa restituāt ut ibi nō obstat equiparatio quā facit do. alet. de daz. infec. ad causas notariē per. l. pretor. S. hoc edictū. S. co. q[uod] nō sequit cōueniūt duo in uno ergo cōueniūt in omnib[us] q[uod] seq̄retur et hoc in notari q[uod] est prefens ex primo decreto efficitur verus possessor si non respōdet ergo idē in dam. infec. quod est falsus etiā scđs ipsos/ pretere rea ille tex. potius probat cōtrariū q[uod] arguit ibi iuris colluctus a minori ad maius negatiue scilicet si in causa notari nō obligamus magis quā valeat animal q[uod] dānu[m] dedit a fortiori in edib[us] et sic maso est ratio ad p[re]cedēdūs cōtra cōtumacez in causa notari quā in daz. infec. vt ibi patet p[er] tim etiaz dicit ibi tex. q[uod] ibi datur actio pro dāno p[er]terito in causa notari sed in dam. infec. pro dāno futuro iō nō est eadē ratio vt ex p[ri]mo decreto efficiat ver[us] possessor cū etiaz nota seq̄rit caput et videat ante cōuentionez in iuditib[us] ē obligatus et hoc tenedūs p[ro]to de iure p[ro] rationes q[uod] nouis adduti. Adiuetas tñ ad viii q[uod] bar. in. d. l. nō soluz videat tenere q[uod] in realib[us] actionib[us] vel in q[ui]bus petiū possesso rei si re[ta] cōueniūt dicerit exp̄e q[uod] non vult respōdere tunc ex p[ri]mo decreto trasferit vera possessio in actori et illud p[ro]mūt decretū habebit viz scđi per iura per eū ibi alle. et sic nō restrinquit se ibi ad causas notariales q[uod] esset valde nōdūs de quo tñ dicem⁹ infra lat⁹. Sed dubitat hic scđm doc. an sit neccesse ad hoc vt ad p[ro]mūt decretū p[re]cedat iudex p[ro]nuntiet super cōtumacia bar. hic dicit q[uod] nō alle. glo. in. l. p[ro] S. fi. C. ad treb. in. d. per cōtumacia et sufficit q[uod] in actis reperiāt cōtumacia bal. in. l. i. ne ex delici. defunc. distinguēbat aut negat cōtumacia et debet sup ea pronunciari cu[m] super emergēti sit prōnuntiādūs alle. l. liberis. S. fi. ff. de lib. cau. si vero nō negatur cōtumacia ex quo nō potest dici q[uod] questio sit emergens non debet prōnuntiari sed sufficit q[uod] in actis appareat de cōtumacia alet. de imo. hic indistincte tenet cum bar. etiam q[uod] iudic. negatur cōtumacia quia procedendo ad vlt[er]oz alet videtur rejicare talēm questionēs emer gentem per not. per bar. in. l. i. at pretor. S. permittitur per illuz. tex. ff. de mino. vbi bar. etiam alle. c. ex p[ro] de cappe. spec. in. ti. de p[ri]mo et scđo de cre. S. seq̄tur in. p[ro] dicit q[uod] index tenet p[ro]nuntiare sup cōtumaciā h[ab]et op[er]i. seq̄tur aut. de but. in. c. cū dillecti de do. et cōtu. p[ro] illu. tex. dī dicit q[uod] papa. reputat illuz. cōtumacia et ibi etiā abb. modernius ponderat illuz. tex. ad hoc h[ab]et sententiam tenuit ang. in. auc. ei. q[uod] C. de bo. auc. i. pos. p[ro] l. hecat in. p[ro] ff. exqui cau. in. pos. ea confirmo hanc op[er]i. p[ro] tex. et ibi bar. in. l. stipatio. S. b[ea]t. S. de no. ope.

num, vbi bene probat hoc et respodet ad glo. in d.l. pe. in. & per contumaciam qd ibi non pronuntiare eum esse contumacē / preterea acta iudicaria auctoritate iudicis assument vigores vt dicit glo. in. l. sed si possessori. s. sed cum de hereditate de iur. iur. ff. dum dicit probat id est prouuntiatum ergo debet prouintiare facit etiā ter. in. c. iudex de offi. dele. l. vj. vbi ad hoc vt coster iudicem esse suspectus est neceſſe qd pronuntiet preterea hoc probo ratione certum est qd debet constare de contumacia in actis vt etiam dicunt ipsi sed sic est qd notarius nō potest reddigere in actis nisi iudice mādante cum notarius non habeat potestate reputandi reum contumacē sine quo genere contumacie sit contumax que contumacia est neceſſarium antecedēs ad primum decretum interponendum ideo consulo qd iudex semper prouintiat reum non cōparentē esse cōtumacez non ob. id qd dicit alet. de quātū, emergeſti per. d. s. permitit et. c. et parte. xliij. de appen. nam ibi illa queſtio emergens non erat neceſſarium antecedens et sic procedendo ad vltiora videtur esse reiecta qd sine illa potuit valere solutio facta per debitorem minori cōſentiente iudice preterea magis videtur inuere ille ter. qd fuerit etiam prouintiatuſ super illo emergeti dum dicit foliūdū ſenſoribus pecunia et ſic potius facit contra eum minus etiā obſtā qd dicunt hic moderniores inducendo. l. cum proponas. C. de bo. aut. iud. pos. duob⁹ modis et aut. ei qui eo. t. et. l. cōſentaneus. C. quo et quan. iud. et in effectu nihil aliud dicunt nisi qd in illis. ll. non dicit qd prouintiari debeat ſuper contumacia ideo iudex nō debet prouintiare qd alias exprefſiſſet ſed hec ratio non eſt concludēs et et valde debilis qd non eſt inconveniens qd ille. l. ſupplement⁹ et intelligent secundū alia iura / preterea illa iura pluſponit etiam qd ad hoc vt poſſit procedi ad primum decretuſ requiri contumacia et conſter de ea ſed quo modo debeat conſtar nō dicunt illa iura nec fuit int̄ro legislatoris ibi hoc decidere ſed bñ hoc decidit in alijs iuriis et per ratiōes vt. s. probauſ. Sed an debeat liquere iudici de contumacia rei antequā poſſit ſcōs decretū interponere bar. hic concludit qd ſic alias decretū nō valebit probatur hec in. l. hoc autem in prim. in. &. liquere. ff. erqui. cau. in pos. ea. qd bene nota qr debet etiā cōſtar qd ſibi prius liquetab de contumacia ideo eſt de pratica ſcōm euz qd quid ſententia eſt proſe reda dicat iudex viſis citationib⁹ relationib⁹ et contumacia rei et proceſu ratio eſt ſcōm bar. in l. multū interest de cōdi. et demoſtri. qr quādo qd ignorat principale propter qd ſibi ius cōpetit actū per ipſus nō valet licet in veritate ſibi alias copeteret ar. l. heres institut⁹. ff. de aqui. her. ſi hic contumacia eſt cauſa principalis propter quā

peruenitur ad primum decrem̄ ideo eius ignoran-
tia impedit decreti valorē debet enim iudex acta
pudere. l. properādūs. § et si quidē. C. de iud. vt
bic etiā dicit alet. d. imo. Itē etiā q̄ cause cogni-
tio debet pcedere. l. prolataz. C. de sen. de hoc est
etiā ter. z ibi doc. canonis in. c. ex pte de cōces.
p̄ebe. abb. modern⁹ in. c. quoniā cōtra falsaz de
proba et in. c. p. et. g. de offi. dele. et. c. fi. de. fo. cō
pe. hāc parte sequit̄ in. l. sed si de sua. ff. de. aqui
ber. z ibi alex. de imo. alle. cōcordatib⁹ abb. in. c.
ad nostrā. xlviij. de iur. iur. hanc tamē cōclusionē
per omnes approbatā limita nō pcedere in p̄i
cipe. pcedētē cōtra aliquē tanq̄z cōtra cōsumacē
ita dicit imo. in. c. ex pte de fo. cōpe scđo limita
scđo bal. in. l. falsus. C. de fur. q̄ nō pcedit q̄ido
nō cōstat aliq̄ modo de otumatiā sec̄ si per aliq̄
inditia constat ne malitia nunci⁹ nō referētis no
ceat parti ⁊ dicit q̄ hoc casu pcedere posset op̄i.
io. an. qui cōtrariū videret tenere hog gener ludo.
ro. z alex. de imo. in. d. l. i. z si de sua. Tertio limita
nisi actus fieret parte p̄sentē q̄ presenitā pars
tis suplet defectus citationis vt in auc. si omnes
z ibi bal. C. si quis se ab here. absti. z io. an. in. c.
fi. d. elle. in. vi. bal. in. c. quoniā cōtra falsaz de. p
ba. et in. l. prolataz. C. de sen. et refert io. an. ibi.
Quarto limita nisi pratica et cōsuetudo esset q̄
relatio nunci⁹ immediate post pronūciationē iudicis
deberet scribi q̄ ex quo de illa apparet in cō
tinenti p̄sumetur a principio in esse ar. l. lecta. §.
dicebā. ff. si cer. pe. et. l. iurisgētū. §. quinimo. ff.
de pac. et p̄sumet q̄ iudex habuerit notitiam illius
relationis vt dicit imo. in. c. cum parati de appe.
et ibi omnino vide philipuz de perfunio. Quinto
limita q̄ dicta regula nō pcedat in actib⁹ volū
tarie iurisditionis in quibus magis inspicit ve
ritas quā op̄i. vt elegatē dicit bal. in auc. matri
et auie. C. quādo mu. in offi. fungi. po. Serto et
ultimo limita quādo periculūz esset in mora q̄
forte vigore statuti arrabat ad pionātiandūz et
nunci⁹ maliciose reserre diferebat prout habe
tur in. l. ij. C. de sporu. z bal. in. d. l. falsus / facit
ter. in. l. ite queritur. h. exercitu. ff. loca. vb. si nō
potuit dentiare dño cuž etiā resistere nō valuit
exercitui non tenebatur conductor eodē modo di
camus hic q̄ valeat si tamē nō potuit iudex ha
bere relationē nunci⁹ adhibita diligētia faciunt
nota per bar. in. l. setu. ff. ad treb. Sed cōsidera
in quanti⁹ bar. dicit q̄ est de pratica q̄ in pronū
ciationē dicatur vīsis citationibus et relationib⁹
bus et cōsumatia rei et toto procelū z c. dic q̄ est
cautela vt ita faciat iudex et cautius faciet sed nō
necessitatū ad hoc nam si apparet in actis p̄su
meret q̄ iudex viderit procelum et sciat contēta
in eo. ita dicit bal. nor. in. l. edicto. C. de edic. dñi
adri. tol. et abb. moder. in. c. quoniā cōtra falsaz
de proba/ iusta predicta q̄ritur bic an. sufficiat q̄
nuntius qui partem citavit resserat soli notario

et non iudici in hoc fuerunt tres op*i*, principalis inter doc*vna* fuit bar*z*, hic qui dicit q*z* sufficiat q*z* referat notario tantu*m* idem dicit etiam in instru*m*ennis que possunt produci coram notario du*m* tamen postea iudici hoc sit not*z*, adducit ter*m* L. eos, s*z* super his, C*z* de app*e*, in *z*, ad scrinia inc*ta* glo*z*, nec est necesse q*z* relatio n*u*n*u*ti*m* fiat iudice pro tribunali sedete*m* sicut nec comissio per*m*, l*z* sed si interpellatur, ff*z* de ar*s*, s*z*, et*m* l*z* diem in prim*co*, ii*z*, confirmatur eius op*i*, per*m*, l*z*, precipimus, C*z* de app*e*, s*z* in his et ibi bar*z*, et auc*z*, que suplicatio*m* in *z*, causas intro*m*du*c*tibus, C*z* de prec*z*, impe*z*, off*z*, et ibi bar*z*, et idem bar*z*, tenet hanc sententia*m* in*m*, l*z*, s*z*, C*z* de iur*s*, s*z*, l*z*, x*z*, Secunda fuit op*i*, ang*bic* et bal*z*, in*m*, d*z*, auc*z*, que suplicatio*m* et ro*z*, hic q*z* no*m* solum productio*m* instrumentorum sed nec relatio*m* n*u*n*u*ti*m* potest fieri coram solo notario ratio quia productio*m* instrumentorum et ac*z*orum et relatio*m* n*u*n*u*ti*m* sunt de actis probator*z*is sicut ergo probatio*m* per testes vel per confessione non posunt fieri parte*m* absente nec coram solo notario, l*z* testi*m* alias si quando*m*, C*z* de testi*m*, z*z* per not*z*, per glo*z*, in*m*, lib*z*mus, C*z* de lib*z*, cau*z*, ita nec ista que similiter tendunt ad probationem*m*, l*z*, properandum*m*, s*z*, sun*z*, aut*m* rens, C*z* de iud*z*, et hoc etiam tenet bal*z*, in*m*, d*z*, auc*z*, que suplicatio*m* et bal*z*, in*m*, l*z*, si quis se*m*, C*z* de acc*z*, et ibi ponderat ter*m*, per hoc contra bar*z*, in*m*, statu*m*arios et bal*z*, in*m*, l*z*, si ea*m*, C*z*, qui acc*z*, per ter*m*, in*m*, l*z*, sempromia libelos*m* in glo*z*, in*m*, d*z*, lucius*m*, ff*z* de sur*z*, hanc part*z* tener etia*m* ro*z*, in*m*, l*z*, hac consultissima C*z* de testa*m*, in*m*, depositiones et ibi ange*m*, et fulg*z*, confirmatur per hosti*z*, in*m*, d*z*, quoniam*m* contra fals*z* de proba quia fines m*ad*ati custodiendi sunt*m*, l*z*, diligenter*m*, ff*z*, man*z*, sed off*z*ut*m* norari*m* est scribere acta vt*m*, d*z*, c*z*, quoniam*m* contra et sic no*m* hab*z* officium recipiendi facit glo*z*, secundum ro*z*, hic in*m*, l*z*, cum scimus in*m*, d*z*, confessionibus cum ibi not*z*, per bar*z*, de agri*m*, et cens*z*, li*z*, et*m*, ad iura bar*z*, resp*z*dent q*z* ibi non dicitur q*z* coram solo notario pos*z*sent produci instrumenta*m*, secundo respondent q*z* d*z*, l*z*, eos loquitur in actis tendentibus ad introducendum causas appellationum non tamen in*m* actis probator*z*is, terria fuit op*i*, imo, hic q*z* in*m* relatione*m* n*u*n*u*ti*m* consuetudo interpretatur op*i*, bar*z*, esse bonam sed in productione instrumentorum*m* communiter contraria*m* seruat ratio secunduz*m* ei*m*, q*z* fides est adhibenda iudici*m* de productione instrumentorum*m*, l*z*, quinquaginta*m* de proba*m*, ff*z*, sed dicit q*z* op*i*, bar*z*, proceder etia*m* in instrumento*m* productione quando fieret in *z* p*re*f*en*ti*m* p*re*ter*m* aduerse*m* et consciente alias non per glo*z*, in*m*, d*z*, l*z*, iubem*z* sed dicit q*z* acta p*ri*me cause possent etia*m* coram notario iudicis app*e*, pd*uci* per*m*, d*z*, s*z*, et hoc modo procedat ille*m*, s*z*, sed ad ratione imo respondetur*m* q*z* potest fieri fides*m* iudici*m* postea*m* notariuz*m* p*re*f*en*to*m* iudici*m* instrum*eta**m* et hoc etia*m* voluit hic bar*z*, et isto modo responderet aler*m*, hic*m*

ipse tener op̄i, imo, scilicet q̄ instrumenta et alie p̄bationes debeat fieri coram iudice et non nota-
rio ratio q̄ in eoz productione regn̄t cause cog-
nitio cū presentia partis requirat vel eius cita-
tio alle, l. indices, C. de si, instru. et. d. l. si quando
inrellatione vero nūcōz sufficit q̄ corā notario
fiat cū expediatur de plano, et sine cause cogni-
tione et sine presentia partis per not. per bar. in
etrauagant ad reprimēdāz in v. de plano er. l.
tebopomp̄ de do, prele, lic̄ postea videat inci-
nare ad scđaz op̄i, etiāz in hoc ultimo. s. i. rrellatio-
ne nūcōz per. d. l. si quis se vbi libellus lic̄ nō
regrat cause cognitionē er. de plano expediāt et
sine citatione partis q̄ etiāz die seriata expedit
l. miles. s. seraginta. f. de adulto, quo die pars ci-
tarī non potest tamē libellus non potest produci
corāz solo notario ita etiam dicāt in relatione
nūcōz et q̄ op̄i, bar. posset procedere vi dient
ange, et fulg. in. d. i. hac consultissima quādo no-
tarī ad hoc effent deputati scilicet ad recipiendū
instrumenta per not. in glo. si in. l. si quis ex signa-
toribz, f. s. quā ad mo. testa, appe. et hoc modo pe-
cedit etiam ter. in. d. s. sup sed tu non recedas ab
op̄i, bar. p̄ iura per ipm alle. et respōsiones doc.
ad illa iura pmo q̄ ibi ad hoc erāt deputati hec
est diuinatio et contra metes ter. secundo dū dient
q̄ aliud sit in actibz tendentibz ad introducēdū
caulas appellacionis dico et hoc iure nō proba-
tur nec ratio diueritatis alignari poss̄t imo, ma-
gis videref dicenduz q̄ illa coram iudice appe.
deberet prius presentari vt et infra dicendis pa-
tebit sed contraria dicūt in illis iuribz ergo idē
dicāt in instrumento productione nec ē bona
responsio q̄ ibi non dicūt q̄ coram solo notario
possint produci primo quia hoc est cōtra d. auc.
que suplicatio vbi illa suplicatio iudicibus vel
causas introducentibz offertur per disjunctiūz
vel aut secundū dic q̄ hec respōsio est contra men-
tes. d. s. sup dū dicit ad scrinia trasmittrat vbi nō
fit mēdio de iudice cui plentia si req̄rere diris-
set potius coram indice et inconsequētiaz venit
postea apud acta reponant p. d. c. qm̄ contra fal-
sam secus ergo quando econtra dicatur ut ibi ve-
nit in consequētiam coram iudice et hanc op̄i.
reperio tenuisse ange. in consuledo consi. ccxlvii.
incipit primo videndum est per iura per bar. hic
allegata et dicit hanc esse consuetudinem in om-
nibus partibus q̄ est optima legūz interpres
non obstat prima ratio ange, q̄ idem sit dicendā
in testibus et instrumentis in prelestantio quia
in testibus vertitur maius periculum et est timor
subornationis ideo requiriuntur partis presentia
et etiāz citatio peremptoria vt. s. probauit quod
non est in productione instrumentorum et nullū
periculum nullus timor nullū preuiditūz potest
generari partier certum est q̄ nō requiriuntur cita-
tio in producendis instrumentis nec prelestantia

partis ut ipi etiam facetur nec iure probatur ergo non est bonus ar. de testi ad instrumenta in. produce do licet bene in probando regulariter. L. in exercere dir. C. de fid. instru. nec ratio imo. ob. vt. s. est dic tum et pater etiam responsio ad glo. in. d. l. hac consultissima et. d. l. iubemus ad rationes hosti. s. alle. respondet licet officium notarii sit scribere per. d. c. quoniam contra nō tñ sequitur qd nō possit recipere instrumenta per alia iura. s. alle. pterea hz etiam vltra qd possit stipulari pro altero ab sine et sic datur etiam hoc qd possit recipere instrumenta et postea iudicii plementare illa etiam ab sine parte pterre alicuius etiam vocantur iudices cartulari numeri ergo procedit op. bar. ad. l. adoptio. C. de adop. z. l. in fraude. s. quotiens de iur. fisci qd guli. de cu. alle. contra id quod dicit bar. in. l. edita. C. de eden. non respondeo qd ibi non probat eius op. nec in proposito interuerunt allegari qd eniz negat qd quando instrumentum adoptionis sit debet apud presidem fieri ita etiam in instrumento conficiendis requiritur presentia partis qd hoc requirif ad illud conficiendum sed nos loquimur in instrumento consecuto producendo et postea co cedo qd in eius examinatione requiritur presentia partis si aliqua difficultas oratur et de eius veritate querit et alia etiam que regruntur in examinatione testi vt. d. l. indices. C. de fid. instru. et sic responde ad dictum pau. de cast. qui allegabat. l. indices pro op. sua qui ter. poti. probat contraria si recte inspicatur cu. ibi sumus in causa quo post productionem instrumenti de eius veritate tractatur ergo simplex productio potest fieri coram solo notario nec ob. ter. in. d. l. sempronia libellos vbi licet pro contrario allegetur probatur op. bar. inducendo hoc modo officium ibi accipitur pro loco in quo instrumenta producebantur vbi erant notarii pater dupliciter primo per illuz ter. dum dicit pro tribunali recitauit quasi officio tradictos et sic quādo iudex sebat erat tribunal sed officium dicebat etiam sine iudice puta quando non sebat pro tribunali iudex et sic appareat qd tempore quo recitatio libellorum fieri nō potuit. tri. potuerunt traddi. et sic sine inde secundo per illuz ter. iuncto dicto. s. super ibi etiam imperator vititur eisdem verbis ibi ad scripta transmittat sic etiam dicit in. d. l. sempronia ibi vt ad officium trasmitteret et sic appareat qd idē significat ibi officium quod in. d. s. super scrinia significat hz ibi sufficiebat qd officio suffisent tradicti qd patet dum dicit ibi ter. cu. non sunt in officio invenient quod verbis etiam denotat locuz soli tabellonis iuncto prin. illuz. l. ergo a contrario si suffisent invenient in officio non suffisent punitus ille qui recitatu ergo dicendum est qd sufficiebat mittere ad tabellones et sic etiam appareat manifeste qd potuerant presentari iudice non sedente pro tribunali et quādo diceretur qd ille centurio

de quo in illo ter. sit metio erat iudex prout etiam voluit immere glo. s. ibi pbat melius in illo ter. dux dicit cu. nō sint in officio iudicii nec ceturioni tradicti et sic vnu sufficiebat pterrea pbat hoc in illo ter. incta glo. in. v. lucius qd ibi pterrea fuit punitus qd subtraxerat et postea pro tribunali legit ergo apparet qd si suffisent sibi dati illi libelli et le gressus pro tribunali nō suffisent punitus et valuerunt et sic apparet qd sufficiebat alias pterentia coriaz notario et miranduz est qd bal. et alex. et moderni ipm insecuri se fundent sup illa. l. cu. con traruz pber vt ydidi sed si solimodo veles eunt illaz. l. vt nō pber eoz op. dicas qd ibi non negatur quin possit fieri produtio coram notario sed dicit qd si notarius sine licetia pbris subtrahit et legit punit nec obstat etiam ter. in. d. l. si quis se naz ibi vbi stationarios nō accipit pro tabelio nibz hz accipit pro aliquibus officialibus qui de illa causa cognoscere no poterant vt etiam expo nit ibi glo. et ista fuit mēs imperatoris ibi si rec te adiutantur verba. l. et qd stationarii non dicatur notarii. pbatur in. l. limnarche. ff. de ser. fug. vbi clare pater primo dū dicit qd stationarii recte tenet in custodia despensos qd nō possent nota rii scđo qd arguit de magistratibus qd si magistrati posunt auctorizi illi statiori et sic illi sue judicess aliqz iurisdictiones tenentes nō tamē sunt tabeliones pterrea dicit nō recurrit ad statio narios sed si vbi intelligenter hz stationarios pro tabelionibz male diceret qd ibi dicit ter. in. cō tinenti vel querelas suas apd acta deponēt vbi debet esse tabelio. d. c. qm contra de proba et sic si ad p̄sidē recurrunt etiam ad tabeliones vel tertio poteris dicere qd non suffit querelas apud tabe liones deserte ad cōsequenduz ius qd ipsi nō pos sunt reddere ius si vis accipe stationarios pro tabelionibz obstante sed bene ad hoc vt p̄sentet ipse postea iudicii potest recurrī vt. s. pbatus est et sic remans op. bar. defensata ab obiectionibz doc. z. pdicta not. qz nūqz fuit ita examinat iste articul. ad vnu. adiutare et mēti comedā qd dicit bal. in. l. pc. C. de fideiu. per illuz ter. qd confessio facta coram notario actorz dicit facta in iudicio et per hec infertur scđm bal. et guido. desura. in. d. auc. que suplicatio et appellatio in scriptis qd debet fieri. infra. x. dies iuncta auc. hodie. C. de ap pe. potest fieri coram notario illius iudicis qui nullit sententia p̄cipue qm nō potest haberi copia illius iudicis et per ista vt dicunt moderni in. d. auc. que suplicatio cōsuluit raphael. fulg. in cintate vincēte vbi est statutū qd mittat executioni sententia nisi interponat appellatio infra decez dies et libellus. j. rr. porrigatur et prestetur cau tio de solēdis expēs qd sufficiebat qd talis cau tio soli notario pteratur. Subsequenter bar. hic sequēdo verba glo. in. v. mittetur in pos. que rit primo loco an ad hoc vt fiat missio ex primo

decreto requiratur qd libellus dari debeat due sue rume op. bar. hic tenet qd nullo modo dari debet at cum nō reperiatur causz qd debeat dari alle. in ar. l. s. dier. ss. qd or. in bo. pos. ser. et. l. seru. de bo. po. itez ter. in. d. l. presenti. C. de bis qui ad ecclie. confu. s. cum autem etiam cu. alijs iuribus hic p̄ enz alle. in quibus videatur hoc probari sed idē bar. in. l. cu. proponas. C. de bo. aucto. iudi. pos. dicit vtrangz praticaz posse seruari. s. qd detur lib bellus vel non imo. tamen hic dicit vt resert etiam aler. de imo. qd licet non sit opus qd libellus det tamē est neccesse qd qualis qualis petitio in actis appareat. qd etiam hoc. requiritur in sumariis vt in cle. sepe de. v. sig. et sic etiam requiritur qd iura mentum calumne pterea etiam si prius suffit iuratum vt tenet ci. secundum eum in. d. l. cum propo nas spec. in. ri. de primo et secundo decreto. s. se quitur in prin. et ibi io. an. in addi. sed bar. in. l. iubere. ff. de iur. ouz. in. et io. an. i. c. j. de lib. ob. cu. alijs concor. de quibus hic per do. alet. tenet indistincte qd non requiritur libellus licet alet. dicit qd requiratur qd aliquiliter petatur. l. iii. s. hoc autem de dam. infec. moderniores tamen di cunt qd nullo modo est neccesse qd petatur ego ta men omissis alijs superfluis bieuter dico qd requiritur libellus ad hoc vt primo decretem interponatur mouere nā primus decretem fuit inuenitus a pretore ad hoc vt posset quis mitti in pos. et postea ad secundus peruenire reo in contumacia perseuerante. l. ii. ff. ex quibus caus. in pos. ea z. l. fulcimus z sic etiam expeditur officio iudicis nobili non mercenario qd non deseruit actioni prius intentate vt tenet bar. in. d. l. iubere sed sic est qd in his que expeditur officio iudicis nobili requiritur libellus per not. per glo. in. c. si. de offi. iud. vbi dicitur qd ea que expeditur officio iudicis nobili expediuntur sicut alia que iure ac tionis in quibus certus est qd libellus requiritur ergo eodem modo dicamus in hoc primo decreto qd libellus requiritur non ob. si dices qd ideo non requiritur qd officium hoc imploratur sup eo quod est notum et liquidatum propriet contumaciam sicut dicimus in sententia que officio in dicit nobili executioni mandat inducto et edicto to pre. or. posito in. l. iii. s. ait de re. iud. vt etiam respondet bar. in. d. l. iubere sed ad hoc dico qd nō est verum eius et sequatum reverentia salua imo. est neccesse qd liquidetur debitz ipsi iudi ci vt patet in auc. ei qui. C. de bo. auc. iud. pos. duz dicit ter. secundus mensura debiti declarati qualiter autem probari debeat seu que probatio requiratur vide late abb. in. c. quoniam frequenter. s. in alijs vt litis non contest duz dicit qd secundus mensura debiti declarati in libello actoris debet fieri missio et vide hoc tenere glo. in. d. auc. ei qui super v. declarati pterrea hoc probatur per not. per bar. in. l. iii. s. hoc autem vbi dicit qd in dam. infec. cau. ptertan. requiritur libellus ex eo quia cause cognitione requiruntur hz sic est qd in primo decreto concedendo requiri tur cause cognitione vt. j. latius probabo z. s. dicit ergo dicamus etiam qd requiratur libellus item in his que aguntur in forma iudicij requiritur libel l. c. ii

XIII
decreto sed sicut est neccesse qd libellus precedat vt sententia disiunctua pronuncietur ita etiam dicendum est vt primum decretem pronuncietur sine interponatur quod id est pterre respō sibar. et doc. est contra ter. in. d. auc. ei qui et in corpore unde iunis vbi dicit qd si omnino sit re abiens iudex examinet negotiū sed si esset verā qd esset liquidatus non esset opus examinatione sed propria pterrea requiritur quia non est notum iudi ci imo debet primo liquere iudicē de contumacia rei. l. bec autem in prin. ff. exqui. cau. in pos. ea. secundo requiritur qd liquidetur debitum et qd pars ponat in libello pro quota summa debet at fieri missio et illa declaretur vt. d. auc. ei qui et hoc de piano procederet qnd ante in causa principali non esset pōrettus libellus ten. do tamē communis op. led etiam si sicut pōrettus libellus super causa principali possit dici qd ad hoc regri tur naz caute debet fieri missio et primo decreto in personali si eniz in maiori summa fuerit quaz deberetur decretem et quicquid inde secutus est esset nullum ita dicunt doc. in. l. inste possider de aqua. pos. in tantus qd si in uno mino fuerit erratu in calculo et fuerit facta missio et primo decreto erit nullum decretem ita audiui viau voce a p̄ceptore meo domino bartolomeo socino iuris consultorzu sua tempestate principe in. d. l. inste possider duz leger padue qd est notandū et ita dicit se vidisse praticari itez quia posset etiam disiuncture summa in libello super principali por reto contentum ne decretem sit nullus pterreca libellus primus est datus super principali actio ne qui no debet operari super officio iudicis nobili cum non dependeat sue deseruat ei vt hoc etiam tenuit bar. et cōmuniter doc. in. d. l. iubere pterreca vbi requiritur citatio ad vnum actum requiritur etiam libellus sed sic est qd ad hoc primum decretem procedendum requiritur citatio vt s. late probau ergo requiritur libellus et sic ratio bar. retorqueretur contra eum duz dicit non requiritur citatio ergo nec libellus item in causa daim. infec. requiritur libellus licet desideret cele ritatem. l. iii. s. hoc autem. s. eo ad primus decre tum interponendum ergo a forziori dicamus in alijs causis in quibus plura requiruntur quoad dictum decretem pterrea facit glo. in. c. quoniam frequenter. s. in alijs vt litis non contest duz dicit qd secundus mensura debiti declarati in libello actoris debet fieri missio et vide hoc tenere glo. in. d. auc. ei qui super v. declarati pterrea hoc probatur per not. per bar. in. l. iii. s. hoc autem vbi dicit qd in dam. infec. cau. ptertan. requiritur libellus ex eo quia cause cognitione requiruntur hz sic est qd in primo decreto concedendo requiri tur cause cognitione vt. j. latius probabo z. s. dicit ergo dicamus etiam qd requiratur libellus item in his que aguntur in forma iudicij requiritur libel l. c. ii

qualiter debet interponi prius decretum dicit ipse non interponetur de mittendo illū sed dicere iudex permitto te possidere alle. l. si. propria-rius. s. i. eo. et dicit q̄ ibi est casus doc. omnes sit p̄ transeunt cum dicto bar. hic moderniores alle. rationem hui⁹ dicti q̄ si petere se mitti diceret sibi q̄d petis intus habes ideo iudex debet dice re permitto te possidere nec erit opus alia iniſi one sed istud dictum bar. non est sine difficultate licet oēs doc. teneant pio in dubitato et ad hoc declarandū quero primo qualiter potest intellegi hoc dictum cum possidenti non detur actio. l. i. ff. vti pos. dic q̄ potuit esse q̄ aliquis teneret p̄ catio vel eset creditor qui possidebat domus qd esse potest. l. certe de preca. s. cum si. l. qui pignoriſ. s. de aqui. pos. vel etiam colonus siue inquiſitius qui detinere dicis posunt petere cautionē dam. infec. et sic si dominus est cotumax. posunt impetrare primū et secundū decretum vel etiā in alijs causis personalib⁹ et illud q̄ dicitur posſidenti non datur actio secundi comune op̄i. in telligatur scilicet rei ven. s. in alio videtur maius dubius circa dictum bar. dum dicit q̄ permitteret possidere vt prius possidebat presupposito q̄ prius possideret q̄d enim quis mittitur in pos. causa ret seruande ex primo decreto nō dicit ille talis possidere s̄ detinere. l. si duo. s. creditoſe s. vti pos. sed ego habeo q̄ due caufe et quarum altera possidetur et altera detinetur circa eandem et in eadē persona cōcurrere non posunt vt est tex. in. l. si quis ante. s. de aqui. pos. sed si prius possidebat et secundo loco obtinet causam exqua detinetur tunc dicit possidere vt ibi dicit tex. ergo dicendus est q̄ si aliqua possidebat et impetrat primū decretum per quod datur de tentatio vt in iuribus palle. per hoc definit posſiderere et si bar. errauit in hoc et omnes doct. cum eo. Tertio videtur mihi q̄ bar. etiam in suo dicto principalī nō bene dicat dū dicit q̄ si prius possidebat vel detinebat non debet fieri missio si possidebat prius certum est q̄ debet fieri missio nam quis non potest possidere una causa posse alia possidere nisi dimissa prima ter. est in. l. q̄ bona. s. i. ff. de aqui. pos. asforcioſi ergo non dice tur acquirere detentioſez ex alia causa nisi de finiat tenere illam substantiam pos. vt declaratur latius in. d. s. i. et. l. i. s. et pluribus. s. de aqui. pos. per doc. maxime cum ille due cause non posse cōcurrere. d. l. si quis ante si ergo acquirēdo prium decretum videtur definere possidere est neccesse dicere q̄ prius debet venire in pos. quaz pignus constituantur. l. non est mirum. s. de pig. acti. secus in iudice. l. non est mirum. s. de pig. acti. preterea pars videtur in eadem vo luntate permanisse et sic non timeretur tumultu ar. l. generaliter in s. C. de no. num. pe. quod sec̄ esset quando per iudicem hoc mandaretur et sic

etiaz posses respondere ad illud quod de testato re fuit dictuz cogitabis tenendo tamē comūne op̄i. limita eam primo quando ille qui haberet li centia ſiſtentia inueniret bar. in. d. i. iuste per d. l. non est singulis quicq̄d dicat bal. in disputatio incipiente accusatus de vi turbativa nam ille tex. dicit q̄ non debet concedi alicui auctoritas ex qua datur occasio tumultus non loquitur quando agit tanquam psona privata tunc enim deberet dicere permittenduz cui⁹ ergo per verbū concedendum loquitur denotat q̄ denegat dari sibi aliquid qd non habebat vt patet per rubri cam de conce. preben. loquendo proprie qd esse debet. l. nō aliter de le. iij. et sic etiā deficit ro. in d. l. iuste qui dicebat op̄i. bal. contra bar. de iure esse veriorez q̄ posset etiam si resistenter inueniat intrare in possessione cum licentia iudicis licet dixerit q̄ op̄i. iaco. erat equio. sedo limita q̄ iuder non posset dare licentiam creditori vt capiat debitorem ita dicit bal. in. c. pastoralis. s. q̄ vero de offi. dele. p. l. miles. s. qui iudicati. s. de re iudicem id est teneret contra in auct. et omnino. C. ne vxor pro marito q̄ posset executio et capture co mitti victoriſ sine violentia tamē per dictum. s. qui iudicati sed prium dictum est verior. tertio limita scdm abb. in. c. de cetero de re iud. quādo in executione ſiēda veniret aliqua cause cognitio vi primo mobilia aprehendantur sedo immobilia et. secundū tenore. l. a diuo pio. s. in venditione s. de re iud. tunc enī diceret quodammodo iuder in causa propria quod esse non debet. l. qui iuris dictio. s. de iur. omnīs in. l. j. C. ne quis in sua cau. et dictum bar. procedat vt quando quis est condemnatus ad restituendū fundū posse dari licentia per iudicem intrandi propria auctoritate sed an citatio posse parti comitti vt possit ipse mei citare ſiū aduersariū in sua causa bal. in. l. cū pponas de bo. auc. iud. pos. determinat q̄ sic et ibi ſequitur ſali. pōderates glo. ibi ſpec. in ti. de cita. s. ſequitur d. quandoḡ canonis in c. j. de iud. intelligas tamen q̄ talis actor habeat litteras iudicis per q̄s cognoscet q̄ iuder p̄cepit alias nō credere ſibi pars nec eſſ in cōtumaria in nō veniēdo ſecus tamē ſi eſſet nuntius per quem ſolitus ē iuder citare vel ſit talis nuntius ad hoc deputatus quia tunc intra prouinciaz eſſet ſibi credendum etiam ſine litteris lict extra eſſet neccesse ostendere litteras bar. in etrana gāti ad reprehendam in d. per nuntiū ſed ſi pars negaret ſe ſuisse citatuz dic q̄ tunc non credereſ dictio actoris est ergo opus q̄ ille habeat litteras et q̄ coram testibus vel notario qui fecit illas litteras debeat citare ita dicit bar. in. d. extra uagāti in d. per litteras ſubſequenter bar. hic mouet vna questione aliquis possidet vel in comoda to habet vel alio modo detinet et possidet ille q̄ petit prius decretū rem in qua missio eſſet ſi ille prius detinebat ad hoc vt pigi⁹ c. iij

250. et dij. videtur eſſe equa et facit multuz. d. l. nō est singul̄d reg. iur. in ratione ſua vbi propo terea non eſſe concedendum singulis qd per ma gistratus publice fieri potest ne occasio ſit maioris tumultus faciendi pondera verbū occasio vbi nō conſiderat p̄fens ſiſtentia ſed tumultus qui fieri potest et ſic prohibet materiaſ illi tumultus et rite ſed certuz eſſet posſet tumultus cōtingi et ſiſtentia vt etiaz dicit hic doc. et eſſet tex. in. l. equifimiz. s. de vſu. ſi parti cōcedereſ lice tia propria auctoritate intrandi ergo dicendum eſſet q̄ non debet dari ar. l. fi. C. in q̄ can. in iure refi. non eſſe nec. et. l. j. C. quando lit. ſine iud. ven. enī ſi. prettereſ pars posſet excedere modū inexeq̄n do item eſſet tex. in. d. l. ſi cui. s. missus vt in pos. leg. prettereſ facit multuz tex. in. l. missi opinato res. C. de exac. trib. l. x. et ibi bar. no. vbi manu ſteſte dicit tex. q̄ illis in quoq̄ ſtilitate pecunia eſſt erigēda nō debz quoquomodo licetia per iu dices dari ſub pena in illa. l. interpoſita et p̄feco to nō potest dari bona ratio diuersitat⁹ que etiā nō militet in quibusq̄ causis ſicut ibi in illis militib⁹ et ſic nō obſtura alle. per bar. s. l. j. vt ne lit. auc. ſig. ſine iud. et in rubro in quo contra ius non potest capi ar. a contrario ſenſu vt non p̄ glo. in. c. s. p̄mittrit de eta. et ql. in. vi. vel alit q̄ intelligatur cui⁹ auctoritate iudicis data tamē officialibus non parti et ſic pars cui⁹ illo tali exēcute poterit poſſeſſionem querere et ſic etiā poteris respondere ad. d. l. pignoris et. l. dotis in quibus non dicitur q̄ poſſit licentia dari parti p̄op̄ia auctoritate intrandi etiā per ar. a contra ſenſu poſito q̄ non eſſet cōtra ius qd assumaz q̄ poterit cui⁹ auctoritate iudicis data alicui alij executori/prettereſ ſi in. d. l. j. vt nemini lit. t. c. aſumeremus a contrario ſenſu dum dicit q̄ non licet ante ſententiam ſigna imponere diceremus q̄ poſſet poſt ſententiaz qd eſſet ſaluz imo. req̄it etiam auctoritas exequēdi talez ſententiam nec etiā ob. tex. in. d. l. j. de ſeruſ ſug. naſ ibi nō dat poſteſ ſequendi rem aliquā que per aliquę poſſidet ſed ut poſſit domi vel prediū videre et inquirere an ſit ibi ſeru ſi ſeru ſugiti⁹ non in re bus eius executione ſacere nec eſſt contra ratio nem. d. l. non eſſet singulis quia poſſet talen ſeru ſi propria auctoritate accipere ſi inuenirz et in p̄p ſi rem ſitam furto abſtractam auſſerre nimurum ſi promittitur ei querere nec ob. notata per bar. in. d. l. meminerint quia non valet hoc ar. potest pars ut propria auctoritate accipiat ergo eodez modo iuder nam datur iuſta cum etiam p̄ ſ posſet pignus conſtituere antequā tradatnr. l. j. de pig. acti. ſecus in iudice. l. non eſſet mirum. s. de pig. acti. prettereſ pars videtur in eadem vo luntate permaniſſe et ſic non timeretur tumultu ar. l. generaliter in s. C. de no. num. pe. quod ſec̄ eſſet quando per iudicem hoc mandaretur et ſic

lus vt eſſet glo. et ibi bar. in. d. ſ. hoc aut̄ iudicium p̄ l. iij. ſ. dies. ſſ. quis or. in bo. pos. ſeru ſed certum eſſet q̄ in primo decreto interponendo proceditur in forma iudicij vt patet in. d. auc. et qui et. l. cum proponas et aut de exhi. ſ. ſi vero. d. l. p̄ſent. ſ. cuſ auz cuſ ſi ergo dicendum eſſet q̄ requiratur libellus et ſic. d. ſ. dies lič bar. alle. pro ſe poſtū ſacit contra et. d. ſ. cum auz nō ob. naſ ibi dicit q̄ ſoleitā iuriſ debet prius precedere antequā procedatur ad decretuſ interponendū ſed de ſolemnitate eſſet q̄ libellus precedat vt. d. aut ſoffera tur. C. de litis contēſtis et ſic dicamus q̄ reqr̄it libellus et ſic retronquerunt contra eum iuriſ per ipſum alle et hoc mihi videtur de iure veri ſic doc. omnes contra cogitabitis / ſed bar. vltiueriſ quent an poſtq̄ obtinuit prius decretuſ poſſit quis inrare in poſ. auctoritate propria dicit q̄ non quia alias perderet ius ſuuz. l. miles. ſ. qui iudicati. ſſ. de re tudi. ſed debet miti per executo rem. l. ſi cui. ſ. missus. ſſ. vt in poſ. lega. ſed oſit pulchrum dubiuſ an iudex poſſit dare licentiam parti ut poſſit propria auctoritate poſſeſſionem inrare et dicit q̄ ſic alle. tria iura. l. dotis ſolu. ma. C. et. C. vt nem. lit. ſig. re. impo. ſine iud. auc. in rubro et in nigro et. l. euz qui. ſ. ſi epistolaz. ſſ. de ſur. et in. l. iuste poſſidit ſe aqui. pos. addit. l. pignoriz. C. de pig. act. vbi etiam hoc tener ſecutus lot. gloſatores antiqui et iac. de are. et respondet ibi ad. l. non eſſet singulis. ſſ. de reg. iur. quem pro contrario aducebat dij q̄ intelligatur quādo inrader mandasset ut poſſet ingredi etiam per ym ſi alius ſiſtentem inueniat quod facere nō poſſet ad rationeſ io. respōdet q̄ veruſ eſſet q̄ nō poſſet demandari iuriſditio ſed executo prius eſſet faci ſic. l. executoz. C. de exec. rei iud. et cum bar. ibi tranſuent comūniter doc. ibi et pleriq̄ alijs loſes ci. imo. pau. de cast. raphael cū alex. et moder nores conſirmat hec op̄i. cois per tex. in. l. ſ. ſ. de ſer. fug. et ibi bar. ponderat ad hoc illuz tex. q̄ quis poſſet eſſe nuntius in re propria vbi etiam alle. d. ſ. ſi eppla pro hoc etiam facit id quod diſcit glo. et ibi bar. in. l. meminerint. C. vñ vj. dum opp. de. l. iij. de pig. ibi imūt q̄ ſicut datur licetia parti inrare ſi propria auctoritate ex conuētione partiuſ ita etiā iuder. l. ſi ob cauſa de enic. C. prettereſ valer ar. de testatoſe ad iudicem. l. nō eſſet mirum. ſſ. de pig. acti. ſed testatoſe poſſet dare licentia accipidi propria auctoritate ut eſſet glo. comūniter approbata in. l. ticia cum teſtamento ſ. lucius. ſſ. de le. iij. bal. in. c. j. de cōſir. vt vel in uti vbi dicit q̄ ſi testatoſe dicat conſtituo me poſſidere pro legatorio talē ſez licet q̄ precatio ſez ſiām non poſſet tenere tamē poſſet ligatariuſ pp̄zia auctoritate inrare per. d. ſ. lucius de le. iij. ergo eodem modo poſſet iuder hanc op̄i. tener etiam ci. in. d. l. meminerint ſpec. in. ſi. de primo et ſed ſe de cre. ſ. reſtat ſed aduerte quia op̄i. io. et

mix decretū habebat vim secundā et in quibus causis illud interponitur. s. dicemus / posses ad dē quartū. s. in causa norali tenendo communē opī. q̄ ibi primū decretū non habebat vim sed quādō contra absentē interponebat licet contrariū. s. tenuerit. l. iij. in. f. si ex noxa can. aga. glo. post modū ponit rationē quare fuit inuenitū p̄mū decretū dicit q̄ ad hoc ut tedium affectus reus veniret responsurus et sic pro utilitate ipsi rei ne propter sui negligētiā pos. sue rei ita cito perderet iura voluerit ei subuenire et dare remedium cōpūlūtū ad comparēndū in iudicio per iura pro glo. alle. et hanc rationē nota pro his que dicentur. s. dicta fuere non tamē credas q̄ etiam per primū decretum non sit p̄iudicium ipsi nam actori ius constituitur vt. s. in p̄in. probauit p̄terrea ex eo peruenit ad secundū. aliquando priuatur reus pos. et primo decreto et in actorem transfert et hoc ex causa est tex. singularis de hoc in. l. iij. s. si forte. f. de dan. insec. quem tex. ita intelligit ibi glo. et cōmūniter doc. et causa sufficiens esse potest nimia contumacia ita tener bal. in. l. consentaneum. C. quo et quan. iud. et auc. ei qui. C. de bo. auc. iud. pos. per. l. fulcinus. s. f. ff. exqui cau. in pos. ea. vel quando timetur q̄ partes veniant ad arma secundū bar. i. ea. l. s. si quis autem ar. l. equis sumum. f. de vīs. tunc iudex potest compellere reū ut discedat de pos. Sed querit hic bar. an si quis peremptorio fuerit citatus et non comparuit debeat iterum citari ad interponendum primum decretū cōcludit q̄ non ratio quia in peremptorio soler apponi alias si non compareas procedetur contra te tua contumacia non ob. l. ad peremptorium cum sequen. f. de iud. vel etiā intelligitur si non apponatur per. l. consentaneum. Cod. quo et quan. iud. et cum dicto bar. hic et pleriq̄ locis doc. pertransiunt bar. tamē in. l. iij. s. si ad diem intelligit solum in interpositione primū decretū secus esset quando per contumiam quis veniret in certa quantitate damnandus quia ista pena non respicit ipsum procesum sed extrinsecus venit ideo tunc requiri tur noua citatio et sic procedit. d. s. si ad diez sed in primo decreto pena contumacie respicit primum procesum super quo contumacia est commis̄a ideo non requiritur tunc noua citatio ita dicit ipse et sequitur doc. sed nō probat et q̄ citatio requiratur quoad mulcte impositionē tenet etiam bar. in. l. i. s. si quis ius dice. non ob. et in. l. iij. C. de procur. et bar. ibi alle. l. iij. f. si quis in ius noc. non ie. et ibi ange. hoc tener licet bal. ibi teneat contrarium et non bene quia fruola est eius ratio / sed cum dicto bar. hic concordat bal. in. l. i. f. si ex noxa can. aga. et q̄ in imponendo mulctam post contumiam requiratur citatio tenuit ian. de imo. in. c. j. de iud. limitando in

dis patet vel aliter et subtilius dic q̄ nullo modo eius ratio procedit nam certus est q̄ post imp̄erationē primū decretū ex illa causa tener facta missione nam alias non prodesset sibi et ita etiā dicunt ipsi sed non est possibile q̄ existat causa tēneatur quia debet esse super aliquo subiecto super pos. non q̄ hoc esse nō potest debet ergo esse super defētatiō. d. l. si q̄s ante nec potest dici q̄ qui habet pos. haber etiā detētatiō naz hoc est falsuz naz pos. vera nihil aliud est quā detētatiō a iure approbat et sic vnum et idem sunt non se parata ut dominū et vīsfructus prout ipse volunt intelligere. et sic si vult tenere illaz casas est opus q̄ habeat detētatiō penitus separata apos. nec aliquo modo possunt cumulari prima causa pos. et ista secundū dictum. s. ex pluribus dicas ergo concludo q̄ si quis possidet ab aliquo et impētrat secundū decretum definit possidere ex illa causa quam habet a domino et incipit detinere ex primo decreto et sic etiam tedium astigitur cum videat actorem non tenere rem ex causa per eum concessa sed ex alia maius enim est comodum tenere rem per p̄tinuum decretum per quod peruenit ad secundū quam per casas conventionales ut dicit bal. in. l. cum debitoris. C. de iud. si tamen postea velit solutus expensis recuperare tenutū reducetur acto in p̄střitū statū et nullū incomodū pacies tur et sic etiā erit opus q̄ mittatur in pos. si vult habere comodum primū decretū per. d. l. non est mirum super his cogita quia sunt noua et fundamentum primū decretū / in ea. glo. super. s. aliter olim et aliter hodie nam de iure. fīoz siebat missio in omnibus bonis ex primo decreto. l. fulcinus in p̄in. f. exqui. cau. in pos. ea. hodie vero secundū mensuram debiti declaratī auc. ei qui. C. de bo. auc. iud. pos. et in copore vnde sumit hoc tamen intellige secundū bar. in personalibus actionibus sed in dam. insec. nihil est immutatum quia eo modo fit hodie missio sicut olim idem dicit in omnibus casib⁹ et realibus actionibus quia ista pena non respicit ipsum procesum sed extrinsecus venit ideo tunc requiri tur noua citatio et sic procedit. d. s. si ad diez sed in primo decreto pena contumacie respicit primum procesum super quo contumacia est commis̄a ideo non requiritur tunc noua citatio ita dicit ipse et sequitur doc. sed nō probat et q̄ citatio requiratur quoad mulcte impositionē tenet etiam bar. in. l. i. s. si quis ius dice. non ob. et in. l. iij. C. de procur. et bar. ibi alle. l. iij. f. si quis in ius noc. non ie. et ibi ange. hoc tener licet bal. ibi teneat contrarium et non bene quia fruola est eius ratio / sed cum dicto bar. hic concordat bal. in. l. i. f. si ex noxa can. aga. et q̄ in imponendo mulctam post contumiam requiratur citatio tenuit ian. de imo. in. c. j. de iud. limitando in

quoniam causē sint incompatibilis ut in primo et se cundo exemplo illius littere et illud etiam est de mente cu. ibi sed certe doc. non videntur bene intelligere illam. l. nec ista ratio adaptatur ad eam licet in casu nostro sit vera ut supra dīci / ideo ad uerte nam ibi iurisconsultus non fundatur super incompatibilitate causarum ut intelligunt doc. sed super incompatibilitate effectus q̄ licet cause sint compatibilis tamen vius non potest habere possessionem et detentōnem eiusdem rei non tamē dicuntur q̄ ille due cause in idem concurrent sed super diversis dicit ibi vulpinus iurisconsultus vna super detentōne altera super possessionem et sic etiam male nitebatur cu. reprehendere ibi iurisconsultum et hoc modo responderetur ad rationes cu. quia dicit tex. ibi q̄ si sit ac tum q̄ sint eiusdem nature ille due cause possunt concurrere in detentōne et non eo modo quo dicunt ibi doc. alex. videlicet areti. et socii. et omnes quod bene nota pro intellectu illius. l. discessis quia est nouū et incogitatum ab alijs do. socio. p̄cepto. mens subtiliter vltra alios dicit in. d. l. si quis ante respondendo ad id quod suspira dixi q̄ licet secunda causa. s. primum decretū sit necessaria non tamē est necessaria et q̄ ex ea transferatur detentōne formalis distincta apostoli ex quo creditor possidet civiliter et naturaliter et sic non haber detentōne formaliter sed utiliter sicut qui haber dominium haber vīsfructum nō formaliter sed causalem ut per bar. in. l. qui vīsfructus. f. de verbo ob. vnde cum habeat possessionem et detentōne utiliter non est opus q̄ in eum transferatur formalis detentōne ex quo haber eam in effectu quia iura non solent adiuvare remedia in vītia. l. j. s. dicerit aliquis. f. de publi. sed certe per hanc rationē non responderetur quin he de cause sint incompatibilis et in eodem subiecto esse non possint cu. ista causa solutis expensis et prestita cautione euangelicat sed causa pignoris conventionalis non vīsquequo debitum principale solvatur p̄terrea ista ratio rētorquetur contra ipsum cum renēteria loquēdo dicit enim ipse q̄ remedia inutilia non solent iura adiūnire. d. s. dicerit sed certum est q̄ eo modo quo ipse dicit remedium primū decretū eff̄ inutile et nō operaretur dices tu operatur nam mediante eo peruenit ad secundū decretum alias enīz non possemus obtinere secundū decretum sed dicas mibi non hoc modo inuentio primū decretū eff̄ inutile sunt enim inuentio ut te dio affect⁹ reus veniret responsurus sed secundū suaz rationē nō operaret effectus ad q̄d fuit inuentio cu. nō magis tedium afficeret re. quā si nō imprepararet et si dicas satis afficit tedium cu. sciat ex hoc peruenit ad secundū decretū dic q̄ hoc non est in consideratione quia non de hoc tedium legislatores locuti fuere ut etiam ex infra dicēda causa producatur nouū effectus hoc non facit

sententia excommunicationis que potest ferri sine noua citatione cum sit medicinalis, c. i. de sen. ex. in. vi. quem sequitur hic alter. de imo. dices qd sicut in primo decreto non requiritur noua citatio ita nec in secundo vel sententia disfunctio qd venire imponenda propter contumaciam per not. per bar. in. d. s. si ad diem licet non apponantur illa verba in pereptorio videlicet comminatoria de qui bus hic per bar. qd intelligunt etiā si nō apponantur ut hic per bar. licer bal. in. d. l. iij. si ex nostra causa ag. voluit p̄trariū in secundo decreto vbi requirebatur citatio ultra pereptoriū ad causam principalem s. salua pace alet. nō bene dicit imo. bar. hic tenet qd in lecido decreto interponendo requiritur noua citatio nec fuit sibi contrarius bar. in. d. s. si ad diem et hic nam ibi dicit qd si contumacia et pereptoria sit talis propter quam immediate venit primus decretus vel secundum vel sententia interponēda qd non requiritur noua citatio secus si primo fuit interpositus primus decretum postea secundus ut hic dicit et sic alex. non bene intellexit bar. sed hoc quod dicitur de multa intelligit imo. hic nisi exp̄re apponetur in citatione qd si non cōpareat procederet cōtra eum ad multam quia tunc si non compareat ad diem sine alia citatione multabitur inferēdo ex hoc ad statutum quo cauetur si quis fuerit bis catus ad respondendū positionibus cum comminatione qd alias habebitur pro confeso si non cōpareat in termino secundi citationis possit iudicari sine aliqua noua citatione pronuntiare ipsius haberi pro confeso licet de iure iterato citari debet et ita vidit praticari bonime sed profecto licet doc. omnes committere sic pertransante mihi videtur qd postquam aliquis est contumax ex pereptorio debeat iterum citari ad interponendum primus decretus et. s. latissime super hoc dixi et p̄bui nec ratio differēt bar. in. d. s. ad diē mīhi placet licet doc. super ea. potissimum se fudent nam dico qd id quod ibi dicit bar. iure non probatur ergo non debet ibi credi. l. illaz de colla. C. preterea non est verum dicere qd primus decretum respiciat primū processus nam primus erat fundatus super actione vel officio iudicis ut in dam. infec. sed in primo decreto principiat nouis processus de per se implorando officium iudicis nobile licet ad hoc perueniatur propter contumaciam in causa principali preterea nec probatur iure id quod dicit bar. hic qd intelligitur dicta comminatio etiā si non apponatur imo. si apponetur exp̄se non sufficeret quin requiratur alia citatio vt probatur in. d. l. in pereptorio iuncta. l. et post edictum in primis. ff. de iud. in duendo vt. s. indui/ preterea facut tempore incongruo non operatur in tempus congruū vt not. per doc. in. l. s. C. qui admi. sed decretus primus debet interponi post contumaciam in princi-

pali sed usquequo trāsēat dies pereptoriū nō dicitur contumaciam nec potest interponi primū decretum ergo nec citatio illo tempore facta debet operari aliqd et sic illa comminatio in qua bar. et doc. se fundant ad tenendū suam opī. s. relatā non potest aliquid operari usquequo sit vere contumaciam nec contumaciam debet esse in cōsideratione ar. l. merito. s. pro socio z. l. inter stipulatēz. s. sacram de verbo ob. cum nō erat inducta in esse eo tempore comminatio et sic insertur qd nullo pacto illa comminatio debet esse in cōsideratione quo ad contumaciam ad primū decretus interponendū probac opī. facit rex. in. l. impuberib⁹ et ibi bar. ff. de suspec. tuto. vbi post contumaciam requiritur citatio et hec addit ad ea. qd supra dixi super hoc articulo fateor tamen qd iudex possit cōdemnare contumaciam in exp̄sū sine alia citatione cum sint acceſſoria ad causam principales et processus primis ar. l. ediles. s. itez sc̄dū. ff. de edili. edic. cuz etiā partē nō pertente possit in eis cōdemnare iudicēdū bal. in. l. properādū. C. de iud. alle. duas glo. quas dicit notabiles vñaz in. l. qui ar. biter. ff. de arb. et quod non requiratur alia citatio in exp̄sū tenet spec. in ti. de expen. s. fi. imo. in. c. calumia de pe. bar. in. d. s. si ad diē abb. mod. in. c. finem lib⁹ de do. et contu. imo. in. l. et cōsensu. s. fi. ff. de app. non ob. rex. ad id quod s. tenui in. d. l. consentaneuz quem bar. alle. nam ibi prius fuerat citatus ad causam et comparuit et fuit lis cōtestata secundus communem opī. et post cum presentiaz nolet facere fuit iterum citatus peremptorio et sic non erat opus alia citatio et qd prius fuerat ibi citatus ante secundam peremptoriam patet in rex. dum quod successor facere curauit a quo ter citari mandat si ergo est successor in illa causa fuit principiatum iudicium cum primo et sic ille rex. poti⁹ faceret cōtra opī. bar. prefertum intelligendo isto modo qd ibi non fuerit lis cōtestata de cuius. l. intellectu. j. dicez. nec meruit allegari rex. in. c. ii. de testi. cogē. nā potuit ro. pontifici cogere illos testes ad veniendum et si non veniāt punire eos ipso facto quod esse non potest in casu nostro nam pars non potest cogi in victus suspicere iudicium/ preterea non dicit ibi rex. quando quis citatur sub pena qd non debeat iterum citari ad audiendam sententiam qualiter incurrit eandem sententiā imo. potius videtur inuere contrarium ille rex. in. fi. Item nec ob. quedam friuola que adducuntur hic per moderniores qd in. d. l. cum proponas et d. aut. et qui non dicitur qd iterum debeant citari ergo nec nos dicere debemus absonum enim est hoc dicere naū si hoc esset similiter deberem⁹ dicere ibi non dicitur qd quis debeat peremptorie citari ergo simplex citatio sufficit s. dic qd illa iuria presupponit solennitatem qd debet interue-

nire postea veniāt ad decidendū qualiter est procedendū contra contumaciam nec obstat aliud qd primus decretum potest interponi ultima die pereptoriū. z. sed hoc negatur imo. s. contrariū est probatum et ad illud quod dicunt qd qui semel est in mora semper cōfetur esse in mora. l. mora in primis. ff. de viur. cōcedo ad hoc ut possit impetrari citatio ad interponendū primū decretum et sic nihil ad propositum/ ad aliud etiā qd dicunt qd sequereſ qd non possit puniri. z. cōtumaciam falsum est qd potest puniri in exp̄sū vt s. et dictum preterea punire qd impetrari potest citatio ad primū decretum interponendum vel puniendū alio modo vt. d. c. quoniā frequenter. s. si et ibi no. z. l. i. si quis ins dic. non ob. et sic non ob. post predicta bar. hic mouet vñā questionem an ipsa die peremptoriū debeat interponi primū decretum vel post illam diem possit procedi ad illud interponendum et dicit qd debet interponi in illa die vel in diem proxime sequentem poterit expectari. c. consulfuit de offi. dele. alle. etiam. l. et post edictum cum glo. j. ff. de iud. sed dic qd atteto eo quod. s. proxime cōclusi hoc non procedit qd requiritur alia citatio post peremptoriū antequam possit interponi primus decretum. Sed ex dicto bar. o. i. tur pulcrum oubum an citatus tenetur cōparere post lapsū termini prefisi in citatione si non fuit processum contra eum nec accusata contumacia vel elapsū termino possit procedi si non cōpareat absq; nō via citatione super hoc doc. fuerunt varijs bar. hic ut vides tenet qd possit expectari in alteram dies tantum per. d. c. consulfuit sed in. l. fi. s. fi. ff. quod vi aut clam videtur dicere qd si post terminus citationis fiat talis actus nō valeret hoc per illū rex. alia fuit opī. hosti. in. c. cum dillecti de do. et contu. per illū rex. qd citatus ad vñaz diē si non venit tenet cōparere quaz citi⁹ potest etiā post diē si enim hoc est in contradic̄tione qd qui sunt voluntari a principio qd obligatur post terminus auctoritatis in precepto qd semper est necessitatē hāc opī. secutus est bal. in. l. cum non eo. C. quan provo. non est necc. et in. d. c. consulfuit pau. de cast. dicebat hic qd sententiā bar. procederet in secundo decreto qd quis citat s. cōsiderat decretū tali die qd tunc illo die vel in immediate seq̄uitis debebit interponi alias non possit sicut dicim⁹ in sententiā per. d. l. cum nō eo hoc verū dicit ipse si cōparuit citat qd tunc indigeret noua citatione post illū diem vel in immediate seq̄uitis cum prima esset consumpta per cōcordat cuz opī. hosti. et bal. s. qd possit interponi quādōcīz led in pmo decreto dicit qd non est curandū de pdictis cuz nō fuerit ad hoc citatus. s. ad interponendū primus decretū alle. not. per inno. in. c. si aduerſarius de eo qui mitt. in pos. cau. rei. ser. s. hāc dīserētā pau. d. cast. in-

ter primū decretū et scđm reprobatur alex. de imo. dices qd sufficit peremptoria citatio ad pmo decretū et scđm interponēdu. s. iuc sententiā sine apponatur comitatio de pcedēdo sive nō qd subinteligit etiā si nō apponat per supra. p̄mī dicta et dicit qd bar. etiā tenuit hoc in. l. iij. s. si ad diē ff. de re. mīl. et hic nec erit opus alia citatione qd die peremptoriū poterit interponi nec postea valeat sine noua citatione actus tanq; faciūt sine citatione sed salua pace alex. de imo. in. istis paucis verbis errauit in trib⁹ p̄mo dum p̄supponit qd primū decretū possit interponi die peremptoriū vñā secundū aut sententiā sine noua citatione qd requiritur vt. s. probauit sed errauit qd non intellexit pau. de cast. nec bar. in. d. s. si ad diē naz vult hic pau. de cast. qd post peremptoriū possit interponi primū decretū quādōcīz et post primū decretū interpositū requirit noua citatio ad scđm interponendū et ita etiā tenet ipse met bar. j. prima questi. sed ibi dicim⁹ latius de eius veritate sed bar. in. d. s. si ad dies debet intelligi qdōcīz qd est citar peremptorio et debz imēdiatē interponi p̄mī decretū vel sine eo sententiā vel etiā scđm et vocat ibi scđm decretū illud qd habz vñā sed alias esiz cōtrariā hic. j. prima questi. et ibi vñā videre clariū naz ipse met alex. dicit qd si non apponat in die peremptoriū vel prima seq̄uitis postea nō potest interponi decretū sine noua citatiō s. si interponatur p̄mī decretū illo die est certū qd tunc ita in breui nō poterit interponi scđm imo. requirit inualū tporis scđz arbitriū iudicis tenēdo comune opī. alias annus de quo tñ suo loco dicim⁹ et sic etiā et ei⁹ verbis inserit qd ad scđz decretū interponēdu regrit noua citatio tertio errauit dicēdo qd post die peremptoriū vel imēdiatē seq̄uitis nō potest interponi p̄mī decretū sine noua citatione posito qd illo die interponi posz vt. j. dicim⁹ alij ut alberic⁹ de rosa. in. l. p̄peradū. s. fi. si quidē. C. de iudi. dicebat qd de iure ciuilis actus debz celebri. in die in citatione p̄ficio alias nō valeret nec spectat in die seq̄uitis de iure vero canonico poterit expectari duz tñ iudex hoc exp̄sē dixerit aut pars cōparēs qdierit et iudex tacuerit videz prorrogata scđm ang. in. s. ois inst. de s̄bo ob. per. d. c. consulfuit alia fuit opī. io. an. et communis qd opī. bar. hic fuit vera qd actus debeat celebrari in termino in citatione p̄ficio vel die proxime seq̄uitis si iudex de benignitate voluerit expectare hoc verū quando quis citatur ad vñaz actum putat ad depositiones publicandas vel sententiā proferendas. z. quia post talis actus celebriat nō valeret et hoc modo procedat dictuz bar. hic et. d. l. fi. s. fi. ff. quod vi. aut. clam si vero quis citatur ad totam causam tunc poterit si pars nō compareat procedat etiā vñteriori die et hoc modo procedat rex. in. d. c. cū dillecti de do. et contu. et hanc sententiā sequitur do. abb.

ne creditur parti citanti nisi etiam litteras offere
derit iudicis vt. s. dixi et hec conclusio indubitate
ter est tenenda quando pars comparuit et accusa
fuit contumaciam rei nam quandocunq; possit
sideri acus ad quem fuit citatus sed etiam dicere
idem in alijs q; reus semper sit obligatus ad co
parendum et quandocunq; post terminum in ci
tatione preficium possit eius contumacia accusa
ri et procedi ad actum ad quem ipse fuit citatus
nec mihi videatur bona limitatio bal. quam po
nit in. d. c. consuluit q; si quis est citatus ad certam
horam non haber locum. d. c. nam non potest ne
gari qui ad diem fuerit citatus quando certam
horaz iudex expresi preterea certum est q; quis
debet comparere certa hora scilicet quando iud
ex solitus est sedere pro tribunali. d. l. diu
nis et quod ibi not. fi. de in integ. resti. et tamen po
test iudex prorogare ad alium diem et horaz. d. c.
consuluit preterea illa potestas expectadi vslq;
ad alium diem est data a iure etiam iniuncto acto
re vt. s. dixi et sic est concepta iurisdictioni et sic rati
quam persone publice et sic ipse non potest aufer
re sibi ipsi illam potestatem a iure concebras ex eo
q; statuerit certas horaz q; forsitan properterea ex
presi q; hora solita proprie aliquod impedimentum
non potuit adesse presertim cum illa prouer
sio fuit inducta in fauorem reoz ergo non debet
alstringi et sic hec limitatio quaz omnes doc. ap
probant non videtur vera per ea que dixi pro co
clusione etiam principali facit mens multoz in
rium scilicet aut. qui semel. C. quo et quan iud. et
c. prout de do. et contu. et autem de exhib. et in
trodu. re. s. si vero etiam cum multis si. in quibz
post contumaciam aduersarij datur consilium q;
possint citationes fieri ad conuincendā eius ma
litiam ergo illis diebus iudex posset procedere
ad solutionē alio modo q; si quis est citatus ad
sequentes diem sed ratio est q; ea que de proximo
sunt in esse videtur. l. lecta. in. d. dicebā. ff. si. i. cer.
sed hoc non facit contra conclusionez nam si hec
essz ratio illius. c. quare datur permisum iudicii
q; possit vslq; in dies sequentes expectare nec ex hoc
sequitur q; non possit in vltioroz diem expecta
re nec etiam dicta ratio quo ad hunc finem iure
probatur sed est dictum in ane nec ipsi intelligit
ar. nec etiam alia que pro eos dicitur satiunt ad
propositum. Item non ob. tex. in. d. l. si. ff. super
quo doc. se fundant et iuditio meo ille tex. nō me
ruit allegari in proposito naz in casu illo nō erat
in potestate illius cui fuit denuntiatuz opus fie
dum certo die facere quod post ille qui denuntia
vit non posset amplius facere ideo nimurum vi
detur clam. opus esse factum si iterum non est in
titatum sed in casu nro potuit reus prouidere et
comparere et circunducere peremptorium/ pre
terea nō est ibi illa dillatio prorogata sicut i ca
su nro vel aliter dic q; ibi non fuit constitutus in
mora ille cui fuit facta denuntiatio si postea fec
erit opus quin videatur factum clandestine cum
hoc esset magnuz preiuditum sibi propter illaz
denuntiationez deberet ponere custodiā et sic
posset deludi ab aduersario in casu vero nro se
cū nam quandocunq; potuit veniendo circum
ducere citationem vel litenti accipere. d. l. et post
dictum. s. j. preterea ibi pars denuntiaverat q;
denuntiatio non debet ipsum artare sicut pre
ceptum iudicis sicut est etiam in casu nostro vbi
q; ibi dicitur et disponitur licet si pars velit vel

rebatur sibi ius quod non est verum quia non
valuerit illa expectatio nec fuisse in considera
tione si statim ius aquireretur sed quia non fuit
aquisitum erat in consideratione et fuit prolatā
sententia item in. d. c. sepe dicitur q; terminus
appe. habet vim peremptorij et habebitur ac si
peremptorio esset citatus sed quando quis est
citatus peremptorio hoc conceditur iudicis. d. c.
consuluit ergo eodem modo dicamus in appellatiō
ne q; no necessitatū iudex indicare appellatiō
ne deserta/ preterea probatur in. c. coraz de in
tegr. resti. z. d. c. cum dilecti q; non video ratio
nem quare magis est dicendi q; non possit pio
cedi post terminū preficium quādo quis citatur
ad unam certā causam quā quando ad totas cau
sam nec procedit responso quoquād ad. d. c. ve
fuerit lata citatis citadis sed hoc est falsuz q; ibi
post terminū traslatuz et expectatione post per
duos menses q; iterū fuerint citati imo sine cita
tione confirmabit sententiam vt dicit ibi ter. nec
illud quod dicit q; ibi non loquitur in iudice illo
qui alignauit terminū ad profecūdaz appē. sed
in auditore obstat quia nihil facit vt de se patet
itez etiā respōdet alio modo ad id quod dicitur
de mora et quod in. d. c. cōsuluit mora non est ra
tio quare iudici daf potestas expectādi vslq; ad
sequentes diem sed ratio est q; ea que de proximo
sunt in esse videtur. l. lecta. in. d. dicebā. ff. si. i. cer.
sed hoc non facit contra conclusionez nam si hec
essz ratio illius. c. quare datur permisum iudicii
q; possit vslq; in dies sequentes expectare nec ex hoc
sequitur q; non possit in vltioroz diem expecta
re nec etiam dicta ratio quo ad hunc finem iure
probatur sed est dictum in ane nec ipsi intelligit
ar. nec etiam alia que pro eos dicitur satiunt ad
propositum. Item non ob. tex. in. d. l. si. ff. super
quo doc. se fundant et iuditio meo ille tex. nō me
ruit allegari in proposito naz in casu illo nō erat
in potestate illius cui fuit denuntiatuz opus fie
dum certo die facere quod post ille qui denuntia
vit non posset amplius facere ideo nimurum vi
detur clam. opus esse factum si iterum non est in
titatum sed in casu nro potuit reus prouidere et
comparere et circunducere peremptorium/ pre
terea nō est ibi illa dillatio prorogata sicut i ca
su nro vel aliter dic q; ibi non fuit constitutus in
mora ille cui fuit facta denuntiatio si postea fec
erit opus quin videatur factum clandestine cum
hoc esset magnuz preiuditum sibi propter illaz
denuntiationez deberet ponere custodiā et sic
posset deludi ab aduersario in casu vero nro se
cū nam quandocunq; potuit veniendo circum
ducere citationem vel litenti accipere. d. l. et post
dictum. s. j. preterea ibi pars denuntiaverat q;
denuntiatio non debet ipsum artare sicut pre
ceptum iudicis sicut est etiam in casu nostro vbi

d. c. consuluit dum dicit non est pars perempto
rio elapso citāda ergo presupponit q; possit pro
cedere. s. illud tempus. s. quod citari possit pars
sed certe potest esse q; ita. in. bruciu. s. uno die nō
posset citatio parti intumari propter distātiā itu
neris et domiciliū igitur p̄stupponit q; possit
post illuz diem procedere preterea dicit ibi ter.
inf. iudex non debet coartare suam iurisdictionē
ergo presupponit q; mens pape. est q; possit
procedi etiam vltro diem sequentes ibi enim das
tur illa dies ad hoc quia iudex non debet necessi
tarī ad pronuntiandum illo die in citatione pre
fiso imo. etiam parte comparentē in victa possit
expectare vslq; in diem sequentem nec propterea
pars dicitur grauata nō tamē negat quin parte
volente possit expectare magis/ preterea dicere
q; non possit procedi nisi in die prefiso in cita
tione est dare materiaz expensis et laboribus cō
tra. c. finem. litibus de do. et contu. cum forsitan
pars esset impedita ad comparendum illa die s
post aliquos dies impeditum cest et iudex
etiam pars scientes partez non comparentē im
peditam voluerunt forsitan magis spectare quaz
in vanum procedere cum non cōparens habes
ret forsitan excusationem vel alia de causa et sic
dicendum est q; possit procedi etiam vltro diem
et cesante impedimento quam citius potest des
bet comparere et hoc etiam fuit de mēte inno. vt
refert abb. in. d. c. cu. dilecti/ preterea ter. in. d.
c. cōsuluit dicit q; possit iudex altera die proces
dere quod verbū altera denotat etiā diem vla
teriōz et q; hoc sit veruz probatur incōvincibili
ter per ter. in. d. c. cu. dilecti de do. et contu. vbi
arguendo dicit q; si alicui mādatur vt alteri ad
certuz diē rem certaz exoluat non ideo erit a mā
dato solutus si soluere neequit die data immo
ad solutionē elapso etiā die solutionē prefiso te
netur ex hoc ego infero tria pmo ar. dicti scilicet
igitur eodem modo si quis est citat ad certū actū
elapso etiā die est obligatus cōparens si ergo re
netur cōparens potest iudex cōtra non cōparentēz
pedere et sic quicunq; tempe. Scđo infero q; nō
est bona responso doc. ad. d. c. q; intelligaf q;ido
erat citatus ad totaz causaz immo. ex illo ar. qd ibi
papa. facit apte osfēd id. qd ad certū actū q;
citat. Tertio infero q; falsa sit responso alex. et
doc. ad. d. l. cel. q; in. d. c. cu. dilecti probat idē
esse in eo qui ad aliquē actū citat sicut in eo cui
alignā terminz ad soluēdaz/ preterea hec op.
bene pba in. c. venies de reni. vbi in causa ap
pe. fuit alignaz terminus ad cōparendā qui ha
bet vim perēptoriū. c. sepe de appē. tamē post euē
ti termini fuit spectarz denū fuit sententia plāta
et hoc facit etiā tra op. in. d. c. cu. dilecti vbi di
xit limittādo op. cōmūne q; iudex i causa appē
nō poterat in die sequentes expectare et sic limita
bat. d. c. cōsuluit dicēdo q; post terminū statiz aq;

moder. ibi et alex. de imo. hic dicens eam esse cō
munem et resert pau. de leam. hoc tenentem in. c.
finem. litibus de do. et contu. et do. de ro. in decis.
ccxxix. incipit licet imperans/ alia fuit op. io.
an. in addi ad spec. in ti. de senten. prola. s. iuxta
d. est etiam nulla q; aut citatus comparuit in die
ua citatione nō poterit actus celebrari vltro diē
seqñt termini in citatione prefisū si vero pars
non comparuit poterit iudex etiam vltro diē
fine noua citatione indistincte actum celebrare
in eius contumaciaz secundūm hoc consuluit bal.
et tenet in. d. c. consuluit inter op. rantoz do. cō
rum puto banc ultimam esse veriorem quam cō
firmo pmo quanto quis est in maiori contuma
zia tanto deberet grauius puniri. l. fulcius. s.
ff. exqui. cau. in pos. ea. fz certum est q; quis est
in maiori contumacia quando non solum in ter
mino sed postea expectaz venit. c. ij. de testi.
cog. et. s. quia vero etiam in aue. de exhi. re. ergo
dicamus q; debeat saltum tantuz puniri ac si pro
cesum fuisse in die in citatione prefiso ne como
dum reportet ex sua malitia/ preterea et secūdū
adduco pro hac op. ter. licet pro contrario alle.
per doc. l. z. post. dictum. s. j. vbi concludēter
probatur inducēdo hoc modo ibi dicit ter. q; si
actor qui perēptoriū impetravit sit absens in
die cognitionis ille vero qui fuit citatus est pre
sens tunc dicit ter. q; circunducenduz est edictuz
perēptoriū et sic ibi requirunt illa duo q; actor
ablit reus vero sit presens ergo a contrario dices
dum est q; si reus non adeset tunc non circundu
ceretur tale edictum perēptoriū et sic virtute
illus posset etiam post terminum preficium pro
cedi quandocunq; actor adeset dummodo non
sit circunductum per presentiam rei et absentiaz
actoris/ preterea non potest dici quin semel cita
tus sit semper in mora non veniendi prout etiāz
dicit bal. in. d. c. consuluit. l. mora in. v. ceterum
ff. de vsl. nec ob. responsio alex. q; hic iudex po
test prouidere et expedire actum suum ibi vero
comodum reportaret non soluendo in die prefis
xo quia liberaretur sed dico q; non est hoc veru
imo. etiam ibi posz agere debitor aduentēte ter
mino y res sibi daref tamē non obstante q; nō
egerit in iudicio si per interpolationem in mora
constituantur tenetur semper ex mora ar. l. si pu
pillus et. l. seruins. s. an filius et. l. si funduz. ff. de
verbō ob. cum si ergo eodem modo dicamus po
stquam nō comparet die assignationis temporis ergo
presupponit q; possit cognosci post diem in per
ēptorio preficium quocunq; tempore nec conside
rauit diem assignationis nec. l. inuenietur in mō
do que hoc dicat. Item pro hac op. facit tex. in

tacerit possit expectari quādūcūg etiam post
vt. s. probau vel posses dicere q̄ tunc procedat
opi. albe. de rosa. in. d. l. properandū. s. si qui
dem. s. relata et si talis esset consuetudo crede
rem q̄ non esset cōtra ius fateor tamen q̄ benign
tius est dicere q̄ dispositio. illius. c. extendatur
enī ad omnes acr et quascūq causas et predic
ta omnia nota q̄ noua et subtilia nec vñq̄ iste ar
ticulus fuit ita disculps q̄ doc. liz sit quotidian
te deum laudem. In eadem glo. ibi ad secūdū
peruenit ponēdo praticā puenēdi ad scōdū decre
tū interponēdū dicit q̄ postquā q̄s est missus in
pos. ex primo decreto jūdēx debet nō comparētē
reum iterū citare et sic cōcedetur secūdū decretū
actori alle. anc. iubemus. C. de jud. bar. dicit hic
q̄ glo. verū dicit. s. q̄ pars debet iterū citari ad
interponendum secūdū decretū sed. d. auc. iube
mus alle. i. glo. dicit par si probare sed ipē alle. ra
cionē nā cause cognitio requiritur ad eius inter
positionem. l. iij. s. si forte. s. co. sed vñcūq re
quirit cause cognitio requiritur etiā citatio. l. in
cause. s. causa cognita. ff. de mi. ḡ debet pcedē
citatō ad hoc etiā alle. textus. in. l. iij. s. f. ff. de
aqui. pos. et sic oēs doc. per trāsēnt intelligēdō in
quibus cumq̄ causis. sed certe hec sententia ita
indistincte apud me non est sine dubio imo dico
q̄ postq̄ s̄t interpositū primū decretū non re
quirit alia citatio ad interponēdū secūdū de
cretū excepto in causa dam. infec. in qua hodie
nihil est immutatū vt. s. dixi et q̄ hoc sit verū
ostenditū nam vt. s. conclusi ad p̄mū decretū
interponēdū requiritur citatio post p̄ceptioñ
et cum illud decretū p̄mū sit preambulū scđi
nec est noua et separatus procelus a p̄mo imo
totum est vñm vt etiam dicit hic bar. imo est or
do perueniendi ad secūdū ideo cum ista duo sint
ita conera solēnitās citationis ad bibita in vno
suficit ad perueniendi ad aliud et si bar. cōcessi
set q̄ ad p̄mū decretū perueniendi requirat
citatio noua non diriss q̄ requirebatur noua ci
tatio ad interponēdū secūdū q̄ postq̄ fuit ci
tatis ad p̄mū decretū videtur etiam citarus
ad secūdū ideo non requiri alia citatio prete
rea hoc probatur in. l. hec autē. ff. ex qui cau. in
pos. ea. vbi si non defendatur pupillus debet fie
ri missio prout ibi dicit rex. no defendi autē tunc
dicitur quādū sunt citati. r̄c. si defendat cesauit
rei ser. cau. pos. alias permittit bonorū pos. quo
adusq̄ defendantur sit solum vna citatio est in cō
sideratione in vñroq; decrete et sic p̄cessit citatio
ad p̄mū decretū et post secūdū poterit inter
poni sine alia citatione no ob. mīc. rex. in. d. l. mi
s. f. q̄ ibi licet dicit rex. q̄ causa cognita debet
dari pos. et ad cause cognitione debet pcedē
re citatio. d. s. causa dico q̄ p̄cessit citatio qñdo
ad p̄mū decretū interponēdū fuit citatus q̄
pro vñroq; decrete sufficit vna citatio cum vñm q̄

sit preambulū alterius et ordo et sunt ita conera
vel secundo respōdē q̄ ille. s. infi. loquāt in cau
sa dam. infec. cum etiam dominū transferatur vt
hic secūdū in alijs. p̄terea in damno infec. propter
damnum futurum sit missio in alijs vero pro de
bito preterito nimurū ibi maior solēnitās re
quiritur. vel alio modo respōdē et in hoc confir
mabitur hec op̄i. q̄ ille. s. loqtur de iure. ff. quā
do siebat missio in omnibus bonis et postea de
clarabat debitū in scđo decreto s. de iure nouo
ille cause cognitio debet fieri in p̄mo decreto q̄
non sit in omnibus bonis sed scđo mēsurā debi
ti declarati vt dicit rex. in. d. auc. ei qui. C. de bo.
aut iud. pos. et sit voluerunt iura noua q̄ caufe
cognitio que olim fiebat in secundo decreto ho
die fiat in p̄mo nec postea requiritur alia cause
cognitio in secūdū decreto interponēdo nec. l. in
venietur que hoc dicit nec video in quo debeat
fieri cause cognitio postquā debitū debet de
clarari in p̄mo decreto interponēdo. p̄terrea
secundum mēsuram debet fieri missio. p̄terrea
debet pcedēre cognitio in rebus in quibz des
bet fieri missio vt dicebat etiā abb. vbi. s. dum
limitat dictum bar. quādū comitti parti nō po
test missio in pos. nihil aliud restat nisi q̄ tēpus
constitutum a iure transat hoc probatur etiam
in. d. l. cum proponas. C. de bo. auc. iud. pos. vbi
fit missio exprimo decreto pcedētibus solē
nitatis requisitis et dicit postea transacto tē
poze postulat venditionē bonorū per secūdū et
sic sine alia citatione. p̄terrea facit qd̄ not bar.
in. d. l. adiō pio. s. in vñdō. j. de re iu. s. q̄ ro
tu eris iuxta vbi quando executio sentētē venit
fienda si quidēz in eadez spētē no requiritur no
ua citatio eodem modo dicamus in secūdū decre
to postquā est facta executio per p̄mū deces
tum ad interponēdū secūdū decretū no requi
ritur alia citatio cum super eisdez bonis debeat
fieri et non in alijs et infra dicam p̄ferrim hec
conclusio pcedēt q̄z post annūz in continētē effi
ciatur possessor in reali et etiā in psonali vt. j. te
nebo et sic fit executio a iure sed qd̄ operabit tēc
scđo decretum dicēm et hoc mīb̄ video vñrū
de iure licet omnes doc. vt vides sint de contra
ria op̄i. in eadez glo. ibi vel vicino suo p̄conizari
sequendo ordinez glo. bar. mouet hic questionē
an ad hoc vt possit perueniri ad decretū p̄mū
si p̄ncipalis non repētit requirat q̄ amici de
beant citari et hic non determinat s̄z refert se ad
dicenda per eu. l. iij. et. l. hec autē. ff. ex qui cau. in
pos. ea. sed ibi nihil dicit s̄z refert se ad dicta hic
per eu. sed ci. in. d. l. cuj̄ proponas vbi refert pe
r̄ ci. et pe. in. l. iij. si ex noua. cau. aga dicit q̄ ami
ci de neccesitate nō sunt citati ad rex. in. d. l. hec
autē. s. j. respōdēt q̄ speciale qñdo procedit
contra minores q̄ tunc requiritur amici debeat ci
tari ad. l. item ait. s. f. que pro contrario adducit

respōdēt q̄ ibi sit illa citatio ne excludatur ali
quis abeneficio resti. i. integ. q̄ est ins speciale z
ius speciale facilius tollitur quāz ius cōe. l. ei? z
multis. s. militia missus. ff. de testa. mi. et ita cuj̄
eis remansit io. de imo. dando consilium q̄ ante
factum tūcūs est q̄ citatio amicorū pcedēt si
tamen non fuerit citati acr valebit bal. in auc.
qui semel. C. quo et quan. iud. dicit idz q̄ amici
de neccesitate non sunt citandi regulariter nisi
in casibz puta quando procedit contra mū
norem vel etiam maiorem ex probali tamen et
neccesaria causa absente et ita dicit q̄ debent in
telligi iura que exp̄esse hoc dicit idz tenet bal.
in auc. sed cuj̄ testator. C. ad. l. falci. vt etiā refert
ro. et aler. de imo. hic dicens q̄ citatio amicorū
non est neccesaria cuj̄ limitatione sup̄adicta v̄l
etiaz quādū nou habet legitimaz personaz stādi
in iudicio idem tener ang. in. d. l. cum proponas
C. de bo. auc. iud. pos. preterq̄z in causa pupilloz
furiosoz et infantuz hoc etiam videtur tenere
abb. in. c. causam de do. et contu. q̄ regulariter
illi sunt vocandi in iudicio dūntarat qui dicunt
habere ius in processu cause. l. i. s. j. ff. de ven. in
spice hanc op̄i. dicit alex. de imo. esse cōmunez q̄
refert plures cōcordanzias vide hic per eu. alia
fuit op̄i. cōmunit nostraz glo. i. d. c. causa de do.
et contu. et glo. in cle. j. de iud. et est de mente glo.
in. l. iij. s. si reus v̄. existere. j. iudi. l. ol. sc̄s q̄ ami
ci de neccesitate debeat citari et vide hic plures
alias cōcordanzias glosaz per alex. de imo. hic
quas omnes glo. alle. prius io. mona. in. c. con
sultacionibz de offi. dele. hoc exp̄esse tenuit etiaz
bar. in auc. qui semel. C. quo et quan. iud. in acto
re. s. si non apparet debent vocari noti et amici p̄
pelama. alle. d. l. hec autē. s. j. hoc dicit tenuit azō
in summa. C. de bo. auc. iud. pos. et rapha. cuma.
in. l. pretor. ff. ex qui cau. in pos. ea. z. io. an. in. c. si
aduersari de eo qui mitti in pos. cau. rei ser. sed
cum. in dicto loco dicebat hoc verū esse q̄ de
bent citari amici ei? qui nunquā fuit in iudicio
secūs vero si aliquid fuit in iudicio z postea se
absentat tunc eiñz non essent citandi amici in ei?
absentiam et hoc fuit etiam de mente glo. in. d. l.
pretor. in glo. ii. et hanc op̄i. ego puto esse verio
rē et mouez p. d. l. itez ait pretor. s. si z. l. g. ff. ex
q̄ cau. ma. nec mīb̄ placz respoñs. ci. q̄z sequunt
alex. de imo. z. io. de imo. b. q̄ ibi ex eo nō excluda
tur a beneficio resti. integ. quod est de iure spālī
quod facilius tollitur quāz ius cōmune nā illud
privilegiu. l. restitutionis contra absentēs est in
introductum in fauorem ideo nō deberet sibi dene
gari quod iuris cōmuni est. s. si alias non tene
retur citare amicos de iure cōmuni no deberet
in illo casu onerari vñtra ius cōmune / p̄terrea
vt quis gaudeat p̄vilegio sibi concessō sufficit vt
faciat quod iuris cōmuni est vt patet per om
nia iura loquētā de resti. in. integ. p̄terrea ostē

dit ibi surisconsultus q̄ citatio amicorum est de
iure cōmuni nam vt absens dicatur non defen
di requiritur citatio amicorum nam ibi hoc non
ponit in priuilegiū absentis prout in prin. di
cit et illud quod ibi disponit p̄ introductum
in fauore p̄sens et odium absentēs ne capiat
et ideo nihil priuilegiū dicitur pro ipsis absentibz
ibi sed q̄ cōmuniter fiēdū est mādar nec ampli
us oneratur actor propter rei absentia scilicet
q̄ debeat citari amici et si rex. ibi bene inspicat
probā ibi hec op̄i. quicquid dicāt imo. et alex.
hic nec ob. ter. in. l. i. s. j. ff. de ven. inspi. nam ibi
p̄terrea quia non potuit alio modo provideri
c. citando amicos ideo tunc nō est op̄is citatio
ne amicorum nec etiam ob. rex. in. l. consentanei
C. quo et quando iud. z. c. quoniam frequenter vt
litis non contest nam illa iura debent intellegi z
sup̄li per alia iura. l. nam et posteriores. ff. de
leg. nec omnia possunt comprehendēti in eadem. l.
p̄terrea pro bac op̄i. facit rex. qui indistincte lo
quitur in. l. aut qui aliter. s. si forte. ff. quod vi
aut clam nec est dicendum q̄ ille rex. potius fue
rit in odium absentis quam fauorem et q̄ ibi fu
sicit q̄ citentur amici nam hoc est contra mentez
rex. ibi dum dicit q̄ si nō sit cui denuncietur tunc
amici sunt citandi z sic ponit fauorem absentibz
nec profecto deberet induci in fauorez clam op̄
facere volentis imo. potius deberet dici contrā
rium et sic patet q̄ ibi loquitur prout cōmunit
ter fieri debet nec debemus intelligere leges in
casibz specialibz vbi cōmuniter possunt intel
ligi maxime in isto casu in quo fauor absentium
attendit et sic sunt fauores ampliande. c. odia
de reg. iur. cum si nec procedit alia responsio ad
illum rex. dum dicunt q̄ debeat intellegi quādū
ille absentēs non habebat domum vel procurato
rem tunc debent citari amici nam hoc est puer
le dicere cum rex. ibi presupponat in cuius defec
tum debeat citari amici scilicet quando absentēs z
tuic recurrendū est ad amicos vel procuratores
presentem cum p̄mo ponantur amici ibi/ p̄ter
rea dicere q̄ ibi. ideo videlicet in defectum domi
ciliū vel procuratoris est diuinare imo si procura
tores nolunt defendere amici sunt vocandi vt di
cit ibi rex. p̄terrea hec op̄i. probatur in. d. l. hec
autem. s. j. vbi attētis alijs legibus illius tituli
generaliter volunt declarare quando dicatur vel
qualiter intelligatur verbuz non defendi scilicet
quādū pro p̄clama. omnes amici vocātūr in de
fectum absentēs et hoc videtur de iure verius
cogitatis super his quia noua sunt et subtilia
nec ab alijs ita declarata in ea. glo. ibi vel si non
intenit domū sue glo. sentit q̄ in secundo de
creto interponendo si reus contra quem fuit in
terpositum p̄mū decretum non repētitur. de
bet citari domi ista glo. non bene dicit tenendo
q̄ non requiratur citatio ad interponēdū scđm

decretem tamen tenendo etiam communem op. s. q. citatio requiratur bar. eaꝝ reprehendit ex eo q. via solum contra latitantes potest interponi secundum decretem cuꝝ ergo sola citatio ad domum non sufficit ad hoc vt quis dicatur latitans. l. fulcimus. s. et quibus causis in pos. ea. et sic non sufficit q. citerum ad dominum sed bar. dicit q. glo. potest procedere q. idem quis conuenit non actione in sua persona residente sed vicio rei sue vt in dā. infec. et norali quia tunc non requiratur latitatio. s. ea. l. s. si forte et. l. n. si ex noxa. can. aga. secus vero quando quis conuenit actione personali proprie in sua persona residente cuꝝ tunc requiratur latitatio vt. d. l. fulcimus non sufficit citatio ad dominum hoc ultimum limitat nisi semel fuisse in iudicio vel fuisse semel personaliter citatus vel alterius conuentus ita q. possit presumi eum latitare per nos in. d. l. fulcimus in. s. quid sit latitare itez age. in. l. cum proponas. C. de bo. aic. iud. pos. limitat hoc dictum bar. quando procederetur ad secundum decretem pro executione sententie vltimorum instrumenta que habet executionem paratum forte ex statuto. l. properandum. s. sin autem rex. C. de iud. et cum dicto bar. doc. omnes pertransirent hic et cuꝝ dicta limitatione ange. vnde bar. querit an ad hoc vt primum decretem interponatur requiratur etiam latitatio sicut in secundo concludit q. non reprobando glo. lat pretor. s. si. er qui cau. maio in d. latitans per. l. ignozare. C. de resti. mil. et. l. antepe. s. er qui cau. in pos. ea. et in hoc etiā omnes trascenit cuꝝ bar. excepto q. pau. de cast. voluit in realibus actionibus in quibus cum sit missio preiudicialis per quam vera pos. transfertur requiri latitatio per glo. in. l. si pri. ff. de no. ope. nun. quem refert hic alet. de mo. et reprehendit q. etiam in realibus ad hoc vt ex primo decreto fiat missio non requiritur latitatio et si plures essent omnes ita transirent/ sed ego solus peregrin. puto q. in hac materia doc. maile locuti fuerunt nec intellexerunt mentem iuris consultorum nec verba imo. dico q. indistincte quando fieri debet missio ad primum decretem ex quo peruenitur ad secundum requiratur latitatio et pro declaratione presuppono q. verbum latitatio accipitur in iure quando quis non obtinebat precepto iudicis sive fraudadi creditoris causa sive no. dūz tamen non absit ex probabili et nec certaria causa hoc probatur in. d. l. fulcimus s. cum hoc dictum locum habeat non sufficit latitare sed fraudationis causa et. et sic etiā quid abest non fraudandi gratia dicitur latitare hoc etiam probatur in eadē. l. s. quid sit latitare dūz dicit potest quis latitare no. turpi causa et ex fraudis melius probabitur et dabo intellectus nouum ad. d. l. fulcimus et ad multa alia iura et q. ad hoc vt primum decretem interponatur requiratur latitatio adduco primo tex. in. l. ait pretor

s. si. ff. ex qui cau. maio. ibi dicit non sufficit semper in pos. bonorum mitti quia potest esse q. non latitare ergo probatur ibi a contrario q. si latitans tunc mittitur in pos. si autem non latitans minime et ita teneri ibi glo. et bene quicquid dicat hic bar. reprehendendo eaꝝ et male hec etiam fuit intētio glo. in. l. si prius. ff. de no. ope. nun. in d. defensor est licet pau. de cast. ibi et refert hic alet. voluit intelligere eam in reali que indistincte debet intelligi nec ob. ter. quem bar. pro fundamento sue op. alle. in. d. l. fulcimus. s. et sequentiā naz ego dico et hoc erit tibi nouissimum ultra omnes doc. q. ibi non requiratur secundum decretem uno. dicit pretor q. si quis fraudationis causa latitans et non defensat tunc ex primo decreto bona eius possidebitur et vendetur et illo casu primus decretem habebit vim secundi et q. iste sit intellectus illius. l. probatur naz etiam si non latitans quis fraudulenter prouisum est q. possit procedi ad missionem et venditionem bonorum latitantes tantum est tex. in. l. item ait. s. pe. ff. ex qui cau. ma. et. l. si creditoris de pīuileg. credit. et tenet ipse bar. in. ea. l. s. quid sit latitare si ergo pretor in eadem. l. pppter illam fraudem no. induxit et aliquid noui. l. vt ex primo decreto efficeretur possessor sine secundo decreto missio in bonis illis qui fraudule latitabat stulta esset. pīuileg. pretoris cum habeamus viaꝝ leuiori ad secundum decretem obtinendū sine probatione fraudis cuꝝ sit difficile probare q. fraudule latitans nam requirit animus fraudandi creditores ea. l. s. sed his qui sit difficile est ad probandum fraudandi alterius non. inst. de act. s. alie et prouideret de remedio difficulto q. non est dicendum presertim cuꝝ pretores equitate moti sua edicta proponat ideo fuit eius intentio q. quandocunq; probaretur frāns in latitando possit prouideri de remedio primi decreti aic. ei q. C. de bo. aic. iud. pos. et esset iniq. q. ad hoc vt quis consequatur ius suuꝝ requiratur delictum alterius et illud probet. s. q. latitans animo fraudandi creditores et sic creditor oneraretur in duob; videlicet in probando suum debitum et consequenter vltra contumaciam fraudem debitoris et sic sit in consideratione magis ad consequendum debitum frāns debitoris quod esset iniq. cum alias sufficiat sola contumacia non comparentis ad consequendum primum decretem et postea p. lapsuꝝ temporis secundum dicamus ergo ne hoc inconveniens oritur q. ideo in isto edicto pretoris oneratur magis actor. s. in probando qualiter reus frāns latitans si vult obtinere primum decretem quod habeat vim secundi per quod datur bonorum poss. et conceditur sibi ius vendendi et sic reus propter suam fraudem in hoc grauatur vltra alia edicta per que solum sit missio ex primo decreto et post lapsuꝝ temporis peruenitur ad secundum et quia frāns et dolus nemini debent patrocinari ideo in hoc casu denegatur remedium illius primum decreti quod concedebatur vt redio affectus veniret reus responsur / preterea si vt dictum est hoc dictum non induceret hoc q. per primum decretem in hoc casu efficeretur verus possessor et habeat vīz secundi sed ventret ad grauandum creditorum. s. quod debeat probare fraudulēta similitudinem et tunc regritur tam primus quam

loquatur in primo decreto sed in. d. l. fulcimus in secundo quia est contra tex. ibi in. d. l. cum vnuꝝ vbi etiā prodest quoad secundum decretem dūz dicit peragere bonorum venditionem et ita etiā reprehendit ibi bar. illam expositionem glo. nec procedit alia expostio glo. q. in. d. l. fulcimus pōceditur aduersus latitantes sed in. d. l. cum vnuꝝ non vt ibi per bar. preterea. s. diximus q. si non latitans non potest fieri missio ad primum et ad secundum decretem / preterea nec procedit respōsio bar. q. in. d. l. cum vnuꝝ aduersus omnes fraude latitabat sed in. d. s. quid ergo non quia hec est maxima diuinatio et sine. l. loqui nec in. d. l. cum vnuꝝ sit mentio q. fraude latitans vel non nadaversus vnuꝝ vel omnes sed indistincte loquitur ergo indistincte debet intelligi. l. de pīo. ff. de publi. vera ergo solu. est q. in. d. s. quid ergo loquatur in primo decreto habere vim secundi. ppter fraudem sed in. d. l. cuꝝ vnuꝝ in primo decreto per qd peruenitur ad secundum ideo diuersa est ratio et sic et dūz iuris. l. illud. ff. ad. l. aquil. l. papina. n. ff. de. mi. preterea s. d. l. fulcimus intelligere ppter doc. intelligunt sc̄ ad hoc vt possit procedi ad venditionem bonorum et secundo decreto requiratur q. quis causa fraudationis latitans esset irrationabilis probatur nam missio in pos. et vēditio bonorum sit propter ius quod habet creditor contra debitorē et hoc ostendere debet autem perueniatur ad venditionem vel sed ius noui tēpore concessionis primi decreti aic. ei q. C. de bo. aic. iud. pos. et esset iniq. q. ad hoc vt quis consequatur ius suuꝝ requiratur delictum alterius et illud probet. s. q. latitans animo fraudandi creditores et sic creditor oneraretur in duob; videlicet in probando suum debitum et consequenter vltra contumaciam fraudem debitoris et sic sit in consideratione magis ad consequendum debitum frāns debitoris quod esset iniq. cum alias sufficiat sola contumacia non comparentis ad consequendum primum decretem et postea p. lapsuꝝ temporis secundum dicamus ergo ne hoc inconveniens oritur q. ideo in isto edicto pretoris oneratur magis actor. s. in probando qualiter reus frāns latitans si vult obtinere primum decretem quod habeat vim secundi per quod datur bonorum poss. et conceditur sibi ius vendendi et sic reus propter suam fraudem in hoc grauatur vltra alia edicta per que solum sit missio ex primo decreto et post lapsuꝝ temporis peruenitur ad secundum et quia frāns et dolus nemini debent patrocinari ideo in hoc casu denegatur remedium illius primum decreti quod concedebatur vt redio affectus veniret reus responsur / preterea si vt dictum est hoc dictum non induceret hoc q. per primum decretem in hoc casu efficeretur verus possessor et habeat vīz secundi sed ventret ad grauandum creditorum. s. quod debeat probare fraudulēta similitudinem et tunc regritur tam primus quam

lentam latitatio nem diceret vnuꝝ absurdum vi delicit quando minus deliquerit contumax proscit missio vnuꝝ alijs creditoribus. s. quando soluꝝ est contumax. d. l. cuꝝ vnuꝝ cuꝝ securus vero qd magis deliquerit. s. q. si fraude latitans missio vnuꝝ no. proscit alijs vi. d. s. quid ergo cuꝝ tunc potius magis deberet puniri ar. d. l. fulcimus. s. si dicam ergo q. ibi propterea postq; onera. in hoc q. ex primo decreto habeat missio possessiones volunt re lenare in alio. s. q. illa frāns alijs non proscit ar. l. euz qui. ff. de iur. iur. sed habeant remedia alioz editorum. s. missione in pos. postea secundum decretem nec in eo in quo non deliquerit debet puniri et his remanet q. non probat illud ad quod alle. per doc. nec est verus eorum intellectus ad d. l. fulcimus sed ille tex. est notabilis intelligendo prout ego retuli et subtiliter declarauit que omnia nota pro fundamento totius materie primi et secundi decreti quia doc. non conceperunt me tem illorū iuriū tēpore ideo loquuntur ut vides et infra latius apparebit preterea hoc probatur in. d. l. fulcimus. s. item videamus iuncto. v. celsus autē vbi nerati iuriſconsult⁹ dicebat q. si quis latitans bona esse vēienda sed celsus dicebat q. si absens non defenseretur in pos. fundi q. perebatur mittendum no. bona possideri sed vulpianus conditor illius. l. concordat eorum op. q. quando latitans fraudulenter procedat nerati sententia sed quando no. fraudulenter latitans sententia celsi et sic apparet concludenter q. ibi loquitur tex. q. venditio bonorum illius qui fraudulenter latitans conceditur et primo decreto alias enim non bene diceret vulpianus q. quando fraudulenter latitans procedat sententia nerati quia tunc etiā primo requirere q. fieret missio ex primo decreto causa custodie et postea venditio concederetur et secundo decreto q. no. esset discrepātia inter dictos iuriſconsultos non ob si quis diceret q. nerati iuriſconsult⁹ loquatur in secundo decreto celsus vero in primo dic q. si hoc esset verum vulpianus no. possit rationem diversitatis in modo contumacie sed in modo missione/ preterea dicit ibi tex. comodi se extimare in bonorum possessiones mitendū et sic loquuntur in casu in quo non dum erat facta aliqua missio. item propositio q. st̄ionis ibi est antequam esset facta aliqua missio dum dicit si quis in rem actionem latitans aduertere tamen q. in tota illa. l. d. latitare accipitur pro fraudulēta latitatione vt declarat ibi iuriſconsult⁹ ibi in ea. dem. l. s. cum hoc dictum locum habeat. t. c. preterea secundum principium et verba edicti debet intelligi tota lex. l. regula. s. si. de iur. et fac ign. ibi naz initium constitutionis et sic ne in hoc de cipiaris nam in alijs. ll. non significat fraudulēta latitatione nisi exprese fiat mētio vel referat ad hoc dictum sic g. dicamus q. aliud est latita. re simpliciter et tunc regritur tam primus quam

secundum decretum sed quādō fraudulententer latitatē hoc probatur tunc conceditūr primum decretum habens vīz secundi nec ob. tex. in. l. eo tempore. s. de pe. quia ibi propter aliud principi paliter non potuit fieri missio. s. quia in peculio nō habebat preterea conceditūr etiā doc. q̄ in primo decreto non requiratur latitatio v̄l. dic q̄ non negat ibi quin possit etiam mitti in veram pos. si vis accipere ar. acōtrario sensu v̄l. ibi posset probari q̄ non conceditūr primum decretum in calu in quo non posset esse fraudationis causa latitatio v̄t ibi quia etiam conuentus absoluereb̄t et sic vbi cūq̄ non poteſt cadere fraudulentia latitatio nec simplex latitatio sed bene non est latitatio fraudulenta tamen est latitatio simplex v̄t s. probauit sic declarantur omnia iura que prostrato possent adduci preterea vltra doc. est cōſiderandū q̄ dupliciter interponitur primū decretū seu rei seruande causa missio aliquādo p̄t constituitur pignus pretorium. l. non est mirum s. de pig. act. et est p̄cambulum v̄rdo ad secundum v̄t hic v̄t edicto affectus veniat reus responsurus. d. l. s. cui v̄t in pos. leg. aliquādo interponitur nō tanq̄ ordo perueniendi ad secundū nec pignus constituitur. sed habet meram custodiā rei hoc est quādō quis est absens neccesaria causa v̄t quando causa rei publice et tunc non dicitur latitatio nec requiritur quia nullum ius acquiri tūz nec pignus constitutus īmo dum revertit̄ debet discedere de pos. hoc probatur in. l. cum q̄ el. s. ff. de priuile. cred. vbi si dolo malo abest causa rei publice tunc recte quis dicitur in pos. si se cus pignus non contrahit ideo discedere oportet de pos. banc distinctionem quam feci clare etiam probanter. in. l. item pretor. s. hec autē. ff. et qui eau. maior in v̄. co potius q̄ eoz qui nō defenduntur si quidē latitā pretor. policitur ex edicto in bona eoz mittere ex primo decreto et postea secundum conceditūr si fuerit neccesse etiam bona distractabantur si aut̄ non latitant v̄t quādō causa rei publice abest licet nō defendantur in bona tūm mitti tunc enim nō constituitur pignus nec secundum decretum poterit concedi alias enim si pignus constitueretur posset perueniri ad secundū decretum sed hoc ibi negat tex. quod possit concedi primo propter dictionem tantum que est exclusiva secundo ponit formam in primo casu q̄n̄do latitā. s. primum decretum et postea secundū ideo in sequenti casu negat q̄ possit interponi secundū et sic etiā probatur q̄ ad hoc v̄t possit perueniri ad primū decretum q̄ est ordo perueniendi ad secundū requiritur latitatio v̄t vero conceditūr illud primū decretum non causa perueniendi ad secundū tunc non dicitur latitatio et sic debet intelligi tet. in. l. ignozare vbi bar. et doc. se fundant. C. de resti. mil. vbi sit missio in pos. bonorum eius qui rei publice causa sine do-

lo malo aberat nō tñ bona potuerūt vendi et sic non concedebatur secundus decretus et q̄ndo re uertitur debet desinere possidere missi si absens velit se defendere nunc reuersus ut patet in. d. l. eum qui de primi. credi. et ex illo tex. assump̄t et condidit imperator. d. l. ignorare et iste est verus sensus illius. l. quicquid dicant doc. et male si di ceres non quia in illo tex. peruenientur ad secundū videlicet ad venditionem bonorum post reuersi onē si nō defendat ut dicit ibi tex. ergo illud de cretum interpositum erat preambulum secundi sed respōdeo q̄ principal̄ intentus q̄ debet esse in consideratione fuit q̄ concederetur vel decretus primum per quod non peruenientur ad secundū patet q̄ prohibet venditionē fieri sed si postea presens non defendentur tunc presumetur q̄ etiā si p̄s sine illa iusta cā fuisse nō defenderec̄ ideo permittitur venditio quia poterant esse maiores sumptus nec erat opus q̄ iterum primum decre tum interponeretur et causa circuitus evitandi conceditur secundum decretum/ prettere q̄sido quis habet duas causas vnam iustam alteram in iustam in his decretis iusta est in consideratio ne quando de ambabus constat. d. l. fulcīnus. s. quid ergo si ergo quando est ables solūm consi deratur causa iusta postea vero si non defendatur presumitur q̄ etiā a principio habuit animū latitudi et sic postea poterit coedi scđ decretū ut insimili dicit imo. cuz bar. hic quando cautio petitur et propter contumaciam fuit interpolati decretus si post aduentientē condicione sicut purificatum debitum poterit impetrari secundus ar asimuli de bo. pos. secundus tab. couertitur in contrab. deficiente condicione. l. ij. s. si sub condicione de secundum tab. et. l. iii. s. si sub condicione de bono pos. contra tab. s. ita etiam dicamus in casu nostro et fortius ei hoc modo etiā debet intelligi tex. j. eadem. l. s. si forte vbi post primum decretum non debet concedi secundum ut missus efficiatur dominus et posseſſor. si domin⁹ est ables causa rei publice ideo si iudex decretus idul get p̄etor resti. in integ. eodē modo deb̄z intelligi in. d. l. ignorare vbi denegat secundum decre tum interponi si tamē interponeretur valeret ut hic sed restitutio in integrum cōcederetur et per hec reprobo dicta bar. in. d. l. ignorare vbi dicit reprehendendo glo. q̄ si in calu illius. l. veditio fuisse facta esset ipso iure nulla quod tamē non est verum ut ex predictis patet nec obſtab. l. impe ratores. s. de p̄uīl. cred. q̄ non probat aliq̄ mo do eius op̄i. ut ibi etiam dicit glo. et responderet j. nos dicem⁹ nec est vera distincio q̄s facit bar. in. d. l. ignorare q̄ si proceditur contra absentem ex debito descendente ex contratu vel quasi corratu tunc non possit perueniri contra eum ad secundum decretum et si perueniat sit ipso iure nullus per. d. l. imperatores et. l. ignorare qd̄ est falsum

vt s. vidistis nec video ratione diversitatis nec
bar. dicit ideo idem ins esse debet. l. illud ad. l. q.
quid. et sic nulla sit differentia inter illum casum et
quando proceditur contra aliquos et debito defi-
ciente ex natura sive vicio rei quod magis de-
beret esse cum nondum sit damnum illatum et su-
ficeret magis deberet quod sit securus de damage
quod habet quando haberet primum decretum quod
vices cautionis habet. j. eadet. l. s. si quis et hoc
modo intelligat etiam ter. in. d. l. s. si ex nora.
cau. aga. et per hec etiam reprobatur distinctio
bar. quam facit hic et. s. in princi. huins articuli
reuli duns facit differentiam an quis cūveniatur
actione in sua persona residēente an vicio rei. et
quia in vitroz casu requiritur latitatio ad perue-
niendum sed secundum decretum etiam ad pri-
mum vt. s. dixi nec ob ter. in. d. s. si forte t.d. l. ii.
si ex nora. cau. aga qd valet primum et secundum
decretum contra rei publice causa absentem naz
vt. s. dixi potuit esse absens cuz animo no defen-
dendi vel dolo et tunc valuerit et no restituere
in integ. vt dicit ter. in. d. l. eum qui el. j. et. d. l.
ignorare ideo est opus duns cesar causa vult obti-
nere et alius discedat de pos. petat resti. in integ.
nec etiam in hoc casu video rationem diuerlit
et sic ista iura debent sine limitatione concorda-
ri que omnia nota quia noua pro maior tamen
declaratione ponamus qd ille contra quae est sien-
da missio est absens nec in breui sperat eius ene-
tus qualiter est procedendus doc. hic volentes su-
stnere suum presuppositum qd contra non latita-
tem non posse interponi secundum decretum di-
cunt qd fallit in eo casu et alia casibus de quibz
hic per eos videlicet in pupilo et furioso contra
quos poterit interponi secundus decretum s. in
hoc iudicio meo ipsi falluntur ideo breuiter quicqz
quid dicant ipsi est concludendum qd contra ipos
non debet interponi secundum decretum imo. co-
cedetur primum decretum quod habet vim se-
cundi ter. est in. l. in pos. s. j. et. s. ex qui cau. in
pos. ea. et. l. ab hostibus in prin. ff. ex qui cau. ma-
io. z. l. latius declarabitur in super dico qd stali-
quis est absens dolo malo etiam causa rei pub-
lice qd tunc statiz et primo decreto missus contra ra-
lem efficietur possesso de hoc est tertius. apertus
nisi causetur in. d. l. eum qui iuncta glo. s. ibi di-
cir ter. qd si quis dolo malo abest et propriea
quis mititur in pos. recte in possessione esse pla-
cer dicit glo. ita qd etiam vendi possent bona in
quo non fit mentio de missione in pos. causa rei
seruan/ prettere a hoc probatur in. l. non alienus
ff. de inter acti iunctis etiam not. per bar. in. l. no
solum de nora. acti. vbi dicit qd si quis presens
dicat se nolle defendere tunc mititur et primo
decreto et illud habebit vim secundi alle. d. l. no
alienum et sic secundum communem op. in casu
d. l. non solum primum decretum habet vim sed

vbi non obligatur ex facto quia sanguitur non factum si vero conuenit ex contractu secum initio tunc difficultius contra ipsum procedetur secundum cu. in. d. s. adeo in hoc tamē nō insisto qz non est de materia vide per doc. s. loquor in casu in quo potest deueniri ad venditionem bonorum pupilli tunc primū decretū haber viam secundi et nō erit opus secundo decreto hoc probatur primo in. l. si minor. ss. de bo. auc. iud. pos. vbi eparat iurisconsultus quando sit missio contra eum qui fraudationis causa latitat et quando contra minorēm sed in primo casu sit venditio ex primo decreto quod habebit illo casu viam secundi. d. l. fulcīnū secundum intellectum quem dedi ad illam l. ergo eodem modo dicamus in minore quādo interponitur decretū contra eu. / preterea ibi tex. clare dicit qz si pupillus nō defendat siue habeat curatorem siue non bonorum venditionem patitur non facta mentione de primo decreto et ratio esse potest nam primū decretū interponitur vt tedio affectus reus veniat responsurus. hoc est quando nō habet viam secundi decreti sed pupillus non potest tedio affici quia non presuminetur habere perfectū intellectū de mi. per totū cum ergo. non potest operari effectum ad quod interponitur dicendū est qz fructu interponeret ergo dicamus qz solum conceditur primū decretū quod habebit viam secundi / preterea qz id sit missio in bonis minoris debet fieri cum magna cause cognitione nam debent creditores face re fiduci debito suo per sententiam vel alio iusto modo secundū raphael. cu. in. d. l. fulcīnū. s. adeo cause enim cognitione debet fieri in primo decreto interponendo vt. d. auc. ei qui. c. de bo. auc. iud. pos. ideo nimur si conceditur primū decretū solum et non secundum / preterea concele venditionis in bonis minoris sit iurto fauor ut dicit bal. in. d. auc. ei qui alle. inno. in. c. dillecto de. s. sig. et sic etiam debet esse fauor minoris secundū cum dum proceditur ad venditionem sed si interponatur primū decretū et postea secundum hoc est poti⁹ preindictū ipsi pupillo qz fierent maiores sumptus et ideo dicamus qz solum interponatur primū decretū quod habet viam secundi et hoc idēz dicere illi infurioso per rationes supradictas que militant etiam in eo / preterea probatur in. d. s. adeo vbi iurisconsultus confidat et determinat illud idēz infurioso et eodē modo soe procedendum in casu quo procedi debet ad venditionem bonorum furiosi ad instantiam creditorum sicut in eo qui fraudulenter latitatis tunc ex primo decreto proceditur vt. s. probauit ergo idēz dicamus quando contra furiosum proceditur / preterea hoc clare ostenditur dicit tex. in. d. s. adeo qz antequam concedatur venditio in bonis furiosi est necessaria diligens in dagatio iudicis. s. an habeat curatorē vel yellit defensore et si non habet inueniendus est si nō potest inueniri tunc dabitur permisso vt bona vendantur sed quero ate ad quid interponetur primū decretū postea secundū postquam enim index facta inquisitione an habeat defensorem vel ne per proclama. l. hec autem. s. i. ss. ex qui cant. in pol. non inuenit defensorem cum primū decretū non habens viam secundi interponatur propter spem qz veniet contrumax ad defendantem vt patet in. c. quoniam frequenter. s. i. ss. ex qui cant. in pol. et. d. a. ei qui et. d. l. cui proponas. c. de bo. auc. iud. pos. l. cum legati. ss. ex qui. cau. in pol. ca. t. d. l. is cui in pri. ss. vt in pos. leg. cum si postqz ergo est notorium qz non habet defensorem non debet concedi primū decretū per quod peruenitur ad secundum sed debet concedere decretū habens viam secundi et hec ratio militat etiā in minore et probatur in. l. si nō expedierit in pri. ss. de bo. auc. iud. pos. et sic etiā confirmatur magis intellectus meus nonus ad. d. l. fulcīnū qz sicut in illis non requiritur secundū decretū ita nec in eo qui fraudationis causa latitat cu. equi parent in modo missionis. d. s. adeo et hoc idēz dico esse in ecclesia sicut in minore quia ut dicit bal. in. d. auc. ei qui quando etiam contra ecclesiā am conceditur venditio presumitur qz gratia vtrū usqz fuerit interpositum et ideo dicit ipse qz translat in rem iudicatam si non fuerit appellatū alle. iac. de ar. in. l. si eum. s. i. ss. de fidefero liber et licet ipse in secundo decreto loquatur dico qz hoc fieri debet in primo qz habebit viam secundi per rationes supra dictas licet doc. ad hec nō aduerat nō ob. tex. in. d. l. ad hec. ss. ex qui cau. in pos. ea. in pri. cu. si vbi pos. rei seruan. caus. conceditur contra minorēm quia respondet vt. s. dixi qz tunc quādo nō defendit minor creditor ex primo decreto mittitur in casu in quo nō habet causam aliquam propter quam venditio bonorum pupilli fieri debeat et tunc debet expectari pubertas vel aliqua causa propter quaē concedi debet permisso vt bona vendantur tanqz ordo et p̄cābulum secundi et posset dici qz tunc non contrahitur pignus pretorium sicut dicitur in eo qui rei publice causa abest sine dolo malo per. d. l. en. qui de priu. cred. sed conceditur vt creditores sint securi usquequo efficiant puberes minores vt ostenditur in. d. l. apud iulianum in pri. quia in illo casu vt. s. dixi quando pupillus est obligatus ex contractu facto a maiori est speciale vt concedatur venditio ratio secundum iurisconsultū ibi quia in illo casu est iniquus expectare ergo a contrario sensu vbi cunctū nō est causa specialis quare debeat concedi venditio bonorum debet expectari pubertas vel etiam adueniente defensione discedent de pos. d. l. si pupillus. s. i. ss. de priu. cred. sicut dicitur in eo qui abest causa rei publice. d. l. en. qui et sic equiparantur isti et sic

etiam illa iura debent concordari vel dic clariss. qz in. d. l. hec autē creditores habebant in potestate an bona patris accipere vellent et distrahere an bona pupilli possidere et expectare pubertatem vt dicit tex. cum glo. in. d. l. apud iulianum in si. numerum ergo si hoc eligant habebunt pos. causa rei seruan non ad hoc vt tedio affectus reus veniat responsurus quia hoc esse non potest vt. d. l. hec autem. s. non defendi sed qz seruant illa bona vsgz ad pubertatem vt possint esse securi non tamen propterea veniunt ad secundum decretū cum primū ad hunc finem non fuerit interpositum et sic in isto casu non requiritur latitatio cu. nec pignus contrabatur nec in alio casu videlicet quando primū decretū habens viam secundi interponitur quia in eis non potest cadere latitatio et sic sit speciale nisi dicamus quod presumantur latitare postquam non defenduntur sed hoc esset fictio super impossibili vel procedat illa regula quam. s. dixi vbi cunctū non potest esse latitatio fraudulentia nec simplex latitatio sed in eis non potest esse latitatio fraudulenta vt. d. s. adeo ita nec simplex latitatio et sic sit speciale in istis propter in possibiliterem sed si postea adueniente pubertate non defendantur vel infurioso adueniente causa mente an virtuti illius priu. decreti procedetur ad secundum videbatur dicendum qz non quia non fuit interpositum tanquam ordo ad secundum nec pignus fuit constitutum vt. s. probauit ergo est dicendum qz iterum est interponendum primū decretū contra eos adueniente pubertate in contrarium dico qz non requiratur sed virtute illius poterit procedi ad secundum per ea. que dixi. s. quando fuit facta missio contra rei publice causa absente censante causa et non se defendente poterit fieri missio ex secundo decreto virtute priu. ita etiam hic. ar. l. secunda. s. si sub condicione de secundum tab. et. l. iij. s. si sub condicione. ss. de bo. pos. contra tab. sed quero quāliter est sienda missio in bonis cuius presentia non speratur de proximo sicut in eo qui est captus ab hostibus vel alio modo non poterit se defendere bar. hic dicit qz dabitur curator bonis et agetur via ordinaria. l. ab hostibus. ss. ex qui cau. maio. vel si sit graue es alienum dabitur curator qui bona eius statim vender docto. hic intelligunt bar. qz tunc peruenitur ad secundum decretū et fieri venditio per iura allega. per eum scilicet. l. prima et secunda. ss. de cur. bo. dan. et. d. s. adeo et. l. diu. ss. ex qui cau. in pos. ea. sed bar. debet sane intelligi et credo qz hec fieri eius mens qz quandocunque appetat de absentia rei et quando non habet defensionem nec speratur haberi tunc si creditores velint agere ad consequendum debitum debet constitui curator officio iudicis et cum eo agetur ac si ipse fuisset

et quotidianus in quo doc. omnes multū a veritate deuiarunt ut vides reasume ergo breuiter qd aut quis latitat aut non primo casu aut fraudulenter vel dolo latitat et tunc coēceditur primū decretum habens vim secundi. d.l. fulcīnus. s.i. et seqñdo / aut simpliciter latitat et tunc sit missio ex primo decreto in pos. causa rei seruande et postea secundum vt hic in secundo vero casu aut sumus in absentibus qui nullo modo latitant nec speratur in breui eorum eventus et tunc aut dabitur curatoz bonis cum quo ordinarie procedetur vt. d.l. ab hostibz ex qui cau. maio. aut si damnum vel periculū est in mora tunc ex primo decreto perueniet ad venditionem. d.l. et. iij. de cur. bo. dan. z. d.l. diu ex qui cau. in pos. ea. aut in absente causa rei publice et tunc vsquequo cest causa concedetur primū decretum non qd pignus constitutur nec tantummodo ad secundū d.l. cum qui de priuile. cred. nec secundum concedetur l. ignorare. C. de resti. mili. et si concedatur tunc dabitur resti. in integ. l. si finita. s. si forte de dam. infec. si tamen sibi sit vtile concedetur prium decretum habens vim secundi/ aut in minore et tunc concedetur decretum vsquequo ad pertinaciam perueniat prium tamen et non secundum. l. apud iulianū in si. cum glo. ff. ex qui cau. in pos. ea. si non potest haberi defensor aut si est aliqua causa prout. s. dixi propter quam venditio honoris fieri debeat interponetur tantuū prium decretum quod habet vim secundi. l. si minor. ff. de bo. auc. iud. pos. idem insufo. l. fulcīnus. s. adeo. ff. ex qui. cau. in pos. ea. sed in primo casu quando pignus non constituitur duz interponitur decretuū cesante causa. l. adueniente pertinaciam vel sana mente vel existat defensor tunc aut disceder de pos. missus. l. si pupillus. s. i. de priuile. cre. aut secundum decretum interponetur vt. s. dixi in eadez glo. ibi et si veniat restitut. z. dicit glo. quādo aliquis est missus in pos. ex primo decreto caula rei seruāde tunc si reus veniat et restituat expensas et damna aduersaria recuperatur pos. si tamen non venerit vel non fecerit quod. s. dictum est tunc interponetur secundum decretum / s. bar. antequam incipiat examinare hanc partem glo. Querit. j. quantum tempus admetetur ad recuperandum pos. et concludit qd secundum communem op. qua tenetur qd iuri ofere di prescribatur per spatiū. xxx. annorū. l. cuius notissimi de prescrip. xxx. annorū admittit tantū j. illud tēpus si interiz nō fuerit interpositu scđz decretū sed si teneat op. illorū qd nō prescribat j. illud tempus perpetuo poterit recuperari pos. per reum contumacē / sed imo. hic dicit vt refert hic do. alex. qd dictuū bar. procedit in actionibz personalibz in quibus post annū a die missio nis non efficitur possessor verus sed in realibus secus qd tantum. j. annū a die missionis auditur

ad recuperanduū tenutaz post vero solūm de proprietate per not. per glo. et doc. in. l. iij. C. vbi in rem actio / sed certe bar. hic hoc idem sentit dum alle. glo. in. d.l. s. prettereā in reali hoc tenet bar pro indubito per ter. in. l. s. quis emptionis de prescrip. xxx. ano. s. pe. vbi ē ter. exp̄s de hoc qd post annū non auditur nisi de proprietate a die missionis ex primo decreto non intelligas a die interpositionis qd si non veniret in pos. non constitueretur pignus. l. non est miru. ff. de pig. acti. et sic non esset opus recuperare / sed infra annum auditur secundū formaz tradidit hic per glo. et ibi per ter. in. d. s. pe. sed fac. de are. in. d. l. eum qui de priuile. cred. quez hic refert bar. seqñdo op. io. quam refert glo. in. c. quoniam frequenter. s. fi. vt lite non contest. in. h. secundū distinctionem vbi dicit qd licet quod visuaponez nō tamen quod comodum pos. missus ex primo decreto post annū versus efficitur possessor per ter. in. d. s. fi. iac. de are. adducit ter. in. d. l. si quis emptionis. s. sed si quis / dum ter. dicit ad similiitudinem ceteroz et hec op. mili magis placet. s. qd etiam in personali actione post annū sicut in reali auditur solum de proprietate ita in personali auditur solum non esse debitorez vel offerere debitum et recuperare pos. et postea agere de indebito per iura per eos alle. et banc op. latissim. s. tenui et rationibz et iuribz confitit manu ideo ad ibi dicta me remitto ne lōgior sum / sed ange. in. l. aquo. j. eo. limitando dicebat ea que. s. dicta sunt non procedere quādo iudex ante lapsū anni statuit reo terminū infra quem deberet comparere et docere de iure suo elapsū dicto terminū nō auditetur aliquo modo per. d. l. aquo ideo dat cauelam actoz op. qd faciat prefigere parti terminū breuiorem per iudicez ne postea venientes admittātur et dicit hoc esse singulariter menti tenendum et sequuntur pau. de cast. et alex. de imo. hic qui respondet ad ter. in. d. s. sed si quis per quem io. de imo. reprehēdebat dictum ange. dicens qd imo. semper deberet audi vius ad annum per illūm ter. et per. c. indultu. de reg. iur. in. vi. licet alex. de imo dicit presupponendo qd terminū anni statutus a. l. possit per iudicem abreviari vt hic dicit glo. et communiter doc. sicut in personali licet habeat. xxx. annos ad recuperanduū potest breuius tēpus statutus per secundū decretū post quod tēpus non audit ita eius videſ dicēdū in reali qd. j. annū possit statutus terminus breuior potque non auditur et sic pertrā seunt ceteri sed certe hec limitatio non est sine difficultate et pender primo ad illa questione an possit per iudicem statutus tempus reo in reali ad agēdū super proprietate post qd non audit glo. hic dicit qd nō de quo suo loco dicimus sed oportet ab alia. s. an terminū anni statutus a. l. possit abreviari et dicā. j. cuius glo. vbi cōcludam contra

comunem qd nō et sic res erit expedita cum illud tempus quod est annū statutus a. l. non potest breuiari. d. s. sed si quis et. c. quoniam frequenter s. in alijs vt litis non contest non poterit per iudicem statutū terminū. j. annū ad ostendendū de iure suo et sic hec limitatio ange. non est bona / prettereā respōsio aker. non procedit dum arguit de personalibz actionibz in quibus pre-supponit qd. j. xxx. annos poterit recuperare. z. c. quia hoc est falsuz vt. s. tenui secutus op. iac. de are. imo. idē est in personali sicut in reali quod recuperandū possit post annū / prettereā dico dato. qd iudex possit abreviari terminū statutū a. l. et qd infra. xxx. annos audiat reus in personali ad recuperandū tenutaz si secundū decreto non est interpositum si iudex statut terminū breuiorem anno poterit post illud tempus venire reus et agere de proprietate nam iudex abreviando terminū videtur abreviasse ad hoc vt post non possit recuperare tenutaz refectis expensis et prestita cautione tamen qd non possit agere de proprietate hoc facere nō potest sufficere enim qd actor. habeat pos. irrenocabilem nec postquā habet eam et vitetur re. ac. si. dominus est reperiret causa propter quam etiam tēpus ad agendum de proprietate possit abreviare nam. d. s. in alijs o. dicit prium qd. j. annū audiat si velit recuperare secundū qd infra annum nō preuidetur in proprietate si ergo primū tollatur per abreviacionem temporis. s. anni non tamen secundum in quo vt. s. dicit non possit habere causam statutū terminū breuiorem cum causa secundū doc. in illo casu sit qd post annū possit statutū terminū ad agendum super proprietate scilicet contumacia rei que non est sufficiens ad abreviandum dilationem vt not. etiam in. l. iij. ff. de re. iudi. nō ob. si diceretur qd illud venit in consequentiam qd nego qd sublato eo quod minus est. s. p. privilegiū recuperāde pos. possit etiam tolli illud videlicet qd no agatur super proprietate post annū vero qd statutū terminū vt. s. dixi non esset ita inconveniens nec tantum grauatur reus ultra id quod a iure est concepsum / nō ob. ter. in. d. l. aquo na. sibi vt dicit rapha. cu. nō loquitur in secundo decreto sed in primo nam dicit ibi qd habebas edificium quem conueniebas confessoria nam si non defendaris mittar in pos. ne destrucio edificij fiat ita subito nam debebat fieri missio in qd pos. servitutis sed obstante edificio mittor in pos. rei ne edificio destruatur nec est ibi secundum decretum / vel alio modo dic qd ibi propterea quia prium decretū haber vim secundi vt. j. dicam et in continentia debebat fieri destrucio edificij sed ex equitate mittigaf quod de rigore fieri debebat quod non est in calu nostro et predicta nota quia noua et subtilia ultra doc. Secundo limitat prefactum regulam alex.

de imo. hic quādo ex primo decreto sit missio in reali post litis contest. quia tunc eriam non auditur infra annum ad recuperandum tenutaz cuius incontinenti efficiatur irrenocabilis possessor. l. consentaneuz. C. quo et quādo iud. et hec est etiam ferre conclusio omnium doc. hic et in. d. l. consentaneum sed hanc limitationem non puto esse veram et. j. suo loco dicemus / nec etiam mihi videatur qd sit vera alia limitatione que solet dari quādo sit missio contra aliquis qui detinet nomine alie no vt in colono et dominus nominatus et citat non vult comparere tunc enim secundum doc. datur ex primo decreto irrenocabilis pos. per. l. iij. C. vbi in rem. ac. sed de veritate huius limitationis et. s. proxime infra dicam et dabo intellectu nouos ad dicta iura ultra et alia doc. ideo ad ibi dicenda me remitto / alio modo etiam limitat pao. de cast. hic et refert aker. de imo. qdō imiſsus vellit incontinenti probare de dominio suo qd non admiretur volens recuperare tenutaz iūcet offerat satisfactionem et soluat expensis per not. in. l. iij. d. l. edic. dini. adri. toll. sed ista salteria quoadme est dubitabilis na. quando quis agit interdicto recuperāde non obstat exceptio domini in incontinenti voluntis probare secundū doc. in. l. naturaliter. s. nihil commune. ff. de aqu. pos. eo. modo videtur dicendum hic maxime cum nō dicatur possidere secundum aliquos et hoc tenebo. j. in alio vero casu dicitur possidere nemine dubitante / prettereā quādo haberet pos. illa est reuocabilis et per hec non procederet responsio pao. de cast. ad. d. l. si quis. s. super hec. C. de prescrip. xxx. annorū et refert hic aker. sed super hoc non insisto cogitandum relinquo sed ego ultra doc. addo aliam notabiliorēm limitationem qd quando quis mittit in pos. in servitutibus et primo decreto tunc non auditur. j. annū volē recuperare quasi pos. sed erit opus qd debeat docere de iure suo de hoc est casus notabilis in. d. l. si prius. ff. de no. ope. nun. vbi exp̄sse hoc dicit ter. quicquid dicat ibi bar. qd debeat intelligi et determinari secundum. d. s. sed si quis qd iudex permitteat prium decretum et post annū inibet cauere prout ibi disponitur sed profecto hoc est diminu / pterea ille ter. dicit partes indicis non alias futuras suisse. z. c. et sic nihil aliud agit nec debet nisi cautionem de qua ibi facere interponi et sic ex primo decreto / prettereā hoc idem probatur in. d. l. aquo licet tenentes contrariam op. se fundent super illo ter. vbi ex primo decreto pos. transfertur sed opus ideo non demolitur quia est speciale ne opus protinus destruatur qd hoc videbatur iniquum propterea statuitur tempus vt doceat de iure suo et sic vides qualiter ibi ex primo decreto transfertur onus probandi et hoc etiam sensit cuma. hic vt. s. retulit quia non loquitur ibi aliquo modo de secundo decreto

et sic ille tex. valde notabilis probat mihi qd per primum decretum transiit onus probandi in aduersarium in seruitibus et sic concordat cuz d.l. si prius / preterea et tertio probatur hec li mitatio in. l. is cui. ff. si serui vendi. vbi si famili vicini me propribebat aqua ducere et ipse nō vult cōparare ex primo decreto bona eius possi dētū nec interim quo seruitus sive ius a quod dēcēde constitutatur debet discedere et sic non recuperat presta cautione et solutis expēsas. j. annum quod est notandū et nouum redēndo ad glo. bar. contra eam opponit de. h. si quis. j. ea. l. vbi non sufficit soluere expēsas ad recuperandū pos. sed est opus qd cauio p̄stetur idem si in de bito deberur non sufficit soluere expēsas adducit l. his conseqüenter. h. si. ff. fami. her. cum si vide b̄eniter coelūt bar. hic vltra alios aut missio est facta ex primo decreto qd non solvit tunc nō sufficit soluere expēsas et se offerat defensioni et ita intelligat tex. in. d. h. si. cuz si idem si est facta missio quia non cavit et ita procedat tex. j. eadēz l. h. si quis. damni et. h. sequitū aut est facta missio simpliciter propter contumaciam qd non se defen debat et tunc sufficit prestare expēsas et veniat ad defendendū se et ita procedat tex. in. d. auc. ei qui. C. de bo. auc. iud. pos. et in corpore vide sum mītūr et istā glo. ad hoc alle. in. l. si pecunie. h. si. vi in pos. leg. et. c. et parte de verbo sig. sed ista doctrina bar. videtur nimis generalis et ex hoc sequeretur qd esset in potestate iudicis derogare d. auc. ei qui vbi indistincte cauetur qd possit recuperare tenutam solutis expēsas et offerēdo se satisfactione iuridicē ibi tex. nec inuenit iure caw tum qd sit in potestate iudicis qd possit grauare reum ut soluat ex primo decreto et ordo iudiciorū peruerteretur cum sit causum qd presta ta satisfactionē de iudicio sibi et defendēdo debet apō sōfessione discedere. l. si pupillus. h. j. de preūl. cre. io. de imo. hic refert op. io. an. i. addi. spec. in ti. de primo et scđ. decre. h. refat. h. sed pone agēs vbi dicit si citatus coram iudice comparet et sit iussus qd debeat soluere vel cauere si postea no luerit hoc facere et p̄pterea fuerit facta missio non auditur volens reficere expēsas et offerrere se defensioni cum iudex hoc causa cognita preci piat fecis vero si quis citat ut caueat vel soluat et non comparet tunc si fuerit facta missio sufficit resūdere expēsas et defensioni se offerere et hāc op. sequitur hic pau. de cast. licet imo. conetur re p̄prehendere qd nimis esset restringere tex. in. d. h. item videamus. j. eadēz. l. vbi tex. indistincte lo quitur et certe hoc dictum io. an. videtur esse ad huc magis diuinatua ut ex infradicēdis tibi patet nec in se est vera sed ipse io. de imo. ut refert bic aler. dicebat qd aut notorizie constat quod per titur debere fieri ut quando appetat domum in qua est fienda missio esse ruinosam tunc non sufficiat resūdere expēsas vt. d. h. item videamus

idem quando petitur legatum et testamēto ex quo testamento absens pretendit se heredem nec ap parer quare legatum non debeatur tunc etiam prius debet solui legatum et sic procedat tex. in. d. l. si pecunie. h. si. ff. secus si dubium verteretur su per legato tunc enim sufficeret soluere expēsas et defensioni se offerere et hec op. magis videt adaptari veritati licet non perfecte dicat aler. ta men reprehendit quia non constat in. d. l. si pecunie. h. si. qd fuisse producta aliqua scriptura pu blica videlicet testamētum ex qua appearat notorizie de eo quod petebatur p̄pterea dicit ipse qd op. io. an. et pau. de cast. videatur esse vtor. et dicit qd nec in. d. h. item videamus appetat notoriē qd dominus fuerit ruinosus nec qd minaret rūnam aduersus domum alterius / limitat tamen qd non habeat locū dictū io. an. in loco prealle. quando petetur executio sententiae definitio que in rem transiit iudicatam dicit tex. et ibi bar. nota in. l. properandum. h. si. autem reus. C. de ind. quia tunc etiam si nunquā cōparuisset non debet recuperare tenutam visquequo satisfaciat et sic remanet in hoc articulo difficultē tñibil aliud audent dicere. Ego tamen audeo qd doc. minus perfecte locuti fuerint in hoc articulo et non be ne nam doctrina bar. non est bona per ea. que. h. si. dixi / preterea est contra tex. in. c. cum veniēt de eo. qui mitti. in pos. cau. rei. ser. et cōtra dictū c. et parte quez tex. alle. pro se / item op. imo. nō bene adaptatur ad. d. h. item videamus op. vero io. an. quē sequitur hic do. aler. et alij minus valer quia est diuinatua nec rationē continet in se dico. ergo qd tex. in. d. c. et parte declarat hanc materiam vbi clare dicit tex. qd quando per iudicem mandatur aliquid ex primo decreto vel exco municaverit quod idem el. c. quoniam freqūter h. si. vt litis non contest tunc si tantum pro contumacia sit prolatā sive pro executione sententiae di finitiae sive p̄ quacunq; alia causa manifesta sufficit prestare cautionem de defendendo et offerre se expēsas quicquid dicit hic aler. ita procedat tex. in. d. auc. ei. qui aut decreuit iudex qd solueret et noluit hoc facere et tunc distingue aut tale siendum non est notorizium eum facere debere et tunc etiam sufficit offerere expēsas et se defen dere in iudicio et hoc casu etiam procedat glo. nostra hoc idem probatur in. d. c. cum veniēt vbi licet iusserit soluere. xxx. libras non tamē sol uir sed sine solutione fit ibi restituīt aut manife stētēt constat solui debere vel fieri id qd iubet tunc procedant cōtraria et ista sunt verba. d. c. ex parte ideo non discedamus ab eo / nō ob. nīc tex. in. d. l. is cōseqūter. h. si. ff. fami. her. cuz si adductis hic per bar. quibus respōdeo multipliciter. p̄mo qd ibi notorizie de hoc constabat probat in. d. c. ex parte vbi dicit qd si notorizie non constat licet iu-

der inserit sufficit prestare expēsas si ergo ibi iubet soluere est dicendum qd notorizie constabat et sic unum ius per alius supletur / p̄terterea debet costare iudicii summarie qualiter legatus debeatur qd peti sibi satisfaci aut. in pos. mitti ut dicit tex. in. l. si. is aquo. ff. vt in pos. leg. et. l. i. C. vi in pos. leg. hoc appetat ex mente. l. qui legati. C. vi in pos. leg. ideo ad faciendā summaria fidē debebar producere testamentū et sic res erat notorizie ar. l. ii. C. de edic diui. adri. toll. et procedat eriam in hoc casu op. imo. nec responsio aler. aliquid valet / vel tertio possum dicer qd in. d. l. si pecunie et. l. ii. ff. pro herede. cuz si et ter. in. d. h. item videamus procedant vbi cung; primū decretū petitur officio iudicis quādo agens p̄tendit officiū iudicis et non ius obligationis cū tunc fortius agat iudex qd datur ius qd non habebat. l. cum postulasse. j. eadēz el neccesse ante quā vellit recuperare reus debeat prestare il lud quod petetur ut dicitur iuribus / si autē actor p̄tendit ius obligationis tunc enim iudicium impartiatur ut possit cōsequi ius quod primo habebat ideo si de illo non constat notorizie non pos terit iubere soluere et si iubeat non valet. d. c. et parte / vel aliter respōdeo ad. d. h. item videamus et melius vbi cung; de necessitate conceditur il lud quod petitur tunc nisi illud sibi p̄stetur nō poterit recuperari ut etiam dicit hic bar. dum lo quitur de primo decreto habente vim secundū sed in dam. infec. per primū decretum obtinetur il lud quod petitur quia primū decretum habet vicem cautionis. j. eadēz. h. si quis. damni et nūbil aliud p̄tebar per officium iudicis nisi cautionem. d. l. cum postulasse nimurum ergo non debet amittere quod cōsecutus est et debet p̄starī cautio ante quā recuperetur et hoc modo possint intelligi etiam tex. in. d. l. si pecunie. h. si. cum si nam ibi sufficit prestari satisfactionem vel legatum vt. d. l. si. in. primū ideo nimurum si debet prius legatum solui vel si non soluatur satisfaci et sic satisfactione faciliter et sine in comodo p̄starī potest si nō p̄stet tenetur soluere et sic etiā videtur qd limitatio ange. et illa quam facit ut refert hic aler. quando quis est priuilegiatus ne ponatur in carceribus si satisfaci si tamen fuerit missus quia non satisfaciēt et postea vult satisfaci et exire carceres non audiat ar. l. de die. h. plāne. ff. qui satisfa. cog. non videtur vera qd in. d. h. plane propter dolum et culpam fuit grauatus. s. ne in municipium dimitteretur ad p̄stendā satisfactionem ibi a contrario diuersū si sine dolo vel culpa sed hic nō poterat imputari hoc pop̄ter quod non debetur exire carceres cogitabis et dico qd quando quis est contumaciam dolō tunc primū decretū contra eum impetratū habebit vim secundū et ita intelligatur tex. in. d. l. Leum qui et. s. declarau iōdō non debet ibi discedere

donec solidū soluat et sic ibi sit speciale propter dolum vt. s. probau per. l. non alienum de inter ro. acti. ff. et. l. pe. h. cum autem. C. ad treb. et sic predicta iura alle. per bar. non ob. idēz. ergo dic in omnibus casibus in quibus interponitur pri um decretus habēs vim secundū tunc per oblatri nem expensarū et p̄stinationē satisfactionis de iudicio sibi non recuperabitur pos. et qui sint illi casus et supradictis pater. j. etiam dicit / p̄ttere idem dico in illo casu. s. quādo petitur execu tio sententie et per contumaciam rei actorū mit titur in pos. ex primo decreto quia sententia que in rem transit indicat reddit rem notoriziam vt not per doc. in. d. l. naturaliter. h. nihil comune. j. de aqua. pos. et. c. vīa de coba. cle. et mul. ideo nō debet ante quā soluatur sibi dicēdere per. d. c. et parte hoc tamē intelligas si id fuit actu in missio nem si autē simpliciter propter contumaciam tunc sufficeret offere expēsas secundū formam tradidit in. d. auc. ei qui et ita dicit tex. in. d. c. ex parte et per hec reprobo quandam op. albe. de rosa in. l. si quis. emptionis. h. si. bec. C. de pre scrip. tex. anno vbi dicebat qd si quis agit ipso hec caria actione contra alium et constat de debito liquido et propter suam contumaciam fuit facta missio cōtra eum licet iudex non dicit qd soluere deberet non poterit illam tenitam ex primo de creto conceſſam reuocare nisi prius contumaciam soluat debiti ali. spec. ita tenetē in ti. de contu. h. sequitur videre. h. sed pone sed hoc non est verū vt ex superiorib; patet / p̄pterea actus non debet vltra agentium voluntatem operari. l. nō omnis. ff. si cer. pe. sed primū decretum interpo nit secundū ius commune ad hoc ut reus tedio affect? veniat respōsus. l. cuz legati. ff. ex qui. cau. in pos. ca. cuz si et si aliud nō exprimat in decreto presumetur qd secundū ius commune vo luerit iudex decernere prout communiter interpo ni solet ar. l. g. in primū. ff. de fidecomi. liber quan do autem dicatur res manifesta vel notorizie ad hoc ut talis ius fuit per iudice fieri vide tex. in. c. cuz olim de. v. Sig. vbi hoc declaratur et sic vides qualiter iste quotidianus et subtilis arti culus vlg; nunc nunquam fuit bene declaratus que omnia nota quia quotidie in iudicis veri sanitur / iuxta hanc partem glo. querit bar. pona mus qd reus contumaciam venit infra annum volēs recuperare tenitam sive ad impediendum secundū decretum sed non vult reficere expēsas nec satisfaciēre de iudicio sibi an debet audiri bar. hic coelūt qd non seqūdo op. iof. mo. debet interrogari an vellit reficere expēsas et defendere et si nollet procedetur ad scđm decretū etiam sine datione libelli reprobata op. i. spec. quod credo verius qd nō requiratur libellus in scđo decreto sed in primo sic vt. s. cōclūsi contra doc. et ille sufficit pro p̄mo et scđo decreto qd vt dicit hic bar.

secundū decretū nō est nouus & separatus pro-
cessus a primo qz toruz est idem ex hoc posset ar-
gui qz postquā est separatus processus et nouus
primi & secundi decreti ab eo qui principaliter su-
per actione intentā requiritur nouus libellus
in primo decreto interponendo licet non illi sed
et hec adde ad illa que supra dicti an requiratur
libellus ad hoc vt ad primū decretu deueniat
sed qualiter et quibus verbis debeat interponi
primū decretū dic vt ex supra dictis patet qz aut
sumus in realibus & tunc dicet index decernim⁹
te mittendū in pos. rei in libello perite ob. cōtu-
matiaz rei postea quando pars vult mitti index
per se faciet executionē vel mandabit iūcū vel
allicui officiali qz exequatur. l. is cui missus. ff. ve
in pos. leg. non enim constitut⁹ pīgūs antequā
mittatur. d.l. nō est mirum / si vero lumen in per-
sonalibus actionibus dicet decernimus te mi-
tendū in bonis rei ob suam cōtinuitati secundū
menturam debiti petiti et declarati hoc probat
in. d. auc. ei qui. C. de bo. auc. iud. pos. et postea
per iudicem ad hibetib⁹ cognitio vel per eius
executores in quibus bonis sit fiēda missio si ve-
ro de hoc est facta cognitio dicet decernimus te
mittendum in pos. causa custodie in tali re. talis
aduersarij tui ob eius cōtinuitati propter debi-
tum ate petitus cōtra eum & declaratu et iste est
modus decernendi primū decretum quicquid di-
cat abb. modern⁹ et ante eum immo. in. c.s. de. eo
qui mitt. in pos. cau. rei. seruari. & alij nullus enī
me iudice perfecte locutus est / in seruitib⁹ ve-
ro et in quib⁹ nō missio in pos. sed cautio est pre-
stanta qualiter interponi debeat habes ter. i. l.
si prius. ff. de no. ope. mi. Quando vero interpo-
nitur primū decretū quod habet vim secudi ali-
ter interponit sed qualiter interponi debeat ex
his q. s. per me scripta sunt poteris elicere. Sed
in secundo decreto qualiter fiēda est missio. j. dice
mus. Sed aler de immo hic addit qz etiam si reus
dicat se vere item cōtestare vt ad disfinitū pro-
cedatur et non vult recuperare tenutam non des-
bet audiri alle. ti. t. bal. in. d. anc ei qui. C. de bo.
auc. iud. pos. alle. ter. in. l. fanci. C. de iud. hoc
tamē ita intelligas si non vult soluere expensas
prius alias posset audiri / an autē possit copelli
ad recuperandū tenutaz aler. de immo. hic relativis
opi. pro vtraz parte tenet cum domi. in. R. u. de
eo qui mittitur in pos. cau. rei seruari. li. vi. qui
seqūdo op. pau. de lez. dicit qz iudet non possit
compellere reum ad recuperādū tenutaz infra
annūz cum illud tēpus sit indinctum in eius fau-
rem non debet in odium retroqueri. l. quod fau-
re. C. de leg. sed bene poterit copelli ad procedē-
dūm in causa. s. ad respondēdū libello super quo
primo fuerat cōtinuax et isto casu procedat op. i.
archi. in. c.s. de eo. qui mitt. in pos. cau. rei ser-
bel. in. d. auc. ei qui qz dicebat qz poterat copelli

ad recuperandum tenuitam pro hoc ultimo alle,
alex, bar, in, d, l, cōsentaneū, C, quo et quan, iud.
et, quero fecido et in isto casu intelligit etia bar,
ibi archi, sed ego dico qd hoc ultimū qd possit cō
pellī ad respondendum libello postquam acrox est
missus in pos, est falsissimus et fortius supra con
clusi qd etiam antequā quis est missus in pos, ex
primo decreto non cogitur reus precise ad respō
endum libello sed causulat bene, s, iudicēdo in
pos, vel excommunicādo et ita peccat ratio domi
in, d, l, R, u, nec dictum bar, in, d, l, cōsentaneū est
verū nec hoc probat ter, alle per eum scilicet, l, i.
S, quid ergo, ff, de ven, inspi, nam ibi propterea
compellitur precise qd alias no potuit prouide
ri vel aliter respōde vt, S, dixi nec tex, in, l, qui les
gati, C, vt in pos, leg, aliquid facit licet do, alex,
hic dicat qd multū faciat nam licet ibi tex, non lo
quatur de refectione expēsaru, et recuperatione
tenunt dico qd nec etiam loquitur qd iudex possit
compellerre ad resopndendū sed dicit qd prouide
bit iudex parte petente vt actor cōsequatur lega
tum et hoc per remedia iuris, s, perueniēdo ad se
cundum decretum et permittēdo qd bona vendā
tur/ p̄terrea, S, est dictū et tenet etia, alex, qd quis
non auditur in iudicio v̄isquequo reficiat expens
as et satisset sed ille qui compellitur respodere
defendit et prius etiam debet soluere expēsas
sed hoc facto certum est qd poterit recuperare tes
nutaz et sic contra eos nec hec distincio poterit
procedere/ p̄terrea nemo iniustus agere vel de
fendere cōpellitur, C, vt ne in vic, et ibi glo, p̄ter
rea si tanta est contumacia rei ex primo decreto
cōsequitur pos, veram in, l, fulcimus, S, f, ff, exqui
cā, iii pos, ea, p̄terrea cōtra eos est tē, in, l, cō
sentaneū, C, quo et qd iud, vbi tex, indistincte
loquitur qd possit mitti vt cogat euz vt sepe repre
sentet vel bonorum pos, transferat in aduersariū
non tamen dicit qd vtrqz possit agere/ intellige
tamen qd possit cogere causatiue vt, S, dixi et etia
dicam, l, de intellectu illius, l, et sic in hoc non be
ne dicunt doc, dicas ergo qd postquam quis est
missus in pos, non possit reus cōpellī precisely ad
recuperandū tenuita quicquid etiam dicit abb,
in, d, c, qdiaz frequēter, S, in alijs vt litis non cō
testis et male nec etiam ad respondendū libello
hoc bene obseruant aliqui curiales nānare cu, z
volunt subterfugere in quo animus qui de iure
datur est abseviant ad sexaginta dies per, l, reg
ni, tamen licet decretum primum fuerit interpos
sum erga, contumacē et infra dictos sexaginta
dies compareat et purget contumaciam tamen si
postea nollit contestare iterum interponē decre
tum et habebit alios sexaginta dies et hoc est de
iure vt, S, tenuit nec poterit cōpellī precisely ad cō
testis vt, S, dixi s, causatiue per decretū sed tamē
postqua, lis cōtestata id quod in dicto regno
rer aliquos obseruant quad alia scripta tien

da per partes post scriptum cōtestationis conce-
dunt iterum decretū q̄ ibi vulgo notatur fincā-
do si non presentant replicationē vel triplicatū
et in hoc dico q̄ est contra ius et corruptela ino-
transacto tēpore assignationis ad allegandū alia
preter quam in libello sine cedula cōtestationis
allegata non debet audiri alet hic mouet aliam
questioñē quam dicit se habuisse de facto reus
contra quem propter cōtumatiā fuit interpositū
decreatum et missio facta refecit expensas sed non
obtulit satisdatioñē an videatur legitime com-
paruisse primo arguit q̄ sic cum non fuerit peri-
tum per l.i. §.i. ff. quo leg. et per glo. in. c. cupie-
tes. §. si vero de elle. li. vi. i. v. teneat offerrere. §.
contrariū dicit de iure esse verius adducit duas
rationes prima est q̄ si nō sit actor vel index qui
recipiat infra tēpus constitutus ad recuperandū
tenetam tenetur offerre coraz honestis personis
publicis satisdatioñē vt dicit tex. in. c. pastoralis
§. si. de offi. oīdi. ergo debet offerti etiā si non pe-
tatur secundo dicit q̄ ad hoc vt quis a iure sibi
quesito licite excludatur est opus q̄ faciat quod
facere debebat etiam si nō petatur alle. alex. ter.
et ibi dy. et bar. post glo. in. l. stipulatio. §. i. ff. de
no. ope. mun. et Rīdū ad. d. l. fi. §. in calu ito fuit
per missiōnem ex primo decreto queſitū ius par-
ti ergo debebat offerti etiam si nō petatur sed di-
co breuiter q̄ hoc dictuñ non sit indistincte veruñ
nam aut reus compares coram iudice obtulit ex-
pensas vel coram parte quod fieri potest amba-
bus partibus consentientib⁹ ut not. per doc. in
d. c. j. de eo qui mitti. in pos. cau. rei ser. et sine eo
quod peteretur satisdatio fuit reuocatū primū
decretuñ accepitq̄ expensis isto casu dicere q̄
non esset opus q̄ satisdatio prestaretur nam iu-
der vel pars procedēdo vtlerius videt satis-
datioñi renuntiasse quod fieri potest cum hoc in eoz
fauorem sit introductum videlicet quod debeat
satisfandi ar. tex. in. l. ait pector. §. permittitur. ff.
de mi. pretterea pars accipiendo expensas videt
satisdatioñi renuntiasse cum videatur esse cōtent⁹
solis expensis ar. l. comodissime. §. de lib. et pos-
tib⁹ / pretterea postquā est reuocata tenuta per
iudicē non possumus dicere q̄ secundum decretuñ
amplius possit interponi / pretterea licet iuder te-
neatur aprincipio facere q̄ detur satisdatio acto-
ri tamē si vtlerius procedat valer in anc. de litig.
§. ad exclu. ita etiā in casu nostro si vero reus co-
parens solvit expēnsas et ad vtleriora nō fuit pro-
cessum quia non fuit petitum q̄ primū decretū
reuocaret nec fuit reuocatū isto casu procedat
dictum alet. cum reus debeat peterre reuocari te-
nuntiam siue decretum interpositū quod vulgo in
partibus vocatur fincando et si pars nullus sit
assentire vel iuder nec fuit satisdatio procedat
tex. in. d. a. ei quis si nec iuder nec pars in
ueniunt tunc oportebit satisdatio procedat tex.

in.c.pastoralis de offi.ordi / non ob. etia3 ter.in
d.l.stipulatio. S.i.qz ibi volentat impune edifica-
re ideo nimurum debet prius satisfare ita etiam
in casu nō si nollet reuocare tenuta propter so-
las expelias solutas teneret etia3 satisfare & hoc
casu posset procedere op.i.alex. preterea ibi non
potuit constare de animo eius qui nuncivit per
aliquē actuz per quē videref remittas iuri s.
in casu nostro si cu3 propter hoc receperit expē-
fas. s. vt reuocaretur tenuta video remittas fa-
tificationi per illum actuz qz qui viuum vult alter-
teruz nolle videtur si tac3 ar. c. none de presump-
et tacituritas in iudicio accipitur cōtra tacētez
l.cuz ostendimus. S.fideiuxores. ff. de fidei. t.no-
er here. tu. et cur. et hic in alia questi. diximus et
isto modo possent concordari he op.i. preterea ter
in.d.c.pastoralis in fi. t.z.cuz sicut de eo qui mi-
in pos. vbi sufficit prestare solam cautione ad re-
cuperandum pos. qz potuit esse qz pars no pete-
bat vel fons san erat absens et tunc sufficeret pre-
stare cautione ad recuperandū pos. qz iudex for-
san non potuit scire ad quaz summas ascēderent
expēse nam cum iuramento partis & taxacione in-
dicis declarātur per no. in.c. finem de do. & cōti.
et isto modo esset noui dictuz qz illa iura probet
qz quādo actor est absens sufficit prestare cautio-
nem ad recuperandū tenutaz licer postea compa-
rens deberet easdez expelias prestare actori si pe-
tat et hoc modo posent facere cōtra alex. qz sicut
ibi expēse debent peti ita etia3 cautio cum apari-
procedat vt dictis iuribz sed predicta distinctio
quaz feci videt equa nō ob. qz ter.in.d.c. quoniā
frequenter. S.in alijs loquatur per ablatibus ab
solutus qui conditionem importat. l.atestatore de
codi. et demo. & debet impleri in forma specifica
conditionis. l.menius et. l. qui heredi. de codi. et
de mon. qz ex supradictis patet repōsito qz latis
videtur implera du3 fit eo. modo quo fieri potest
vel quando ex tacita mente est receluz a tali codi-
tione vt. S. dixi. fateor tamē qz in aliquibus par-
tibus praticatur qz sine dicta satisfactione reu-
catur tenuta imo. aliquādo sine refectione expē-
sarum imo. etiā anteqz respōdeat cōtra voluntate
actoris quos tamē non reno per excusat in cō-
scientia cum hoc sit cōtra iura predicta cu3 ad in-
dicez specter nō tantum in se iudicare imo. lites
quātum in eo est abrenigare et disfigijs siue malicijs
obuiare fateor tamē qz lites iudex nō debz iu-
dicare scđm sentiētias siue cōsultationes impera-
torū vel alioz iudicū sed scđ. l. nec interpretatione
nes alterius sequi hoc tamē verū nisi fuerit cō-
suetū iudicare secundū talē interpretationē glo.
est notabilis i.l. nemo. C.de sen. & interlo. o.i.ind.
et fuerit obtemptū salutis bis in cōtradicorio iudi-
cio antonij cursor du3 legebat padue allegab-
to. an. ad hoc si bñe iure i. c. abbate sane de sen.
& reu. li. v. t dicit se obtinuisse i causa triū milie

decurioꝝ propterea cuꝝ difficultate recedas et peri-
culū est recedere a dispositione iuriū pretextū cō-
stitudinis q̄ vt plurimū est corruptella et nō mil-
lorum imperitū introducta et hec nota In eadē
glo, dum dicit restitut̄ exp̄ſas et dama querit̄
hic doc, de quo cōtumacē intelligat̄ hec glo, an-
ge, hic dicebat q̄ solū in vero cōtumacē secus ve-
ro inficto q̄ ille sine restitutioꝝ exp̄ſas recupe-
rat tenorū per tex. in. l. lantinus. C. de iud. in. si-
mo, hic dicebat q̄ d. l. lantinus debet intelligi etiaꝝ inficto cōtumacē s̄ op̄i, ange, posset susti-
nerti in eo qui abest et probabilit̄ et necessaria cau-
sa per not. l. eadē. l. s. si forte s̄ alex. de imo, post
multa q̄ super hoc adducti tenet indistincte ora
ange, seqñido bal. in. d. l. lantinus q̄ s̄ficiat cōtumacē
quō ad p̄frectas exp̄ſas et dama
monetur primo q̄ ad ea reficienda tenet̄ ille qui
est passus primus decretū per. d. a. n. c. ei qui. C. de
bo. a. n. c. iud. pos. sed inficto cōtumacē interponi-
tur primū decretū tex est in. l. lignozare. C. de reſti-
tu. mili et sic talis prius tenetur soluere exp̄ſas
quaꝝ recuperet/ secōdo monetur per glo. in. l. nec
nō. s. q̄ si is. ss. ex qui cau. ma. vbi dicit glo. q̄ va-
let ar. non subuenit minori ergo nec maiorii ni-
si per restitutioꝝ sed minori nō subuenit in pri-
mo decreto nisi restituat̄ ergo nec maiorii ablen-
ti causa rei publice et q̄ minor teneat̄ restitu. in
integ. petere alle. l. minor etiaꝝ si qualis cōtumacē
cum glo. ss. de mi. sed mībi videtur q̄ hec op̄i. io.
de imo. sic verior et q̄ ables⁹ causa rei publice
nō teneatur soluere paret in. l. eum qui. ss. de pri-
us. cred. insi. vbi etiaꝝ sine satisfactione et reſectio-
ne exp̄ſari discedit ille qui fuit mībi/ p̄terretra
dicit ibi tex. q̄ pignus non contrahitur ex primo
decreto cōtra eum qui rei publice causa abest nō
mirū nō debet soluere exp̄ſas/ nō ob. d. l. ligo-
rare vbi primus decretū interponitur ergo debet
soluere. d. a. n. c. ei qui nāz dico illa a. n. c. ei qui loq-
tur in primo decreto qđ interponitur tanq̄ p̄-
ambulū secūdi et ordo ad scđm decretū sed in
d. l. lignozare nō ponitur tanq̄ ordo ad secūdi
decretū qđ ibi prohibet ne possint bona vēdi vt
s. latius dix̄ ideo diuersū ius debet esse cum sit
diuersa ratio inter decretū quod interponitur cō-
tra tales rei publice causa absentē per. d. l. ligo-
rare et causū. d. a. n. c. ei qui. l. papiniām. ss. de mi
et sic numerū si non debet soluere exp̄ſas sic etiaꝝ
dicerē in pupillo cōtra quez codē modo ponitur
p̄mū decretū sicut ḵtra rei publice causa absen-
tez vt. s. late declarari et pbau. vlt̄ alios et ita
etiaꝝ procedat op̄i. imo. in. c. si aduerfarīs de eo
qui mittiſ in pos. caus. rei ser. quicqđ direrit hic
do. alex. nec ob. glo. in. d. s. qđ si is q̄ in isto cau-
minor etiaꝝ subuenit vt possit recuperare etiaꝝ si
ne solutiōe exp̄ſas ergo idē in maiorii vt. s. dix̄
nec ob. d. l. minor. qđ possum negare expositionē
glo. et ponit alias solutionēs q̄ sunt tenēde et nō

illa in quā tūz dicit q̄ intelligit in missione in pol. vel intelligas si fuerit peruetū ad scđz decretū qz tūc restituit vt. j.ca.l. s. si forte p̄torea tex. in. d. l. minor loquitur qui vult restitut aduersus cōdēnationē sed in casu quo a iure permittit procedi cōtra minorē nō restituit vt. d. l. nec no. s. qđ eis s̄z permittit procedi ad primū decretū cōtra mino rez. d. l. hec autē. ff. exqui cau. in. pos. ea. ergo mis̄noz in tali casu nō debet resti. i. integr. petere & sic illud qđ sub nō debet tenere erit sine p̄ se resti. in integr. si ergo pupillz debet seruari in dēmīs q̄ possit pe tere tenutā et non soluat expēsas cuius per resti. in integr. nō possit dicam⁹ q̄ sine eo q̄ soluat recupe rabit & bec alex. de imo. licet alij nūbil dicat nō cō siderauit & ita illa glo. quā alle. potius faceret cō tra euz si tamē alter velles tenere indistincte op̄ ange. posses dicere naz. d. l. sancti⁹ nō potest di ci quin loquitur in vero cōtumace quicquid dicat ibi bal. nec ob. ter. in. d. auc. ei qui naz ibi loquitur in primo decreto qđ interponit cōtra euz qui ve re erat cōtumax vt ibi patet & incorpore fū mitur in auc. de erbi et intro. reis. s. si vero etiā posset tamē op̄. alex. pcedere licet nō possit nega ri quin ipse nō bene intellexit sine perspecter duz alle. d. l. ignorare vbi permittit primū decre tuz intelligas tamē eo modo quo. s. dixi in casu in quo procederet index forma tali qua a iure nō permittit imo. pbibet vt puta pcedēdo ad p̄mū decretu⁹ vt possit perueniri ad scđz sicut i alij p̄ ta qđdo procedit cōtra maioz qđ tūc op̄. ff. re stitutiōne quicqđ dixerit bar. in. d. l. ignorare vt s. late diri in eadē glo. ibi si nullo modo venerit interponit scđm decretu⁹ bar. circa hoc querit an requirat & debeat adhiberi aliquia causa cogni tio qđdo scđm decretu⁹ debet interponi bremiter hic cōcludit q̄ sic seq̄d glo. in. l. fultin⁹. s. cum autē. ff. exqui cau. in. pos. ea. sc̄ ibi lati⁹ dicit q̄ l̄ cet sumatim debeat cōstare de debito q̄ absente parte et lite nō cōteft. nō tamē susiceret p̄ iuramē tu de calūmia vel per viii testē sed requirat publi cuz instrumēti vel duo testes & ibi alie. glo. q̄ hoc videt sentire in. l. hereditarii. ff. de bo. auc. iud. pos. in glo. j. licet ad primū decretū sufficiat dicta sumaria cognitio. l. viii⁹ testi vel iuramētu q̄ in eo nō parat plenū praeiudicium sicut in scđo decre to. d. auc. ei qui hoc etiā tenet bar. in. d. l. cuz pro ponas et. l. fi. s. fin aut̄ bi. C. de bo. auc. iud. pos. bal. in. l. ij. C. de procur. canoniste. i. c. qđm cōtra s. fi. vt lite nō cōteft. bal. in. l. ij. si ex nota cau. ag et oēs ita perrācēt nemine discrepāte fz in hoc mīhi videt q̄ doc. nō aduerterit i duob⁹ primo in quā tūz dicit q̄ in scđo decreto requirat plena cause cognitio & pbatio sed dico q̄ in eo interpo nēdo nulla cause cognitio req̄ritur & hoc est iudicatit tenendo op̄. quā. s. pbauz q̄ sine in reali sive in p̄sonali actione post annūz a die missiōnis efficiat ver⁹ possefōz q. l. l. facit executionē idēo

inder post annū declarauit p scđz decretū eū qui p pīmū decētū missū fuerat esse possessorēz dabit autoritatē vt possunt vēdi bona vel etiā sibi in soluz dare. Sed etiā quacunq; opī, wellis tenere dico q; nō requiriſ; alia cauſe cognitio et ad hoc vt clariſ; de hoc cōſter a ſummo aliud q; in pri mo decreto interponendo nō ſuficit ſummaria p; o batio ſed requiriſ; plena per duos teſtes vel in ſtrumentū z qd hoc ſit verū pbaꝝ nā ad hoc vt aliiſ; aquirat poſſeſſio irrebocabilitē requiriſ; plena probatio q; paraſ; plenū preiudicium z ita etiā dicūt iſpiſ; fed ſic eſt ſecondū omnes doc. q; in reali post annū verus efficitur poſſeſſor per ſolaz interpoſitioneſ; priſi decreti et miſſionem faciaſ; et eſt teſ. in. d. l. ſi quis emptionis ſ; ſed ſi quis de preſcrip. xxx. amoriū. C. z. c. quoniam fre quēter. ſ; in alij ſ; vt lit non confeſſ. ſed nulla alia cauſe cognitio requiriſ; in eo niſi illa q; fuit qn erat interpoſitū priſi decretū ergo eſt dicendū q; tunc fuit adhibita plena cauſe co gnitio et non requiriſ; alia / nec dicāt q; tunc. l. facit hoc ideo non poſteſſe alia cognitio ſ; respōdeo q; ideo facit q; prelūmū eūt ſeſſe dñz poſtquā in interpo ſitione priſi decreti fuit adhibita plena proba tio aliaſ; non vult. l. q; quis locupletet eūt alie na iactura. c. nemo de reg. iur. li. vi. prettere a baſt hoc teſ. in. d. auc. ei qui z in corpore vnde ſu mittur vbiſ; dicit teſ. q; iudex deber examinare negotiū ſ; ſic plene probationes requiriſ; ſi aliaſ; non reperiaſ; iure exprefuſ; q; ſemi plene ſuſtitutū. Iudices. C. de iud. pterrea ibi geminant̄ verba q; debeat probari duz dicit primo examinato ne goito ſedo ibi in. v. declarati et ſic magis debeat coiecturari q; debeat adhiberi plene p; bationes non ob. teſ. in. l. ſi is. ſi. vt in pos. leg. naž ibi ſoli petebatur ſatisfatio nimurū noſ; requiriſ; plene probationes et ſic ibi eſt ſpetiale vt non debeat adhiberi plena cognitio ſ; in alij ſ; vt in caſu d. auc. ei qui. petiſ; debituſ; vel res in realibꝝ z hac ratioñem aſſigiat imperator. in. l. j. vt in pos. leg. C. in qua poſteſſe probari q; regulariter requiriſ; plena probatio in priſi decret. ſi in illo ca ſu proterea iudex nō debeat ſubtiliter cognosce re an debeat vel ne q; ſolum petiſ; ſatisfatio ergo vbi petereſ; debituſ; debeat fieri plena co gnitio/ pterrea quantuncunq; ſummatim co gnoscat iudex debeat plene probationes adhiberi cle. ſepe de verb. ſig. ita ḡ dicam? i caſu nro et ſic poſtaſ; debeat fieri plena probatio in priſi decret. in ſcđz non requiriſ; alia cognitio cauſe cum iam ſit facta in priſi et ſit idem proceſſus z priſi decretū ſit ordo ad prenē ſeduz ad ſcđm pterrea non poſteſſe dici q; priſi decretū parat preiudicium paruſ; impoſto fine qui eſt attredendū z debz eſte priſi in coſideratione per not. p; bar in. l. ambitiō ſam. ſf. de decre. ab. or. ſati ſ; priſi decretū interponit ad ſine perueniēdi ad ſcđz et

Col. 103.

XXVI

vt. s. est dictu. l. facit executione quoad secundum
interponendu sine ministerio iudicis ideo inserit
q̄ debet adhiberi plena probatio & sic ar. doc. re
torquin contra eos / p̄ttere in scđo decreto nō
requiriit. citatio vt. s. probau ergo nō requiriit
aliqua cause cognitio fateor tamē q̄ i causa dam
infec. duz petitur primu decretuſ ſuficeret ſemi
plena probatio q̄ ibi ſoluſ petitur cauſio & non
aliud ar. ter. in. d. l. vt in poſ. leg. C. ſed in ſcđo
decreto requiriit plenaria probatio q̄ dñnum
coceditur vt in. S. n̄o nec interponitur ſuper eo
quod petebatur in primo decreto licet enī inter
ponatur priu decretu de neceſſitate ad hoc vt
ad decretu ſcđo perueniat tamē aliud petitur
in primo decreto aliud in ſcđo / nec ad vnuſ effec
tum interponiūt q̄; per priu decretu obtinet
quicquid petitur. I. eadē. l. S. ſi quis danni ideo
in ſecondo decreto petitur aliud. l. diuſ et hoc vi
derit de iure verius / ne video qualiter probeſ
opi. doc. difficile eſt tamē contra ſtimulū calcitra
re teneas tamē pro in dubitato vbiq̄ ſuſ primā de
cretuſ habebit vim ſecondi tunc requiriit plena
probatio q̄ nō potest negari quin oriatu plenū
piuditū ſi in aliquib locis nō ſit aliqua cause
cognitio in primo nec in ſcđo decreto vt vidi ſi
infra feragia dies in illis partib terminetur
tepus vnuſ anni ad recuperandum tenueſ da
tum a. l. infra quod in realib vera poſ. trāferunt
et in personalibus debitum pro confiteſo habe
tur non video rationē quare hoc fieri poſſit ſine
cognitione cause imo. videtur quid irrationali
le & corrigendū cuſ pariat maximū preinditum
nec nitant ſe tueri poſſe certa. l. regni nam leges
poſteriores p̄ priores debet intelligi interpreta
ri et praticari. l. ſed et poſteriores. n. de leg. igit
aduertat et ſic remanet iſte articul⁹ melius qua
vnuſas fuerit expeditus / pro maiori declaratio
ne huuiſ particule glo. bar. hic querit / an inter
poſito primo decreto in vna re poſſit ſedim inter
poni ſuper alia re et nō decidit ſed remittit ſe ad
not. per enī in. l. cum vnuſ. S. fi. ff. de bo. auc. iud
poſ. vbi ſequido tac. but. decidit q̄ poterit ſuper
alia re interponi. l. cuſ vnuſ circa priu. vbi dicit
q̄ primū decretu non eſt introitus ſcđo decreti ſi
eſt quidam ordo perueniēd ad ſcđo ideo in qua
cunq̄ re poterit ſedim decretu ſuperponi limitat
ho dictuſ bar. ibi q̄ndo fit missio ex primo decre
to ex cauſa que tantu vna rez recipit vt in cauſa
dam. infec. et noxali quia tūc fienda eſt missio ad
hoc vt ad ſeconduſ decretuſ perueniat vel nō ſte t
per auctor quo minus perueniat alle. ter. in. S.
ſi quis metu. i. eadē. l. idez tenet bal. in. l. fi. C. de
bo. auc. iud. poſ. vbi inſerebat q̄ ſi res i qua erat
facta missio nō eſt ſuficiēs poterit ſuplerti per ſe
conduſ decretuſ in alia hanc op̄i ſequiſ do. ale
bic alia ſuit hic op̄i. imo. et tu. in. d. l. cuſ vnuſ Q̄
ſi eſt facta missio in vna re non poterit ſecondum

xaginta dies non tamen illud tempus seraginta dierum surrogatum possit iudex eiusdem regni abreviare. In eadē glo. ibi de iur. or. ii. gl. determinat q̄ secundum decretum interponitur officio iudicis & non iure actionis. sed an istud officium sit nobile vel mercenarium Bar. hic cōcludit quod est nobile & sic secundum decretum expeditur officio iudicis nobili idem. etiā de primo dñi alle. l. ea que. S. magistratibus. ss. ad muni. & hoc elicit ex ratione glo. hic dum dicit q̄ datur loco actionis deficientis: sed hoc clariss dicit Bar. in. l. ubere. ss. de iur. om. iud. & a quo fuit induxit primū decretum & etiam legum dum: & hec est op̄i. communis et eas sequuntur hic imo. Alex. & moder. h̄ salī. in anc. etiā qui. C. de bo. auc. iu. pos. distinguebat: vt etiā refert Alex. hic aut libellus super principali erat fundat: super officio nobili & in dam. infec. tunc etiam primū decretum censeatur expediti officio iudicis nobili quia etiam dicetur mixti imperij. nam accessoriū debet sequi naturam principalis. si vero libellus erat fundatus super actione: vt puta in actionibus personalibus vel realibus: tunc dicatur expediti officio iudicis mercenario. quia dicetur deferire actioni principia liter intentate sed hec op̄i. communiter reprobatur potissimum per. d. S. magistratibus in. & doris seruande: vb̄ i dos petebatur iure actionis: & tamen non potest missio ex primo decreto fieri pro magistratum q̄ fieret si expediretur officio iudicis mercenario. sed posses ad illum ter. respondere q̄ ibi loquatur quando principaliter intentabatur officium iudicis nobile indefectum actionis. s. quādo petebatur cautio pro legatis: vt leg. no. caue. ss. et C. quod officio iudicis nobili expeditur: & hoc invenit illa verba legatorum seruandorum causa. et eo modo loquendo vniuntur iuris consulti in illo casu. l. is cui. ss. vt in pos. leg. & l. i. qui ex eau. in po. ea. alias diceretur rei seruando causa si actione ex testamento missio fieret: vt ibi patet. ergo eodam modo dicamus quādo fit missio doris seruande causa q̄ officium iudicis intentare tur principaliter. s. vt caueretur de dote. quod ē potest pro not. per glo. et doc. in. l. i. ss. so. ma. et hoc inuenit illa verba doris seruande causa sicut in alio exemplo dicimus. Preterea quotiens q̄ vna dictio ponitur cum alia. et potest habere diuersos sensus debet fieri interpretatio secundum quod magis conuenienter dicit Bar. in. l. i. ss. de offi. procur. cesa. sic & si hec verba doris seruande causa possent verificari quādo actio esset principaliter intentata in cau tamē. d. S. magistratibus debent intelligi eo modo quo dicimus in alijs. s. legatorum seruandorum causa. ar. etiam l. nam hoc iure. ss. de vulga. & pupi. subs. et sic salutis non probatur de necessitate in. d. S. magistratibus id quod debent Alex. et alijs bene tamē fa

dum possit prius interponi secundum decretum sed nihilominus spec. in tit. de primo & secundo decre. S. iurta. & sequitur & imo. in. d. c. dilectio d. & sig. & alijs cōsider canonistae in. d. S. in alijs et ibi abb. & imo. in. l. aquo. j. co. vt refert Alex. tenent q̄ illud tempus analē non possit per iudicē abreviari. et pro hac op̄i. canonistarum que mibi videtur verior: etiam de iure ciuili facio aliqua fundamenta ultra doc. & primo dico q̄ indultu in saudem alicuius non debet iudex tollere. c. vultū de re. iur. sed annus q̄ ad recuperandū est indultū est inductus in saudem. d. c. quoniam frequenter. S. in alijs. z. d. c. si quis. z. c. j. z. i. de eo qui mut. in pos. cau. rei ser. ergo non debet abreviari. Secundo adduco doctrinā Bald. in si. quā refert etiā Alex. de imo. in. l. i. j. de re. iud. q̄ si statutum est q̄ contumac constituantur in vano et si. j. spaciū octo dierū compareat non habeat pro confessio alias si non compareat. j. illud tempus habeatur pro confessio quod illud tempus octo dierū non potest iudex abreviari. ratio quia conditionaliter interponitur & conditio in forma specifica sunt adimplende. L. meius de condi. & demos. sed in casu nostro est codez modo: vt patet in. d. S. in alijs vbi vis ponitur dictio conditionalis si ibi quis si venerit. j. annum: & etiā in & q̄ si cautiones. j. annum &c. & sic iudex non potest illud tempus analē abreviari. Tertio facit. d. c. qm̄ frequenter in si. vbi iudex poterit duplicita pena a. l. statuta reum contumacez punire si hoc meruerit: sed non dicit q̄ altera possit grauari abreviando tempus: quia hoc non cauetur iure. Preterea licet iudex possit abreviare dillatiōes legales ex causa. l. i. j. de re. iud. non tamen poterit abreviare vel prorogare tempus concessus a. l. sine ministerio iudicis vbiq̄cū ox̄re magnum preindictum ita not. in. d. l. i. & ita audiū viva voce a domino Bartholomeo socii precessore meo dum legebat. d. l. i. padue. Sed in casu nostro tempus statutur sine ministerio iudicis. & oritur magnum preindictum parti: vt ante annum quis efficiatur verus possessor & irreuocabilis. & sic non potest abreviari. Quinto primū decretum interponitur vt tedio affect⁹ reveniat responsurus. d. S. in alijs. & ad hoc statuitur annus: si ergo reus sciens se habere spaciū anni ad recuperandum tenetū hac spe se absen- tavit fraudaretur si iudex in eius absentia abreviari aut illud tempus analē quod esse non debet: nec ob. ar. Alex. dum de personali actione ad realem: nam. S. in alio articulo. j. quantum tempus audiatur respondi. vbi vide. an autes ex magna causa iudex possit abreviare et supradictis pro me poteris cogitare. Sed tamen statuto vel alia l. possit abreviari dictum tempus analē non est dubium quia potest prout est in regno nauarre pro. l. regni est illud tempus abreviatum ad se

cumdi. Responde q̄ non sequit ergo poterit fieri missio in alijs bonis imo est ordo ad sciendū in quibus bonis debeat interponi secundum decretum vel dic q̄ ibi ter. dicat q̄ aliquid ex ordine facit quia non dicitur ordo perfectus vsquequo secundum interponatur: & sic accipiat ordo tam pro p̄imo q̄ pro scđo decreto. & sic retroqueret contra eos. ar. vel aliter dic q̄ intelligatur quo ad effectu de quo ibi nō quo ad alia. nec ob. qd̄ dicebat Jac. but. in. d. l. si. C. de bo. auc. iud. pos. vt refert Alex. h̄c. s. q̄ ex primo decreto nō constituit ius sed propriea interponi ut tedio affect⁹ reus veniat responsurus. L. si is cui in. p̄n. ff. vt in pos. sed dico q̄ imo cōstituitur ius vt. S. dixi: & p̄gn⁹ constituit. Preterea ponit quo ad alii effectū quā vt tedio affect⁹ reus veniat responsurus ex S. dicit patet. etiā in. d. insec. iudicio in quo super alia re. & sic etiā ob aliud interponi primū decretū q̄ vt tedio affect⁹ veniat. Preterea etiā in. p̄sonalib⁹ p̄pterea mittitur secundum mensurā debiti declarati quasi illa res dicatur obligata in qua est facta missio & non alie. alias nō video rationē quare imperator hoc statuerit cum mitten- do in omnibus bonis citius possit re⁹ tedio affect⁹ ad comparendū instigari: & licet hoc sit de iure verius equitate tamē tenetur forte q̄ si res in quibus est facta missio non sufficerit ad totū debitum. possit iudex officio suo ad petitionē par- tis de alijs rebus consumacis suplere facta p̄missione in rebus in quibus est facta missio. sic quando res est per debitorem creditorū ypothe- cata & illa non est sufficiens ad totū debitum poterit credito: ad alia bona debitoris regresus basere cogitabis. quia non vidi alias hunc articulū ita explicatum in glo. ibi de iur. delib. l. j. determinat q̄ arbitrio iudicis relinquitur infra quod tēpus debeat interponi secundum postūs primū fuerit interponi est glo. in. l. cum proponas. C. de bo. auc. iud. pos. & hoc sequitur hic Bar. ar. l. in venditione. S. de tempore. ss. de bo. auc. iud. pos. & hec est op̄i. cōsis. & Alex. de imo. p̄cūltra id quod alle. plures concordantias pro hac parte adducit etiā ter. j. ead. l. S. non autē sta- tim & si forte cum glo. dicens q̄ op̄i. legislārū dicatur verior licet canoniste teneant contrariū. et responderet ad. l. si quis euptionis. S. sed si q̄s C. de prescrip. xx. anno. z. c. qm̄ frequenter. S. in alijs vt lit. non contest. vbi in reali concedit annus ad recuperandum tenetū obseruata solen- tate de qua ibi intelligantur nisi secundū decretū sit prius interpositum sicut in simili dicim⁹ in personalibus in quibus licet. j. spaciū. xxi. annorum possit recuperari tenuta potest tamen prius interponi secundū decretū ita etiam dica- mns in reali in qua datur annus ad recuperan-

decretrū sup alia rē interponi & hec op̄i. etiā mis̄hi magis placet quicquid dicant hic moderniores sequēdo op̄i. Bar. Et probō vbi non est p̄gn⁹ pretorū nō poterit secundum decretū interponi hoc dicit ter. in. l. en. qui. el. j. ss. de p̄mūl. cred. vbi p̄- pterea nō puēnit ad venditionē bonosū rei pu- blice causa absentis quia nō erat p̄gn⁹ cōtractū sed certū est q̄ in alijs rebus quā in illis in quibus est facta missio nō est p̄gn⁹ cōtractū. l. non est mirū. ff. d. p̄g. act. ḡ nō poterit sup alijs rebus interponi. Preterea hoc bene p̄bar in. d. l. c̄n vñ in si. cū. l. sequēti vbi in. casu. ibi positis p̄inde habeat ac si bona po. lessa fuisse quia ius vult fингere in casu. quo alias nō possit p̄ueniri ad possessionē rei dicam⁹. ḡ si facta est missio iā. liquibus rebus nō videt missus in alijs sed ibi p̄sumit missione in possessionē esse necessaria ve- re vel fīcte & sic nō ad alud nisi ad secundū decretū possit p̄ueniri facit etiā ter. in. c. cōtingit de do. et cōtū. vbi in illi casu habebit ac si fuisse missus alias emi missio nihil operat & sufficeret sola in- terpositio decreti nō ob. respōsio Bar. ad. d. l. quānis q̄ ibi dictio forte ponat cōplificatōne nō limitatōne dico q̄ etiā si ponat cōplificatiōne nō debet intelligi nisi casus filēs & non casus in quib⁹ nō est tanta ratio ar. eoz q̄ not. in. c. se- des de rescrīp. z. c. qui ad agendū de peur. li. vi. preterea hodie debet fieri missio ex primo decre- to secundum mēsurā debiti declarati. d. aut. ei. qui. C. de bo. auc. iud. pos. & in eis debet adhiberi summa- tim cognitio vt. S. p̄bāi. & sic non sup alijs bonis sunt adhibita cognitio aliqua & sic dicam⁹ q̄ nō debet interponi secundum decretū in alijs bonis cū in eo nō requirat aliqua cause cognitio vt. S. probau. Preterea ter. j. ead. l. S. en. z. & si quis metu. cum si p̄supponunt tenetū debere p̄cedere antequā interponit secundum decretū nec si p̄mū de- cretū fuit interpo sitū sup aliquā domovēl parte poterit secundum sup alia re interponi. sic etiā dicam⁹ in alijs actionib⁹ nec distinctio Bar. in. d. l. c̄n vñ. S. si. placet. nec iure p̄batur nec est bona ratio diversitatē. Preterea tenendo op̄i. quāz S. tenui q̄ post annū quis efficiat possessor ir- revocabilis certū est q̄ sup alijs bonis non possit fieri secundum decretū quia. l. facit executionē & secundum decretū interponit ad declarandū z. i. dicemus non ob. d. l. c̄n vñ in. p̄n. vt. S. inducta fuit secundum Bar. nam possem respōdere q̄ de iure nouo non est verum dicere q̄ alijs creditorib⁹ p̄sū missio vñ: & sic cessat etiā ratio q̄ magis aquirit ho- die cum post annū efficiatur possessor irrevocabilis. vel aliter dic q̄ nō aquirit quicquā sibi p̄fēcte & irrevocabiliter bene tamē p̄gn⁹ insi- sibi statuit super illa re. quia p̄gn⁹ pretorū um constituit. d. l. nō est mirū z. d. S. si quis metu. & not. in. l. j. in. p̄n. ff. de aqua. pos. & ad id qd̄ dici- tur q̄ p̄mū decretū nō sit introitus sed ordo se-

teor q̄ primum decretum et secundum interponatur officio iudicis nobili quicquid dicant in no. et Jo. an. et alij in. ca. i. de lib. ob. et resert hic Alex. quia in nullo deserviunt actioni intentate prius quinimum habent diversum et separatum p̄cessum ab ea. immo principaliter postq̄ ex actio non potest quicq̄ consequi propter contumaciam imploratur officium iudicis. vt interponat decretum et debet fieri noua citatio ad illud interponendum vt. s̄. dicit ad faciendum summariam cognitionem. et postea interpositiones decreti sa teor tamen q̄ omnes exp̄fas que fieren in illo processu sumario reus postea comparens debet prius reficere seu soluere et satisfare. et hoc ex parte direx vitriḡ parti iniquum enim est. et contra rationem naturalem q̄ sine cognitio aliquis post annum vel in partibus post legaginta dies possesso irreuocabilis aplicatur actori vel debitu habeatur pro confessato abolenda enim est talis consuetudo que potius est corrupta. et sic teneo in illo passu q̄ decretum interponatur officio iudicis no bili tam primum quā secundum decretum cōmūnem op̄i. tenendo / non tamen omitto vnum quod dicit Jo. de imo. et Alex. hic q̄ Bart. limitat dictum suum in. d. l. iubere q̄ quando interponitur primum decretum non ad finem vt perueniatur ad secundum. tunc illud expeditur officio iudicis mercenario quod dictum videtur impunare hic Jo. d. imo. per. d. s. magistratib⁹ vbi potest interponi primum decretum non ad finem p̄ueniendi ad secundum decretum. vt quā cautio legatorum pertinet tamen illud expeditur officio iudicis nobili sed omisisti his que dicuntur hic per Alex. certe non intellexerunt mentem Bart. in. d. l. iubere. nam ibi non dicit Bart. vt Jo. de imo. resert hic. sed dicit q̄ quando index compellit agravando contumacem capiendo pignora et simila ut veniat ad respondendum in iudicium q̄ tunc illud expeditur officio iudicis mercenario: non tamen hoc sufficit ad perueniendum ad secundum decretum cum illud debet expediti officio iudicis nobili. et sic sentit q̄ vbi cūq̄ primum decretum non expediti officio iudicis nobili: propterea non posset vigore illius ad secundum perueni: non tamen propterea negat q̄ possit interponi primum decretum officio iudicis nobili: licet non possea interponas secundum decretum vt ipse etiam tenet hic in questione: quero in quib⁹ casibus interponas secundum decretum. s̄. quando est plene cōsultū acroī per primum decretum et isto modo debet intelligi Bart. et non meretur reprehendē nec indigebat defensio intelligēdo sane: sed an pos sit reus compelli ad respōdēti vt compareat vt dicit Bart. in. d. l. iubere dixi late. s̄. de veritate huius questionis ideo non repeto. et quād pos set compelli vt faciunt magistratus minores et qui non possunt procedere ad missionem in pos.

non est hoc decretum de quo nos loquimur. nec Bar. ibi voluit dicere q̄ illud esset primum decretum vt resert hic Jo. et Alex. et alij et male q̄ natura primum decretum est. put nos loquimur missio i pos. cau. rei. ser. vt patet i. d. l. is cui vt i pos. leg. et de eo qui mittit i pos. cau. rei. ser. extra t. c. qui frequenter. s̄. si. extra vt lit. non contest. cum fi. s̄. in casu Bar. non sit rei seruande causa. sed causa contumacis compellendi vt in iudicium pueniat put vt. s̄. dicit faciunt magistrati qui non possunt interponere decretū / nec i pos. mittere; et aliquādo etiā maiores si hanc viā vellent eligere. s̄. capiendo pignora; et tunc no mittit i pos. prout in alijs dicim⁹ et predicta nota q̄ per alios no declarant ita/ sed q̄ moder. nitunt dare noui itel lectum ad. d. s. magistratibus q̄ loquatur in secundo decreto et non in primo et fundant se dum tex. ibi dicit iubere possidere que verba proprie denotat secundū decretū vt in. l. iufa. s̄. si aut et sic dicit ipsi q̄ omnes doc. in hoc erranterit et no itel lexerint illus tex. dum dicit q̄ loquatur in primo decreto: sed certe dum legebant illum tex. stabat oculis grauatis somno quia non viderunt q̄ ha tex. dum dicit legatorum seruandorum causa iubere possidere que verba denotant primū decretū. d. l. j. qui ex caus. in pos. ea. ss. et d. l. is cui p̄ totū presertim in. s̄. rei seruande causa re. vbi se re sunt eadē verba et extra de eo qui mitt. in pos. cau. rei. ser. et per not. per Bart. hic et est tex. in. l. iij. s̄. si. ss. de aqu. pos. nec quād secundum decretum interponitur datur rei ser. cau. talis pos. imo p̄ re posidet irrenocabiliter pro se. vel vendi p̄mittitur extra glo. Barto. hic querit in quibus actionibus interponit primum decretum et dicit q̄ in omnibus sive personalibus sive realib⁹ sive mixtis / etiā quando peteretur officiū iudicis principaliter/ sed hoc intelligatur verū nisi natura rei repugnaret. tunc enim non interponit primum decretum sed poterit deueniri ad suam diffinituā lit. non contest. et hanc doctrinā Bart. se quuntur omnes doc. et cum hac etiam limitatio ne perstrācerit cōter que videb̄ pbari in auc. si omnes. C. vbi petit resti. in integ. aduer. adi. hereditatis/ si creditoris citati no cōpareant restitutis / ibi ergo ex eo. q̄ no poterat consuli p̄ primum decretū cōtra contumaces restitutis in tre gr̄. Secundo facit tex. in. l. qui se. ss. d. ind. vbi no posset consuli in libertate que peteb̄ declarari per primum decretū video liber. pnuiciat si cōtatu latitat. Tertio bene facit tex. in. c. j. de eo q̄ mitt. in pos. cau. rei seruandi li. vi. Quarto p̄ ista limitatione Bart. est tex. in. l. pe. s̄. si. ad treb. C. vbi si petit restitutio hereditatis: et ille q̄ grauatus erat restituere citatus non compareat/ sed dolo abest pronunciatur pro presente ante litis contest. secundū intellectū glo. ibi in. d. p̄. p̄. contumaciam in pn. et hoc ideo quia no poterat aliter co

sali contra contumacē. Quinto probat hec op̄i. in. c. cuius olim de testi. vbi papa precipit recipi testes etiam ante lit. contest. si cōtatu est cōtumac in non comparēdo dū agitur sup statu. ecclie et assignari parti terminū per emporiū ad audiendum suam. Sexto pro hac est glo. in. c. si. de offi. iud. et ad hoc ea alle. Barto. in. l. si p̄p. s̄. de no. ope. num. inferendo ex ea q̄ quād aliquis petit se liberari ab aliqua obligatiōe psonali si pars aqua liberatio petit cōtata est cōtumac iudex poterit cognoscere de causa et proferre suam diffinituā quia sup eo quod peto no posset miseri esse consuli per missionē ex primo decreto. Septimo facit tex. pro hoc in. l. in cause. s̄. causa cognita. ss. de mi. vbi si aduersarij sunt presentes vel p̄ contumaciam absentes cognita causa concedit resti. in integr. et sic no peruenit ad primum decretū quia nec posset esse ppterēa cōsultus. Octavo p̄ hac limitatione est casus in. l. iij. C. si. reg. sed in Bar. hic vbi si petas imposto terminoz et altera pars contumaciter post citationē avertit nibilo min⁹ agrimessor debet fusu iudicis fines terminare. Nonno pbatur quia in causa liberali pceditur ad diffinituā sine lit. contest. contra cōtumacem per tex. in. l. si vero. s̄. subuenti. z. l. neq̄ istantes. j. de tex. s̄. si. lib. s̄. si. agatur de libertate hominis. s̄. si. j. de lib. bo. etpi. z. l. osamari. C. de iuge. et manu. z. d. c. cum olim. vt dicit Bald. in. l. i. C. de testi. et hoc vbiq̄ tractat̄ dere in extrema bilitaria in talib⁹ no potest fieri missio. Sed licet communis op̄i. doc. sit hec mihi tamen videt q̄ co traris de fure sit veri q̄ uno regulariter sit dīcē dum q̄ etiā si natura rei no patit q̄ per primum decretū possit esse consuli super eo quod penit et tamē no poterit sua diffinituā proferri lit. no contest. et hoc pbo. primo certū est q̄ casus erit p̄ firmat̄ regulā in contrari. l. nam quod liquide. s̄. si. ss. de pe. leg. z. s. ea. l. s̄. si. quid in via/ sed casus excepti sunt etiā quando altas non posset esse cōsultū per primum decretū vt in. c. q̄m̄ frequenter. s̄. porro vt lit. non contest. ergo regulā q̄ ibi ponitur in pn. s̄. si. q̄ lite. non contest. non posset procedi ad diffinituā debet intelligi quād alias non posset succurrī per primum decretū mittendo actorē in pos. no ob. quod dicit hic Alex. q̄ ibi illi duo casus in. d. s̄. porro ponitur causa exāpli. qui non debent strigere quin in alijs casibus quando non potest esse consuli per primum decretū possit procedi ad diffinituā. l. damni sc̄eti s̄. stipatio pertinet. j. eo. nam concedo q̄ no str̄gunt regulā precedē quando ponunt tanq̄ exempla: et hoc modo pcedat tex. in. d. l. damni. se. casus vero quād casus speciales ponunt contra regulā precedētē posse est in. d. s̄. porro. Prete rea in illis casib⁹ specialib⁹ exprimit̄ ratio qua re posset pcedi ad diffinituā videlicet in electiōe alicui⁹ ne ppter longā morā ecclie patiat̄ in spi

ritualib⁹ et temporalib⁹ lesionē / et in matrimonio nūis ne detur materia fornicationis. si enim propterea ibi esset quia alias non posset consuli per missionē hanc rationē potius exp̄sister. Preterea dictū debet restringi per rationē. l. cuius pater. s̄. dulcissimos. ss. dele. ij. ideo cū rationes ibi posse non extendantur ad alios casus/ in quib⁹ no posset per primum decretum consuli: ideo sit regula in contrarium in omnibus alijs nisi etiam per. l. alius casus exciperetur alia ratione vel simili. Secundo adduco tex. vbi est casus pro hac op̄i. in. c. j. vt lit. non contest. et ibi ad hoc pondere rat abb. moder. vbi agebatur in causa matrimoniali ad separationem tori propter adulterium. sed licet non posset consuli per primum decretū tamen non procedit ad receptionem testimoniū lit. non contestata. et minus ad diffinituā. Tertio ad hoc allego tex. in. l. propterāndū. s̄. j. C. de ind. vbi ante lit. contest. non potuit seruare diffinituā/nec post si non liqueret de causa/ sed ibi non potuit per primum decretum procedi contra contumacem acroīe vsquequo venire dispositio auct. qui semel. C. quo. et quād iudex et sic non obstat responsio Alex. de imo. ad illam. l. dum dicit q̄ idco ibi erat quia non lit quebat de causa non propterea quia non erat lis contesta. sed dico q̄ non est hec ratio illius tex. sed ista quia non erat lis contestata non potuit liquidari nec post quod est fortius: et ideo non potuit perueniri ad sententiam diffinituā ideo eius responsio est valde debilis nec bene vtelep̄ ar. imo. nec etiam moderniores iudicio meo vt ex eoz idutioē stare pot et risidē. Quar to pbat hoc in. c. tue. vt lit. no s̄. re. vbi hec disti ctio bene pbat aut causa est talis q̄ actor possit iūti i pos. rerū et tunc pcedit p̄m̄ decretū / iero causa sit talis q̄ actor non possit in pos. intromitti tunc compellitur per suāz exēcūtōis no diffinituā nec responsio Alex. ad illud. c. est bona q̄ ar. a contrario no debet summi vbi iduceref iuriū correctio p glo. in. c. j. d. p̄. m̄. t. de etate et qualitate vi. t. c. cūp̄ies. s̄. q̄ si per. rr. de electo. l. vj. in. d. petere zc. nam dico q̄ propterea non inducitur correcio iuriū imo ponitur regula ibi: et si reperitur casus specialis vt in. d. s̄. porro no corrigitur. et sic valē est impertinens responsio Alex. ad illum tex. nec procedit etiam responsio roma. vt etiam resert Alex. hic q̄ ex eo q̄ permititur procedere ad sententiam exēcūtōis non denegat quin ad sententiam diffinituā possit perueniri: imo dico q̄ sic quia qui vnum dicit aliud negare videtur ar. l. conditissime. ss. de lib. et post. z. ca. none de presumpt. Preterea vbi est remedium ordinarium cessat extraordinarium l. in cause. ss. de mi. el. ij. et sic si sententia diffinituā posset proficeri non concederet ibi papa q̄ posset perueniri ad sententiam exēcūtōis

postea datus agrimensor ut metiatur fines: unde si altera partiu*s* noluerit esse presens tunc eo ab sente agrimensor exercet suum officium, et remun*c*ab*s* iudicii non tam*e* aliquid ibi terminat*a* vterius quando alia pars est absens sua diffinitua possit pronunciari, et sic non ob. Ad no*m* dic ut dix*s*, in ultima alle, contra coemel posses dicere qu*p* ibi fuit prolatum decretu*m* quod habebat vim secundi non autem sua diffinitua ideo ut ex verbis illius, s*p* atet, dum dicit no*c* petit ipso iure erat null*u* pronunciatu*s* si ob*r*uptu*s* est iudicii de libertate quod secus esset in diffinitua qu*p* eniret an*l*l*l*anda ex p*d*ictis habes ha*c* stionem intrincata melius quam ali*b* declarata dolendum est tamen, qu*p* in aliquibus partib*s* vi deo in omnib*s* rebus contra cotumaces uno tra*m*ite procedunt*s*, et in questionibus dubiis sine no*m* manifeste claris a procuratoribus*s* et aliis indo*c*ctis omis*s* iuribus consilium accipiunt ve*il* lis et his qui talibus conscientias suas comittunt*s*, et iuris peritos expellunt*s* in glo. in, d*v*, in quibus actionibus interponunt*s* secundu*m* decretum Bar*h*ic cum glo, dicit qu*p* in omnibus actionib*s* personalibus*s*, l*l* properandi*s*, s*f* in aut*e*. C*o* de iud*s*, l*l* e*z* proponas*s*, C*o* de bo*s*, a*u*c*o*, iud*s*, pos*s*. Sed aduer*t* te ad vnum in quantu*m* glo, dicit qu*p* in causa no*ra* li interponitur secundu*m* l*l* c*o*test*s* l*l* c*o*test*s*, vel regulariter etia*s* in illo ca*s*u requiratur lit*s*, c*o*test*s*, appar*s* ibi dum dicit lite legitime c*o*test*s*, vel posteris dicere qu*p* ibi speciale quando super ecclesia agitur nec ad alias libertates deberet extendi*s*, qu*p* quido de libertate hominis agitur ut tenet etia*s* ibi cardinalis*s*. Ad sextu*m* dico qu*p* licet auctoritas glo, non sit necessaria sed probabilit*s* tamen non probat op*i*, commun*e* illa glo, i*o*, c*o*, s*f*, quia loquitur quando agebatur contra personam i*c*er*t*am vt*s*, d*it*i*s*, et cum tolleratur*s*, nam glo, et doc*s*, debet intelligi secundu*m*, l*l*, quani alle, ut dicit Bar*h*in*s*, non solum*s*, f*o*, de lib*s*, le*s*, et sic non probat id q*d* dicit Bar*h*in*s*, d*it*i*s*, l*l*, si prius per illam glo*s*. Ad septu*m* respon*s*, prout*s* respondebam ad primu*m* ut etiam videtur lentire glo*s*, in*s*, d*it*i*s*, f*o*, nisi veles d*c*ere prout*s* dicebat Bar*h*, in*s*, l*l*, f*o*, C*o* de test*s*, qu*p* loquitur*s* in iudicio extraordinario*s*, quando petitur iudicium nobile in quo non contestat*s* lis*s* si non est cum quo contestatur intelligas rame*s* quando ageretur contra personam incert*a* alias non procederetur ad diffinitu*s* sed ad primu*m* decretum*s* in dam*s*, inf*s*, et sic etia*s* procedat quando alias non possit esse consult*s* per primu*m* decretu*s*. Sed aliter non procedat op*i*, c*o*is*s*, s*f*, relata regulariter*s*, ut quido agitur via ordinaria nec etia*s* quando peris*s* officium iudicis nobile vt*s*, d*it*i*s*, f*o*, C*o* octau*m* dico qu*p* ille ter*s*, in*s*, d*it*i*s*, debet intelligi secundu*m* glo*s*, ibi*s*, qu*p* lis*s* erat c*o*test*s*, vel aliter ostenditur*s*, d*it*i*s*, subtrahit*s* quod denotat*s* qu*p* prius esset in iudicis*s*, sed postea noluit*s* in finem perseverare*s*, vel dic*s* qu*p* ibi presentibus partibus*s* fuit questio pos*s*, finita per iudicem*s* et fuit

sorsam potuit fieri missio i*q* pos*s*, s*f* voluit papa*s* qu*p* celerius procederetur in beneficiale*s*, ppter pericul*a* more*s*, d*it*i*s*, porro*s* cle*s*, dispensatio*s* se*s* cus ergo in ali*s* qu*p* non potest lit*s*, non contest*s*, ad diffinitiones procedi*s*. Ad quartu*m* resp*s*, qu*p* ibi glo*s*, in*s*, d*it*i*s*, pro contumacia dimissio*s* primo intellectu*s* trans*s* ad alii*s*, et sic non potest co*l*oclud*s* ar*g*ui ex illo*s*, per no*m*, in*s*, l*l*, ambiguo*s*, d*re*, du*s*, Preterea in illo*s* ter*s*, secundum verum et nou*m* intellectu*s* quam dedi*s*, ad illum*s*, s*f*, ibi potuit*s* terponi primu*m* decretu*s* habens vim secundi cum dicat*s* ibi ter*s*, qu*p* dolo*s*, malo habera*s* ille qui rest*s* tui tenebatur*s*, et tunc imponitur finis negotio*s*, p*l* illum decretu*s* ve*il*, s*f*, dicit*s*, et sic non facit aliquid ille*s* ter*s*. Ad quintu*m* respon*s*, multipliciter*s*, s*f*, qu*p* loquitur*s* in interlocutoria quod apparet dum dicit se*s* nes*s* et valitudinarios testes*s* recipier*s* qui possunt*s* sunt ante lit*s*, contest*s*, recip*s* alias indistincte locut*s* fuisse*s*. Preterea ille*s* ter*s*, non est de casu nostro*s* quia potuit fieri missio in qua*s* pos*s*, vt*s* eti*s* dicit*s* ibi glo*s*, vel dicamus cum ibi sumus in*s*, t*de* testibus*s* recip*s*, fuit dubitatio*s* qui testes poterat*s* recip*s*, et quo modo*s*. Non aut*e*, an sua poterat*s* perfiri*s*, ideo papa ibi illud potuisse*s* facere non tam*e* men fecit constitutione*s* qu*p* in contumacia partis possit*s* diffinitia*s* pronunciari sine lit*s*, contest*s*, et qu*p* regulariter etia*s* in illo ca*s*u requiratur lit*s*, c*o*test*s*, appar*s* ibi dum dicit lite legitime c*o*test*s*, vel posteris dicere*s* qu*p* ibi speciale quando super ecclesia agitur nec ad alias libertates deberet extendi*s*, s*f*, quido de libertate hominis agitur ut tenet etia*s* ibi cardinalis*s*. Ad sextu*m* dico qu*p* licet auctoritas glo*s*, non sit necessaria sed probabilit*s* tamen non probat op*i*, commun*e* illa glo*s*, i*o*, c*o*, s*f*, quia loquitur quando agebatur contra personam i*c*er*t*am vt*s*, d*it*i*s*, et cum tolleratur*s*, nam glo*s*, et doc*s*, debet intelligi secundu*m*, l*l*, quani alle, ut dicit Bar*h*in*s*, non solum*s*, f*o*, de lib*s*, le*s*, et sic non probat id q*d* dicit Bar*h*in*s*, d*it*i*s*, l*l*, si prius per illam glo*s*. Ad septu*m* respon*s*, prout*s* respondebam ad primu*m* ut etiam videtur lentire glo*s*, in*s*, d*it*i*s*, f*o*, nisi veles d*c*ere prout*s* dicebat Bar*h*, in*s*, l*l*, f*o*, C*o* de test*s*, qu*p* loquitur*s* in iudicio extraordinario*s*, quando petitur iudicium nobile in quo non contestat*s* lis*s* si non est cum quo contestatur intelligas rame*s* quando ageretur contra personam incert*a* alias non procederetur ad diffinitu*s* sed ad primu*m* decretum*s* in dam*s*, inf*s*, et sic etia*s* procedat quando alias non possit esse consult*s* per primu*m* decretu*s*. Sed aliter non procedat op*i*, c*o*is*s*, s*f*, relata regulariter*s*, ut quido agitur via ordinaria nec etia*s* quando peris*s* officium iudicis nobile vt*s*, d*it*i*s*, f*o*, C*o* octau*m* dico qu*p* ille ter*s*, in*s*, d*it*i*s*, debet intelligi secundu*m* glo*s*, ibi*s*, qu*p* lis*s* erat c*o*test*s*, vel aliter ostenditur*s*, d*it*i*s*, subtrahit*s* quod denotat*s* qu*p* prius esset in iudicis*s*, sed postea noluit*s* in finem perseverare*s*, vel dic*s* qu*p* ibi presentibus partibus*s* fuit questio pos*s*, finita per iudicem*s* et fuit

preterea ter*s*, debet intelligi ut congruat titulo*s*, imperator*s*, si*s* de in diem, ad ect*s*, sed ibi sum*s* in*s*, ut lit*s*, non contest*s*, non procedatur ad recep*s*, testum*s* et ad sententiam*s* diffinitiu*s* ergo debemus*s* dicere qu*p* loquatur*s* in casu*s* in quo non potest*s* procedi*s* ad diffinitiu*s* alias ille*s* ter*s*, non bene esset*s* situatus*s* in illo titu*s*. Quinto adducitur*s* regula*s*, ter*s*, in*s*, l*l*, s*f*, ill*s*, ff*s*, de temp*s*, app*s*, v*b*i dicitur*s* qu*p* lit*s*, non contest*s*, non peruenitur*s* ad sententiam*s* diffinitiu*s* et*s* vt*s*, non contest*s*, in rub*s*, et nig*s*, sed est*s* special*s* in causa*s* appellationis*s* non ob*s*, si*s* sponeatur*s* qu*p* multi sunt alij casu*s* in quib*s*, p*pe* ditur*s* lit*s*, non contest*s*, ad diffinitiu*s* naz*s* concedo*s*, v*b*i est hoc expressu*s* in iure*s*, sed casu*s* noster non est*s* ex expressu*s*, nec iure*s* probatur*s* qu*p* hoc regula*s* riter procedat*s*. Sexto faciunt*s* ea*s* que dicuntur*s* in*s*, pre*dict*iales*s* institu*s*, de act*s*, in*s*, q*u*i*o*, ibi pos*s*, Septimo pro*hoc* addu*s* co*s* ter*s*, in*s*, l*l*, a*it* p*re*tor*s*, s*f*, deinde*s*, si*s* ex qui*s*, cau*s*, ma*s*, v*b*i licet*s* non possit*s* mit*s* in*s*, pos*s*, tamen non potest*s* ad su*m* diffinitiu*s* proced*s*, quia*s* si*s* procedi*s* non fuisse*s* concess*s* rest*s*, in*s*, integ*s*, contra maior*s* quia fuerit*s* in culpa*s* in*s*, non petendo*s* ut procederetur*s* ad diffinitiu*s*, nec videretur*s* verum*s* dicere*s* qu*p* ille*s* ter*s*, intelligatur*s* quando non potest*s* consul*s* per primu*m* decretu*s* ex aliquo accidenti*s*, tunc non possit*s* ferri sententia*s* diffinitiu*s* secus vero quando non possit*s* esse*s* consultum*s* aliter*s* quam per diffinitiu*s* ex natura ei*s*, quod venit*s* in iudicio*s*, quia*s* ille*s* ter*s*, indistincte loquitur*s* se*s* quando non potest*s* mut*s* in*s*, pos*s*, bonorum*s* contumac*s* non facta*s* distinctione*s* illud*s* proueniat*s* ex natura cause*s* vel*s* accidenti*s* quicquid*s* dicat*s* ibi glo*s*, ergo debet*s* in*s*, diffinitiu*s* intelligendo*s* qu*p* ibi sententia*s* serui*s* prolat*s* absent*s* parte*s* pro*contumac*ia*s* dicit*s* ter*s*, qu*p* dispositio*s* illius*s* sensu*s* consultu*s* ad eos tantu*s* pertinet*s* quibus*s* per*fidicomis* libertas*s* debetur*s*, ergo*s* i*alij* qu*p* alias*s* quam*s* per*fidicomis* peteretur*s* non debetur*s* prouin*s* ciari*s* lit*s*, non contest*s*, seruum*s* esse*s* liberu*s*, et*s* isto modo*s* facit*s* pro*hac* parte*s*, vel*s* eti*s* aliter*s* dicam*s*, i*in* respon*s*, ad illum*s*, s*f*, Et venient*s* do*s* ar*s*, pro*comuni* op*i*, facta*s* dico*s* qu*p* illa non ob*s*, et primo dum*s* dicebatur*s* qu*p* comuni*s* op*i*, v*u* debatur*s* probari*s*, in*s*, d*it*i*s*, a*u*c*o*, si*s* omnes*s*, quia*s* ibi pos*s*, s*f* sene*s* que debebant*s* comparare*s* erat*s* incerte*s* nim*s* rum*s*, tunc*s* si generaliter*s* vocent*s* et*s* non comp*s* reat*s* aliquis*s* potuit*s* rest*s*, in*s*, integ*s*, concedi*s*. Ad secundum*s* pos*s*, multiplicit*s* respondere*s*, primo*s* qu*p* ibi tempore*s* quo fuit*s* prolat*s* sententia*s* qua*s* cauebatur*s* et*s* declarabatur*s* seruum*s* esse*s* redemptum*s* pars*s* erat*s* pref*s*, et*s* lis*s* fuit*s* contestata*s*, quia*s* non dicit*s* ibi ter*s*, in*s*, principio*s* qu*p* ille*s* esset*s* absens*s*; sed quia*s* debebat*s* manumittere*s*, postea*s* quia*s* fuit*s* i*u*s*s* per*ordi*nem*s* quod*s* esse*s* debet*s*, vt*s* ibi dicit*s* ter*s*, et*s* later*s* nim*s*rum*s* i*u*der*s* debet*s* supp*s*le*s* defectum*s* absent*s* post*s* stat*s* per*sententiam* declarat*s*, et*s* hoc*s* est*s* verus*s* intellectus*s* ad illum*s*, l*l*, et nou*m*, v*u* vel*s* secundo*s* poteris*s* dicere*s* qu*p* ibi sit*s* speciale*s*, s*f*, qu*p* fuit*s* reddat*s* ad*s* instar*s* senar*s* c*o*sultor*s*, vt*s* ibi dicit*s* ter*s*, qu*p* d*o* fideicom*s*, lib*s*, loquunt*s*, vt*s*, d*it*i*s*, s*f*, sub*s* i*u*nt*s* et*s* sic*s* sp*s*le*s* i*u*ll*s* c*o*i*sp*s** re*s* p*re*par*s* red*s*pt*s* suis*s* g*o*trari*s* esset*s* determinat*s* i*alij* casu*s*, vt*s*, d*it*i*s*, Ad tertiu*m* r*u*nde*s* qu*p* ibi*s*, pp*s*te*s* p*u*ni*s* ad*s* diffinitiu*s* lit*s*, n*o* o*te*, ne*s*, pp*s* vac*s*atione*s* b*u*sc*s* ec*s* c*l*esi*s* lesion*s* pat*s*et*s*, et*s* sic*s* ibi sp*s*ale*s*, p*re*fect*s* ibi*s*

missio ex primo decreto qd habet vim cautionis
i. eadem. l. s. si quis damni et sic habet id quod
petebat tamen haber locum secunduz decretum
vt in tex. nro et sic hec ratio bar. non videtur esse
vera et per consequens nec fallentis glo. et doc.
imo. dico qd in causa legator poterit cōcedi scđz
decretu vt. i. proxima questi. dicam. l. s. non omis-
to vnum quod dicit hic ange. qd vbiq; potest
diffinitua sententia ferri lite non cōtestata nō ha-
bebit locuz scđm decretu nec etiaz pñm hoc lis-
mittat nisi per aliquod accidēs iudex cōpelle-
ret reuz vt in iuditio cōpareret et hoc modo dicit
qd procedat not. in. l. cōsentaneū et auc. qui semel
C. quo er quan iud. sed imo hic quem refert alex.
de imo. reprehēdit istud dictuz ange. dices qd lis-
cet diffinitua possit pronuntiari tamē postq; hec
remedia sunt introducta in fauoz actoris pote-
rit eligere viam quaz ipse vult et hoc cōmuniter
tenent doc. cōtra ange. per. l. cōsentaneū. C. quo
et qd iud. et ibi etiaz bar. hoc sentit et alijs quos
refert hic alex. bene facit ad hoc licet per doc. nō
alle. ter. i. l. dini. frates in v. recte. atq; ordine. ss.
de lib. cau. l. s. licet alijs super hoc nihil boni dicat
opi. ange. mibi magis placet nñz ista remedia. l.
primi et scđi decreti perutur loco defititiis actio-
nis vt tenuit hic glo. et bar. cōmuniter doc. i. qstz
illa an pñm decretuz peratur offitio iudicis no-
bili. r. et ibi dixi si ergo est actio sup qua potest
pronuntiari sententia diffinitua debet celare scđm
decretu et etiaz pñm. prettereia primu decretu
interponit ut redio affectus reus yeniat respō-
sibus sed qd diffinitua potest proferri non est
opus illo remedio ergo no debet interponi ar. l.
hec stipatio. s. diuis. ss. vt leg. no. cau. prettereia
hec remedia sunt magis extraordinaria vt etiaz
l. proxima qstione dicimus et sententia diffinitua
est remediu ordinariuz sed qd habemus reme-
diuz ordinariuz no possum recurrere ad extraor-
dinariuz remediuz. l. in cause in pñm. ss. de mi. cuz
sili ergo dicamus qd qd ad diffinitiuam potest
procedi nñquas pñm decretu interponit curz
hoc remediu detur vt dixi in subdiuz si nō po-
test aliter contra cōtumacē procedi ad diffinitiuā
ideo tunc cesare debēt. l. in prouinciali si in loco
s. de no. ope. nun/ prettereia hoc probat in. c. qm̄
frequenter vt lit. no cōtest. vbi primo enumeratur
casus in quibus lite non cōtest. testes possunt re-
cipi et ad diffinitiuam procedi postea in. s. in alijs
ponit remedium pro alijs casibus in quibus nō
potest lite. non contest. sententia pronuntiari aut
testes recipi et sic apparer qd non fuerint intro-
ducta ista remedia quando ad sententiam diffini-
tuam posset procedi non obstat tex. in. d. l. con-
sentaneum nam ego respondeo aliter quaz dicat
ange. quia ibi nō dicit tex. qd possit mitti in pos.
ex primo vel secundo decreto quando potest sen-
tentia diffinitua proferri sed alternative dicit qd

iudex possit cōtra absentez procedere precedēti-
bus tribus edictis vel ad cogedū si res exegerit
vt cōpareat quod qd esse potest. s. prox. qstz.
dixi et dicit qd possit in pos. miti et aduersariuz
petitoruz cōstituere vel etiam ad sententiam deue-
nire si iuris ratio exegerit et hoc quādo fieri po-
test ex procelu appareuit non tamē quando hoc
vltimum fieri potest videlicet sententia diffinitua
pronuntiari poterit debeniri ad mittenduz actorē
in possessiones veras et hic est verus intellectus
ad illam. l. iuditio' meo de cuius. l. intellectu dice-
mus etiam aliquid. i. si tamē velles intelligere il-
luz ter prout aliqui dicebant ut ibi refert glo. qd
iudicare ibi intelligat pro interlocutoria minus
obstat/ neq; obstat. l. neq; infantes quam. s.
pro confirmatione opi. communis allegauit nam
dico qd ibi ponatur in optione presentis vel cir-
cūdatur citatio vel diffinitua profferatur am-
bo sunt remedia ordinaria ideo presentis poterit
eligere quod vellit nec etiam ibi obstant ea que
s. dixi et per hec sto cum op. ange. quam per pre-
dicta puto de iure foro veriozem que nota. bar.
hic querit quid si est interpositum primuz decretu
tumquia petebatur canto et debitum est purum
vel purificatum an potest ad secundum decretuz
procedi/ sine eo qd aliter interponatur primuz
decretu et concludit qd sic per tex. in. l. si credi-
tores de priul. cred. sed contrariuz tener bar. in
d. l. is cui in pri. vt in pos. leg. ss. mouet ibi per
glo. hic et per tex. in. d. l. is cui adducitur rationem
ibi qd per primuz decretu cōsecutus fuerat quic-
quid petebat cum non petat legatu sed cautionē
et per immissionē in pos. que vicem cautionis obti-
net. d. s. si quis damni. l. eadez. l. et. l. postquā. s.
imperator. ss. vt leg. non caue. illa cōsecutus est et
sic vigez illius pñm decreti non poterit perue-
nir ad secundū. Sed imo hic que sequitur alex
de imo. tenet cum op. bar. hic per. d. l. si credito-
res que multuz vrget pro ista parte/ prettereia di-
cit qd illius pñm decretu quod fuit interpositu
super cautione videtur conuerti ac si fuisse inter-
positum super debito perito ar. l. s. s. si sub. con-
ditione. ss. de secunduz tab. et. l. s. s. si sub. cōditio-
ne. ss. de cōtratab. non dicas prout dicit hic alex
de imo. scilicet qd videtur cōuerti in primu de-
cretu interpositu et eo capite qd non solutum qd
tunc haberet vim scđi et quādo hoc modo possit
interponi. s. dixim alle. ter. in. c. ex parte de ver-
bo sig. et sic non vene loquitur hic alex. de imo.
dic ergo prout ego dico et mibi placet op. trad-
ita hic per bar. quā seicitur cōmuniter doc. per
d. l. si creditores et confirmabo in respondendo
ad obiecta que fuit non obstat tex. in. d. l. is cui
quia ille. ter. loquit in primo decreto per quod
numq; potest incipere esse pro dño nec possessio
vera sibi tradditur nō tamē dicitur qd nō possit
interponi primu decretum et postea scđm nec

glo. in hoc est vera v. s. etiā reproban nec etiā
obstat ratio bar. ibi. s. relata qd est cōtra ter. i. d.
l. si creditores et cōtra. s. nñz nañ vt. s. dñi i. dñm.
insec. interponit pñm decretu qd nō caue et ha-
bet enā vim cautiōis vt. d. s. si quis dñi et tamē
interponit vigore illuz scđi decretu et dicta ratio
etiā anulat per id qd dicebat imo. per. d. s. si sub
cōditione/ prettereia in quacuq; re. vltimū finis
debet esse in cōsideratione per not. per bar. in. d.
l. ambitiosaz. ss. de dec. ab. ord. faci. sed finis pri-
mi decreti qd etiā petit cautio est vt cōsequa-
tur legatum ideo inspecto illo fine possit dici qd
etiā pñm decretu fuerit interpositum ad fine vt
interponatur scđm et sic tollitur motu quo-
daz modernoz non ob. qd dicebat cōtra. d. l. si cre-
ditores et. s. nñz dicebat enim qd pñm decretu
ob aliud erat interpositum scilicet ob contumacia
non cauetis vnde postq; nunc est debitus purif-
catuz est opus qd iterum petatur et constituit in no-
ua contumacia qd pñm decretu ob alia causam
fuit interpositum et factus ad vnu finē non intelli-
gatur factuz ad alium alle. l. papiniianus exul. ss.
de mi. melius allegast. l. aur. qui aliter in pri.
ss. quod vi. aut. clam. sed nihil facit hec ratio vt. s.
dixi nec iure probatur item est cōtra ter. s. nñz vbi
licet cautio petas i. dñm. insec. iuditio tamē pote-
rit scđm decretuz interponi post primuz sine alia
cōtumacia/ prettereia inspecto fine quem dixi ad
vnu effectuz videtur interposta ista duo decretu
ta nou etiā obstat responsiones date per moder.
ad. d. l. si creditores dum dicunt qd ibi fuit petita
cautio non de soluedo debito sed de no dilapidā
do bona hereditatis s. qd debitor erat cōtumax
in non cōparendo postea pñtor. permisit qd bo-
na vendi possit qd decretu eius nō opteperant
vides ergo tenendo hoc qd ob aliud fuit interpo-
situm primuz decretuz et ob. aliud secunduz et sic
in pñtate loquunt item dicunt qd illa. l. non loquunt
in debito cōditionali sed pñro opus potuit inter-
poni secundū decretu sed hoc nihil ad propositu
ibi semel non pñrebarur aliud nisi satisfactio et
proprietia si ob cōtumacia rei fuit interposituz
primuz decretu dicit qd poterit postea interponi
secundū/ prettereia male videtur dicere qd illa. l.
loquitur in debito puro cuz loquat in debito cō-
ditionali qd alias non denegaretur ibi qd si no nō
eset suspectus heres nō debet satisfactio cuz de-
bitum perit potest aforiori satisfactio possit perit
sine aliqua causa de qua ibi/ prettereia dicit ibi
ter. qd si de recenti post additā hereditate non pe-
tant satisfactio postea non possum qd non eset
dicendū si debituz eset puruz/ prettereia tex. ibi
in si. dicit qd si non probent eum in opia laborā-
tem creditores tunc ille posset agere iniuriarum
cōtra eos/ sed certi est qd si debituz eset puruz nō
eset opus qd probaret eum esse inopem. nec iniu-
riaruz actione ipsi teneretur et plura alia imper-

tinentia dicunt et qd eoz intellectus ad illa. l. est
singularis et nouis et qd bar. io. de imo. et alex.
et doc. non intellerent illam. l. sed profecto va-
ciant et valde inepte loquuntur vt ex predictu pa-
tet hec pauca volui dixisse ne aliquis in eoz dic-
tis detiperetur subsequenter glo. hic postquā cō-
cludit qd in actione et empto haber locum scđm
decretuz bene quaz sequitur hic bar. et doc. po-
nit effectus scđi decreti et primi sed bar. hic omis-
so ordine glo. primo ponit effectus primi decreti
sed tu die qd aliquido interponitur pñm decretu
in iubendo vt caueatur et tunc quid sit eius effec-
tus dic vt. s. dixi qd tenendo op. cōmunitem estet
prout tener bar. in. l. si prius. ss. de no. ope. mun.
iudeb iubebit contumaces canere sed non coget. i.
annunti interponere cautionē sed certe isto modo
istud pñm decretuz nullus habet effectus nec
ex hoc reus tedio possit affici nec aliquod ius cō-
stitueret actori ideo hoc non teneo licet alij doc.
hic simpliciter trahant cum bar. effectus ergo vt
dicit tex. in. d. l. si prius est qd si iudex iubet canes
re reus non poterit agere aliquid cōtra id quod
decreti est vñquequo agat et obtineat in iuditio
ius sibi esse in iuncto aduersario agere id sup quo
fuit contumax et hec est veritas quicquid dicant
bar. et doc. hic et in. d. l. si prius est. s. aliquid teti-
gi. Aliqñdo pñm decretuz interponitur de mit-
tendo in pos. et tunc aut tale decretuz habet vim
secundi et effectus eius erit vt dicemus in scđo de
creto quod qd habet vim scđi. s. dixi/ aut non
habet vim secundi et tunc eius effectus est multi-
plex nam aliqñdo missus lucratur fructus vt di-
cit hic bar. d. l. fulminus. s. si. ss. ex qui cau. in pos.
ea. s. in quantu bar. dicit qd aliquido habet effectus
tum qd iubet tenere pos. quaz haber per pñm
decretuz. l. si pñrietarius. l. co. dic qd tuc nō eset
diversus effectus ab alijs licet verba sint diuer-
sa in interponēdo decretu de cuius dicti veritate
qd no puto esse vez supra dixi ideo nñc nō repet-
to/ prettereia per hoc decreti constituit pignus
pñtioz. l. i. c. de pñto. pig. hoc veru dñz tamē
missio fuerit subsecuta. l. no est mirum. ss. de pig.
acti. z idē dicens pñrat alex. hic qd per aduer-
sarii sterner quomodo actor mitteret in pos. p. tex.
in. c. cōtingit de dolo. z cōtu. idē etiā dico ego qd
proper naturā rei vel latronū potētia no potest
deneniri in pos. tuc ius sicut cōstituit pignus pñ-
torium et poterit perueniri ad scđm. l. quāuis et
ibi glo. incto. s. si. l. pñcedēti. ss. de bo. auc. in.
pos. idem etiam si non haberet bona tēpoze quo
missio fuerit fieri s. postea superuenierit ei vt
not. i. d. l. quāuis et ibi est cas singularis/ vnde
supra occasione ange. hic imo. alex. et alijs monēt
hic qstione qd actio coparet creditoz missio i pos.
ex pñ decreto si cadat a deratōne quidā dice-
bat vt referat ange. z imo. i. d. l. si qd missuz. s. iu-
dex qd dabat coditio ex. l. i. c. de pñto. pig. nō aut

hypothecaria/sed debitorz dabitur rei vēdicatio
ad recuperandā rem suaz sed hāc opī, reprobat
ipsi vt hic etiam refert ales, immo, dicunt q̄ dabitur
tunc creditori hypothecaria vtilis z debitorz vti
lis pignoratitia per hoc ultimum est casus in, lis
cui, s̄ queri potest vt in pos. leg. ff. et q̄ etiaz cre
ditori def vtilis hypothecaria ad hoc allego pri
mo tex. in, d. l. iij. scđ probat q̄ sicut pro pigno
re pretorio datur debitorz vtilis pignoratitia ve
d. s̄ queri potest si satisficit debito ita deber dari
vtilis hypothecaria creditori pro ea recuperāda
si amissit z hāc opī, tener bar. in, l. inquiline z ibi
refert iac. de are, j. eo, bal. in, l. Ru. de pig. acti. C.
bar. in, l. pe, ff. eo, bar. in, l. si h̄. s̄ de pignore, ff
de pac. et cōmuniter tenet doc. vt p̄ alter, hic qui
eos recitat simpliciter et sequitur / alia fuit opī.
immo, in, d. c. cōtingit de do, z cōtū, vbi dicebat si
creditor suisser expulsus de pos. sine detractione
q̄ sibi cōpeteret interdictū vnde vi z per illud in
terdictū poterat recuperare ales. l. iij. C. de pietro.
pig. sed doc. intelligit istud dictū immo, procede
re quādo fuisset facta missio in actione reali sec
in personali qz tunc nō dicis possidere nec ciuil
ter nec naturaliter ideo nō debet sibi cōpetere in
terdictū vnde vi, l. i. s̄ dejectur, ff. de vi. et vi. ar.
sed licet alijs nūhīl boni dicāt super hoc non tamē
placet opī, cōmuniſ et cōtra eam adduco tex. in,
d. l. iij. C. de pietro. pig. vbi imperator volēs sub
uenire creditori qui cecidit de possessione pigno
ris cōstituit dādo remedii qualiter poterit recu
perare z hoc ex benignitate licet debebat pigno
ri incūbēre z ex hoc ego reprobo primo rationē
doc, qui dicunt q̄ sicut debitorz datur vtilis pig
noratitia per. d. s̄ queri ita etiam creditori hypo
thecaria nam si hoc esset verū per. d. s̄ queri po
test habuisse remediū ante cōstitutione. d. l. iij. s̄
ibi exp̄se dicit q̄ ante illaz, l. nō habebat reme
diū quod patet ibi in duobz verbis primo dñ
dicit et in pretorio pignore dare recuperationē
scđū in si, idz replicat et ei recuperationē do
namus pondera verbū dare et donare que deno
tant dare qđ p̄ius nō habebat. l. vbi autes, s̄. si.
cum si, ff. de verbo ob et sit apparent q̄ ante illam
l. nō habebat hypothecariā vtilē/ preterea dicit
ibi imperator q̄ credito, hāuēs pign̄ cōuentio
nale habebat remediū non soluz in retinēdo sed
etiam ad recuperāduz propterea prospexit q̄ de
bebat etiaz creditori dari qui pignus pretoriūz
habet si cadat apol. sine sua culpa ergo aper ibi
magis se q̄ ante non habebat remedii ad re
cuprandū quod tamē habuisse attenta rationē
doc. preterea ibi ex benignitate succurritur per
illam, l. ne patiatur iacturā ergo de rigore secus
esset qđ aparet etiaz dñz ibi tex. dicit licet enīz
de buerat in cibis suo pignore et sic apparet q̄ nō
cōperat alijs modo hypothecariā creditori missio
ex primo decreto si perdat pos. sed cōditio ex illa

I. pretterea non est verū dicere qd dicunt doc. hic qd pignoratitia cōtraria cōpetat debitorī cōtra creditore missum ex primo decreto soluto debito nec doc. in hoc bene cōsiderat nam missus ex primo decreto no dicit possidere cūlūter et natura liter. l. iij. s. si. ff. de aqui. pos. nec propterea desinit possidere debitor. j. eadē. l. s. si quis autem et ideo soluto debito retinebit sua pos. quietā sicut ante et si per creditore vltierius satigat ager interdicto vti poss. si vero expelatur tunc ager ad recuperadū interdictio vñ vi. ff. de vi. z vi. ar. per totum et sic doc. in hoc soniat. si vero esset casus in quo per primū decretū possessio austerreretur adebitore licet no habeat illud decretū vim scđ et quādo hoc fieri potest. j. dicam tunc ager alio remedio secundū qualitatē decrēti interpositi quo modo fuerit priuatis an transferēdo pos. in actoē vel sequestrādo poterit habere remedium non tamē pignoratitia cum hoc no probet iure nec obstat nūc tex. in. d. s. queri solet nam aduersitate quia ibi duz ter. dicit vtilis actio cōpetat here di. aduersus legatariū si perceperit fructū ampliū quā sibi deberetur intelligas de actione in factū vt. l. quotiens. ff. de prescrip. ver ita etiā intelligebar illū tex. rapha. fulg. in. l. ff. de pīg. acti. pītērēa dicit ibi ter. qd illa actio datur ex pīg. acti. debet intelligi sicut pignoratitia dat in pīg. acti. conūtionali pīo fructibus perceptis vltra fortes ita etiā illa vutilis actio datur in creditore missum et sic est alia a pignoratitia / pītērēa no sine causa illū tex. loquitur ad fructus cōsequēdos datur illa actio non autē ad rem qd cum possidere dicatur ille cōtra quez est facta missio vt. s. di xi. no erat opus actione aliqua sed quid opus est vagari allego tibi ter. in. l. pītērēo in pītērē. ff. de bo. aue. iud. pos. ybi i calū. d. s. queri potest scīlīcēt qīdō agitur ad fructū perceptos datur actio in factū bar. hic dubitat super hoc de vno scīlōz qualiter cōsisterē possit pīgnus in reali actione cum dicam dominū esse meūz et res propria ne mīni potest esse obligata. l. neqz pīgn. ff. de reg. iur. respōde quod eo respectu quo potest reuocari potest esse obligata. l. ex sex tante. s. latinus. j. de excep. rei. iud. tu. dic clarius et melius qd tunc non haber dominū reuocabilis h̄z irreuocabilis litter semper nec reuocatur propter restitutioñē expēfariñ infra annū z cautionē pīstīta dicam ergo qd licet pīgnus no indicatur propter dominū qd dicit habere actor/ sed propter possessio nem sicut in simili dicimus in preclaro et etiā conditione vt not. per bar. z doc. in. l. si rem aliquaz ff. de aqui. pos. sed quando offitio iudicis agitur qualiter possit cōstitui pīgn. cuz nibil sit in obli gatione. l. qui per collusionē. s. fi. ff. de acti. emp. bar. dicit qd est futurū in obligatione cuz titū ad iudicem. j. eadē. l. s. allegater sed melius dirūset regulariter cum iam. missus in pos. accelerit z no

ante licet eatur ad iudicem. §. cum tameu. l. eadē l. Itē effect⁹ p̄imi decret⁹ est. qz missi⁹ in pos. co-
stituit detēratorē nō tame possessorē dicit glo. l.
cū legati. sī ex qui cau. i pos. ea. Bar. itellexit gl.
in actio⁹ psonali quādo fit missio/in reali eo ef-
ficit ver⁹ possessor⁹; l. remittit se ad. d. l. sī qz em-
ptiōis. h. l. sī qz d̄ p̄scrip. xxx. vel. xl. anōz Alex.
de imo. hic ponit ratione glo. scz quare in psona
li nō officia ver⁹ possessor⁹; qz dñs remaneat i pos-
seſſor⁹. l. eadē. l. sī qz aut̄ ideo missi⁹ nō poter-
rit ea retinere cu duo insolidū nō possint posside-
re. l. iii. §. ex strario. sī. de aqua. pol. l. dico q̄ hec
ratio nō est bona ⁊ in se etiā est falla. nā duo pos-
sent eande re insolidū possidere. l. sī duo in p. ss.
vri. pos. nō ob. ter. in. d. §. ex strario. q̄ itelligis i
eadē posseliōe tēz possessione quā tu habes ego
nō possum habere; y. pt̄ p̄t̄ etiā ex s. illi⁹. §. dñ dī
cit eadē pol. 2c. ⁊ i p̄u. dñ venit statuante ad p̄-
cedēt. h. s. sicut ex plurib⁹ causis vñ p̄t̄ possi-
dere nō tamē ecclorū plures possit ex vna can-
fa eadē rē possidere cu vna cauſa vñā solū parat
possessione sec⁹ nō ex causis diuersis qz tinc pos-
sent sup̄ que articulo latissime dixi qz tinc duo pos-
sunt eandē re insolidū possidere; ⁊ ibi tenui stra-
oēs doc. in disputatione mea materie possessor⁹
ad ibi dicta me remitto. Pretererea hec rō Alex.
nō est bona: nā hoc nihil aliō est dicere nisi q̄ no-
luit dare pol. detērator⁹ in cōdiz expellere d̄ pos.
Pretererea quare nō id ēst in reali scz ip̄o li-
cer. l. tenebo q̄ in reali sit idē qđ in psonali. dico
q̄ ratio esse potuit q̄ primū decretū scz qđ in-
terponit vt pueniat ad scz nō int̄ponit ad aliō
nisi vt re⁹ debet sp̄arere tēdio asſer⁹; ideo nō
erat op̄ p̄ dñs priuare de pos. cīl. vna volūtas p̄to
ris nō sit q̄ miss⁹ habeat effēct⁹ possessor⁹; ideo
nec possessione. Pretererea primū decretū est i vñ
partim in fauore rei qz noluerūt prozes eq̄ta-
re moti stra statuante a principio ad magnū p̄iu-
dictū pcedere; l. p̄io volūtē remedii op̄p̄liū
inuenire; postea codē in sua cōstatuā plearerāte
ad scdm deuenire p̄ qđ magnū p̄iudicin generat
parti. l. cū pponas. C. quo. ⁊ quā. iud. S. ex p̄io
decreto priuare pol. tinc no ēst in aliquo fauor
sz plenū p̄iudicin pateref ideo noluerūt cu facere
possessio⁹; l. detērator⁹. si tame ēstet cauſa ppter
quā cotumac illo fauore nō deberet gaudere vt
est quādo rey esset in nimia cotumacia tinc ex p̄io
decreto pcederet pol. ⁊ fruct⁹ etiā lucratore; ⁊ sic
pcedat ter. i. d. l. fulcrum. s. sī. sī. ex qb⁹ cauſa. i pos-
ea. ⁊ ter. i. l. iiii. §. si forte iucta glo. ibi in. b. dīce-
dat. s. eo. ⁊ sic nō obstat qđ dicit sali. in. d. l. cui
pponas q̄ nō videat iuri psonali q̄ p̄ primū de-
cretū statuāt ver⁹ possessor⁹ missi⁹ cu habeat re-
mediū scz decreti imo est iuri cōsonāt vñ p̄t̄ p̄iu-
ra allegata ⁊ p̄ ratione p̄ me sup̄radicā; nec ei⁹
decretū iure. p̄bat mir⁹ ob. qđ dicit moderniores
q̄ index poterit pluribus alijs modis punire er-

posset cōcedere habēs vim scōi secō vero si causa est exp̄sa vt in d. S. fi. Pretrea doc. hic no dūcūt q̄ no possit recuperari tenuta sine pos. h̄c p̄fūnitā lucrari fructū; t̄ sic no esset ōtra illā. l. vides q̄ qualr̄ nō intellecerūt materialia nec doc. Pretrea in d. S. fi. astat q̄ pcedit in casu suo licet i oib̄ alij actiōib̄ sc̄ q̄ pp̄f̄ cōtumatiā pcedat ad missionē in pos. rerū. t̄ sic detentor acedit dū dicit p̄io in pos. rerū quas p̄ heredevel, p̄ posse s̄e possidet mittat t̄ si dolo facit quoniam pos̄ sideret t̄nc debet, pcedi ad vēditiōnē bonorū ei, eodē modo d̄ in rescripto diui p̄i q̄ fiat missio i pos. ex p̄io decreto; t̄ sic pcedit sicut in quaciq̄ alia actiōe s̄ dicit postea q̄ iusfrū etiā fructus lucrari si per nimia cōtumatiā fuerit absens t̄ sic se fundat in hac cauā līcet regulariter nō debet ret fructus lucrari. Pretrea non ob. id q̄ dñt q̄ in fideicomis, ex sola mōra fructus debent. l. in fideicomisaria z. l. mulier. S. fi heres. ff. ad treb. s̄ certe hoc est ōtra id q̄ ip̄i dñt, nā si ter. ibi i tali casu loqueret nō exp̄s̄ter rex, q̄ fructus esent lux in pos. missio s̄, ppter nimia cōtumatiā q̄ si dicit eoꝝ p̄cederet sine tanta cōtumatiā t̄ per solā interpellationē fructus deberet haberet sic impator ibi non bene se fundaret in illā rōne, et sic nō pot̄ intellexit intellectus ip̄oz̄ ad illū tex. aliquo mō. Pretrea l. debet intelligi in cauā magis dubio. l. q̄ labeo. t̄ ibi glo. ff. ad carbo. t̄ sic intelligat, put. S. dīri. t̄ minus obstat q̄ dicit q̄ in personali habet. xxx. annos ad interponendū sc̄m decretū. Tēt̄ q̄ non debet esse in pos̄ testate iudicis modū traditū a lege mutare. Tēt̄ q̄ iudex saltim pot̄ abreviari tēpus analē ad interponendū sc̄m decretū ex causa t̄ sic sufficeret abreviari illud tēpus ppter nimia cōtumaciā. S̄ dico q̄ hoc nihil ad propositū nā iudex hoc non facit ex sua potestate; sed ex precepto legis quod nemini dubius est fieri posse; t̄ potestias lex cōcedere q̄ pos. vera possit ex primo decreto cōcedi, t̄ q̄ fructus lucrez̄ t̄ sic non ob. ter. in d. l. cum proponas. C. quo. t̄ quādo iud. t̄ test. in d. auc. ei qui, q̄ debent intelligi t̄ determinari secundū alias leges t̄ limitari etiā p̄ antiquiores leges q̄d potest esse vt. S. dirimus in multis casib⁹ in quibus p̄ solū primū decretū transfertur vera pos. Pretrea quando. l. antiqua loquitur specificē t̄ sic cum diiunctiōe lex vero noua simplificeret debet intelligi sc̄d̄ distinctionē legis antiquae vt est ter. t̄ glo. sup. d. fideicomis in auc. ofserat. C. de lit. cōfert. sic etiā dicte leges debet intelligi sc̄m. d. S. fi. t̄. S. fi forte. t̄ sic etiā illatio-nes quas faciūt sunt fallissime. Pretrea dicunt ip̄i q̄ in d. S. fi forte, nō d̄ q̄ possessio trāfserat in actorē. l. solū q̄ iudex possit iubere q̄tūmar de possessiōe discedat nec glo. ibi hoc dicit l. dicat q̄ ex causa ex p̄io decreto p̄t fieri q̄ reus di- scedat de possessiōe; sed missus remanebit in sua

detentatiōe. t̄ dñt q̄ ange, pau. de cast. t̄ alec. t̄ ce- teri sum in maiori errore sic intelligēdo illa tura/ s̄ certe p̄fati doc. nō merent̄ repudiūtimo glo. ibi dicit si recte intelligat id q̄d pau. de cast. t̄ an- ge. t̄ alec. dñt. nā dicit ibi glo. p̄io q̄ ille ter. i. si. deb̄t intelligi post sc̄d̄ decretū p̄ q̄d dñt nā pos. postea dicit q̄ p̄t illū intelligi ante sc̄d̄ decretū et sic vult dicere q̄ sicut p̄ sc̄d̄ decretū trāfserat pos. faciēdo discedere reū a pos. ita etiā ex causa p̄t hoc fieri p̄ primū. Pretrea ad q̄d fieret q̄ re us discedat d̄ pos. t̄ q̄d missio nō aq̄raf possessio. t̄ sic p̄dāt pos. t̄ nullū eā aq̄raf q̄b nō e hoc mō interpretandū. Pretrea quādo q̄s discedit de pos. videt eo animo discedere vt alii aq̄raf pos. l. si me i vacuā. i. ru. ff. de aq̄. pos. sic etiā dicam q̄ si l. iubet discedere reū de pos. t̄ hoc iudex exequatur videſ̄ q̄ pp̄f̄ea hoc sit vt pos. agrat̄ actori ar. l. si ob cauās. C. d̄ euict. Pretrea nec etiā obstat q̄ illa glo. iūcto ter. debeat solū intelligi in dam. infec. in quo celeritas reqrat. l. i. S. co. sed dico q̄ illa celeritas reqrat in cauēdo. l. missio ex p̄io decreto hab̄t vim cauōis; etiā si nō trāfserat pos. t̄ sic non deberet reqr̄ talis celeritas ad trāfserat d̄ pos. Pretrea quātūcū celeritatē desideret est p̄st̄tū ordo ad p̄cedēdū ōtra ōru- mācē. l. postea ex causa vltra disponit. l. missio pos̄itio fundat in d. S. fi forte, cū glo. pp̄f̄ causaz̄ nimiri illa ratio debet extēdi etiā ad alias actiōes; dicam q̄ ḡ missus ex p̄io decreto etiā i p̄sonali. pp̄f̄ nimia cōtumaciā rei lucrā fructū. Tex ex causa p̄t iudex facere discedere reū de pos. et missus ex p̄io decreto facere possessorē q̄cqd dī- cat q̄bōsi t̄ hec ē dītas sicut euāgeliū. Sc̄d̄ limi- taf̄t hoc dictū quādo fit missio ex causa iudicat̄; q̄ t̄c̄ ex p̄io decreto efficī missus verus posses- sor sc̄d̄ Bar. in. l. adiū. S. fi sup. ff. de re iud. p. l. post. S. impator. ff. vt leg. no. caue. l. co. is op̄. doc. ibi ē in atriarū p. l. iij. ff. q. pot. i pig. hab. in d. f. fūdī iudicati. iūcta. l. iij. S. fi. ff. d. aq. pos. t̄ q̄ in d. S. impator t̄ spāl. sc̄d̄ quādo p̄t̄ fieri cautio. S̄ aduerde q̄ hec q̄tū nō ē sūme dubio; q̄ si quādo p̄t̄ fieri cautio trāfserat pos. t̄ pēdēt appellatio ne a fortiori dicēdū ēt̄ q̄ quādo p̄t̄ fieri res sine debitu sup sūia q̄ forsa etiā trāfserit i re iudicata trāfserat pos. cogitādū t̄ reliquo: alio mō limitat hic Alex. d̄ iūmo. i. casu. l. p̄t̄. S. impator. ff. vt leg. no. cau. vbi sc̄d̄ Alex. hic si fideicomisaria p̄t̄ fieri sibi ab herede de fideicomisso resti- tuēdo t̄ fuerit cōdēnatū si appellauerit a sūia nibilomin̄ possessio trāfserat in actorē; t̄ sic ex p̄io decreto efficī verus possessor̄; l. hāc limi- tationē impugnat̄ hic moderniores p̄ ter. i. d. S. impator in d. custodie gratia possessor̄ dñt; t̄ sic nō efficiebat̄ verus possessor̄ sed detentor̄; l. si heres postea p̄t̄ fieri in cōtumatiā post annū dabit̄ vera possessio fideicomisario vt ibi in d. S. t̄ q̄ obtinuit annū pos. t̄c̄. l. salua reuerētia

Ipsorū nō intellexerūt illū tex. q̄ ibi voluit pone- re differentiā papinianū inter rescriptū t̄ edictū sc̄d̄ quāre nō debebat p̄t̄ fieri cautio p̄ missum in pos. ex edicto dicit q̄ t̄c̄ custodie causa dñt pos- sessio; l. in rescripto debebat p̄t̄ fieri cautio q̄ ve- ra possessio trāfserat; t̄ sic illū vbi q̄ ipsi dicit pori. p̄batur limitationē esse vera licet eo; n̄ in- geniū defecit cera q̄ dicit nō faciūt ad rei; l. so- lum tendit ad rationē quāre ibi pos. trāfserat ex decreto; sed aduerte q̄s p̄ intellectu illū solēnis S. q̄ nō puto q̄ bene intelligat̄ p̄ Alex. t̄ doc. iō cōsidero q̄ in illo casu p̄ enū qui dicebat fideicomisaria petebat q̄ res fideicomisso sibi restituē- rentur t̄ fiduciārū cōment̄ in iudicio fuit cōdēnatū q̄ p̄baut fideicomislus sibi debet; et dies restitutiōis enuerat nibilomin̄ n̄ appelle- lauit vīc̄ sed dicebat q̄ postq̄ cōment̄ in iudi- cito erat vīc̄ debebat cauere, t̄ si nō cauere dñt- cit impator marcus anton̄. p̄cipit q̄ possessio trāfserat in fideicomisariū. t̄q̄ recte hoc plā- cuit p̄cipi. l. impator ei. S̄ iūta t̄ qualr̄ cautio debet p̄t̄ fieri p̄ appliātē. p̄bat papinianū iūris consule subtili rōne. nā si dies merebat ante sen- tentiā sc̄d̄ quādo fideicomislus erat cōditionale vel in dī debebat heres cauere, ita etiā postq̄ sententiā est plāta. sed exercitū est dillata pp̄f̄ ap- pellationē interpositā debebit heres cauere qui est vīc̄ cū p̄sumat̄ p̄ sūia. t̄ sic debuit in hoc p̄- dēre remedū edictū; t̄ si nō caueat p̄ cōtumaciā vel in opia trāfserat pos. in enū qui dicit sibi fideicomisariū ipse t̄ debet cauere anteq̄ pos. trāfse- ratur i enū nō debet quādo p̄ edictū solū fūl- set missus in pos. rei dicit ipse q̄ quādo p̄ edictū solū pos. grātia custodie trāfserat p̄ rescriptū ve- ro possessio veraēdo sicut tenebat heres posses- sor cauere in enētū lītis de restitutiōe si appellau- tus obtineret. ita etiā ille in quez̄ vera possessio trāfserat postq̄ efficī verus possessor̄ debet cau- ere l. si nec ipse cauere possit virū bonū abvtra q̄ parte eligendū apud quē vt sequēt̄ fructus deponant̄ t̄ hic intellexit̄ mībi videt̄ verus ad d. S. impator vītra doc. t̄ ex hoc inferit etiā p̄ sen- tentiā Bar. in. d. S. fi sup. t̄. S. retulit q̄ hic ppter sūiam q̄ p̄sumebat̄ p̄ ea si nō cauebat heres debet trāfserat pos. in isto cauā q̄ alias certū est q̄ so la possessio cauā rei seruade debet trāfserat. l. is cui. si. vt in pos. leg. ita etiā dicam q̄ in quaciq̄ alia sūia quādo vtne illū primū decretū ve- nit interponendū debet etiā vera pos. trāfserat nō enī hic erat ppter testamentū q̄ pp̄f̄ illū fuit inducēt ut cautio p̄t̄ fieret nec rescriptū erat fun- dat̄ sup alio nisi solū sup sūia vt p̄t̄. t̄ sic opin. Bar. cōtra cōmūne remaneret defensata cogita- bis t̄ q̄ est detentor̄ noua ad. d. S. impator; so- lēnē sup quo doc. multū laborat̄ t̄ nō bene intel- lexit̄ vt yides ex p̄dictis/limitat̄ etiā dicim̄ glo. in quātū dicit q̄ p̄ primū decretū nō efficiat̄

possessio; sed detentor̄ nūs fuerit interpositū in aciō reali tūc enī etiā. l. annū efficī missus posses- sor renocibilit̄ hāc op̄. tenuit azo. mar. t̄ io. et glo. in. l. cōsentaneū. C. quo. t̄ quā. fūd. t̄ spe. in t̄c̄. de p̄t̄. t̄ sc̄d̄ decreto. S. t̄c̄ de effectu. dñt. nō agat p̄ tex. in. l. c. p̄st̄alīs de offi. ord. dñt dñt cōstitutū possētū ergo videt inuere q̄ p̄t̄ possidebat hāc etiā op̄. tenet Bal. t̄ Ja. but. d. l. cōsentaneū. Bar. in. l. iij. S. fi. ff. de aqua. pos. et comunit̄ doc. legiſt̄ sequitur. fundant̄ in. l. i. q̄s emp̄t̄iōis. S. l. q̄s. v. prior possessor̄. C. d̄ p̄- scrip. xx. vel. xl. annoz̄ vbi si. ōtra cōtumaciā possessor̄ fuerit facta missio ex p̄io decreto d̄ q̄ si prior possessor̄. l. annū p̄paret solvēdo expētias p̄ prestādo cautio nō sūcipiebat lītis eundē rē rec- pere ponderabū prior possessor̄ ergo sequit̄ q̄ missus erat sc̄d̄ possessor̄. l. vīga vt refert glo. i. d. S. l. q̄s erat i cōtraria op̄. l. q̄ nec in reali ef- ficeret ver̄ possessor̄. infra annū ex p̄io decreto. l. solū post annū hāc op̄. etiā sunt sūciūt̄ ange. et roma. glo. t̄ doc. canonis cōtēr̄ sequunt̄ hāc op̄. l. q̄s q̄ infra annū sicut missus ex p̄io decreto nō efficī ver̄ possessor̄ in p̄sonali ita etiā dica- mis in reali t̄ hec op̄. mībi magis placet p̄ ista op̄. facit p̄io tex. in. t̄. q̄m̄ frequēt̄. S. in alij vī- lit. nō vīt̄. vbi cādē sōba ponunt̄ quādo fit missus in reali sicut in p̄sonalū in p̄io dicit mitte- dus est actor in pos. rei mobiliū vel imobilium non magis dat pos. in vna actiōe quam in alia. Pretrea dicit ibi tex. q̄ missus pot̄ annū efficī ver̄ possessor̄ ergo ante nō erat nō obstat expo- sitio illa dñt ver̄ id est irrevocabilis; q̄ ē in p̄p̄ratio t̄ diuinatio vel dic q̄ efficī ver̄ posses- sor̄ t̄ irrevocabilis copulatiōe. Tēt̄ p̄ hac parte facit etiā tex. in. d. S. l. q̄s in. d. detinuit q̄d ver̄ bū denorat detentio nō pos. t̄ sic patet q̄ nō erat possessor̄ sed detentor̄ nō ob. q̄d dicit Alex. de imo. in. d. l. iij. S. fi. q̄ appellatiōe detentio- sis venit. etiā possessor̄ p̄ not. in. l. j. ff. de aqua. pos. l. dic q̄ nō p̄p̄f̄ l. q̄s p̄p̄f̄ vel aliter dic. q̄ nō efficī ver̄ q̄ dicit Alex. imo p̄t̄ appellatiōe posses- sio nō venit detentio vt p̄t̄ l. l. is cui. S. fi. plures ff. vt in pos. leg. cū si t̄ sic no. p̄cedit ei. responsio. Pretrea possidens naturali t̄ cūlūt̄ facit fructus suos; vt. l. j. dicem̄. t̄ sic nō debet dici q̄ pos- sident̄. Pretrea q̄ missus ex p̄io decreto in reali non possidebat p̄bō in cōvincibiliter p̄ tex. in. l. fi. duo. S. creditoris incto. c. cū venissent d̄ eo. q̄ mī. in pos. cau. rei ser. dicit tex. in. d. S. fi. creditoris q̄ missi in possessiōne cauā rei seruade nō possidet et postea dicit q̄ idē in ceteris oib⁹ q̄ custodie causa missi sunt. l. quādo in reali ex p̄io decreto fit missio fit causa custodie vt. d. c. cū venissent S. cōcludēndū est q̄ in reali ex p̄io decreto nō cōce- dit̄ possessio soluat apollo t̄ sic hec op̄. canonis starū ita confirmata mībi videt̄ verior. nō obstat tex. in. d. S. l. q̄s. nā possim̄ respōdere multipli

citer. Prior qd ibi p: ior nō dicit respectu se-
cundisicut etiā dicim⁹ in p: o decreto qd h̄z vīm
scđi quia tūc nō dicit p: mū respectu scđi de-
ceti. Preterea adduc tex. siles vbi dicit prior pos-
sestor in post ipsuz nullus possedit. l.i.C. de pres-
crip. longi. tēp. in sū. dum dicit; t si prior posses-
tor inquietat⁹ est: t si postea p: longū tēpū sīne
aliqua interpellatio in possessione remansit t c. t
sic ibi solū in secundo casu fuit inquietat⁹ quo ad
interrupendā prescriptionē t postea nullis alia
occupauit illā pos. tamē vocatur prior possessor
ita etiā dicamus in. d. s. s. si quis, ideo dicit hoc
erit tibi nonū p: prterea dicit prior possessor qd
nō videt eadē possesso quia est inquietata t in-
terrupta p: missione faciat; ideo etiā dicitur prior
possessor nō qd vñqñ pdiderit; nec alia occupa-
uerit ita dicam⁹ in casu. d. c. pastoralis nā ibi vī
dicit etiā Alex. de mo. in. d. l. iij. s. si. non magis
loquit⁹ in reali quā in psonali tamē certū est qd in
psonali nō dicit⁹ quis possidere ex p: o decreto.
vt dicit. s. creditor: es t. l. si qd. ante. ss. de ac. pol.
et hoc tenet oēs t tame dicit ibi recuperare pos.
dicas ergo ibi pos. id est detractionē qd nō perdi-
dit pos. vel qd dicit recuperare pos. qd non h̄z
potest eo mō quo prior habebat. t sic non placet
cocordia quā dat abb. in. d. s. in alijs quo missus
ex p: o decreto habeat imaginariā possessionē
no p: p: t ille cōtra quē est facta missio p: dat. nā
hec est diminutio nec contumac p: dit pos. dicamus
qd sicut in psonali sola detractionē infra annū re-
cuperauit ita etiā in reali nō possessionē p: p: sive
lumento. s. vī. s. dirū limitat tñ doc. omes tā legi-
ste quā canoniste nīt fiat missio ex p: o decreto
post lit. test. tūc enī efficit irrevocabilis posses-
tor nec infra annū recuperat soluēdo expēsas al-
le. l. cōsentaneū. C. q. uo. t quē. iud. s. solū de pro-
prietate audir. Sed aduerte qd possessor cō-
trariū attētari t p: mitte qd de iure. s. non perue-
niebatur ad diffinitiū ante lit. test. nec contra
actore nec cōtra reū. s. quādo actore erat absens
circinduebat edictū. l. t post edictū. s. l. ss. d. iud.
cōtra reū vero dabāt remēdia primi t scđi de-
creti post litē vero cōtest. sūt inducit⁹ de iure. C.
qd de causa liquebat pueniebat ad finiū diffi-
nitū. l. p: perandū. s. et si quide. t. s. sun. aut. C.
de iud. supuenit ius autē. t disponit qd etiā ante
lit. contest. vel post possit liquidari caula solum
quādo actore est absens t p: erri diffinita aue-
qui semel. C. quo. t quā. iud. t si nō liquidat cī-
cūdūcū edictū in reo vero quādo est absens nī-
bil noui est inducit⁹ remanent iura. C. illibata
cū ergo aliud nō repērat in reo nō video rōne
quare magis post lit. cōtest. si reū est absens et
beat pos. ex p: o decreto transferri in actore imo
min⁹ videbat dicendi cū post lit. contest. bacea-
tur remedū qd si de causa liquebat possit diffiniti-
ua pronunciari vt. d. l. properandū t presumat

magis contra actore tunc si petat se mitti pos.
ex p: o decreto cum habeat remēdia ordinā-
riū scilicet diffinitiū quia possit presumi qd p:
p: tera facit qd nō habet p: bationes pro se ideo
saltim valet obtinere possessionē vt postea alteri
incumberet onus p: bandi p: p: rietatē que p: sum-
ptio non est ante lit. contest. quia non potuit cau-
sa liquidari. Preterea est regula in. l. si qd em-
ptionis. s. sed si quis de prescrip. xx. auctorū
qd si stat missio ex p: o decreto possit recuperari
teuta. j. annūz t ita in. c. qm̄ frequent. s. in
alijs vt lit. non contest. cum ergo non sit causum
contraria de iure nec ratio possit assignari est
staudum regule. Preterea in personali secundū
decreto habet vīm diffinitiū t sic non est dice-
dū qd per p: o decreto ut magnum p: reū
dicū generetur sic etiam dicendum est in reali.
Preterea ponitur clara decisio qualiter sit pro-
cedendū contra reū post lit. contest. in. l. prope-
randū. C. de iud. s. sun. autē reū cum ergo ille
ter. solum loquatur post lit. contest. quando li-
bat de causa noluit qd si non liqueret de causa iū-
ra vetera feruarent dum dicit sedm quod vete-
ribus legibus est contumac. Preterea per hoc est
tex. in. l. pe. s. cum aut. C. ad treb. vbi imperato-
r non facit vīm an fuerit lis contestata vel non ad
procedendū contra contumacē dūz dicit post lit.
cōtest. vel antea. quia cōde modo debet procedi
in tyrogs casu/ non obstat tex. in. d. l. cōsentaneū
quia multiplex est responsio. nam p: o ne-
gari qd ibi fuerit lis contestata dum loquunt⁹ de
missione in pos. imo potius videntur qd ante lit. cō-
test. loquatur dum dicit si in eadē contumacia p:
seuerauerit ter citatus ergo apparet qd ante etiā
erat contumax quia alia non dixisset perseuera-
uerit. sed dixisset fuerit contumac. Item etiā dūz
dicit eadē que dictio facit relatione ad preceden-
tes contumaciā que debet esse post peremptoriū
l. contumacia. ss. de re iud. non obstat quod in sū.
dicit tex. auditis defensionib⁹ t. c. quia videt qd
mutet casū de actore plente in reū dicit defen-
sionib⁹ pur etiā dicit ibi glo. sedz quorūdā opī.
vel dicam⁹ qd p: cedat ibi in casu in quo possit a-
lia. p: cedi ad diffinitiū lit. nō cōtest. vel loqua-
tur in interlocutoria demittēdo in pos. vel secun-
do dic qd posito qd ille tex. loqu⁹ post lit. cōtest.
tame non debet intelligi illud quod ibi dicitur qd
pos. transferatur in actore t constitut reū qd
sit p: eritor id siat ex p: o decreto imo debet itel-
ligi secundū alias leges precedente decreto pri-
mo t postea ad illō quod ibi dicitur deueniatur
vel etiam possit intelligi ille tex. et erit nouus in-
tellectus qd si reū fuerit citatus peremptoriū et
solemnitas iuris p: celerit qd postea iterum pos-
siter citari peremptoriū vel vno pro omnibus
et si etiam perseuerauerit in eadem contumacia;
tunc quia presumetur qd dolo vel fraude nolue-

rit comparere possit fieri missio ex p: o decre-
to sine ante lit. contest. vel postea illud decretum
habebit vīm secundi ita qd onus probandi trans-
fertur in aduersarium et hic intellectus est con-
sonus illi textui vel etiam aliter dicamus qd ille
tex. loquatur generaliter t vellit dicere qd prece-
dentibus solemitatibus de quibus ibi index vi-
deat t compellat reū ad comparendū si talis
est causa vel etiam possessionem transferre in ad-
uersarium et reū petitores constitutere t hoc p:
cedentibus alijs remedis scilicet primo decreto
vel etiam ex solo p: o decreto ut sumus in casu
quo p: omissum habet vīm secundi vt. s. dicit t hoc
quando possit cogi si vero sumus in casu quo nō
possit cogi ad comparendū vel nec missio i pos-
sieri potest vt pura quando sumus in casu sente-
tia diffinitiū potest pronunciari sine ante lit.
post lit. contest. auditis defensionibus id qd iū-
ris ratio exegerit iudicari et secundū hoc pro-
batur quedam opī. ange. q. s. tenui contra com-
mūnem qd quando potest procedi ad sententiam
diffinitiū non habebit locum secundū decre-
tum nec p: mīrūz sic non obstat tex. in. d. l. cōsen-
taneū super quo doc. se suadat ad reprobadū
opī. ange. Item etiā aliter limitatur p: res-
ta regula quando esset lis quasi cōtestata vt quā-
do possidens reū nomine alieno t nominet dūz
in iudicio si seruata solemitate de qua i. l. iij. vbi
in rem act. t. c. qm̄ frequent. s. in alijs vt lit. no
cōtest. non compareat dūz actor: et p: o decre-
to missus efficitur irrevocabilis possessor nec
postea dūz comparēns recuperabit l. cōten-
tione d. s. sed si quis. led solum de proprietate audie-
t. p. d. l. iij. t. d. s. in alijs. et qd in illo casu dicatur
lis quasi contest. ideo sicut quādo vere lis est cō-
testata ex p: o decreto transfertur possessio ir-
revocabiliter ita etiam ibi quando est lis quasi
contestata. Sed aduerte quia p: resuppositū nō
est verum per ea. que. s. in proxima limitatione
quam doc. dant dī. quia post litē contest. nō
habet hoc p: resuppositū p: rimū decreto qd pos-
sello ex eo irrevocabiliter transfertur nec etiā
revocabiliter quia non facio vīm lis sit contesta-
ta vel non quo ad hoc. Preterea si illa iura be-
ne considerent ibi quasi litē contest. est in cō-
sideratione quod interrupendā prescriptionē
nem dūntarāt/ non tamē quo ad missionem in
pos. probatur quia limitata ratio limitati debet producere effectum. l. in agris. ss. de aqua. re-
do. fed illa ratio quasi lit. test. est limitata quo
ad interrupendā longi temporis prescriptio-
nem vt dicit ibi tex. ergo illa ratio non debet esse
in cōsideratione quo ad missionē. Preterea dicit
ibi tex. qd lis dicit esse quasi cōtestata ex die quo
possello est in iudicio vocat⁹. Sed certū est qd ex
tunc nō dī quasi cōtestata quo ad missionē pos-
sello et sic quo ad hoc non operatur aliquid. Prete-

rea si verum esset qd missio in possessionem ir-
revocabiliter deberet fieri ex eo qd quasi sīlē est cō-
testata sequeretur qd anteq. dominus citaretur
possit fieri missio/ sed hoc est fallsum vt dicit tex.
in. d. l. iij. et. d. s. qd si super vbi. d. l. per papam de
verbō ad verbum fuit translata; quia editio legitima
eū citare debet curare et de continua-
cia constare. l. hec autem. s. ex qui cau. in pos. ea.
et sic non est illa causa missio in veram pos.
qd lis fuerit quasi contestata/ et ad tex. in. d. l. iij.
potest responderi qd ibi non negatur quin pos-
sit recuperari infra annum secundū. d. l. si quis
emptionis. s. sed si quis. immo potius ponuntur
ibi verba que solent apponi in p: o decreto.
quando non efficitur possessor irrevocabilis ve-
pater in. d. cap. quoniam frequent. s. in alijs.
et si. Preterea non debet ibi summi ar. a contra-
rio contra tex. in. d. s. sed si quis. dum dicit om̄i
allegatione absentia super principali reseruata.
ergo non super possesso. quia ar. a contrario
non solet aliquām contra. l. per not. in. l. i. ss. de os-
fi. eius cui ma. est iur. glo. ii. in. c. j. de eta. t qua-
li. l. i. vi. Preterea quando assumeretur ar. a con-
trario intelligam qd prius fuerit interpositū p: ri-
mū decreto t poit secundū z sic presuppos-
ito prius ordine iudicatio vel etiam possit dī
ci super principali reseruata om̄i allegatiōē nō
intelligatur soluz de proprietate. fed etiā de pos.
cogita tamen si dici potest qd alia ratione vltra
doc. in isto casu efficiatur missus ex p: o decre-
to irrevocabilis possessor. scilicet quando quis
dicit se possidere nomine alieno: nam colon⁹ vel
quilibet alijs possidens nomine alieno p: reū
mitur qd ipse possidat pro se in tantum qd pote-
rit agi contra eum actione rei ven. l. officium. ss.
derei ven. t quilibet detinens presumit possi-
dere etiā dicit Alex. in. l. a diuino pio. s. si sup-
derei etiā dicit Alex. in. l. a diuino pio. s. si sup-
pares in iudicio dominum nominauerit et dato
termino ad denunciandum domino ille non cō-
pareat/ nec etiam postea quam iterum perempto-
rie est citatus: nec ille qui nomine alieno afficeret ve-
rus possello missus ex p: o decreto tum p: p:
magnum contumaciam tum etiam propriētate
tum quis presumit possessor t si dicit se nō des-
tendere videt vele quo ad se pos. tū etiā
propter contumaciam amborum presumit qd
fraude vel dolo nolit comparere tunc vt supra
tenui p: rimū decreto interponitur habens
vīm secundi: tum etiam quia p: rimū decreto
interpositū respectu secundi non opatrum sum
effectum vt tēdo dominus afficeret cum alijs
possidere dicatur nomine eius et ille non curat
defenderē ergo acto yagetur ignorans cōtra
quem agat inititū in veram possessionem et
irrevocabilez: et si postea aliquis velit copare

sibi reseruetur solum questio proprietatis et hoc modo posset saluari op. doc. et sic procedat hec li mitratio cogita tam super predictis; quia sunt noua et anemine alto considerata et quotidie pos sent occurtere in facto. Circa predicta etiam dubi tarur an in hypothecaria missus ex primo decreto dicatur possidere doc. super hoc fuerunt varijs vi per Bar. in. d. l. iij. s. si. vbi ipse reprobata distinctione dy. qui dicebat qd si agebatur contra creditorem non efficiatur verus possessor secus si contra extraneum; quia tunc efficitur possessor. tenet idem Bar. cuj op. Jac. de are. qd in hypothecaria sint idem quod in reali. s. qd efficiatur possessor indistincte missus ex primo decreto in hypothesis et infra annum possit recuperare solitus expensis et prestita cautione post annum vero si vult recuperare oportet docere non esse debitum si vult recuperare pos. sicut in reali est opus qd doceat de proprietate si vult recuperare pos. post annum. d. l. si quis emptionis. s. sed si quis. C. de prescr. xx. annouz. sed quo ad pri mun videlicet qd efficiatur possessor ex primo decreto imbi non placet nam neg. in reali efficitur vt. s. probauit et sic eius consequentia non valeat et aliozum qui communiter cum sequuntur. Pretre rea nec valeret consequentia in reali efficit possessor ergo in hypothecaria quia non est ratio ratione in hypothecaria in qua solum possessor peti tur principaliter. l. si cum venditor. s. de evic. in prin. et sic obtinet illud quod petit ex primo decreto quod non est dicendum qd proprius contumaciam obtineat pos. et contumax prius pos. in reali autem petitur etiam dominium / ideo facilius posset consequi pos. quia non propterea obtinet omne id quod petit et hanc op. tenet glo. i. d. s. sed si quis. et p. de bella. p. vt dicit Alex. de imo. in. d. s. si. referendo ti. in. l. cuj preponas. C. quo. et quan. iud. ratio secundum eum quia si sententia feretur non magis consequeretur quam possessionem / ideo non debet tantum consequi ex primo decreto sicut per sententiam / non obstat responsio Alex. quia lata sententia non potest dici amplius rem illam non esse hypothecaz pro illa quantitate quam dicitur; sed bene quod ex primo decreto consequitur pos. quia prestanto cautiones recuperabit. d. s. sed si quis. et post annum contrarium pbando. s. rem illam non esse hypothecaz sed dic qd petrus noluit dicere qd cosequitur illud quod per sententiam obtineret. Nam bene sciebat qd per sententiam firmi ius acquisiuis sit. sed dicit qd non debet consequi etiam reuocabiliter omne id qd p. s. niam obtineret; et ad hoc non tedit r. n. Alex. tene. ergo op. glo. i. d. s. si quis quicquid dicat Bar. et alij supradicta. Quo ad scd. videlicet qd trasferat in aduersariu onus pbadi non esse debitum post annum in hypothecaria quam do quis est missus ex primo decreto; tener etiam

Alex. de imo. sequendo op. Bart. in. d. l. iij. s. si. ss. de aqui. pos. Jaco. de are. adducebat rationes quam sequitur ibi Bar. quia si hoc est in reali qd transferatur onus probandi proprietatem i aduersarium post annum. eodem modo est dicendum in hypothecaria qd deber transferri onus probandi non esse debitum in aduersarium. Pretre rea dicit Bar. qd non solum hoc est in simplici reali. sed etiam in negotiorum et consistoria transferatur onus probandi in aduersarium. l. si prius. s. tit. prop. et ibi Bar. t. l. aquo. i. co. ad rationes imo qui tenebat contra Bar. hic. et d. s. si. responderet Alex. de imo. ibi et hec est cōs op. Sed his non obstantibus contrarium puto esse dicendum de iure qd si quis agit hypothecaria et missus ex primo decreto post annum efficiatur irrevocabilis possessor nec propterea trāfertur onus pbadi non esse debitum in aduersariu: nam quādo quis agit hypothecaria agit solū ad pos. nanciscēdā illius rei quā hypothecatā sibi esse dicit nō aut ad hinc effectum ut sibi debitum reddatur; ideo decreta non debet operari vltra id quod petutum erit; nam aliud est probare rem esse hypothecatā pro certa summa sibi reddenda; aliud est pbare illaz summam esse debitam; sed agens hypotheca. solum debet pbare rem esse hypothecatā et si non opponatur qd non fuerit pecunia numerata obtinebitur; ideo licet accessorie veniat qd debeat probare debitum pro quo fuit pignus obligatum et. l. C. de non. nu. pe. t. l. si. p. con. nu. pe. secura. non sit non debet esse in consideratione nisi quod principaliter actum est; et sic non est consonus qd onus probandi non esse debitum translat in renum sit esset difficultius probare non debitum cū sit negativa quam in reali proprietatem; et sic nō valeat ar. de reali ad hypothecam. Pretre rea in reali duo conceduntur post annum scilicet proprietas quam dicit ad se pertinere qui erat re et etiam negativa per quam dicit rem non esse missi in pos. vt. s. dicitur sed in hypothecaria esset vnu dūtarax scilicet negativa quod non debet esse cum principaliter non agatur ad debitum sed ad pignus vt. s. dixi. et sic sufficiet atori qd post annum adie missio teneat illam re hypothercam et que super debito principalis fuerint lis finiti non tamen propriae qd non fuerit annus transactus transferre onus probandi negativam in debito quem inhumanum esset et quasi impossibilis probatio negative. In ea glo. ibi nec ille lucratur fructus glo. determinat qd missus ex primo decreto non lucret fructus rei in qua est facta missio in actione personali et hanc glo. sequitur Barto. et communiter alij docto. vt hic per Alexan. sed Barto. dicit qd debet computare fructus in sortem reprobata glo. in auten. de exhi. reis. s. si vero que dicebat qd de consumidine terrarum

lucrabit sed de iure communi tenebat reddere debitoz. tñ sedz en talis cōsuetudo nō valeat qd ē contra ius diuinū cū sit in fraudem vslurari. et ex hoc dicto reputari singulari infert. Jo. de imo. vt resert Alex. de imo. qd id est in statuto disponēte qd missus ex primo decreto lucretur fructus qd non valeat/ s. otrariū tenet spec. in tit. de piso et sedo decreto. s. restat. v. hoc aut. et imo hicalle. rōneq; qd statutū vider disponere i penā cōtumaciā qd facere pōt p. not. in. c. dillecti de arb. Bal. qd id est tenet in. l. ceptā. C. d. vslur. alle. rōne qd iudic hoc pmittit qd posit facere vt ex piso decreto missus lucret fructus ppf nūmā orūmatā et fulcī. s. si. ff. ex qui cau. in pos. ea. nō ergo min. est dicens dū qd statutū posit hoc pmittit v. vsluetudo qd nō est in fraude vslurari s. rōne interesse videt ecē dispositio vel vsluetudine introducti hoc id est tenet Bal. in. c. vslutariob. de offi. dele. p. predi cta et dicit qd semp debet psumi qd dolus absit a legū p. ditorib. et hoc etia tenuit Alex. d. imo. hic secutus laurētū de rodulphis in repe. c. vsluetū d. vslur. cū limitatiō quā dat ip. s. qd hoc sit veruz nisi reparet qd missus et piso decreto non fuerit creditoz qd tūc sicut rē ita etiā fructus pceptos tenet restituere alle. Alex. ter. i. l. j. s. hec vba. j. ne vis si. ei. et ibi not. Bar. qd decretu interpositu p debito novero est nulli ergo nec accessioz debz valere late p. doc. de hoc in. l. iuste possidet. ff. de aqui. pos. vbi vide qd nō est de materia nra. cofir mat scd Alex. hic p. ter. iuincta glo. singulari. c. fraternitatis. xj. q. ii. vbi scd glo. pen. legales. etiā in foz colscie retineri possunt. et hec op. et cōs. moderniores tu hinc alle. ange. in auc. ei. q. C. de bo. auc. iud. pos. tenente cū Bar. hic qd talis cōsuetudo vel statutū nō valeat et qd hec op. sit tutioz p. anima et psona cū iure communi. d. s. qd si solet secuti abb. in. d. ca. qm̄ frequenter. s. in alijs vt lit. nō ptest. qd etiā tenet cū Bar. hic qd talis cōsuetudo nō valeat nec statutū; z mbi alia opn. magis placet/ nā talis vsluetudo vel statutū nō ē cōtra ius diuinū nā certū est qd si hoc esset veruz dispositio. l. uincī. s. si. nō pcederet qd ibi p. p. cōtumaciā lucrare fructus missus ex piso decreto qd dicere esse cōtra ius diuinū nec nūmā cōtumaciā potuit facere quin esset otria ius diuinū cū cōtumaciā sit inducta de iure positivo nō potuit tollere ius diuinū directe vel indirecte; s. ibi hoc tollera vt dñt oēs doc. ideo idē dicam. i. ca si nō qd tale statutū vel cōsuetudo nō sit contra ius diuinū; sic valeat. Pretre si ius positivu facit qd ppf nūmā cōtumaciā quis lucret fructus vt. d. s. si. et hoc est ronabile eode mo est dicendum qd coluctudo possit opari cū sit alfa. l. vel etiam statutū et sic cū vt. s. dixi cōtumaciā sit inducta d. iure positivo pōt facere saltim qd semp dicat nūmā cōtumaciā vel idē operet quādo est missus ex piso decreto et sic qd lucret fructus. Pretre nos

videm⁹ in multis casib⁹ qd ius voluit qd primū decretū habeat vim scd ita pōt statutū facere et primū decretū habeat vim scd; ergo dicamus a fortiori qd pōt facere qd lucre fructus. Pretre iura potuerit statuere et p. prin. ex primo decreto missus esset possessor et expellere reū de pos. l. iij. s. si forte. s. eo. et q. i. annū postea posset recuperare rem scd. d. s. sed si quis. et sic interim lucrare fructus et sic etiā dicamus qd cōsuetudo vel statutū possit facere; nec hoc est in fraude vslurum sed ratione pene et interesse que duo currunt in isto casu scd delictum proper contraria; et interesse propter debitum et hoc permititur etiā de iure canonico per not. in. c. in cūitate de vslur. et sic remanet hec op. cois defensata et corroborata. Sed in quantum Barto. dicit hic qd tenet fructus computare in sortem innit qd missus ex primo decreto recipit fructus; et cum dicto Barto. transit Alexan. de imo. et omnes post Barto. Ego vero vltra alios aliter puto ecē dicendum; nam infra annum non efficitur missus possessor. pretent in actione personali vt omnes dicunt nec prior possessor definiri possidere. I. eadem. l. s. si quis autem. sed ad hoc vt quis possit percipere fructus aliquius rei nomine suo est opus qd saltim habeat pos. ciuilem vel quasi ciuilem vel late not. per docto. in. l. i. ff. de aqui. pos. sed hic non habet ciuilem nec naturalem imo prior possessor tenet tam ciuilem quam naturale possitionem vt. d. s. si quis autem. et sic nullam pos. perdit. Et hoc est inferandum qd creditor missus non debet percipere fructus quia si los quām secundum communem op. docto. qd possesso ciuilem possit separari a naturali vslufructuari et similes lucrantur fructus. quia dicuntur possidere vel melius dicaz quasi possidere ciuilem et naturaliter ius vslufructus quicquid dicam aliqui in. d. l. in prin. et in mea disputacione pos. latius videbitur. coloni vero et similes percipiunt fructus quia nomini alieno tenet rem. Pretre domus sua voluntate discessit ap. naturali ideo lucratur fructus et facit suos et sic etiam non procedit responsio Barto. ad. d. s. si quis autem. in. l. pretor. in prin. j. de bo. auc. iud. pos. Pretre rea creditores mittuntur in pos. causa rei seruanderita dicunt omnia iura. vt. d. l. si duo. s. creditores. j. vti pos. sed ista missio causa rei seruandae quem effectum habeat declarat. tert. in. d. l. is cui. s. qui legatorum. ff. vt in pos. leg. scilicet qd ille in cuius bonis est facta missio teneatur agrum colere et fructus percipere; sed ad creditorem missum spectat custodia ne consumantur ab herede ergo dicendum est qd missus non debet percipere fructus et eos computare in sortem vt dicit hic Bart. et oēs nec tenet colere nec locare vt dicit hic Bart. in. d. l. pto. et male alias eni talis missio nō esset causa custodie sed

deberet in eū trāsserri vera pos, sicut dicim⁹ i cre
ditoꝝ q̄ habet pign⁹ p̄titionale qz i eū trāsser
pos. l. q̄ pignoris, i. de aqu⁹ pos, ⁊ tūc numerū fa
cit fruct⁹ suos ⁊ p̄putat eos in sorte p. d. l. i. ⁊ q̄.
C. de pig. art. nec tūc ip̄d de tenere causa custodie
vel etiā vt tedium affect⁹ re⁹ veniat r̄fusur⁹ p. d. l.
is cui. in pri. sicut dicim⁹ in creditore, l. cū legati
j. de bo. auc. iud. pos. Pretrea de hoc ē ter. i. d. l.
proz in pri. ſ. de bo. auc. iud. pos. iſtincta. l. fulcim⁹ i
pri. j. ex q̄ eau. i. pos. ea. vbi dicit ter. q̄ si creditor
p̄cipiat fruct⁹ tenet restituere debitorū nec ex his
ali debet; ſi p̄putat ⁊ fruct⁹ i sorte possit ali vſ
q̄ ad quātitate sorte. Pretrea nō iuenio dīaz
inter eū q̄ ē miss⁹ eau. leg. fer. ⁊ alios creditores
ve possunt colere agros ⁊ vēdere fruct⁹ ⁊ locare
nō ob. ter. i. l. i vēditione. S. i. j. d. bo. auc. iud. pos. i
quo potissimum Bar. ſe fundat ibi i in. d. l. p̄toz. i
pri. nā ille ter. loqu⁹ additionaliſ. l. ſi p̄cipiat fruct⁹
p̄cipere ⁊ vēdere ⁊ locare p̄dū: ſi poti⁹ ſace
ret cōtra en iudicēdo a ḥtrario; q̄ illa duo pa
riter, pcedat regulariter quādo, pcedat auctorit
ate iudicis ſc⁹ p̄ decreta pōt q̄s ex p̄dīo fructus
p̄cipere q̄ ⁊ vēdere ⁊ locare poterit p̄dū ex quo
fruct⁹ p̄cipit/ ſi ergo vendi nō poterit vel locari
neſ fruct⁹ p̄cipi poterit ſi ille ter. loqu⁹ i ca
ſu in quo poſſet pcedi ad vēditionē vel locatio
nē ex ſedō decreto vel etiā pmo: dñ tamē habeat
vīm ſedi ⁊ hic eſt nou⁹ ⁊ ver⁹ ſteleſt ad. d. ſ. q̄c
quid dicit Bar. ⁊ nō bene q̄ etiā ſequunt
alij doc. ⁊ q̄ hoc ſit verū oſtendit etiā nā ſb̄n hūc
poſſit in pri. ſ. regit ab illis ſb̄is ſvēdere ⁊ loca
re qđ ſacit relationē ad p̄dū ſc⁹ expositionē gl.
in. v. hūc. dñ dicit. ſ. fructus id eſt p̄dū ex quo p̄ci
pit fruct⁹ non. ob. etiā ter. i. d. ſ. q̄rī ſolēt. l. iſ
cui. ſi. vi. in pos. leg. q̄ne Bar. hic alle. nā loquit⁹ i
caſi oſtitutioſis dñi antonij de qua in eadē. l. ſ.
impator: q̄ ibi p̄mittit post illos ſex mēſes q̄
fruct⁹ poſſit p̄cipere ſi heres nō pareat voltitati
defunctoz ⁊ ſic loquaſ in caſi ſuoyt hoc etiā pa
ter in eadē. l. ſ. ſequ⁹. vbi regulariter nō p̄
cipiunt fruct⁹ ⁊ hoc etiā pbaſ in. d. ſ. q̄rī ſolet
iſtico. d. ſ. impator vbi ex eo q̄ nō ſoluebat lega
tū ſuit facta miſſio. ⁊ tñ. j. ſer mēſes non iuber q̄
fructus p̄cipiant p̄missuſ ſz poſtea in penā he
redis noluit impator Antonius ſpecialiſ hoc ſuo
reſcripto iſducere vt defuncti voltitati ſatisficeret
ergo regulariter ſecus q̄ non debet p̄cipere fru
ctus rei in qua eſt facta miſſio. Pretrea ante ſer
mēſes non p̄cepit fructus ve ibi inuit ter. licz
fuerit reus iuſſis ſoluere, ⁊ ſic facta miſſio q̄ nō ſoluebatur
ve per hoc reprobo dicit Jac. de are.
quem refert ⁊ ſequ⁹ Bar. in. d. l. p̄toz. in pri. qui
dicebat q̄ ſi fuerit facta miſſio q̄ nō ſoluit tunc
legatarius p̄cipiat fructus q̄ nō ē hec ratio. d.
ſ. impator ſc⁹ ſ facta miſſio q̄ nō ſoluit tunc
enim a tempore miſſiois lucratuſ ſuſſet miſſio
fructus; nec expectati ſuſſent ſex mēſes fuit. g

ratio specialitatis fauor ultime voluntatis vt ibi
etiam inuit ter, dñ dicit quo ad voluntatem defuncto
rum satisfiat, t hec etiam faciat ad id qd, s. dñi re
probado Bal. in distinctio quā faciebat hic; et
in l. leu qui cl., de pñil. cred. j. p. l. si pecunie. ff.
vt in pol. leg. licet eis sequant̄ oēs alij doc. in l.
ignorare. C. de rest. mili. dicas ergo qd quādo q̄s
mittit in pol. est primo decreto sine in reali sine i
personalī q̄ aut illud decretū habet vim secundi
tunc lucres etiā, j. annū sicut potest post secundū
decretū interpositū pone exemplū quādo inter
ponit cōtra minore vel furiosum quādo pot p̄
cedi ad venditionē bonorū, vt puta quia minor
q̄s alienū t mora esset dannū creditoribus alla
tura dic vt. s. dñi ar. t quādo cōtra minorem ex
primo decreto deleniat ad venditionē bonorū.
Itē quādo quis dolo vel fraude latitat p. d. l. cui
qui, t d. l. fulcimus. s. j. ci fe, t etiā alijs casibus
de quibus. s. late dixi vltra doc. aut interponit
primū decretū nō habēs vim scđi sed nec potest
perueniri ad scđm. id est ad venditionē bonorū:
vt puta quādo sit missio in bonis pupilli t non
est causa ppter quā ad venditionē debeat proce
di/ t expectat pubertas. l. apud iulianū. s. si ve
ro. d. marcelus aut ibi a contrario sensu. t i bonis
furiosi vbi nō est causa quare bona possint vēdit
tūc siet missio i eoꝝ bonis t fructus faciat suos
computabūt tamen in sorte p. d. s. queri poterit
non tamen eo modo possint eos percipere quin
etiam teneantur pupillo vel furioso ex his alime
ta prestare. l. si pupillus. in prim. j. de pñil. cred.
et melius hoc probat in. l. si. co. titu. idem etiā
dicerē quando quis est absens ex causa propter
quā non potest contra eū perueniri ad secundū
decretū tūc saltim creditores possint fructus fa
cere suos ex illo decreto t computare in sorte ar.
d. l. si. iuncto. s. si. t in hoc relevant. j. annū post
q̄ ad eū bonorū venditionē nou potest perue
niri si tamen postea defendant debent restituui
vna cū fructibus inde perceptis si non probaua
rint debitti. d. l. ignorare t d. l. eum qui. t si non
defendantur bona possunt vendi. d. l. ignorare.
aut interponitur primū decretū non habēs vim
scđi ad perueniendū ad scđm. t tunc nec in reali
nec in personali faciet fructus suos; s. debet col
ligere reus ex missis habebit custodiā ne consu
mantur. d. l. is cui. s. qui legatorū non facta dñia
inter eum qui missis est ex edicto legatorū seruā
dorum causa; t alios creditores qui causa rei ser
uante mitunt ut. s. probauit eis etiā in legis
maiō ratio esse deberet fauore ultimari volunta
tum vt patet in. d. s. imperator intelligēdo vt. s.
decla rau. si vero reus nollit collere agros tunc
creditor colli faciet t fructus custodiet vt. d. l. is
cui. s. q̄ si heres t hoc. j. annū post annum vero
tan in personali quā in reali faciet fructus suos
in legis vero aut loquit̄ q̄ sit missio ex consti

entiōē: et tūc cū fiat missio q̄ non soluer̄t post ser-
mētes p̄cipiat fruct̄ et p̄putabit in forte. S. impa-
tor. t. s. q̄ri poterit; et hoc fanoꝝ vltimā r̄voluntā-
tiū cu in aliis actiōēs hoc fieri nō posset nisi eēt
debitū notoriū p. c. ex parte de h. sig. t. s. dīx.
Quādo vero fieret ex edicto pp̄f salificationem
nō p̄st̄itū: tūc cū primū decretū habeat vim cau-
cioñs. l. de bonis. s. q̄ pupillo. t. s. eadē. l. s. si q̄s.
nō faciet fruct̄ suos. s. custodier̄ enā post annūs
q̄ nō ad hoc suit interpositū primū decretū per
qd obtinet q̄cqd petet; q̄ dīcēt esse cant̄ de le-
gato sibi soluedo cū heres nō possit fruct̄ cōsu-
mēre p̄stādo tū cautionē et soluedo expēsas recu-
perare poterit tā fruct̄ quā etiā rem. q̄ legatu-
rius consecutus est id q̄o p̄cebat, intellige tū su-
pradicāta sc̄ q̄. i. annū nō lucre fruct̄ nec eos
faciat iūos mīli missus nō habeat vnde se allat;
tūc vescēdi causa fruct̄ diminuet ut est texti. in. l.
pe. vt in pos. leg. et hoc siue in missio legator̄ ser-
uādoꝝ causa. iūe q̄t̄ liber alio creditoꝝ vt dī-
cit Alex. de ino. in cōsī. lxxv. incipit vide t̄ iū
consultatiōe. in casu. l. s. fi. deven. in pos. mit. et
etiā quādo q̄s p̄numia cōtumaciā rei mittit in
pos. tūc lucrat fruct̄ ex p̄io decreto missiū vt. s.
dīx q̄cqd dicat sali. in. d. auc. ei que sequunt̄ mo-
dernoꝝ: et male t. s. eoz op̄i. reprobant. s. in
quātū bic monēt p̄ doc. an quādo p̄ numia cōtu-
maciā sit missio req̄rat q̄ iūer exp̄r̄mat ut mis-
sus lucre fruct̄: an vero sine exp̄sione possit lu-
crari Bar. hic t. in. d. s. fi. et Iuno. ait en in. d. ca.
dilectio de s̄b. sig. tener q̄ iūer reneat hoc dice-
re exp̄sse alias nō lucrat fruct̄ Jo. an. in addi-
spec. in tit. de p̄io et scđo decreto. s. restat s̄b. hoc
aut̄ idē tener et ibi spec. hoc sentit Bal. in. l. oſen-
tanū. C. quo. et quā. iud. Alex. de ino. hic t̄ com-
munit̄ doc. sequunt̄ bāc op̄i. et p̄oderat tex. i. d.
s. fi. dīcīt et fructū p̄cipere iūist. s. gl. hic vi-
det iūere cōtrariū dū simpl̄ loquī: q̄z ex quo
est facta missio ob numia cōtumaciā abliḡt eo q̄
iūer alio dicat lucrat fruct̄ et bec op̄i. de iure
videt verior p̄ tex. in. d. s. fi. inducēdo hoc modo
nā ibi impator. iūer p̄ lūn rescriptū enī q̄ in pos-
sessionē reū iūer est p̄cipere fruct̄ et sic solū
p̄supponit q̄ fuerit iūindus in possessionē pp̄f
numia cōtumaciā: q̄ dīcīt ibi q̄ tūc lucrat fruc-
tus. Pret̄ea p̄io dīcīt q̄p̄f fuerit iūindus in pos. p̄
p̄cipere numia cōtumaciā s. si esset op̄i q̄ iūer ex-
presse dicere ut lucre fruct̄ debebat hoc exp̄ri-
mere ex p̄io decreto ante missione factā q̄d et cō-
tra metē tex. et alia verba. Pret̄ea dība dīl positi-
ue posita ibi nō referunt̄ ad iūidē: s. ad partē q̄
est missa dū dīcīt et p̄cipere iūist enī q̄ p̄ numia cō-
tumaciā in pos. reū iūindus est alias diriſit ibi
impator. p̄cipere iūer iūer vel saltū impoſa-
liter p̄cipere iūer et sic apparet q̄ ex. l. dispositi-
one lucre fruct̄ quādo costat q̄ p̄ numia cōtu-
maciā fuerit missus. Pret̄ea ibi vult tex. sacere

d̄sam iter eū q̄ est missus simpl̄ in pos. rerū be-
reditariorū vt in p̄io casu. d. s. si. v. diu⁹ quoq;
q̄ tūc ille nō lucrē fruct⁹, t̄ eū q̄ est missus ob ni-
mis cōtumaciam vt in fidei casu. d. s. diu⁹ ibi i quo
rescripto q̄ tūc lucrē fruct⁹ nō q̄ sit necesse q̄ iu-
der hoe exprimat q̄cqd dicant hic moderniores
bononienses q̄ loquat̄ in fideicomissario. d. s. si.
sz̄m bil est somnia enī sunt vt. s. ostēdi cogitab̄
t̄ q̄ doc. ad bec nō aduerit t̄ ter. in. d. s. si. sup
quo se fundat ad tenēd̄ q̄ index tenet exp̄me-
re zc. pbat strarii vt. s. indur. Pretteia nō pu-
to q̄ erp̄sio iudicis possit hoc op̄ari s̄z solū dat̄
cognitione sup̄ missio fiedā; t̄ hac fiat pp̄l nimia
cōtumacia vel ne. Pretteia t̄ ferto nullui reperi-
tur q̄ erp̄sio iudicis opez lucrē fruct⁹ si alia
est causa lucrādi: ideo dicam⁹ q̄ nec nos dicere
debem⁹. l. illā. C. de colla. Sz̄ q̄ supra coclusi-
licz ante annū missus in pos. nō dicat facere fru-
ctus suos nec in psonali neq; in reali. t̄ post annū
sic adie missioz in pos. copiādo vidēdū ei
an si postea agat de pp̄. ietate ille cōtra q̄e fuit
facta missio t̄ obtineat an sicuti restituit pos. ita
etia⁹ debeat restituī fruct⁹ ex re p̄cepti medio t̄ pe-
sup̄ hoc sali. in. d. aue. c. q. C. de bo. aue. iud. pos.
dicēbat q̄ fruct⁹ cōsumptos non tenebat resti-
tuere cū dicat iuste posidere p. l. inste. s. de aq.
pos. s̄z extatē tantū tenet restituere sicut q̄libet
ali⁹ bone fidei possessioz. l. certū. C. de rei vedi. s̄z
q̄ fruct⁹ cōsumptos nō teneat restituere intelli-
git Alex. de imo. hic ante lite stet. post lite vero
cōtest. tenet ad p̄ceptos p gl. q̄ hoc tenet in. c. cō-
tingit d. o. t̄ oti. modē. bo bononiensis. hic dicit
q̄ no solū fruct⁹ extatē tenet restituere miss⁹ et
p̄io decreto in reali post annū s̄z tenet etiam ad
omnes fruct⁹ p̄ceptos mouent aliquib⁹ funda-
mentis valde debilib⁹; t̄ p̄io p̄ter. in. d. c. q̄m fies
quēter. S. in alijs vt lit. nō stet. vbi caueat q̄ em-
cif̄ irrevocabilis possessor post annū s̄z nō dicat
q̄ lucrē fruct⁹ nec q̄ faciat suos t̄. d. l. si q̄s em-
ptioz. S. s̄z si q̄s. C. de p̄scrip. xxi. annoz cū ergo
nullui reperiāt q̄ fruct⁹ debeat lucrari sufficit
q̄ cōtumaciam granet in hoc q̄ ampli⁹ nō possit do-
cere de possessione s̄z solū sibi restituā q̄stio ppri-
etatis si vellit agere. Sz̄ r̄nde bremiter q̄ no e ve-
rū dicere q̄ iure nō caueat hoc imo fruct⁹ sequin-
tur pos. vt late p̄ doc. in. l. j. in p̄i. ss. de aq. pos. et
p̄z in. l. certū. C. de rei v̄. quādo bone fidei pos-
sessor facit fruct⁹ suos ante lit. stet. intelligas cō-
sumptos/nec est verū q̄ in casu nō quādo quis
mituit in pos. et p̄io decreto post annū dicatum
male fidei possessioz vt ipsi dicunt t̄ nō bene/nam
actor ages rei v̄. dicit diuīum ad se p̄tinere t̄ sit
negat re ēc alīz ideo dī babere bona fide q̄ tūc
q̄s dī babere malā fide quādo haber societātē rei
alienē. c. vigilati. t. c. si. de plcrip. s̄z isto casu pu-
tar re ad se p̄tinere t̄ nō ad alīū cū ḡbabeat pos.
post annū. d. l. si q̄s emptioz. S. s̄z q̄s. t̄ b̄z bo-

pothecaria nō lucrat fructu post annū cū posse
sione solā videat adnocare. l. si civēdītor i p̄m.
ff. de euc. l. sī actio realis. l. si fundus. s. in vēdi
tōe. ff. de pig. r. est cōis op̄i. doc. hic z in. d. auc.
ei q. sic etiā dicam? in alijs actiōib⁹ realib⁹ sed
hec nō est bona tōm i ratio diversissima
nā l. tūc post annū habeat pos. mīl⁹ in hipothe
caria; no tōm intēdit fructu lucrari; l. soli habere
pos. vt sit sibi cauū de debito; r. sic facit postea
fructu suos; l. sīputabit eos in sorte p̄cipalē cō
sumptos intelligit tōc posse fieri sp̄efatio p̄
not. p̄ Bar. in. l. diu. r. o. s. ob. donatiōes. ff. so
lu. ma. l. j. z. i. C. de pig. acti. r. d. l. is cui. s. que
ri poterit. ff. vt in pos. leg. nec p̄t dici q. in hipo
thecaria habeat bonā fidē ad lucrādū fructu cūz
sciat rē esse alienā nec sūt missus scōs mēsurā de
biti declarati; l. p̄tebat pig⁹ datū a parte pro
debito nō q. p̄teret debiti; l. enī est actio p̄
sonalis z scōs mēsurā debiti declarati deb̄z fieri
missio; r. sic diversa ratio z diversiū ius debet ē
in actio hipothecaria z in alijs actiōib⁹ realib⁹
bus z p̄sonalib⁹ de q̄b⁹. j. dicām ex dictis eo
rā p̄t ierri q. in actio mētra missi⁹ ex p̄io de
creto post annū nō faciat fructu suos; r. sic rema
net op̄i. cōis defensata ab obiectis ipsoz. Sed
ultra p̄dita cogita si dici p̄t: nā l. post annū es
ficiat possessor irrenocabilis tōc etiā in reali de
bet interponi scōs decretu nō q. illo assigetur
parti terminu? ad agēdū sup̄ p̄prietate; l. sī ad cō
firmādū pos. quā post annū ipso iure acq̄sicerat
de hoc est tex. in. c. j. de eo q. mitti. in pos. cau. rei
serua. mīl⁹ caulet q̄cqd dicat doc. r. l. dicēmus
post q̄ scōs decretu lucrāb̄ fructu q. erat missi⁹
lus ex p̄io decreto etiā p̄ceptos ante interposi
tōe illū decretu scōs. Intelligas p̄ceptos post
annū q. etiā affirmabit pos. p̄terita z decretu re
trahit; si vero ante interpositione interpositio
ne scōs decretu re? q. fuit stūmar z pdiderat pos.
post annū agat de p̄prietate z obtineat dicere
q. nō solū fructu p̄ceptos post lit. otest. sed etiā
ante p̄ceptos teneret restituere q. sibi deb̄z im
putari q. nō petrit scōs decretu postq̄ potuit pe
tere z obtineare. Pretēta quādo alijs est missi⁹ i
pos. ex p̄io decreto post annū ius facit executio
nē in odī p̄sumacis q. missi⁹ efficiat ver⁹ posses
sor; r. faciat fructu suos. si postea null⁹ agat sup̄
p̄prietate cōtra eū vel agat re? z succubari; l. nō
obtineat re? tūc q. fuit negligēs in petēdo p̄fir
matione illū pos. date a. l. in odī cōtumacis. et
p̄sumptio tōc eū cū potuisse petere nō pe
tuit scōs decretu postq̄ succubuit in p̄prietate q.
etiā ante sciebat se nō esse dīm; r. tūc tenet resti
tuere fructu extātes z teneret a cōsumptos etiā
ante lit. otest. p. d. l. certū. si tūc scōs decretu suiss
p̄t interpositi autoritas iudicis cōfirmās l.
lā pos. tollit omnē p̄sumptionēt sī etiā si post
ca agat re? sup̄ p̄prietate obtineat tenebit missi⁹

ad rūcētātes dūtarat ante lit. ote. postea ve
ro ad om̄es q. nō erit p̄sumptio q. ante scierit.
Pretēta etiā p̄sumptio q. scōs decretu debeat
imponi eo mo quo dixi no op̄aret aliqd q. non
est dicēdū q. frustra aliqd disposerit papa in. d.
c. l. de eo. q. mitti. in pos. p. l. hec stipulatio. s. di
uis. s. vi leg. no. caue. z id etiā dico in actione
mixta scōs q̄ dāt ad re? q. eo mō p̄cedit in rea
li sicut in mētra z ecōuerio. l. fulcīn. s. tēc videa
mus iuncto. d. idē celsus. ff. ex qui cau. in pos. ea.
S. supra dicta intelligit doc. p̄terquā si primū
decretū sit interpositi post lit. otest. tūc enī anī
trāseat ān a tpe missiōes icipit lucrari fructu et
p̄io decreto cūz efficiat irrenocabiles possessor
p. l. sentanē. C. quo. z quā. iud. z idē dicūt quā
do est lis quasi otest. vt est quando re? nominat
dīm in iudicio lēmatā solēnitate. l. i. C. vbi i rē
actūcūz efficiat irrenocabiles possessor et p̄io
decreto lucrāt fructu; l. in p̄io calu quādū ē lis
quasi ote. supra tenui q. no magis efficiet pos
sessor irrenocabilis quā si nō estis lis otest. l. sī
in calu. d. l. i. C. vbi in re? act. tēcām. op̄i. cōem
q. efficiat irrenocabiles possessor ex p̄io de
creto; tunc eū mō lucrāt ac si scōs decretu fuisse
interpositu? q. illo primū habebit vim secundi.
alias ante tenedo q. nō efficiat ver⁹ possessor ex
p̄io decreto; tūc nulla ratio sp̄alitūt est in isto
cafu de quo ad supra p̄ me dicta me remitto. vbi
latissime sup̄ hoc vltra alios dixi qual⁹ nō efficiat
possessor p̄tūre p̄mū decretu dūtarat. Si vero lo
quāmur in actio p̄sonali post annū cūz efficiat
possessor irrenocabilis sicut in actio reali vt. s.
p̄baui faciet fructus suos z si anteq̄ interpona
tur scōm decretu reus op̄ares velut soluere de
bituz z recuperare re? q̄ p̄t. tunc sīputabit fructu
in sorte. l. cui. s. q̄ri solet. s. vt in pos. leg. si fue
rit vero interpositu? scōs decretu. tūc fructu p̄ce
ptos lucrāb̄ z etiā p̄cipiēdos si possessor ē libi
ad indicata in solutione quātitatēs suē etiā res
in qua erat facta missio fuerit vēdāt; tūc lucrā
tūr fructus ante interpositione scōs decretu p̄ce
ptos q. videat talis pos. cōfirmata post scōs decre
tu z fructu erūt sui loco itercessē posq̄ lex facit ex
ecutionē q. efficiat irrenocabiles possessor p. d.
s. l. sī q̄s ar. tex. in. l. iulian. s. f. ex q. cau. i pos.
ea. sicut ibi lucrāt fructus ex p̄io decreto p̄ce
ptos de re in qua fuit facta missio a fortiori quā
do fuit interpositu? scōm debet lucrāt; l. o. pos
interpositione scōs decretu yellit soluēdo debituz
recupare re? q. fuit stūmar nō audieb̄ vt d. hoc
j. lat. dicēm. l. si vellit agere no esse debitus
andieb̄ sicut in reali audieb̄ de p̄prietate scōs
stūmar to q. nō fuerit debitus decreta erūt nulla p̄ noc. in
d. l. iuste possider. j. de aq. pos. etiā si ondat q. in
p̄te fuit nō rite vel recte interpositu? vt not. per
doc. in. d. l. iuste. z fructu etiā debet sibi restituī. z
ita tenet Alex. hic z. s. dici scōs amōsumptos tenet

dametūz ut dicit etiā hic cuma, t. s. dixi de intellectu illius, l. pbaſ p. not. p. Bar. in. l. ticia in fi- d. accu. vbi dicit q̄ quādo cauſa ſubſtēt pōt statui talis terminus vti putā ſi q̄ ſyadit iſamādo dices ego accusabo te de tali criminis vel petā tale poſ feſſione ita etiā dicamus i cauſi nro cū citatus nō ſpareat i iudicio pſumit q̄ p. maliciā ſit abſtens c. put de dolo, t. oti. h. q̄ ſo etiā de exhi. reis cū ſi ſi cīcē ſora ſuſpicio ſuſtria ſora eum q̄ ſpectat foſaz defectus pbaſtio actoris vel defereſa cere conabit / ideo nō vult accipe iudicemq̄ ci- cius vult pdere pos. ve poſtea melius poſſit obti- nere in pprietary extincit pbaſtib⁹ eius q̄ erat actor t ſi hec ē iuſta cauſa ſtatuedi terminuſ facit text. in. l. ſi contendat iuſtra de fideiu. t ſa- cit etiā ad hoc text. in. l. ſed t ſi per pretorem. h. ſed ſi dum decreto. f. ex qui. cau. maio. vbi in penam contumacie denegatur parti iurisdicito t pdit ius reſtituendi t ſi uite ſunt iuſte caue ſi grandi reo predictum punitum nec actori eſt ple- ne conſultum ut dicit hic Bart. per primū decre- tu. t. s. remiſi / ideo nō habet omne id qd̄ petebat; et p. hec p̄t ad ar. glo. nec eſt oſtradicatio aliqua q̄ poſſeſſor petat ex cauſay ſi parti aſſigneſ ſer- mi- nus ad agēdiū nec p. tāle ſignationē penit dñiū ſi q̄ ſunt liuſi ipoñat t ſic nec obſtar. ſal. nā hic nō cōpellit ad agēdiū p̄cile ſed cauſatiue niſi vellit pdere ius qd̄ habere intēdit vel ſi nō habet q̄ nō poſſit ampliū inq̄etare nec eī ſtumaciam eſt punita quin etiā pp̄ter illā ſtumaciam poſſit ſta- tuī pſſat⁹ termin⁹ ut dicit l. Alex. alter rūdeat cuius respōſio nō placet nā ſi nō poſſet ſtatui ter- minus p̄dictus nō reqr̄it citatio nec ſcedi deb̄t ideo nō pp̄te nouā ſtumaciam puniſt q̄ ipſe pſup- ponit q̄ deb̄t ſtatui pſſat⁹ termin⁹ ſed ſal. hoc negat q̄ dicit q̄ ſatis eſt eius prima cōtumacia punita: ideo pars nō deb̄t ampliū citari nec i cō- tumacia nouā ſtituit t poſt primū decretū pp̄t cōtumacie pſueratā itēru puniſt q̄ ſeffici ver- poſſeſſor t ſic eius ri. nō ſacit ad ar. ſal. Itēz ut ego ri. nec tepus. xx. annoii dati a. l. i. qd̄ po- ſit agere de pprietary ut not. p. doct. in. d. l. i. C. vbi in re acti. e. inducit in fauore l. in odiū nō pe- tetis ideo illō nō debet in eius ſtumaciam rediūdare: et ſic nō minuit nec auſter ſibi index quicquid ſu- per hoc cū nihil intēdebat ei ſcedere. l. ſi auſter- rere id qd̄ habebat cū alias pp̄petuo potuiffet age- re t ſic iuſtructa in diuiniuonē nō debet iuſtrice re augmētu. l. legata in viſitator. ſf. de le. j. z. l. lega- ta in uiriliter de adiuen. t. hec ſr. magis pla- cer quā illa quā dant Alex. t alij cogitabiliſ ſu- p̄dictis q̄ ſubtilia ſunt t a nemine cogitata. Et l. doc. mbiſ dicit q̄o circa p̄dicta an in pſonalitati ſeſſione poſſit interponi terrui decretū poſt ſecu- ſicut in reali dixi. t dico q̄ ſicna eade eſt ratio in vtrac ergo idē ius. l. illō. ſf. ad. l. aqui. nam ſicut nō eſt plene poſſut actori p. poſſeſſionē ex primo

decreto post annū loquēdo vt dñt doc. vel etiā ex secundo decreto: vt lupa tenui quin possit post ea agere de iure suo id est potest interponi aliud decretem p̄sigendo parti terminum vt. s. est dictum eodē modo dico q̄ per secundū in personali non est reo plene consultū quin possit postea age re debitu non esse ille qui primo erat reus et contumax et constito de indebito decreta erunt nulla et recuperabit suas res: vt non p̄ doc. in. l. iuste possidet de aqua pos. et ideo eo modo i hoc sicut in reali poterit statui terminus parti p̄ tertium decretem infra quem debeat agere de indebito alias non audierur amplius. Preterea eodem modo debet puniri p̄ contumaciam in personali si cut in reali et sic eadem causa est hic ad hoc vt tertium decretū possit interponi et sic respondeat ad obiecta que possint adduci sicut. s. est responsū in reali. Adverte etiam subtiliter ultra doc. si diri potest q̄ etiā in reali post annū adie missione ex primo decreto et ante transactum tempus ad agendum prefirum ad agendum super proprietate si reus qui fuit contumax compareat et vellit agere non de dominio suo p̄bando sed de non iure ipsius actoris quo probato apparebit decreta non recte fuisse interposita et sic erunt nulla p̄ not. per doc. in. d. l. iuste possidet per. l. j. s. l. j. Ne vis fiat ei q̄ tunc licet non constet de suo dominio recuperabit res cum constet de nullitate decreto: sicut dicimus in personali non ob. qd̄ dicitur in. l. si quis emptionis. C. de prescrip. xxx. anno. s. sed si quis et. l. j. C. vbi in rez acti. vbi dicitur q̄ questio proprietatis solum reseruat ergo si non doceat de proprietate sua non debet reciperare. Sed tñ. q̄ satius videt agere de proprietate cum docet de non iure actoris/ nec iura dñt q̄ de sua proprietate debeat docere; sicut q̄ q̄stio proprietatis solum reseruantur potest intelligi etiā de non iure actoris q̄ illud sibi reseruantur sic intelligamus indistincte cum iura indistincte loquantur. l. de precio. s. de pub. Preterea si predicta iura dicerent q̄ solus de sua proprietate audiatur: dico etiā q̄ debent intelligi dñmmodo decreta non sunt nulla per not. in. d. l. iuste: s̄ ostēlo de falsitate cause per quam perebat rem decreta dicentur nulla. d. l. j. s. l. ne vis fiat ei. ibi si obsum crediti vel ob falsam petitionem rc. et sic in hoc casu non poterit missus yti. l. loci corpus. s. competit assertens quo ad te liberar edes habeo si. si ser. ven. quod si verum est esset valde nota dignum licet subtile et nullus docto. ad hec aduertit q̄ ego viderim licet sint necessaria et quotidianā. C. Bar. hic extra glo. querit an. secundū decretem habeat locum in hipotecaria et se remittat ad dicenda per eum in. l. iij. s. fin. ff. de aq. pos. vbi no determinat sed Bal. in auc. et qui. C. de bo. auc. iud. pos. dicebat q̄ si loquante post litis contesta. absolutum est; quia non requiritur

secundum decretum: si autem ante litis contestatione post annum. l. facit ipsum irreuocabile possessor et statutum a. l. equiparatur dissimilatum: et ideo interlocutoria iudicis contra dissimilitudinem. l. esset ipso iure nulla: et sic concludit quod nunquam requiratur secundum decretum: id est tenet hic ange. et immo quia missus in hypothecaria obtinet quod perebat. s. pos. l. si cum venditor in principio. s. de emic. Joani. and. in addi. spec. in tit. de consummatione. s. lequitur. s. sed nunquid hodie cum dicitur? quod si ageretur contra debitorem in terponitur secundum decretum quia non tantum in possessionem: sed in debitoris quod habet iure. dicebatur petere transfertur ex secundo decreto dominium: sed quando contra tertium solum petit pos. d. l. si cum venditor. ideo cum illa habeat post annum non requiratur secundum decretum et resert hic Alex. et videtur adhucere eius opinionem dicit ipse quod lucet per viatio ad iudicatum non possit interponi secundum decretum: s. inspecto quod onus probandi debitum non esset nec rem esse obligaram post annum actore missum in possessionem hypothecaria agentie secundum opinionem. Quid tenuit sequendo Bart. in. l. iij. s. f. s. de aqua pos. poterit interponi secundum decretum ratio secundum eum / nam sicut post annum in actio reali transfertur onus probandi proprietatem in reum post annum tamen potest aliquid parti terminus ad agendum alias non auditur eodem modo et fortius debet dici in hypothecaria quod possit interponi secundum decretum statuendo terminum reo infra quem debet probare actores in hypothecaria actione missum non habere res illam hypothecatam vel non esse creditorem vel se habere priora iura. Nam in reali agitur de excluding aproprietate: et sic de maiori preiudicio in hypothecaria vero semper potest recuperare soluendo debitum pro quo res est hypothecata per. d. l. si cum venditor. in pr. alle. Alexan. quid. decu. qui hoc arg. vrebatur in alio tamen positivo licet similiter moder. bononie. hic dicitur id quod dicit Alexan. sed non ita plene sicut Alexan. de imo. unum tamen dicunt quod assertum non est quod si agendo hypothecaria lis est contestata. non peruenientur ad decretum: sed agens debet petere dissimilitudinem pronunciari in hoc si quereret de causa bene dictissim per. l. properandus. s. sin autem reus. C. de iud. sed quia indistincte loquuntur non bene asserunt: quia potest interponi prium et secundum decretum post litis contestata. secundum communem / sed nec dictum Alexan. placet. et primo dico quod non est ar. a maiestate rationis de reali ad hypothecam. nam sicut est preiudiciale in reali quod excludatur reus a domino / ita eque preiudiciale est quod quis excludatur deprobando non esse debitum: et potest esse magis preiudiciale si quantitas perita

et sit maior valore rei in qua mittitur. Preterea eius pauperrimum non est verum quod post annum onus probandi debitum non esse transferatur in aduersarium ut supra suo loco dixi reprobando Bartol. quem inequitur etiam Alexand. in lege. iii. S. fina. infra de aqui. pos. et quando verum esset dico quod non debet esse idem in hypothecaria sicut in reali: nam ad hoc ut possit interponi tale decretum debet esse causa iustissima ut supra dixi. sed in reali propterea admittitur quia alter non potest sibi succurriri: sed in hypothecaria hoc ceterat quia poterit defeniri ad venditionem rei hypothecatae ut iure ordinario. l. fina. C. de iur. dominij impetri. et obtinere debitum et sic non potest dici causa iusta contumacia rei ad assignandum sibi terminum pressattum sicut in reali potest et sic nec assignari terminus potest ut agat rem illam non esse hypothecatum cum habeat aliam viam ad consequendum debitum per viam ordinariam non debet reus ultraius onerari. Preterea ut dicunt etiam ange- et uno hic nihil aliud petitur quam possessio in actione hypothecaria pressata. le. si cum venditor. et post annum habet eam irreocabilitatem et sic poterit percipere fructus et eos comparare in sortem. le. i. et. ii. C. de pig. acti. si vero citius vult habere debitum vendit hypothecam secundum conventionem partium alias secundum dispositionem iuris: sic non erit opus tali pre- fictione certi temporis. Preterea si assignatur talis terminus in actione hypothecaria quod post illud tempus non audiretur reus ad probandum non esse creditorum missum sequentur duo absurdula unum quod cum solum petat post credito: ut sis securis de debito consequetur etiam aliud quod diceretur creditor et quod debitum sit verum ex presumptione iuris: et de iure contra quam non admitteretur probatio: cum etiam in reali non consequatur nisi illud quod principiter perebat scilicet se declarari dominum et illud obtinet per dictum tertium decretum quod docto. secundum decretum appellant. secundum absurdum est quia esset quedam preposteratio cum primo deberet consequi debitum et postea assignari terminus reo infra quem debet agere se non fuisset debitor: sicut diximus supra in actione personali satis enim videatur copelli postquam missus efficitur irreocabilis possessio post annum et incipit vendere rem hypothecatam pro debito: et sic nec isto modo vellit comparere reus et docere de iure suo premisis solemnitatibus a iure requisitus tunc forsitan dici posset quod possit prefigi terminus in actione hypothecaria non potuisse utrumacumque. l. pp. denticiatione quod fieri debet hypothecare dat. l. credito. C de distract. pig. et l. debitorum. C. de pig. et sic concludo quod in hypothecaria nunquam habebit locum sciz.

decretū quicquid dicat hic Alex. et moderniores
et nō bene cogitabis q; sunt nonē cōsideratiōes
in glo, ibi est autē ponit effectū sedī, et dicit q; eius
effectū est q; si ille in cuius bonis est facta missio
erat dñs effectū dñs, si vero erat dñs causa p̄fū
capiēdī dictio alle, gl. l. i. f. s. f. ex nota, cau-
aga cū sī. S; aduerte t; doc. om̄es cū gl. trāscāt
hic tu dic q; d. l. i. loquit̄ in causa norali solī ex
prior decreto; nec ibi sit mētio de scđo decreto: vt
etia inuit̄ ibi Bar. t. 2. latifl̄mē dixi q; ex primo
decreto in causa norali missis effectū dñs si con-
tumaz erat dñs, si vero nō erat dñs dñs p̄fū
piēdi cōditio. S; debet intelligi glo. m̄a in alijs
causis scđz in dam. infec. t; in psonalib; t; realib;
actionib; in quib; interponit scđz decreto licet
post annū efficiat missus postferat vt. s. late dixi
q; cōqd dicit hic moderni, p̄sistētes i; suo errore
quoz opini. s. reprobauit: nec intellectus eoz ad
d. l. i. f. s. f. absens pcedit q; quo quoniam intelligat
illa iulio q; sunt facta propter contumaciam et pri-
mū decreto t; operit dissimilitō p̄mi decreti vt. s.
ptz et sc̄no bene sonariāt in itellectu illi. S; S; in quaū glo. dicit q; efficiat dñs p̄ scđz decreto
si ille otrā quē sunt facta missio erat dñs intelligas
sane q; pcedat i; caula dam. infec. t; sic pcedat rex.
noster in alijs vero causis vt in actiōib; psonali
bus bona iubēns vendi. l. c. u. pponas. C. de bo-
auc. iud. pos. l; aliquādo er caula possit parti ad
iudicari i solutū: t; tunc etia pcedit rex. noster. et
glo. in realib; vero dic vt. s. dixi. in alijs etia vt i
cōfessio quid operet p̄mū decreto dixi. s. et
etia in norali in qb; nō iterponit scđz decreto si
vero teneret op. cōis doc. q; scđm decreto requi-
rat in norali verū diceret glo. S; aduerte ad vnu
q; Bar. dicit q; sicuti est res data in solutū q; tñc
debitor venies recuperabit infra biennium si vellit
soluere debiti p. l. f. C. de iur. do. ip. e. S; cōis op.
doc. est in strarū scđz q; postq; fuerit iterpositū
scđz decreto t; res adiudicata creditori amplius
no audiet hoc tenuit spec. in ti. de p̄io t; scđo de-
creto. S; iusta. v. qd si ille reddat Bal. in. d. l. i. f. s.
et nota. caus. aga t; fere om̄es post Bar. tenet con-
tra enī quos late referit hic Alex. mouent p̄ rex. i.
eadē. l. S; postea vbi indistincte denegat iuriscon-
sultū regressū debitorū postq; iure dñi icipit mis-
sus ex scđo decreto possidere t; rident ad. d. l. f. s.
ino hic t; ange. in. d. S; postea q; ibi sunt pcessib;
nō suato iuris ordinatio: q; nō fuerat citatus debi-
tor nec etia in cotumacia ostinetur: sunt imputrata
licetia vñedē i in pugnū sibi data a debitoro et
princeps accedit. S; in. d. S; postea sunt pcessib; iuris
re ordinatio pp̄sea sunt iterpositū scđz decreto t;
res adiudicata creditori qd h̄z vñ dissimilitō i
tamū q; ex eo possit appellari vt dicit Bar. j. ad
l. S; si forte. vel aliter dicit Bal. i. l. pperādū. S;
sin aut̄ res sequēdo gl. ibi i. v. audiat q; rex. i. d.
l. f. s. pcedat quando reo p̄ restitutiōē sunt accedit

audiētia in forma iudicij: et sic p̄trā seūt doc. Cōsiderabā tñ q̄p l̄z hec op̄i. Bar. ab oīr̄ reprobat q̄ de iure posset sustinēti et q̄ non obstat ter. in. d. s. postea uno poti⁹ faciat p̄ Bar. iuncta. d. l. s. inducēdo hoc in d. n. d. s. postea q̄ postq̄ q̄s est miss⁹ a p̄toze possidere iure dnij nequāq̄ erit los-
cus oblatiōi cautiōis ratio sedz iurisconsultūt q̄z nullus finis rei inueniret; l̄z hec ratio moderat p. d. l. s. ad solū bienū q̄ postea nō audiat: et si illa ratio nūc nō militat bene illo iure. ss. ergo nec militare deb̄z dictū l̄z deb̄z intelligi sedz. d. l. s. et sic a p̄trario sensu illi⁹. s. qđ validū est in iur. re. l. j. s. de offi. ei⁹ cui. man. est iur. dicam⁹ q̄ au-
diat ad recuperandū soluto: eo qđ solui debebat dñ in sit finis rei ut est inductus p. d. l. s. post bie-
niūz a die adjudicatiōi s. Preterea in pignore cō-
ventionali quis dicitur habere maius ius patet
quia habet possessionē. l. qui pignoris. j. de aq. pos. sed missus ex primo decreto infra annū non
habet pos. Itē pignus cōventionale nō reddit
nisi solvatur debitum: sed pignus pretoriūm re-
cuperaſi potest sine eo q̄ solvatur debitum. ideo
fortius ius deberet constitui per adjudicationēz
quam quando proceditur per secundum decretū
sed in pignore conventionali post adjudicationē
auditor. j. bienium vt. d. l. s. ergo fortius debe-
ret audiri quando per secundum decretū adju-
dicatur. Preterea pignus pretoriūz exequit cō-
ventionali. j. eadem. l. s. si quis damni. et. l. is
cui. s. queri poterit. s. vt in pos. leg. ideo intellū-
gatur ter. in. d. l. fina. etiam in pignore pretoriō.
Preterea et quarto in. d. le. fina. fuerunt emissae
denunciations ut compareat debitor et sol-
uat debitum et recuperet pignus vel aliter alle-
get ius aliquod si habet. sed quia non inuenies-
batur et sic erat contumax propertea fuit impe-
tratum rescriptum a diuinō oraculo et obtinuit
dominium tamē licet debitor recuperaret rem
j. bienium oblati debito usuris et dannis vi-
cio eius credito: illatis eodem modo dicendis
est in pignore pretoriō in quo nec adhibetur
tanta solemnitas in secundo decreto imo vt siu-
pra probauit: nec est necessaria cautio: et quan-
do procederet saltim idem sit dicendum: et sic
non procedunt responsiones docto. ad. d. l. fina.
nec adducta per ipsos probant contra Barto.
imo potius faciunt per Bar. vt ex predictis pas-
tent: sed quia vt dicit glo. in. d. l. s. hodie secundū
statuta et consuetudines locorum non obseruat
eodem modo dicere q̄ quando fieret missio p̄
secundum decretum adjudicando rem creditorū
debito: non audiatur ulterius ad recuperandū
rem. et ita credo obseruaretur in practica licet
de iure contraria opin. quam tenet Barto. sit
verior quam etiam tenuit Angel. in auct. ei qui.
C. de bon. auc. iudi. pos. licet in dicta lege fina-
contrarium teneat. Concludendum est ergo

dum querit quod est interpositum secundum decre-
tum an ylterius audiat re ad recuperandum; et dic q
hoc vult recuperare soluedo debiti; et tunc si bona
sunt vedita non audis nisi ad pecunia quod noscit abu-
dere aut sunt ad indicatae creditoris ex eo qd fuit iterposi-
tum decretum ex causa falsa; et veditio et eo subsecu-
ta fuit nulla qd habebat exceptionem vel noluit p
bare non esse debiti et tunc audiet et decretum dicet
nullum et veditio non valeret ita eleganter dicit Bart.
iuris monachus in l. fulcione. s. c. hoc edictum. i.
ex qd cau. in pos. p. l. s. hec ibidem. i. illa vis si ei
et l. c. vero. s. subiectum de fideicom. liber. i. qd do-
trina coiter approbae p doc. Id est si est certi de-
bitum de piti non posse erigi. Et possibile sit debitum
cundum ita dicit Bart. i. l. co tpe. s. de pecun. et ideo
dicendum est qd debet ostendere de causa et probacione
qd alias etiam et approbatio sequenti non validare
tur decretum dicit Bart. in. l. ve debiti. C. de bre-
ac. et vide p Bar. in. l. en. bi. s. pto. s. de trasc. z
l. j. C. de pdjus cur. lib. z. et latissimum p doc. in. b.
iustie possidet. i. de qd pos. limitat. in Alex. hoc
dictum hic nullum decretum est iterpositum p executio-
ne diffinitum late sup debito piti qd non posset
agere debiti non subesse qd finia diffinitum non
non debiti haberi p debito. l. s. fideicom. s. facit
s. mand. l. j. C. de codi. indeb. et l. Aler. non dicat
hoc tenet Bart. in. l. et causa. s. o. pub. s. salua pa-
ce tantorum viro. credo qd hec limitatio non sit ve-
ra: nam aut re vult opare dicendo debiti non sub-
esse infringendo finia diffinitum p cuius sine execu-
tione fuit iterpositum sed decretum et tunc non video
rōnes quare min⁹ debeat in hoc calu audiri quā
in alijs nec in isto calu loquuntur iura p eos alle-
gataut vult recuperare re non tñ opponit aliquid
ppter qd finia p cuius executio fuit iterpositum de-
cretum debeat affirmari et tunc non p dci limita-
tio qd non dicet decretum interpositum ex causa falsa
sed vera cu finia p virtute accipiat. l. semetips. C.
de erro. adiuto. ideo non posset indebitum phari stia-
te finia. d. l. j. C. de codi. indeb. et l. en. putare. s. fa-
mi. ber. p finia enim plumentur et sic etiam plumentur de-
bitum nec est in consideratione quo ad primū decre-
tum an finia fuerit plata iuste vel iniuste dñi tñ otra
finiam aliquid non opponatur et illud qd ante finiam soz
sam esset indebitum post finiam et in re indicatam
trascacta efficit debitu. d. l. c. putare. z. l. sub spe-
cie. C. de re iud. z. l. sub ptxtu. C. de tractu. cu s. fi-
er quib⁹ deo ducit s. finis materie huius. s. subti-
lis et utilis et praticabilis declaratis oib⁹ ibidem
Bar. vbi fuit oportunit vel coadiubedovel addic-
do vel impugnando in qua si qd min⁹ bene dictum

inneniaꝝ quoscumq; obfeco vellint ditate intus
do corrigeret; q; certe scio me in multis errasse si
quid tñ boni dirim? illd redemptori nro attribu-
dū esse censeo aquo om̄e datus optimū et om̄e do-
num pfectū descendit cui laus et glā et intemera-
te eius virginī Mariæ matrī atq; gloriosissimum
beato Bartholomeo. Amen.

Finis.

